

У К Р А Ї Н С Ь К Е
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

11—20 жовтня 1947

В СБЕРКАССЕ
В КЛАД
ХРАНИТЬ

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 1

11—20 жовтня 1947 р.

ДО НОВИХ УСПІХІВ!

Наближається день найбільшого нашого свята — день тридцятиріччя Великої Жовтневої соціалістичної революції.

Піднесено, радісно готується до цієї славної річниці вся наша країна, вся дружна сім'я радянських народів. Широко розгорнулось передсвяткове змагання. Воно захопило всіх трудящих. З берегів Тиси й Курильських островів, з тундр Заполяр'я й південних степів та гір, з промислових районів і колгоспних ланів — звідусіль щодня надходять хвилюючі звістки про нові досягнення й перемоги.

Швидко зникають руїни та згарища там, де побували гітлерівські орди. На їх місці знов виносяться вгору корпуси заводів, потужних електростанцій. Зростають нові підприємства і на Уралі, в Сибіру, на Далекому Сході. На полях визрів багатющий урожай. Відбудовуються, стають ще прекраснішими понівечені, спалені німцями міста й села. Ще буйніше, ніж перед війною, всюди кипить творча праця. Добробут знову входить до кожної хати, до кожної родини.

Ведомий комуністичною партією, керований генієм великого Сталіна, радянський народ-переможець упевнено й невпинно

прямує до сонячного комунізму, до щастя. І нема в світі сили, яка змогла б зупинити його.

Величезні перемоги здобув наш народ і в створенні своєї культури. Мистецтво в Радянському Союзі — і театр зокрема — піднесли на небувалу височінь. Радянський митець не сієть остронь життя. Разом із своїм народом він активно бореться за комунізм, творить найпередовішу в світі культуру.

Зараз, коли народ самовіддано відроджує країну, всі сили віддає на здійснення першої післявоєнної сталінської п'ятирічки, на театри покладено відповідальне й почесне завдання. Вони повинні кликати трудящих на виконання й перевиконання сталінського плану відбудови й піднесення народного господарства, повинні правдиво показувати героїзм нашого народу, його високу ідейність, непохитну волю, глибину почуттів і переживань радянської людини. Театри повинні ідейно виховувати трудящих в дусі комунізму.

Театри другої столиці України, індустріального Харкова, мають усі можливості для того, щоб бути на висоті завдань, поставлених перед ними народом і партією.

Духівництво: І. Ужвій, В. Лобко. Варязькі джури: Я. Лібман, В. Бережний. Дівчина—О. Тимофієнко. Скоморохи: В. Бунін, В. Лавров, С. Лисенко, І. Свічка, В. Чекунов, П. Чекунов, Д. Чекунов, Г. Шумов, М. Яковлев.

Масові сцени — актори допоміжного складу, хор та балет театру.

Танці — Б. Таїрова.

Концертмейстери — М. Константинівська та Е. Пліщенко.

Виставу веде пом. режисера — Д. Бабенко.

18, 19 (ранок) жовтня

А. Суров.

Переклад Ів. Снегірьова.

ДАЛЕКО ВІД СТАЛІНГРАДА

П'єса на 4 дії, 8 картин

Постава лауреата Сталінської премії нар. арт. СРСР М. М. Крушельницького.

Режисери — Л. Кіншина, В. Воронов.

Художнє оформлення — Д. Власюк.

Музичне оформлення — М. Каневського.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Орлов Матвій Георгійович, парторг заводу — Д. Антонович, нар. арт. УРСР; Ю. Тітов. Міхеєв Іван Дмитрович, старий робітник — Ф. Радчук нар. арт. УРСР; В. Стеценко. Кузьмінішна, його дружина — Г. Бабіївна, В. Стеценко. Осередько Тарас Андрійович, директор заводу — О. Сердюк, лауреат Сталінської премії народн. арт. УРСР та УзРСР; М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Зоя, секретар директора заводу — В. Власовська, О. Слензак. Березін Генадій Ефремович, інженер — М. М. Крушельницький, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; С. Ходкевич. Кулигіна Ганна Тимофійовна, робітниця — Н. Лихо, І. Стещенко. Долотова Маша, комсорг цеху — З. Біляєва, Г. Гончарова. Купавін Семен

Семенович, перший секретар міськкому партії — І. Мар'яненко, лауреат Сталінської премії, народн. арт. СРСР; О. Романенко. Красавін Микола Сергійович, секретар міськкому партії — С. Кошачевський. Анохін Андрій Петрович, голова міськвиконкому — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; М. Кірін, М. Волошин. Воліна Віра Олександрівна, журналістка — В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР; Н. Герасімова. Толкунов, редактор міської газети — Г. Козаченко, засл. арт. УРСР; С. Верхацький. Радіонов Мирон, другий секретар міськкому партії — О. Немзер. Сідельников, помічник Купавіна — В. Бондаренко. Фетіс, підліток — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; Л. Сахарова. Вася підліток — А. Калішевська, Б. Табориська (учні студії). Данило, охоронник — М. Покотило, засл. арт. УРСР; А. Шутенко. Евакуйовані — артисти хора та учні студії.

Виставу веде помічник режисера Д. Бабенко.

14, 19 жовтня

М. Горький.

Переклад Ір. Стешенко.

ЕГОР БУЛИЧОВ ТА ІНШІ

Сцени (на 3 дії).

Постава та режисура засл. арт. УРСР Б. Норда.

Режисер — Л. Кіншина.

Художнє оформлення — Д. Власюка.

Музичне оформлення — М. Каневського.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Егор Буличов — М. Крушельницький, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Ксенія, його жінка — Л. Криницька, засл. арт. УРСР; А. Смерека, засл. арт. УРСР. Варвара, дочка Ксенії — Н. Герасімова, О. Слензак. Олександра, побічна дочка — Е. Петрова, нар. арт. УРСР; А. Калішев-

ська. Меланія, ігуменя, жінчина сестра — Н. Лихо, Г. Бабіївна. Звонцов, чоловік Варвари — Ф. Радчук, нар. арт. УРСР; М. Волошин. Тятін, його двоюрідний брат — І. Гавришко, М. Ошеровський. Мокій Башкін — С. Врхашський, О. Немзер. Василь Достігаєв — Г. Козаченко, засл. арт. УРСР; В. Стеценко. Елісавета, його жінка — З. Біляєва, Ю. Фоміна. Діти від першої жінки: Антоніна — О. Валуєва, В. Власовська; Олексій — С. Кошачевський, П. Пилипенко. Павлин, піп — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; О. Романенко. Лікар — М. Савченко, А. Макаренко. Трубач — М. Покотило, засл. арт. УРСР; А. Шутенко. Зобунова, знахарка — С. Лор, Т. Миргород. Пропотій, блажений — О. Подорожній, О. Свистунов. Глафіра, покоївка — С. Федорцева, нар. арт. УРСР; Г. Гончарова. Таїся, служка Меланії — Я. Косаківна, Р. Кіріна. Мокроусов, поліцейський — І. Ужвій. Яків Лаптев, хрещений Буличова — Ю. Тітов, М. Захарченко. Донат, лісник — М. Кірін.

Хореограф — Е. Рабінович.
Концертмейстер — К. Константинівська.
Виставу веде пом. режисера — Д. Бабенко.

15, 17 ЖОВТНЯ

Лауреат Сталінської премії Л. Малюгін.
Переклад — Д. Бобир.

СТАРІ ДРУЗІ

П'єса на 3 дії.

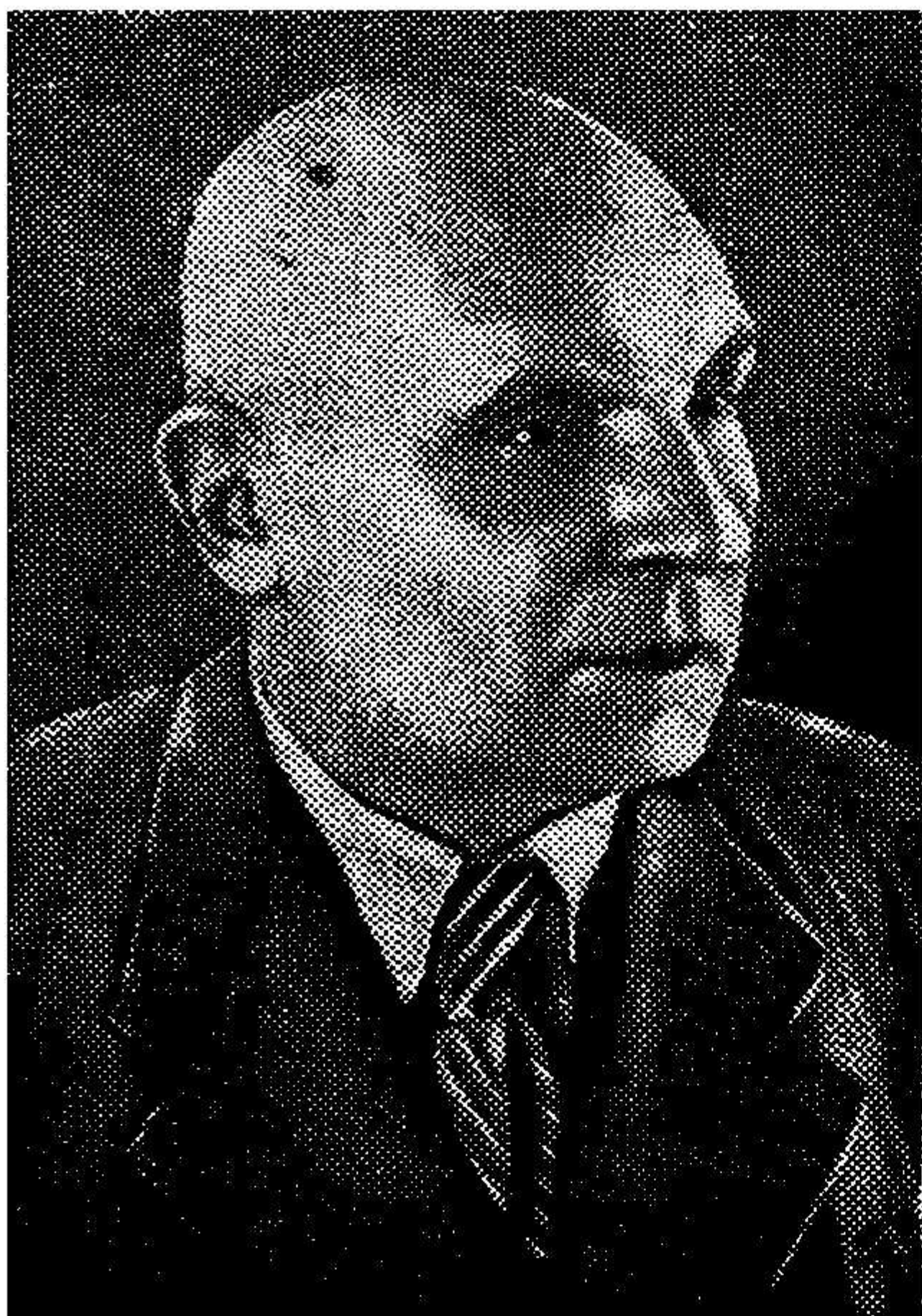
Постава засл. арт. УРСР Р. О. Черкашина.

Режисер-асистент — М. А. Ошеровський.

Художник — В. М. Греченко.

Музичне оформлення М. М. Каневського.

Текст пісні — Н. Забіла.

Лауреат Сталінської премії народний артист Союзу РСР Іван Олександрович Мар'яненко.

Лауреат Сталінської премії народний артист УРСР та УзРСР Олександр Іванович Сердюк.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лізавета Іванівна Федотова, вчителька—
С. Федорцева, нар. арт. УРСР; І. Бабіївна.
Тоня, її дочка — П. Куманченко, засл. арт.
УРСР; Г. Гончарова. Володимир Дорохін—
І. Костюченко, П. Пилипенко. Олександр
Зайцев — В. Мізіненко, М. Орошевський.

Семен Горін — Г. Сичук, О. Свистунов,
В. Бережний. Тамара Соловйова — О. Ти-
мофієнко. Олексій Суботін — М. Микитен-
ко, А. Сизранцев, (учні студії). Яків Дар'я-
лов — Я. Смоляк. Дуся Рязанова — Ю. Фо-
міна, Сіма — Р. Кіріна, Л. Ерохіна, (учні
студії), Лясковський — М. Покотило, засл.
арт. УРСР; М. Савченко.

**ГОСУДАРСТВЕННЫЙ
РУССКИЙ
ДРАМАТИЧЕСКИЙ
ТЕАТР**

10, 14, 15, 16 октября

ПРЕМЬЕРА

П. Нилин

НА БЕЛОМ СВЕТЕ

Пьеса в 4-х действиях, 7 картинах

Постановка народного артиста Союза ССР А. Г. Крамова.

Режиссеры: И. С. Любич и П. Р. Резников.

Художник Б. И. Чернышев.

Музыкальное оформление А. Е. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Подколзин, председатель колхоза «Искра Коммунизма» — И. С. Любич, В. Ф. Матов, засл. арт. УССР. Аня, его жена — А. В. Танеева. Сергей, его сын от первой жены, Герой Советского Союза — А. А. Ерошенко. Бушаков, колхозник — Э. В. Коломийский. Его дочери: Варя — К. Т. Борискина, Тоня — К. И. Гайжевская. Шаповалиха, тетка Сергея, председатель колхоза — Н. Н. Белецкая, К. Т. Туберозова. Нефедов, куз-

нец-инвалид — П. А. Осокин, О. Т. Привалов. Дымков, бывший сержант — А. М. Волин. Волков, председатель Райисполкома — В. М. Шаповалов. Щеглов, секретарь Райкома ВКП(б) — Т. В. Прево, М. И. Таранов. Самцов, председатель колхоза «Маяк» — Д. Ф. Васильчиков, засл. арт. УССР. Настасья, колхозница — С. Я. Давыдова. Марфа, колхозница — А. К. Кочкарева. Дарья, колхозница — Г. А. Клебанова. Егор, колхозник — Г. М. Столкин. Представители соседних колхозов: Михайлов — Б. К. Викторин, Пахомов — П. И. Пружанский, Шабанин — В. Ф. Криштоп. Колхозник из «Парижской Коммуны» — Г. А. Сергеев. 1-я делегатка — М. В. Лельская. 2-я делегатка — Н. А. Степанова.

Режиссеры, ведущие спектакль — А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

Художественный руководитель Харьковского государственного русского драматического театра народный артист Союза ССР Александр Григорьевич Крамов.

12 (вечер) октября

Константин Симонов

РУССКИЙ ВОПРОС

Пьеса в 3-х действиях, 7 картинах

Постановка режиссера А. Б. Глаголина.

Художник Н. А. Барова.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА
И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Макферсон — И. С. Любич, П. А. Осокин. Гульд — Г. А. Ратальский. Смит — В. Н. Северов, засл. арт. УССР. Джесси — Н. В. Тамарова, засл. арт. УССР. Мэг — К. П. Гайжевская, Н. И. Скоркина. Морфи — А. М. Волин, В. М. Венцовский. Харди — И. А. Здановский, В. С. Лизогуб. Престон — А. К. Котляров. Кесслер — И. Е. Мальвин. О'Кинли — В. М. Шаповалов. Мисс Бридж — З. П. Кудряшева. 1-й упаковщик — Т. В. Прево. 2-й упаковщик — В. Ф. Криштоп. Шофер — Г. М. Столкин.

Действие происходит в Нью-Йорке в 1946 г.

Режиссеры, ведущие спектакль — А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

17 октября

Борис Лавренев
(лауреат Сталинской премии).

ЗА ТЕХ, КТО В МОРЕ

Пьеса в 4-х действиях, 8 картинах

Постановка нар. арт. Союза ССР А. Г. Крамова.

Режиссер И. С. Любич.

Режиссер-ассистент В. С. Лизогуб.

Художник Б. И. Чернышев.

Музыка А. Е. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА
И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Харитонов, капитан 2-го ранга, командир Краснознаменной части сторожевых катеров — А. Г. Крамов, нар. арт. Союза ССР. Шубин, капитан 3 ранга, начальник штаба части — А. К. Котляров, Т. В. Прево. Клобуков, инженер-капитан-лейтенант, флаг-механик — Я. Г. Азимов, В. В. Кропотков. Максимов, капитан-лейтенант, командир 1-го подразделения катеров — В. Ф. Матов, засл. арт. УССР. Боровский, капитан-лейтенант, командир 2-го подразделения катеров — Г. А. Ратальский. Рекало, старший лейтенант, командир катера — А. А. Ерошенко, Б. М. Тоценко. Лишев, старший лейтенант, командир катера — И. С. Любич, В. М. Шаповалов. Будков, мичман — Д. Ф. Васильчиков, засл. арт. УССР; Э. В. Коломийский. Лабинский, старшина 1-й статьи — М. И. Таранов, В. И. Цветков. Бойко, старшина 2-й статьи — П. И. Пружанский. Апанасенко, краснофлотец-радист — Г. А. Сергеев. Харитонova Софья Петровна, мать Харитонova — Л. А. Линецкая, К. Т. Туберозова. Шабунина, капитан медицинской службы, жена Боровского — А. П. Воронович, нар. арт. УССР; К. П. Гайжевская. Горелова, актриса гастрольной бригады — Н. В. Тамарова, засл. арт. УССР. Оленька, официантка Дома флота — К. Т. Борискина. Паничев, краснофлотец — Г. А. Сергеев, К. В. Цимбал. Журавлев, лейтенант — Г. М. Столкин. Офицеры и краснофлотцы — артисты вспомогательного состава театра.

Режиссеры, ведущие спектакль — А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

11, 12 (утро), 19 (вечер) октября

А. Н. Островский

БЕСПРИДАННИЦА

Драма в 4-х действиях

Постановка народного артиста Союза ССР А. Г. Крамова.

Режиссер И. С. Любич.

Художник Н. Ф. Соболев.

Музыкальное оформление А. Е. Шац.

„Бесприданница“ А. Н. Островского в русском драматическом театре. Паратов — заслуж. артист СССР В. Ф. Матов, Лариса — народная артистка СССР А. П. Воронович, Карандышев — засл. артист СССР К. Н. Северов.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Харита Игнатьевна Огудалова, вдова — Л. А. Линецкая. Лариса Дмитриевна, ее дочь — А. П. Воронович, нар. арт. СССР. Мокий Парменыч Кнуров, пожилой человек с громадным состоянием — Д. Ф. Васильчиков, засл. арт. СССР. Василий Данилыч Вожеватов, представитель богатой торговой фирмы — А. А. Ерошенко. Сергей Сергеевич Паратов, блестящий барин, из судовладельцев — В. Ф. Матов, засл. арт. СССР. Юрий Капитоныч Карандышев, небогатый чиновник — К. Н. Северов, засл. арт. СССР. Ефросинья Потаповна, тетка Карандышева — К. Т. Туберозова. Робинзон, провинциальный актер — А. М. Волин. Гаврило, содержатель ресторана — Б. К. Викторин. Иван, слуга в ресторане — Т. В. Прево. Илья, цыган — Э. В. Коломийский. Лакей Огудалов — В. Ф. Криштоп.

Действие происходит в одном из городов на Волге, в 70-х годах прошлого века.

Режиссеры, ведущие спектакль — А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

18, 19 (утро) октября

Бернард Шоу

ПИГМАЛИОН

Комедия в 5 картинах

Постановка режиссера И. С. Любича.

Режиссер-ассистент В. С. Лизогуб.

Художник Н. А. Барова.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Генри Хиггинс — Я. Г. Азимов, В. Н. Северов, засл. арт. СССР. Миссис Хиггинс, его мать — З. В. Зиновьева, Л. А. Линецкая. Полковник Пикеринг — И. С. Любич. Лиза Дулитл — Н. В. Тамарова, засл. арт. СССР. Альфред Дулитл — А. М. Волин, Э. В. Коломийский. М-с Пирс — З. П. Кудряшева. М-с Эйнсфорд Хилл — К. Т. Туберозова. Клара — А. И. Москаленко, Е. И. Оноприенко. Фредди — В. С. Лизогуб, Г. А. Сергеев. Горничная — Р. Г. Слободская, Н. А. Степанова. Прохожий — П. И. Пружанский. Саркастический наблюдатель — Т. В. Прево.

Режиссеры, ведущие спектакль — А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

ТЕАТР ★ МУЗКОМЕДІЇ

11 ЖОВТНЯ

Текст — Толмачов, Михайлов.

Музика Е. Кальмана.

Укр. переклад М. Талалаєвського.

СІЛЬВА

Оперета на 3 дії.

Режисер — Н. І. Попова.

Диригенти — С. Д. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. С. Хайкін.

Художник — Н. О. Барова.

Балетмейстер — Л. Р. Леонідов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Сільва — Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР; К. В. Великосельська. Стасі — Н. М. Аннікова, В. В. Безпалько, М. Л. Леонідова. Юліана — А. М. Алмазова, М. С. Гаєвська. Едвін — П. К. Павлусенко, К. О. Передерніков. Бонні — Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР, К. Л. Райданов. Феррі — В. І. Андреев, І. Х. Білошенко. Воляпюк — О. Г. Івашутич, нар. арт. УзРСР; О. Л. Райданов. Ронс — В. І. Андреев, Е. Л. Грицюк. Генерал — О. С. Арбо. Лакей — С. М. Бондаренко.

БАЛЕТ:

Ритмічний танець — М. Кочубинська та жіночий ансамбль балету.

Диск — О. Лашкевич та чоловічий ансамбль балету.

Ексцентричний танець — В. Балацький, Л. Кабанець.

Танго — О. Борисова, В. Ліснівська, П. Плавник, Б. Хільченко.

Вальс Бостон — О. Борисова, В. Ліснівська, П. Плавник, Б. Хільченко.

Виставу ведуть пом. реж. Н. О. Арбо, Н. З. Боровкова.

12, 16 ЖОВТНЯ

Текст — М. Гальперін.

Музика Ерве.

Переклад І. Муратова та І. Радомиського.

МАДЕМУАЗЕЛЬ НІТУШ

Комедія-оперета на 3 дії, 4 картини.

Постава — І. С. Радомиського.

Диригент — М. С. Хайкін.

Художник — Н. Ф. Соболев.

Балетмейстер — Л. Р. Леонідов.

Реж. лаборант — Н. З. Боровкова.

Художній керівник Харківського театру музкомедії Михайло Веніамінович Авах.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Деніза де Флавін'ї, учениця пансіону небесних ластівок — Н. М. Аннікова. Селестен (Флорідор), хормейстер пансіону небесних ластівок — Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР, К. Л. Райданов. Начальниця пансіону небесних ластівок — М. С. Гаєвська, Н. І. Попова. Полковник Альфред Шато д'Ікем — О. Г. Івашутич, нар. арт. УзРСР; О. Л. Райданов. Фернанд де Шамплатро, лейтенант — Г. О. Охріменко, П. К. Павлусенко. Корінна, примадонна оперети — М. Л. Леонідова, Л. О. Романенко. Лоріо, унтер-офіцер — М. Н. Гавриленко, Микола Іванов. Директор оперети — І. Х. Білошенко, В. М. Цесінський. Помічник режисера оперети — М. І. Малегрант. Урсула, прислужниця пансіону — В. В. Безпалько, М. М. Вербицька. Конвойний — С. М. Бондаренко. Артисти оперети — В. Ахтирська, М. Г. Грицюк, А. Коваленко, Ф. Пергамент. Офіцери — В. І. Андреев, Е. Л. Грицюк, М. М. Іванов, І. І. Рибалко, В. І. Фоменко.

В балетних інтермедіях зайняті: В. О. Балацький, Л. П. Кабанець, В. Семенов та Б. С. Хільченко.

Виставу ведуть Н. З. Боровкова та Н. О. Арбо.

12 жовтня (ранок)

Текст — Вс. Вишневський, Азаров і Крон.

Музика — Вітлін, Круц і Мінк.

Укр. переклад В. Сокола.

РАСКИНУЛОСЬ МОРЕ ШИРОКО

Героїчна музкомедія на 3 дії.

Постава головн. режисера І. С. Радомиського.

Диригенти — засл. арт. УРСР С. Д. Солящанський, М. С. Хайкін.

Оформлення головн. художника Н. Ф. Соболя.

Танці в поставі головн. балетмейстера Л. Р. Леонідова.

Режисер Н. І. Попова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Капітан II рангу — Д. І. Волков, К. О. Передерніков. Лейтенант Кедров — Г. Ю.

Охріменко, К. О. Передерніков. Бодман Силич — О. Г. Івашутич, нар. арт. УзРСР. Георгій Бронза — Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР. Михайло Чикригін — К. Л. Райданов. Евграф Чижов — Микола Іванов. Олена — К. В. Великосельська, Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР. Киса — Н. І. Попова, Л. О. Романенко. Марія Остапівна — Е. М. Ліндіна. Лейтенант — М. М. Іванов, Е. Л. Грицюк. Червонофлотець — С. М. Бондаренко. Ардальон Васильович — В. А. Андреев, Е. Л. Грицюк. Фон-Дітмарштейн — І. Х. Білошенко, М. І. Малегрант. Гофман — О. С. Арбо, В. М. Цесінський. Есесібець — А. М. Зуб. Мурочка — А. М. Алмазова, В. Дейнеко. Зоїчка — М. Вербицька. Фанічка — Н. Суяркіна, В. Дейнеко. Жінка (в перукарні) Ф. Пергамент.

Танці виконують: О. М. Борисова, М. В. Кочубинська, А. П. Лашкевич, Б. С. Хільченко та ансамбль балету.

Виставу ведуть пом. реж. Н. А. Арбо, Н. З. Боровкова.

14 жовтня

Текст В. Шкваркина.

Музика Й. Штрауса.

ЦИГАНСЬКИЙ БАРОН

Оперета на 3 дії. Переклад Н. Забіли.

Постава нар. арт. УзРСР О. Г. Івашутича.

Диригенти — С. Д. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. С. Хайкін.

Художник Н. Ф. Соболю.

Балетмейстер Л. Р. Леонідов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Барінкай — Д. І. Волков, Г. Ю. Охріменко, П. К. Павлусенко. Стефан — Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Л. Райданов. Зупан — О. Г. Івашутич, народн. арт. УзРСР; О. Л. Райданов. Арсена — Н. М. Аннікова, В. В. Безпалько, Т. О. Безяєва. Мирабелла — О. О. Пігулович, Н. І. Попова, Л. О. Романенко. Саффі — К. В. Великосельська, Л. С. Міцнер, Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР; Чіпра — В. М.

Головний диригент Харківського театру
Музкомедії заслужений артист УРСР Сава
Дмитрович Солящанський.

Ахтирська, А. М. Коваленко. Омонай —
П. О. Дудко, К. О. Передернікова. Отто-
кар — М. Н. Гавриленко, Г. І. Рибалкін.
Карnero — І. Х. Білошенко, М. І. Малег-
рант. Старий циган — О. С. Арго. Секре-
тарі суду — М. М. Іванов, В. М. Цесін-
ський. Палі — М. Ф. Коваль, О. Д. Тка-
ченко. Управитель — Е. Л. Грицюк.

БАЛЕТ:

Циганські танці — В. Балацький, О. Бо-
рисова, М. Кочубинська, Л. Кабанець,
О. Лашкевич, В. Ліснівська, П. Плавник,
В. Семенов, Б. Хільченко та ансамбль ба-
лету.

Виставу ведуть — пом. реж. Н. О. Арбо,
Н. З. Боровкова.

15 ЖОВТНЯ

Текст К. Грекова
Музика Е. Кальмана

БАЯДЕРКА

Опера на 3 дії. Переклад М. Талалєв-
ського.

Постава нар. арт. УзРСР О. Г. Івашу-
тича.

Диригенти: засл. арт. УРСР С. Д. Со-
лящанський, М. С. Хайкін.

Танці в постанові гол. балетмейстера Л. Р.
Леонідова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одета — К. В. Великосельська, Р. І. Уман-
ська, засл. арт. УзРСР. Марієта — М. Л.
Леонідова, Н. І. Попова, Л. О. Романенко.
Раджамі — Д. І. Волков, П. О. Дудко,
Г. Ю. Охріменко, Наполеон — Д. Д. По-
номаренко, засл. арт. УзРСР; К. Л. Рай-
данов. Луї Філіп — Микола Іванов, С. Г.
Івашутич, нар. арт. УзРСР; О. Л. Райданов.
Паркер — В. І. Андреев, В. М. Цесінський.
Дева — О. Д. Ткаченко. Директор — Е. Л.
Грицюк. Адьютант — Г. І. Рибалкін. Ка-
пельдинер — С. М. Бондаренко. Пимюри-
нет — М. І. Малегрант.

БАЛЕТ:

Східня казка — О. Борисова, В. Балаць-
кий, С. Бондаренко, Л. Кабанець, В. Костю-
ков, Кочубинська, В. Ліснівська, А. Лаш-
кевич, Л. Лебеденко, П. Плавник, В. Се-
менов, В. Пиотрович, Б. Хільченко та ан-
самбль балету.

Веде виставу пом. реж. Н. О. Арбо.

17, 18, 19 (ранок і вечір) жовтня

Текст В. Ленського. Вірші Г. Грядова.

Музика А. Рябова

КОЛОМБІНА

Оперета на 3 дії

Постава нар. арт. УзРСР Л. Г. Івашу-
тича.

Диригент М. С. Хайкін.

Художник С. І. Йоффе.

Балетмейстер Л. Р. Леонідов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Колетта Плантрос — К. В. Великосельська,
Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР. Філіпп
де-Круа — І. Х. Білошенко, О. Л. Райда-
нов. Пікадор Марлей — Микола Іванов,
М. І. Малегрант. Октав Дюпорей — Д. І.
Волков, П. К. Павлусенко. Етелька — Н. І.
Попова, Л. О. Романенко. Кайтан — Д. Д.
Пonomаренко, засл. арт. УзРСР; К. Л. Рай-
данов. Дюпон — В. І. Андреев, В. М. Це-
сінський. Ерніо — Е. Л. Грицюк, М. М.
Іванов. Капельдинер — О. С. Арбо, С. М.
Бондаренко.

В балеті заняті: Ліснівська, Борисова,
Кочубинська, Лашкевич, Кабанець, Плав-
ник, Балацький, Хільченко, Семенов та ан-
самбль балету.

Соло на скрипці — Я. Л. Виноградов.

Веде виставу Н. О. Арбо.

„ЯРОСЛАВ МУДРИЙ“

Понад рік минуло від того дня, коли Харківський державний орден Леніна академічний український драматичний театр ім. Т. Г. Шевченка вперше показав «Ярослава Мудрого» — спектакль, увінчаний Сталінською премією.

Перед глядачем розгорнулась жива й барвиста картина життя нашої Батьківщини дев'ятсот років тому. Радянський глядач побачив, як його далекі предки будували свою велику державу, що й тоді була найбільшою й наймогутнішою в Європі, як самовіддано боролись вони з ворогами,

як творили свою культуру, що змагалася з культурою Візантії. Спектакль яскраво й правдиво показав час, коли почали свій славний історичний шлях три східно-слов'янські народи: руський, український і білоруський.

Глядачі індустріального Харкова, а потім і тисячі глядачів столичного Києва та старовинного Львова бачили цей патріотичний спектакль, полюбили його.

Вони високо оцінили творчу роботу постановника — народного артиста Союзу РСР лауреата Сталінської премії М. М. Кру-

„Ярослав Мудрий“ в Харківському державному орден Леніна академічному українському драматичному театрі ім. Т. Г. Шевченка. Сцена з 3 дії.

Лауреат Сталінської премії артист Є. Бондаренко, в ролі Свічкогаса.

шельницького і всього талановитого акторського колектива. Незабутнім став величний образ князя київського Ярослава Мудрого, створений корифеєм української сцени народним артистом СРСР І. Мар'яненком. Глибоко полюбили глядачі патріотановгородця Микиту, образ якого — одне з найвищих досягнень народного артиста УРСР та УзРСР О. Сердюка. З захоплен-

ням стежили всі за монахом Свічкогасом, в ролі якого по-новому заблищав акторський талант Є. Бондаренка. Ці троє акторів — нині лауреати Сталінської премії.

«Ярослав Мудрий» — спектакль високого ідейно-художнього звучання. В ньому самовіддане служіння вітчизні, обов'язок перед Батьківщиною, оборона рідної землі поставлені над усіма особистими прагненнями. Водночас він завдає розстрошувального вдару концепціям історика-націоналіста Грушевського і його «школи», які намагались спотворити історію, відірвати український народ од руського, доводячи «винятковість» української нації, відсутність у неї кривих зв'язків з великим братнім руським народом. У стрийній системі художніх, історично правдивих образів спектакль «Ярослав Мудрий» показує нерушиму єдність Новгороду і Києва, єдність обох народів.

«Ярослав Мудрий» — високе досягнення театру ім. Т. Г. Шевченка, найкращого театру Радянської України.

Цей спектакль яскраво свідчить про величезні творчі можливості цілого колективу шевченківців, про його вміння ставити перед собою складні творчі завдання і вірно, на високому ідейно-художньому рівні розв'язувати їх. В цьому спектаклі театр продемонстрував свою волю йти вперед лінією найбільшого опору. Тільки на цьому шляху можна здобути справжні перемоги.

І ми певні, що в нинішньому сезоні театр не знизить вимог до себе, зробить усе, щоб завоювати ще вищі висоти, ніж та, на яку вивела його напружена, натхненна робота над «Ярославом Мудрим».

Театр опери та балету перед новим сезоном

Минулий театральний сезон був для Харківського академічного театру опери та балету імені М. В. Лисенка особливо плідним. Він проходив під знаком реалізації історичних постанов ЦК ВКП(б) і ЦК КП(б)У про літературу і мистецтво, про репертуар драматичних і оперних театрів.

Протягом цього сезону театр показав дві постановки балетних творів радянських композиторів — «Лілея» К. Данькевича і «Світлана» Д. Клебанова, а також створив героїчно-монументальний спектакль «Севастопольці» Маріана Ковалюка.

З творів вітчизняної і західноєвропейської оперної класики в цьому ж сезоні були поставлені опери: «Пікова дама» П. Чайковського, «Запорожець за Дунаєм» С. Гулак-Артемовського, «Кармен» Ж. Бізе, «Чіо-Чіо-сан» Д. Пуччіні і «Паяци» Р. Леонковалло.

Готуючись до нового сезону, колектив театру прагнув і далі «відображати в п'єсах і спектаклях життя радянського суспільства в його неперервному русі вперед, всіляко сприяти дальшому розвитку кращих сторін характеру радянської людини, що з особливою силою виявилися під час Великої Вітчизняної війни» (З постанови ЦК ВКП(б) від 26 серпня 1946 року «Про репертуар драматичних театрів і заходи до його поліпшення»).

З цією метою ще під час своїх літніх гастролей на Кавмініводах театр розпочав роботу над постановкою опери «Одним

життям», створеної театром в творчому співробітництві з композиторами Д. Клебановим і А. Сандлером та поетом Ігорем Муратовим.

Це героїчно-романтичний твір, в якому оспівуються високі моральні риси радянських людей і та їх непорушна монолітна єдність, яку народ у цій опері виражає словами:

На полі грізнім бойовім,
У час спокійний при верстаті
Єдиним духом ми крилаті
І скрізь живем життям одним!

Постановка опери «Одним життям» присвячується великому всенародному торжеству — 30-річчю Великої Жовтневої Соціалістичної революції.

Театр намітив поставити в наступному сезоні і балет на сучасну тему — «Дочка народу» композитора А. Крейна.

З оперної та балетної класичної спадщини театр вирішив поставити і показати ще в цьому році монументальний твір О. Бородіна «Князь Ігорь» та балет П. Чайковського «Лебедине озеро». Крім того для дітей буде в цьому ж році поставлено оперу Сокальського «Ріпка».

Поповнений новими силами, наш театр опери та балету вступає в новий сезон в повному розквіті своїх творчих можливостей, і є всі підстави сподіватися, що він з честю виконає ті почесні і відповідальні завдання, які поставлено перед ним на даному етапі.

Л. Якимчук.

Відповідальний редактор
Юр. Шовкопляс.

Видає
Харківська філія
„Українького Театрального товариства“.

Друкарня „Мистецтво“, Харків.

БЦ 11208.
Зам. 1167.
Тираж 3000.

Я ОБЕСПЕЧИВАЮ СВОЕГО РЕБЕНКА ПОЛИСОМ
ПО СМЕШАННОМУ СТРАХОВАНИЮ ЖИЗНИ

ПОЛИС
ЖИЗНИ

ПО СМЕШАННОМУ
СТРАХОВАНИЮ ЖИЗНИ

БЕЗ СТРАХА

Выплачивает

СТРАХОВЫЕ СУММЫ

Самолет

защитника

ПРИ ДОЖИТИИ

до определенного возраста, при инвалидности
происшедшей от несчастного случая.

Семья - близким

в случае преждевременной смерти в страховом

ДЛЯ ЗАКЛЮЧЕНИЯ СТРАХОВОГО
ДОГОВОРА НЕОБХОДИМО
В НАШЕМ ОТДЕЛЕНИИ
ПОЛУЧИТЬ СПЕЦИАЛЬНУЮ
ФОРМУ ЗАЯВКИ

Ціна 3 крб.

Харьковский областной отдел
по делам искусств

**ГОСУДАРСТВЕННАЯ
СКУЛЬПТУРНАЯ ФАБРИКА**

Харьковская набережная, № 3.

МОНУМЕНТЫ,
СТАТУИ, БЮСТЫ,
КАРТУШИ,
БАРЕЛЬЕФЫ,
ГОРЕЛЬЕФЫ,
ФОНТАНЫ, ВАЗЫ.

СКУЛЬПТУРА
ДЕКОРАТИВНАЯ,
ПОРТРЕТНАЯ,
ПАРКОВАЯ.

ГЕРБЫ
СОВЕТСКИХ
РЕСПУБЛИК.

МАТЕРИАЛЫ:
МРАМОР,
ГРАНИТ,
МОЗАИКА,
ЖЕЛЕЗОБЕТОН,
ГИПС.

**МОДЕЛИ РАБОТЫ ЛУЧШИХ
СКУЛЬПТОРОВ УССР.**

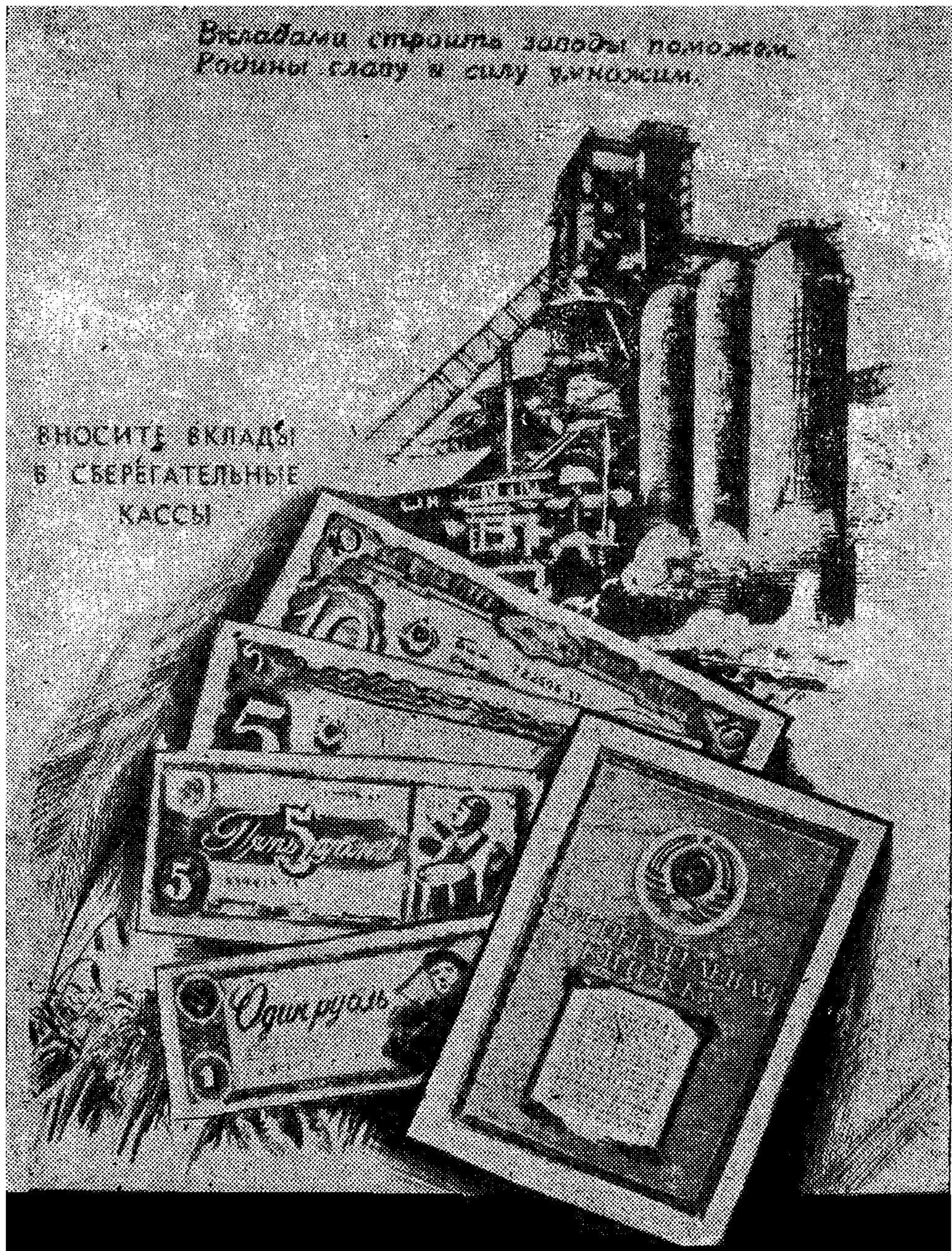
**У К Р А Ї Н С Ь К Е
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО**

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

21—31 жовтня 1947 р.

Вкладами строить заводы, пароходы,
Родины славу и силу технику.

ВНОСИТЕ ВКЛАДЫ
В СБЕРЕГАТЕЛЬНЫЕ
КАССЫ

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 2

21—31 жовтня 1947 р.

ТЕАТРАЛЬНИЙ СЕЗОН ПОЧАВСЯ

Харківські театри розпочали новий сезон.

Сезон цей — ювілейний. Незабаром уся наша країна, весь радянський народ урочисто відзначатиме величезну історичну дату — тридцятиріччя Великої Жовтневої соціалістичної революції. І театри Харкова напружено готуються достойно зустріти цю славну річницю.

У дні свят глядач побачить нові спектаклі в усіх театрах.

В театрі опери та балету ім. М. Лисенка в дні свята піде опера «Одним життям», написана харківськими композиторами Д. Клебановим і О. Сандлером за лібрето поета Ігоря Муратова. В опері розповідається про відновлення Дніпрельстану, про самовіддану працю тих, хто відбудовує зруйноване хижаками-гітлерівцями, про високі моральні якості наших людей.

Театр ім. Т. Г. Шевченка покаже «Молоду гвардію» за широко відомим романом О. Фадєєва. Перед глядачем пройдуть незабутні образи юних героїв Краснодона, пам'ять про яких завжди житиме в серцях радянських людей.

Боротьбі радянських патріотів у тилу ворога, людей з чистим сумлінням, героїчному поході партизанського з'єднання двічі Героя Радянського Союзу С. І. Ков-

пака присвячена п'єса народного артиста УРСР В. М. Арістова «Доблесть народная», написана за мотивами книги Героя Радянського Союзу П. Вершигори. Цю п'єсу покаже російський драматичний театр.

Нову музичну комедію «Марія» (лібрето Сокола і Радомиського, музика Заславського) покаже театр Музкомедії. Цей спектакль розповідатиме про наших колгоспників, про знаменні перемоги, здобуті ними в боротьбі за високий урожай.

Героїка Великої Вітчизняної війни, патріотизм трудящих Радянського Союзу, сталінська дружба народів, наполеглива праця наших людей, їх прагнення якнайшвидше і якнайкраще виконати першу післявоєнну сталінську п'ятирічку, побудувати комунізм, — над розкриттям цих величних тем працюють зараз усі театри Харкова.

Тим же темам присвячені й спектаклі, які наші театри покажуть після свят — до кінця цього, 1947, року.

Уже розпочав роботу над постановою п'єси Л. Дмитерка «Генерал Ватутін» театр ім. Т. Г. Шевченка. Створити образ одного з найвидатніших сталінських полководців — почесне й благородне завдання. І театр має всі можливості здійснити його.

Російський драматичний театр, який уже

поставив два нові спектаклі («Беспридан-ница» О. Островського і «На белом свете» П. Ніліна), гадає показати п'єсу естонського радянського драматурга А. Якобсона «Жизнь в цитадели».

В театрі музкомедії ми побачимо нову радянську оперету «Останній рейс»—лібрето Зискінда, музика Ільїна.

Оперний театр готує до постанови два кращі зразки класичної спадщини. Ще цього року

ми побачимо на його сцені монументальний твір геніального російського композитора О. Бородіна «Князь Ігор» та поетичний балет Петра Ілліча Чайковського «Лебедине озеро».

Вимогливий харківський глядач вимагає від своїх театрів високоідейних та досконалих в художньому відношенні спектаклів. Театри будь-що повинні виконати цю законну вимогу.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М.В. ЛИСЕНКА

21 ЖОВТНЯ

Н. А. Римський-Корсаков.

ЦАРЕВА НАРЕЧЕНА

Опера на 4 дії за драмою Л. Мея.

Диригент—засл. артист УРСР І. С. Штейнман.

Постава народн. арт. УРСР М. П. Стефановича.

Оформлення головного художника театру І. С. Назарова.

Танці в постанові В. Н. Нікітіна.

Хормейстер Б. Л. Шамович.

Головний концертмейстер — Н. Ф. Минович; концертмейстери — В. Л. Горницька, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Василь Степанович Собакін, новгородський купець — В. Г. Будневич, засл. арт. УРСР; Д. О. Діссар, Ф. Я. Курочкин. Марфа, його дочка—О. І. Віноградова, засл. арт. УРСР; Ю. І. Лозинська, С. Б. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; В. П. Павленко. Григорій Григорович Грязной, опричник — І. Л. Бронзов, народн. арт. УРСР; А. Б. Маєргут. Любаша — В. В. Габринович, А. З. Левицька, нар. арт. УРСР; Е. А. Лейтес. Григорій Лук'янович Малюта-Скуратов, опричник—І. Б. Вільчур, Д. М. Державін, Д. О. Діссар. Іван Сергійович Ликов, молодий боярин — Б. Г. Бутков, З. М. Канзбург, Б. Д. Совалов. Єлісей Бомелій, царський лікар — П. П. Калюжний, О. Д. Нікітін. Домна Івановна Сабурова, купецька вдова — М. В. Виставкіна, О. А. Мейер, К. О. Морозова, Н. А. Ченцова. Дуняша, її дочка, подруга Марфи — Е. В. Носенко, Н. А. Савенко. Петровна, ключниця Собакіних — О. А. Мейер, Н. А. Савенко. Боярин — С. І. Максименко, П. С. Скоробогачко. Покоївка — Е. А. Ставчанська. Парубок — В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман. Опричники, бояри, боярині, слуги, мешканці Олександрівської слободи — артисти хору і мімансу.

Дія відбувається в Олександрівській слободі під Москвою, восени 1572 р.

Виставу веде А. М. Базилевич.

22, 31 ЖОВТНЯ

К. Данькевич,
заслужений діяч мистецтв УРСР.

ЛІЛЕЯ

Балет на 3 дії, 4 картини. Лібретто (за мотивами творів Т. Г. Шевченка) В. Чаговця.

Постава заслуженої артистки УРСР балетмейстера Г. О. Березової.

Диригент — П. Я. Баленко.

Художнє оформлення Д. П. Овчаренка.

Концертмейстери — К. П. Смулянська,
В. А. Рубін.

Святкове народне гуляння в ніч під Івана Купала. Молодь безтурботно веселиться. Лілея й Степан, які давно вже люблять одне одного, в танцювальному дуеті розкривають щирі й чисті почуття свого першого кохання. Друзі вирішують тут таки справити їх заручини.

З'являється князь. Він наказує своєму придворному танцмейстерові негайно забрати Лілею в палац. Степан чинить опір. Розгніваний князь, побоюючись народу, виходить, але через короткий час надсилає наказ, щоб Степан з'явився до нього.

Зрозумівши мерзотний задум князя, старики вирішують відправити Степана на Запорізьку січ, а Лілею сховати.

Лілея, рятуючись від переслідування княжих гайдуків, шукає притулку в циган-

Опера „Севастопольці“ М. Ковалю в державному академічному театрі опери та балету ім. М. Лисенка. Народна артистка УРСР А. З. Левіцька в ролі матері і народний артист УРСР І. Л. Бронзов в ролі матроса Сибірка.

ському таборі. Але князь знаходить її тут. Дівчина ледве врятовується.

Лілея тікає до лісової хащі. Знесилена погонею, вона засинає. Їй сниться Степан, якого зачарували русалки. Вона рятує Степана і... прокидається. Бачить перед собою молодого сліпого кобзаря, впізнає в ньому Степана й падає в його обійми. Але в цю хвилину їх настигає князівська погоня. Гайдуки нападають на Степана, нещадно б'ють його, а дівчину ведуть у палац.

Минає деякий час. Під час банкету князь покає підпилим гостям свій кріпацький балет. Зображується міфологічна сцена «Суд Париса». Роль прекрасної Олени грає Лілея. Гості пристають до неї з брудними залицяннями. Раптом з'являється повсталий народ із Степаном на чолі. Палац горить. Рятуючись від князя, Лілея вбиває його й подає з палаючого балкону на руки народу. Від сильного душевного зворушення вона божеволіє і вмирає.

Степан, разом з народом, піднімає її тіло й урочисто виносить його, як символ народного страждання, як прапор, що кличе народ на боротьбу з гнобителями.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лілея — Н. М. Виноградова, Э. К. Плужнікова, засл. арт. КазРСР. Степан, — Я. О. Додін, П. Я. Плавнік. Батько Степана — О. Г. Горохов, І. Ф. Дергаус. Мати Лілеї — Е. Е. Пориваєва, Л. М. Столярова. Дядько Степана — А. К. Саркісянс. Князь — А. З. Іванов, О. Л. Нікітін. Танцмейстер — П. С. Строганов. Маріула — Г. Д. Маслова, А. Л. Пірадова. Молодий циган — Г. А. Водовозов, О. С. Галкін, С. Г. Люлін. Стара циганка — Е. Е. Пориваєва, Л. М. Столярова. Гайдуки — О. Г. Галішевський, М. В. Олейніков. Шевчик — А. П. Кисенко. Подруги Лілеї — К. Ф. Алексеева, Д. Е. Рожінська. Парубки, друзі Степана — Г. А. Водовозов, О. С. Галкін, І. Ф. Дергаус, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, П. П. Полканов, І. А. Трахтенберг. Хлопчик-поводир — Г. Бейлінсон. Паріс — Д. О. Додін, М. А. Ізотов. Венера — Н. К. Акмаєва. В. Г. Бакланова. Афіна — Л. М. Любімова, Д. Е. Рожінська. Гера — Г. Л. Хоменко.

В танцях бере участь весь склад балету.

Виставу веде А. С. Петров.

23, 26 (вечір) жовтня

Дж. Пуччині.

ЧІО-ЧІО-САН

(МАДАМ БЕТТЕРФЛЕЙ)

Опера на 3 дії.

Диригент — засл. арт. УРСР І. С. Штейнман.

Постава засл. арт. УРСР М. С. Терещенка.

Художник — Л. І. Горовой.

Хормейстер — Б. Л. Шамович.

Концертмейстери — В. А. Фіалковська, О. В. Обухова, Л. А. Хорошухіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Чіо-Чіо-Сан, прозвана мадам Беттерфлей — В. Л. Бржеська, О. І. Виноградова, засл. арт. УРСР; Ю. І. Лозінська, К. О. Морозова, С. М. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; Л. О. Раїк. Сузуки, її служниця — В. В. Габринович, О. В. Дружевецька, Е. А. Лейтес, Е. В. Носенко. Пінкертон, лейтенант американського флоту — Б. Г. Бутков, Л. М. Левятов, В. Д. Совалов. Шарплес, консул США в Нагасакі — Н. С. Григор'єв, Г. В. Коваль, Д. І. Козинець, А. Б. Магергут. Горо, сват — П. П. Калюжний, О. Л. Нікітін. Комісар, державний урядовець — Н. С. Григор'єв, Г. В. Коваль. Кет Пінкертон — О. М. Дружевецька, О. Б. Носенко. Принц Ямадорі — М. С. Григор'єв, Н. Ф. Неймарк, П. С. Строганов, В. С. Хвостов. Бонза, дядько Чіо-Чіо-Сан — М. Д. Держазін, Б. М. Малков.

Виставу веде — А. М. Базилевич.

Місце дії — Нагасакі в Японії. Час дії — кінець XIX сторіччя.

24 жовтня

С. Гулак-Артемівський

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ

Опера на 3 дії.

Диригент П. Я. Баленко.

Режисер Г. І. Давидов.

Художник І. М. Портнов.

Хормейстер Б. Л. Шамович.
Танці в постанові П. Я. Плавніка і О. С. Галкіна.

Головний концертмейстер Н. Ф. Миронович; концертмейстери—В. Л. Горницька, Л. П. Кисильова, К. П. Смулянська, В. А. Фіалковська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Карась — М. Д. Державін, Д. О. Діссар, Ф. Я. Курочкин. Одарка — О. А. Мейер, С. М. Тухнер, лауреат республіканського конкурсу. Оксана — В. П. Венецька, О. І. Виноградова, засл. арт. УРСР; Л. А. Колодуб, К. О. Морозова, Ю. І. Лозінська. Андрій — І. С. Савін, В. Д. Совалов. Султан — В. Г. Будневич, засл. арт. УРСР; М. С. Григор'єв, Г. В. Коваль, Д. І. Козинець, А. Б. Маєргут. Імам — О. І. Максименко, Б. М. Малков, Д. С. Скоробогачко. Селім-Ага — П. П. Калюжний, А. П. Нікітін, Н. П. Шехтман. Селім-Ага — П. П. Калюжний, А. П. Нікітін, Н. П. Шехтман.

В танцях беруть участь артисти балету: Н. К. Акмаєва, Е. Ф. Алексієва, В. Г. Бакланова, А. А. Брусенцова, М. П. Горпиненко, К. В. Григор'єва, Г. А. Гузовська, З. М. Дорохова, М. В. Коротких, Л. В. Красовська, І. Г. Ланцман, Т. Е. Лісіцька, Б. Г. Левіна, В. О. Лук'яновська, М. І. Малець, Н. І. Маслюкова, Н. В. Прохорова, Л. І. Рогуська, Р. П. Сиротініна, Е. С. Солодовникова, Л. П. Сизоненко, В. І. Савченко, В. Я. Тітова, Е. Ф. Цандер, Г. Д. Хоменко, Т. Е. Агеев, Г. А. Водовозов, Г. П. Гавріков, А. С. Галкін, О. Г. Галишевський, І. Ф. Дергаус, Я. А. Додін, Н. А. Ізотов, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, Г. А. Моторний, М. Е. Михайлов, Н. В. Олейников, П. Я. Плавник, П. Н. Полканов, А. К. Саркісянц, А. А. Синявський, А. С. Середа, Н. К. Скачко.

26 ЖОВТНЯ

Д. Л. Клебанов.

С В І Т Л А Н А

Хореографічна вистава на 3 дії з прологом. Лібретто Іллі Жиги.

Диригент — В. М. Нахабін.

Постанова режисера-балетмейстера засл. арт. УРСР Томського.

Художнє оформлення Д. П. Овчаренка.

Асистент постановника О. С. Галкін.

Концертмейстери — К. П. Смулянська, В. А. Рубін.

Приамурська тайга. Три парашутисти-диверсанти зустрічаються в хащі лісу. Знімають комбінезони і перетворюються—один на типового тайгового лісоруба (Чорний — колишній росіянин, японський диверсант), другий на мирного китаєця (Мацуокі—японський розвідник), третій в китаянку-танцюристку (японська шпигунка). Заховують комбінезони і зникають у лісі.

Узлісся на березі Амура. Біля хатини лісничий дожидає свою дочку Світлану. Ось і вона. Дівчина повернулася з щасливого полювання, про яке розповідає батькові. Тепер за роботу по господарству, але... думки Світлани далеко — там, за річкою, в місті, де той, про кого вона мріє. Чи прийде він сьогодні в гості?

З'являється Чорний. Лісничий питає його: хто такий, звідки, куди, документи? У Чорного все як треба, і господар гостинно пропонує подорожньому відпочити.

Приходять дівчата-лісоруби, подружки Світлани. Незабаром до них прилучається група парубків з міста та матросів. Серед них Іван—той, кого давно вже чекала Світлана.

Молодь веселиться.

Несподівано з-за річки лунають сигнали тривоги. Іван прощається з Світланою, поспішає до міста. Ніхто не знає, що трапилось, чому тривога. Схвильована Світлана залишається на березі.

Далекосхідний порт на Амурі. Йде підготовка для відправки десантної групи,—війна з Японією почалась. Рідні, друзі й подружки провозають десантників. Прибігає Світлана прощатися з Іваном, який також від'їжджає з десантниками.

Темніє. При світлі вуличного ліхтаря китаєць-фокусник розважає народ. З ним китаянка. В перервах між фокусами вона танцює.

Несподівано на місто налітають ворожі літаки. Народ швидко розходиться. Китаєць збирає своє приладдя і біжить до порту. В його руках ракетниця. Він подає сигнали літакам.

Все це бачить Світлана. Вона намагається затримати китаєця, але той виривається

з її рук і втікає. Світлана кидається за ним.

Ніч. Біля хатини лісного стоїть Чорний. Він дістає з свого мішка все необхідне, щоб висадити в повітря міст...

Чути чийсь крики. Хтось біжить у лісі. Чорний ховається за хатину. Вбігає «китаєць-фокусник» (японський диверсант Мацуокі), за ним Світлана. Починається боротьба не на життя — на смерть.

Чорний по-зрадницькому всаджує ніж у спину дівчини. Світлана падає. Чорний і японець з усім знаряддям, потрібним для вибуху, кидаються до мосту.

Міст у небезпеці — треба перешкодити страшному злочинові. Тяжко поранена Світлана, щоб зійняти тривогу, підпалює свою хатину. На пожар прибігають матроси й батько Світлани. Вона показує, куди побігли Чорний та японець. Японця й Чорного заримують.

Святкування дня перемоги над Японією. У приморському парку святкове гуляння. Знову зустрічаються старі друзі. Народ торжествує, веселиться, радісно святкує перемогу.

Тут же Світлана і Іван. Вони вже ніколи не розлучаться!

У вечірніх сутінках гримить салют, падає ілюмінація. Народ-переможець торжествує!

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Світлана — Н. М. Виноградова, З. К. Плужнікова, засл. арт. КазРСР. Іван Гроза — Я. О. Плавнік. Батько Світлани — І. Ф. Дергауз. Диверсанти: Чорний — О. Г. Горохов, А. П. Кисенко; японець — О. С. Галкін, А. К. Саркисян; китаянка, японська шпигунка — Г. Д. Маслова, А. Л. Пірадова.

В танцях бере участь весь склад балету. Виставу веде А. С. Петров.

28 ЖОВТНЯ

Д. Верді

РІГОЛЕТТО

Опера на 3 дії, 4 картини. Лібретто Піаве за драмою Віктора Гюго «Король забавляється».

Диригент — засл. артист УРСР І. С. Штейнман.

Постава Г. І. Давидова.

Хормейстер Б. Л. Шамович.

Художник Б. А. Коваленко.

Танці в постанові О. С. Галкіна

Головний концертмейстер Н. Ф. Минович; концертмейстери — В. А. Фіалковська, В. Г. Горницька, Л. А. Хорошухіна, Л. П. Кісельова, О. М. Обухова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герцог Мантуанський — Б. Г. Бутков, Л. М. Левятов, В. А. Савалов. Ріголетто, придворний блазень герцога — І. Л. Бронзов, народн. артист УРСР; А. Б. Маєргут. Джільда, дочка Ріголетто — С. Б. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; М. С. Раїк. Спарфучиле — М. Д. Державін, Ф. Я. Курочкін. Мадалена, його сестра — В. В. Габринович, О. Н. Дружевецька, Е. А. Лейтес, С. Б. Носенко. Джіованна — А. А. Мейер, Н. А. Савенко. Граф Монтероне — Д. О. Діссар, Б. М. Малков. Наближені герцога: Марулло — Г. В. Коваль, Н. Ф. Неймарк; Борса — А. Л. Нікітін, В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман; Граф Чепрано — І. С. Вільчур, С. І. Максименко, Б. М. Малков. Графіня Чепрано — Н. І. Соловйова, Е. С. Тітомір. Паж — Н. Ф. Лисова, Л. В. Попова. Офіцер — С. І. Максименко, Б. М. Малков.

Виставу веде С. Р. Романівська.

29 ЖОВТНЯ

ЄВГЕНІЙ ОНЄГІН

Ліричні сцени на 3 дії, 7 картин.

Диригент — П. Я. Баленко.

Режисер — П. І. Давидов.

Художник — народн. художник УРСР О. В. Хвостов.

Хормейстер — Б. Л. Шамович.

Танці в постанові В. Н. Нікітіна.

Головний концертмейстер — Н. Ф. Минович; концертмейстери: В. Д. Горницька, К. П. Смулянська, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна, О. М. Обухова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ларіна — М. В. Виставкіна, О. А. Мейер, Н. А. Савенко. Татьяна — Л. О. Колодуб, Ю. І. Лозінська, К. О. Морозова. Ольга — В. В. Гавринович, О. М. Дружевецька, Е. В.

Носенко. Няня — Б. А. Лейтес, О. А. Мейер. Тріке — В. С. Хворост, И. Л. Шехтман. Овечін — М. С. Григор'єв, Д. І. Козинець. Ленський — Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов. Гремін — В. Г. Будневич, заслужен. арт. УРСР; Ф. Я. Курочкин. Рогний — Г. В. Коваль, Н. Ф. Неймарк. Зарецький — І. В. Вільчур, М. Д. Державін, С. І. Максименко, Б. Н. Малков.

Виставу веде А. М. Базилевич.

30 ЖОВТНЯ

П. І. Чайковський

ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібрето (за Пушкіним) М. І. Чайковського.

Диригент — заслужений артист УРСР І. С. Штейнман.

Режисер-постановник — заслужений артист УРСР В. Г. Будневич.

Художник П. К. Єршов.

Танці в постанові А. Л. Пірадової.

Головний хормейстер Е. І. Нахабін.

Режисер Г. І. Давидов.

Головний концертмейстер — Н. Ф. Минович; концертмейстери — В. А. Фіалковська, К. П. Смулянська, А. Б. Рубін, О. М. Обухова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман — З. М. Канзбург, І. С. Сазін. Граф Томський — Д. І. Козинець. Князь Елецкий — Н. С. Григор'єв, А. Б. Магергут. Чекалінський — П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, П. Строганов. Сурін — М. Д. Державін, Н. М. Малков. Чаплицький — В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман. Нарумов — Н. Ф. Неймарк, Б. Н. Малков. Розпорядник — В. С. Хворост, Н. Л. Малков. Графиня — А. З. Левіцька, народ. артистка УРСР; Е. А. Лейтес, А. А. Мейер. Ліза — К. О. Морозова, С. М. Тухнер, лауреат Всеукраїнського конкурсу виконавців. Поліна — В. В. Габрінович, Н. О. Дружевецька, Н. А. Савенко. Маша — Н. О. Коротких, Л. В. Попова, Н. І. Соловйова, Е. С. Тітомір.

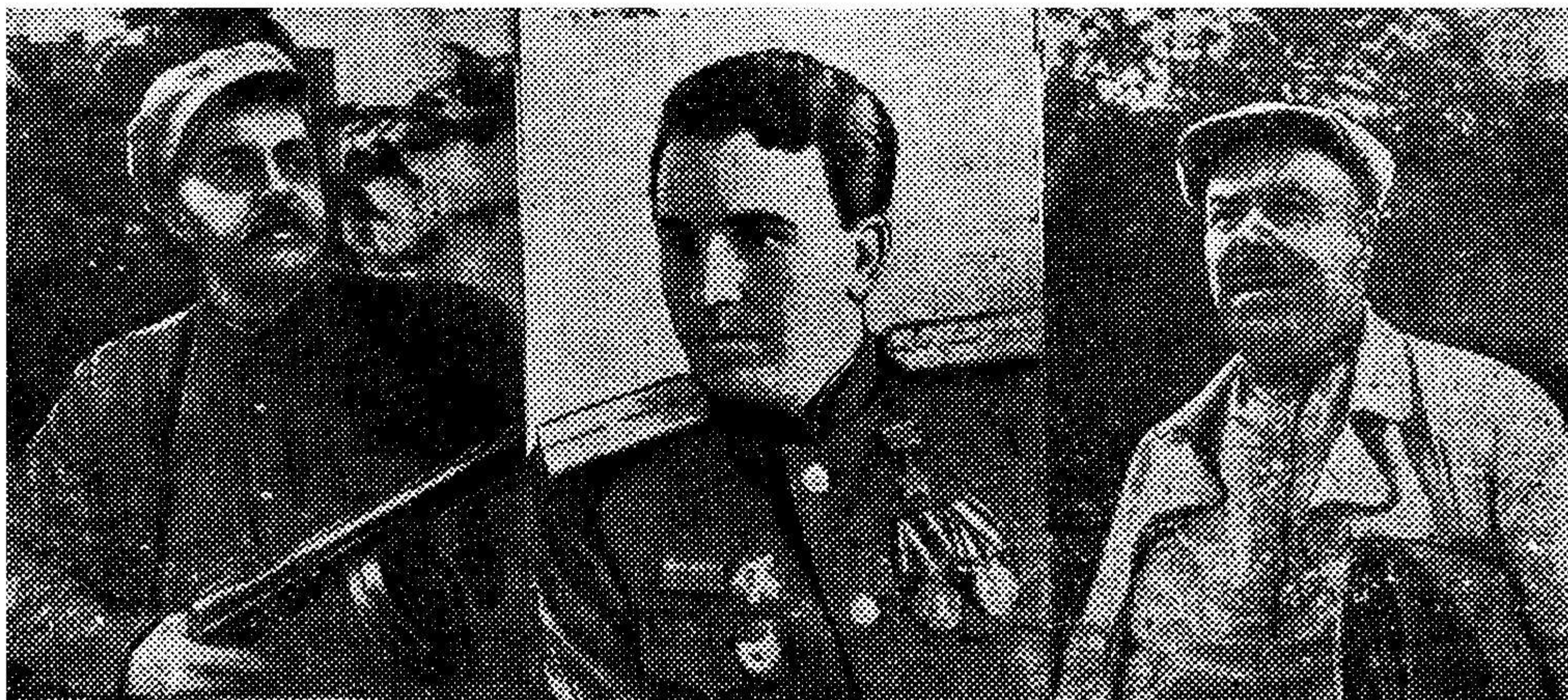
ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ

(в 3-й картині):

Прилепа — В. П. Венецька, В. П. Павленко, Н. І. Соловйова, Е. С. Тітомір. Міловзор — В. В. Габрінович, О. М. Дружевецька. Е. А. Носенко. Златогор — Д. І. Козинець. Амур — Света Саркісєнс.

В балеті беруть участь: солістки балету М. П. Горпиненко, І. В. Семінаренко та склад корифеїв і кордебалету.

Виставу ведуть С. А. Петров і С. Р. Романівська.

П'єса П. Нилина „На белом свете“ на сцене русского драматического театра. Заслуж. артист УССР В. Ф. Матов в роли Подколзина; артист А. А. Ерошенко в роли Сергея; заслуж. артист Д. Ф. Васильчиков в роли Самцова.

**ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА
АКАДЕМІЧНИЙ
УКРАЇНСЬКИЙ
ДРАМАТИЧНИЙ
ТЕАТР ім. Т.Г.ШЕВЧЕНКА**

21, 26 (вечір), 29 жовтня

М. Горький.

Переклад Ір. Стешенко.

ЕГОР БУЛИЧОВ

ТА ІНШІ

Сцени (на 3 дії).

Постава та режисура засл. арт. УРСР
Б. Норда.

Режисер — Л. Кіншина.

Художнє оформлення — Д. Власюка.

Музичне оформлення — М. Каневського.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Егор Буличов — М. Крушельницький, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Ксенія, його жінка — Л. Криницька, засл. арт. УРСР; А. Смерека, засл. арт. УРСР. Варвара, дочка Ксенії — Н. Герасімова, О. Слензак. Олександра, побічна дочка — Є. Петрова, нар. арт. УРСР; А. Калішевська. Меланія, ігуменя, жінчина сестра — Н. Лихо, Г. Бабіївна. Звонцов, чоловік Варвари — Ф. Радчук, нар. арт. УРСР; М. Волошин. Тятін, його двоюрідний брат — І. Гавришко, М. Ошеровський. Мокій Башкін — С. Верхацький, О. Немзер. Василь Достігаєв — Г. Козаченко, засл. арт. УРСР; В. Стеценко. Елісавета, його жінка — З. Біляєва, Ю. Фоміна. Діти від першої жінки:

Антоніна — О. Валуєва, В. Власовська; Олексій — С. Кошачевський, П. Пилипенко. Павлін, піп — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; О. Романенко. Лікар — М. Савченко, А. Макаренко. Трубач — М. Покотило, засл. арт. УРСР; А. Шутенко. Зобунова, знахарка — С. Лор, Т. Миргород. Пропотій, блажений — О. Подорожній, О. Свистунов. Глафіра, покоївка — С. Федорцева, нар. арт. УРСР; Г. Гончарова. Таїся, служка Меланії — Я. Косаківна, Р. Кіріна. Мокроусов, поліцейський — І. Ужвій. Яків Лаптев, хрещений Буличова — Ю. Тітов, М. Захарченко. Донат, лісник — М. Кірін.

Хореограф — Е. Рабінович.

Концертмейстер — К. Константинівська.

Виставу веде пом. режисера — Д. Бабенко.

22, 24, 30 жовтня

Лауреат Сталінської премії Л. Малюгін.

Переклад — Д. Бобир.

СТАРІ ДРУЗІ

П'єса на 3 дії.

Постава засл. арт. УРСР Р. О. Черкашина.

Режисер-асистент — М. А. Ошеровський.

Художник — В. М. Греченко.

Музичне оформлення М. М. Каневського.

Текст пісні — Н. Забіла.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лізавета Іванівна Федотова, вчителька — С. Федорцева, нар. арт. УРСР; І. Бабіївна. Тоня, її дочка — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; Г. Гончарова. Володимир Дорохін — І. Костюченко, П. Пилипенко. Олександр Зайцев — В. Мізіненко, М. Орошевський. Семен Горін — Г. Сичук, О. Свистунов, В. Бережний. Тамара Соловйова — О. Тимофієнко. Олексій Суботін — М. Микитенко, А. Сизранцев, (учні студії). Яків Дар'ялов — Я. Смоляк. Дуся Рязанова — Ю. Фоміна, Сіма — Р. Кіріна, Л. Ерохіна, (учні студії), Лясковський — М. Покотило, засл. арт. УРСР; М. Савченко.

Лауреат Сталінської премії народний артист СРСР М. Крушельницький (Єгор Буличов) та народна артистка УРСР Є. Петрова (Шура) в п'єсі М. Горького „Єгор Буличов та інші“.

Народний артист УРСР Д. Антонович (парторг Орлов) та народний артист УРСР Ф. Радчук (старий робітник Міхеев) у п'єсі А. Сурова „Далеко від Сталінграда“.

23 ЖОВТНЯ

Ів. Кочерга

ЯРОСЛАВ МУДРИЙ

Драматична поема на 4 дії, 7 картин.

Постава лауреата Сталінської премії нар. арт. СРСР М. Крушельницького.

Режисер — Л. Кіншина.

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії — Б. Косарева.

Костюми — В. Греченка.

Музика засл. діяча мистецтв УРСР — К. Данькевича.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ярослав, великий князь Київський — Д. Антонович, нар. арт. УРСР І. Мар'яненко, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Інгігерда, його дружина — Л. Криницька, засл. арт. УРСР; С. Федорцева, нар. арт. УРСР. Їх діти: Елізавета — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; Ганна — З. Біляєва, Р. Кіріна; Володимир — А. Калішевська, Л. Сахарова. Сильвестр, ієромонах — Г. Козаченко, засл. арт. УРСР. Микита, монах-художник — О. Сердюк, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Свічкогас, монах-переписувач — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; С. Верхацький. Гаральд, витязь норвезький — С. Кошачевський. Бояри київські: Мирослав — М. Кірін; Слав'ята — М. Савченко.

Ярун, тіун княжий — М. Захарченко. Людомир, старий селянин — М. Кононенко, засл. арт. УРСР; С. Ходкевич. Милуша, його дочка — Н. Герасімова, Д. Миргород. Турзальд, варяг — О. Немзер. Журейко, каменщик київський — І. Костюченко, П. Пилипенко, В. Стеценко, Ю. Тітов. Нарочиті мужі новгородські: Ратибор — О. Романенко; Давид — Л. Подорожній. Ульф, син Рангвальда, варяг — І. Гавришко. Джемма, дівчина з Сіцилії — О. Валуєва, Я. Косаківна. Стемир, посланець з Мурому — М. Волошин. Посол польський — О. Немзер. Посол угорський — С. Ходкевич. Монахи переписувачі: В. Бережний, А. Макаренко, Г. Сичук, А. Шутенко. Дружинники Ярослава: В. Бондаренко, Т. Братерський, М. Микитенко, П. Пилипенко, Г. Снегірьов, М. Яковлев. Отроки Ярослава: — С. Лисенко, В. Чекунов, П. Чекунов. Духівництво: І. Ужвій, В. Лобко. Варязькі джури: Я. Лібман, В. Бережний. Дівчина — О. Тимофієнко. Скоморохи: В. Бунін, В. Лавров, С. Лисенко, І. Свічка, В. Чекунов, П. Чекунов, Д. Чекунов, Г. Шумов, М. Яковлев.

Масові сцени — актори допоміжного складу, хор та балет театру.

Танці — Б. Таїрова.

Концертмейстери — М. Константинівська та Е. Пліщенко.

Виставу веде пом. режисера — Д. Бабенко.

26 (ранок) жовтня

А. Суров.

Преклад Ів. Снегірьова.

ДАЛЕКО ВІД СТАЛІНГРАДА

П'єса на 4 дії, 8 картин

Постава лауреата Сталінської премії нар. арт. СРСР М. М. Крушельницького.

Режисери — Л. Кіншина, В. Воронов.

Художнє оформлення — Д. Власюк.

Музичне оформлення — М. Каневського.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Орлов Матвій Георгійович, парторг заводу — Д. Антонович, нар. арт. УРСР; Ю. Тітов. Міхеев Іван Дмитрович, старий робітник — Ф. Радчук, нар. арт. УРСР; В. Стеценко. Кузьмінішна, його дружина — Г. Бабіївна, В. Стеценко. Осередько Тарас Андрійович, директор заводу — О. Сердюк, лауреат Сталінської премії, народ. арт. УРСР та УзРСР; М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Зоя, секретар директора заводу — В. Власовська, О. Слензак. Березін Генадій Єфремович, інженер — М. М. Крушельницький, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; С. Ходкевич. Кулигіна Ганна Тимофіївна, робітниця — Н. Лихо, І. Стещенко. Долотова Маша, комсорг цеху — З. Біляєва, Г. Гончарова. Купавін Семен Семенович, перший секретар міськкому партії — І. Мар'яненко, лауреат Сталінської премії, народ. арт. СРСР; О. Романенко. Красавін Микола Сергійович, секретар міськкому партії — С. Кошачевський. Анохін Андрій Петрович, голова міськвиконкому — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; М. Кірін, М. Волошин. Воліна Віра Олександрівна, журналістка — В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР; Н. Герасімова. Толкунов, редактор міської газети — Г. Козаченко, засл. арт. УРСР; С. Верхацький. Радіонов Мирон, другий секретар міськкому партії — О. Немзер. Сідельников, помічник Купавіна — В. Бондаренко. Фетіс, підліток — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; Л. Сахарова. Вася підліток — А. Калішевська, Б. Табориська (учні студії). Данило, охоронник — М. Покотило, засл. арт. УРСР; А. Шутенко. Евакуйовані — артисти хора та учні студії.

Виставу веде помічник режисера Д. Бабенко.

28 жовтня

М. Старицький.

ТАЛАН

Драма на 5 дій, 6 картин.

Постава народ. арт. УРСР Л. Дубовика. Художник В. Греченко.

Композитор — засл. арт. УРСР Б. Крижанівський.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія Іванівна Лучицька, актриса—В. М. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР. Палажка, її няня—А. Смерека, засл. арт. УРСР. Антон Іванович Квітка—С. Кошачевський. Елена Миколаївна, мати Квітки—Л. Криницька, засл. арт. УРСР. Степан Іванович Безродний—М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Юрій Савич Котенко—О. І. Сердюк, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР; Г. Козаченко, засл. арт. УРСР. Марко Карпович Жалібницький—В. Стеценко. Квятковська—Ю. Фоміна Лемішка, суфльор—А. Макаренко, Г. Сичук. Маринка, дочка Лемішки—Н. Косаківна. Гирявий, помічник режисера—М. Поко-тило, засл. арт. УРСР. Ганна Михайлівна Кулішевич—Н. Лихо. Антипов, редактор газети—Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; М. Волошин. Юркович—Ф. Радчук, нар. арт. УРСР. Гаща, ключниця в маєтку Квітки—Г. Гончарова. Лакей в готелі—П. Пилипенко, М. Микитенко. Перукар—С. Ходкевич, О. Подорожній. Лікар—М. Савченко. Пожежник—В. Бережний. Студент 1-й—О. Немзер, В. Лавров. Студент 2-й—П. Пилипенко, В. Бережний.

Виставу веде—Д. Бабенко.

31 ЖОВТНЯ

Шолом-Алейхем.

Інсценізація І. Добрушина та Н. Ойслендера.

ТЕВ'Є МОЛОЧНИК

П'єса на 4 дії, 10 картин.

Переклад Р. Рейцина.

Постава народн. арт. УРСР Л. Дубовика. Художник—засл. діяч мистецтв РРФСР О. Тишлер.

Композитор—нар. арт. РРФСР Л. Пульвер.

Консультант постанови нар. арт. СРСР, С. Міхоелс.

Народна артистка УРСР В. М. Чистякова в ролі актриси Лучицької в п'єсі М. Старицького „Талан“.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Тев'є—М. Крушельницький, лауреат Сталінської премії, народн. артист СРСР. Голда, його дружина—А. Смерека, засл. арт. УРСР. Цейтл—Т. Миргород, Ю. Фоміна. Голд—С. Федорцева, нар. арт. УРСР. Хаба—Н. Герасімова. Бейлка—Є. Петрова, нар. арт. УРСР; Н. Косаківна. Перчик—І. Гавришко. Лейзер Волф—О. Немзер. Сват Фроїм—М. Савченко. Педоцур—С. Верхацький. Лакей Педоцура—А. Шутенко. Жандарм—М. Кірін.

Виставу веде Д. Бабенко.

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

21 октября

По роману И. С. Тургенева.

ДВОРЯНСКОЕ ГНЕЗДО

Инсценировка народн. арт. СССР Соболева-Самарина в 4-х действиях, 11 картинах с эпилогом.

Постановка народного артиста Союза ССР А. Г. Крамова.

Режиссер-ассистент В. С. Лизогуб.

Художник Г. А. Цапок.

Музыкальное оформление—А. Е. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Мария Дмитриевна Калитина—К. А. Суковская, Лиза, ее старшая дочь—А. П. Воронович, нар. арт. УРСР. Леночка, ее младшая дочь—К. Т. Борискина. Марфа Тимофеевна Пестова, тетка Калитиной—Л. А. Линецкая. Лаврецкий, Федор Иванович—И. С. Любич, В. Ф. Матов, засл. арт. УССР. Паншин, Владимир Николаевич—В. М. Венцовский. Лемм, учитель музыки—П. А. Осокин. Варвара Павловна, жена Лаврецкого—Н. В. Тамарова, засл. арт. УССР; А. В. Танеева. Гедеоновский, Сергей Петрович, статский советник—О. Т. Привалов. Настасья Карповна Огаркова—С. Я. Давыдова. Беленицын—Э. В. Коломийский. Беленицына, его жена—Р. Д. Семашко, А. И. Москаленко. Антон, старый слуга Лаврецкого—П. И.

Пружанский. Казачок—Я. Л. Эдельман. Автор в эпилоге—В. М. Шаповалов.

Режиссеры, ведущие спектакль: А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

Антракты после 1, 3, 8 картин.

22, 23, 28, 30 октября

П. Нилин

НА БЕЛОМ СВЕТЕ

Пьеса в 4-х действиях, 7 картинах

Постановка народного артиста Союза ССР А. Г. Крамова.

Режиссеры: И. С. Любич и П. Р. Резников.

Художник Б. И. Чернышев.

Музыкальное оформление А. Е. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Подколзин, председатель колхоза «Искра Коммунизма»—И. С. Любич, В. Ф. Матов, засл. арт. УССР. Анюта, его жена—А. В. Танеева. Сергей, его сын от первой жены, Герой Советского Союза—А. А. Ерошенко. Бушаков, колхозник—Э. В. Коломийский. Его дочери: Варя—К. Т. Борискина, Тоня—К. И. Гайжевская. Шаповалиха, тетка Сергея, председатель колхоза—Н. Н. Белецкая, К. Т. Туберозова. Нефедов, кузнец-инвалид—П. А. Осокин, О. Т. Привалов. Дымков, бывший сержант—А. М. Волин. Волков, председатель Райисполкома—В. М. Шаповалов. Щеглов, секретарь Райкома ВКП(б)—Т. В. Прево, М. И. Таранов. Самцов, председатель колхоза «Маяк»—Д. Ф. Васильчиков, засл. арт. УССР. Настасья, колхозница—С. Я. Давыдова. Марфа, колхозница—А. К. Кочкарева. Дарья, колхозница—Г. А. Клебанова. Егор, колхозник—Г. М. Столкин. Представители соседних колхозов: Михайлов—Б. К. Викторин, Пахомов—П. И. Пружанский, Шабанин—В. Ф. Криштоп. Колхозник из «Парижской Коммуны»—Г. А. Сергеев. 1-я делегатка—М. В. Лельская. 2-я делегатка—Н. А. Степанова.

Режиссеры, ведущие спектакль—А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

24 октября

Борис Лавренев
(лауреат Сталинской премии).

ЗА ТЕХ, КТО В МОРЕ

Пьеса в 4-х действиях, 8 картинах

Постановка нар. арт. Союза ССР А. Г. Крамова.

Режиссер И. С. Любич.

Режиссер-ассистент В. С. Лизогуб.

Художник Б. И. Чернышев.

Музыка А. Е. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Харитонов, капитан 2-го ранга, командир Краснознаменной части сторожевых катеров — А. Г. Крамов, нар. арт. Союза ССР. Шубин, капитан 3 ранга, начальник штаба части — А. К. Котляров, Т. В. Прево. Клобуков, инженер-капитан-лейтенант, флаг-механик — Я. Г. Азимов, В. В. Кропотов. Максимов, капитан-лейтенант, командир 1-го подразделения катеров — В. Ф. Матов, засл. арт. УССР. Боровский, капитан-лейтенант, командир 2-го подразделения катеров — Г. А. Ратальский. Рекало, старший лейтенант, командир катера — А. А. Ерошенко, Б. М. Тоценко. Лишев, старший лейтенант, командир катера — И. С. Любич, В. М. Шаповалов. Будков, мичман — Д. Ф. Васильчиков, засл. арт. УССР; Э. В. Коломийский. Лабинский, старшина 1-й статьи — М. И. Таранов, В. И. Цветков. Бойко, старшина 2-й статьи — П. И. Пружанский. Апанасенко, краснофлотец-радиот — Г. А. Сергеев. Харитонов Софья Петровна, мать Харитонova — Л. А. Линецкая, К. Т. Туберозова. Шабунина, капитан медицинской службы, жена Боровского — А. П. Воронович, нар. арт. УССР; К. П. Гайжевская. Горелова, актриса гастрольной бригады — Н. В. Тамарова, засл. арт. УССР. Оленька, официантка Дома флота — К. Т. Борискина. Паничев, краснофлотец — Г. А. Сергеев, К. В. Цимбал. Журавлев, лейтенант — Г. М. Столкин. Офицеры и краснофлотцы — артисты вспомогательного состава театра.

Режиссеры, ведущие спектакль — А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

25, 26 (утро), 31 (вечер) октября

А. Н. Островский

БЕСПРИДАННИЦА

Драма в 4-х действиях

Постановка народного артиста Союза ССР А. Г. Крамова.

Режиссер И. С. Любич.

Художник Н. Ф. Соболев.

Музыкальное оформление А. Е. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Харита Игнатьевна Огудалова, вдова — Л. А. Линецкая. Лариса Дмитриевна, ее дочь — А. П. Воронович, нар. арт. УССР. Мокий Парменыч Кнуров, пожилой человек с громадным состоянием — Д. Ф. Васильчиков, засл. арт. УССР. Василий Данилыч Вожеватов, представитель богатой торговой фирмы — А. А. Ерошенко. Сергей Сергеевич Паратов, блестящий барин, из судохозяев — В. Ф. Матов, засл. арт. УССР. Юрий Капитоныч Карандышев, небогатый чиновник — К. Н. Северов, засл. арт. УССР. Ефросинья Потаповна, тетка Карандышева — К. Т. Туберозова. Робинзон, провинциальный актер — А. М. Волин. Гаврило, содержатель ресторана — Б. К. Викторин. Иван, слуга в ресторане — Т. В. Прево. Илья, цыган — Э. В. Коломийский. Лакей Огудалов — В. Ф. Криштоп.

Действие происходит в одном из городов на Волге, в 70-х годах прошлого века.

Режиссеры, ведущие спектакль — А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

26 (вечер) октября

А. Н. Островский.

ТАЛАНТЫ И ПОКЛОННИКИ

Комедия в 4-х действиях.

Постановка нар. арт. Союза ССР А. Г. Крамова.

Режиссер П. С. Любич.

Режиссер-лаборант Т. В. Прево.

Художник М. М. Беспалов.

Музыкальное оформление А. Е. Шац.

Заслуженная артистка СССР Н. В. Тамарова в роли Лизы Дулитль в пьесе Б. Шоу „Пигмалион“,

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Негина, актриса провинциального театра — А. П. Воронович, засл. арт. СССР. Домна Пантелевна, ее мать — К. Т. Туберозова. Князь Ираклий Стратоныч Дулебов — Я. Г. Азимов. Григорий Антоныч Бакин, чиновник — А. А. Ерошенко. Иван Семеныч Великатов, богатый помещик — И. С. Любич. Петр Егорыч Малузов, молодой человек, кончивший курс в университете — В. Н. Северов, засл. арт. СССР. Нина Васильевна Смельская, актриса — Н. В. Тамарова, засл. арт. СССР; А. В. Танеева. Мартын Прокофьевич Нароков, помощник режиссера — П. А. Осокин, О. Т. Призалов. Мигаев, антрепренер — И. Е. Мальвин. Эраст Громилов, трагик — А. К. Котляров, Т. В. Пре-

во. Вася, молодой купчик — А. М. Волин. Матрена, кухарка Негинной — А. К. Кочкарева. Обер-кондуктор — Г. А. Сергеев. Кондуктор — В. Ф. Криштоп. Официант на вокзале — Я. Л. Эдельман. Официант в саду — К. Е. Цимбал.

Режиссеры, ведущие спектакль: А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

29 октября

Бернард Шоу

ПИГМАЛИОН

Комедия в 5 картинах

Постановка режиссера И. С. Любича.

Режиссер-ассистент В. С. Лизогуб.

Художник Н. А. Барова.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Генри Хиггинс — Я. Г. Азимов, В. Н. Северов, засл. арт. СССР. Миссис Хиггинс, его мать — З. В. Зиновьева, Л. А. Линецкая. Полковник Пикеринг — И. С. Любич. Лиза Дулитл — Н. В. Тамарова, засл. арт. СССР. Альфред Дулитл — А. М. Волин, Э. В. Коломийский. М-с Пирс — З. П. Кудряшева. М-с Эйнсфорд Хилл — К. Т. Туберозова. Клара — А. И. Москаленко, Е. И. Оноприенко. Фредди — В. С. Лизогуб, Г. А. Сергеев. Горничная — Р. Г. Слободская, Н. А. Степанова. Прохожий — П. И. Пружанский. Саркастический наблюдатель — Т. В. Прево.

Режиссеры, ведущие спектакль — А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

ТЕАТР ★ МУЗКОМЕДІЇ

23, 25, 26 (вечір), 29 жовтня

Текст В. Ленського. Вірші Г. Грядова.

Музика А. Рябова

КОЛОМБІНА

Оперета на 3 дії

Постава нар. арт. УзРСР Л. Г. Івашутича.

Диригент М. С. Хайкін.

Художник С. І. Йоффе.

Балетмейстер Л. Р. Леонідов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Колетта Плантрос—К. В. Великосельська, Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР. Філіпп де-Круа—І. Х. Білошенко, О. Л. Райданов. Пікадор Марлей—Микола Іванов, М. І. Малегрант. Октав Дюпорей—Д. І. Волков, П. К. Павлусенко. Етелька—Н. І. Попова, Л. О. Романенко. Кайтан—Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Л. Райданов. Дюпон—В. І. Андреев, В. М. Цесінський. Ерніо—Е. Л. Грицюк, М. М. Іванов. Капельдинер—О. С. Арбо, С. М. Бондаренко.

В балеті заняті: Ліснівська, Борисова, Кочубинська, Лашкевич, Кабанець, Плавник, Балацький, Хільченко, Семенов та ансамбль балету.

Соло на скрипці—Я. Л. Виноградов.

Веде виставу Н. О. Арбо.

22, 28 жовтня

Текст—М. Гальперін.

Музика Ерве.

МАДЕМУАЗЕЛЬ НІТУШ

Комедія-оперета на 3 дії, 4 картини.

Переклад І. Муратова та І. Радомиського.

Постава—І. С. Радомиського.

Диригент—М. С. Хайкін.

Художник—Н. Ф. Соболев.

Балетмейстер—Л. Р. Леонідов.

Реж. лаборант—Н. З. Боровкова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Деніза де Флавін'ї, учениця пансіону небесних ластівок—Н. М. Аннікова. Селестен (Флорідор), хормейстер пансіону небесних ластівок—Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Л. Райданов. Начальниця пансіону небесних ластівок—М. С. Гаєвська, Н. І. Попова. Полковник Альфред Шато д'Ікем—О. Г. Івашутич, нар. арт. УзРСР; О. Л. Райданов. Фернанд де Шамплатро, лейтенант—Г. О. Охріменко, П. К. Павлусенко. Корінна, примадонна оперети—М. Л. Леонідова, Л. О. Романенко. Лоріо, унтер-офіцер—М. Н. Гавриленко, Микола Іванов. Директор оперети—І. Х. Білошенко, В. М. Цесінський. Помічник режисера оперети—М. І. Малегрант. Урсула, прислужниця пансіону—В. В. Безпалько, М. М. Вербицька. Конвойний—С. М. Бондаренко. Артисти оперети—В. Ахтирська, М. Г. Грицюк, А. Коваленко, Ф. Пергамент. Офіцери—В. І. Андреев, Е. Л. Грицюк, М. М. Іванов, І. І. Рибалко, В. І. Фоменко.

В балетних інтермедіях зайняті: В. О. Балацький, Л. П. Кабанець, В. Семенов та Б. С. Хільченко.

Виставу ведуть Н. З. Боровкова та Н. О. Арбо.

24 жовтня

Текст В. Шкваркина.

Музика Й. Штрауса.

ЦИГАНСЬКИЙ БАРОН

Оперета на 3 дії. Переклад Н. Забіли.

Постава нар. арт. УзРСР О. Г. Івашутича.

Диригенти—С. Д. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. С. Хайкін.

Художник Н. Ф. Соболев.

Балетмейстер Л. Р. Леонідов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Барінкай—Д. І. Волков, Г. Ю. Охріменко, П. К. Павлусенко. Стефан—Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Л.

Райданов. Зупан — О. Г. Івашутич, народн. арт. УзРСР; О. Л. Райданов. Арсена — Н. М. Аннікова, В. В. Безпалько, Т. О. Безяєва. Мирабелла — О. О. Пігулович, Н. І. Попова, Л. О. Романенко. Саффі — К. В. Великосельська, Л. С. Мінцер, Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР; Чіпра — В. М. Ахтирська, А. М. Коваленко. Омонай — П. О. Дудко, К. О. Передернікова. Оттокар — М. Н. Гавриленко, Г. І. Рибалкін. Карнеро — І. Х. Білошенко, М. І. Малегрант. Старий циган — О. С. Арго. Секретарі суду — М. М. Іванов, В. М. Цесінський. Палі — М. Ф. Коваль, О. Д. Ткаченко. Управитель — Е. Л. Грицюк.

БАЛЕТ:

Циганські танці — В. Балацький, О. Борисова, М. Кочубинська, Л. Кабанець, О. Лашкевич, В. Ліснівська, П. Плавник, В. Семенов, Б. Хільченко та ансамбль балету.

Виставу ведуть — пом. реж. Н. О. Арбо, Н. З. Боровкова.

26 (ранок) ЖОВТНЯ

Текст — В. Диховічний, Б. Ласкін, М. Слободський.

Музика М. Богословського.

ОДИНАДЦЯТЬ НЕВІДОМИХ

Музкомедія на 3 дії. Переклад І. Муратова.

Постава І. С. Радомиського.

Диригент — засл. арт. УРСР С. Д. Солянський, М. С. Хайкін.

Художник С. І. Йоффе.

Балетмейстер Л. Р. Леонідов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Олексій Комаров — Г. Ю. Охріменко, К. О. Передерніков. Катя Колеснікова — К. В. Великосельська, Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Петро Кузнецов — В. І. Андреев, Е. Л. Грицюк. Леонід Кузнецов — М. Н. Гавриленко, М. М. Іванов. Василь Іванович Чашкін — Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; О. Л. Райданов. Стенлі Мак-Плют —

І. Х. Білошенко, К. Л. Райданов. Бетті — Н. М. Аннікова, М. М. Леонідова, З. М. Мезіненко. Станіслав Гримза — Микола Іванов, М. І. Малегрант. Ванда — Л. С. Мінцер. Олівія Хічкок — О. О. Пігулович, Н. І. Попова, Л. О. Романенко. Майкл — К. П. Римський. Фред — А. Г. Зуб. Черговий — В. М. Цесінський. Адміністратор — І. І. Андренко.

Танці виконують: В. О. Балацький, О. М. Борисова, А. М. Іванов, Л. П. Кабанець, М. В. Кочубинська, В. І. Костюков, О. П. Лашкевич, В. І. Ліснівська, П. Я. Плавник, В. П. Семенов, Б. С. Хільченко та ансамбль балету.

Веде виставу пом. режисера Н. О. Арбо.

30, 31 ЖОВТНЯ

30-й РІЧНИЦІ ВЕЛИКОГО ЖОВТНЯ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ.

Текст І. С. Радомиського та В. І. Сокола.
Музика С. А. Заславського.

МАРІЯ

Музична комедія на 3 дії, 6 картин.

Постава М. В. Аваха та І. С. Радомиського.

Диригент — засл. арт. УРСР С. Д. Солянський, М. С. Хайкін.

Художник С. І. Йоффе.

Балетмейстер Л. Р. Леонідов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія Кошова — Л. С. Мінцер, Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР. Павло Озерюк — Г. Е. Охріменко, К. А. Передерніков. Харитон Кошовий — О. Г. Івашутич, нар. арт. УзРСР; О. Л. Райданов. Мартин Кошовий — М. Н. Гавриленко, К. Л. Райданов. Харитина — А. М. Алмазова, Е. М. Ліндина, Н. І. Попова, О. О. Пігулович. Іван Свистун — Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР. Катерина Бойко — М. Л. Леонідова, З. М. Мезіненко. Савка — Микола Іванов, М. І. Малегрант.

Виставу ведуть: Н. А. Арбо та Н. З. Боровкова.

„ДОБЛЕСТЬ НАРОДНАЯ“

(Ювілейний спектакль в Російському драматичному театрі)

З величезним піднесенням працює зараз наш колектив над новою п'єсою «Доблесть народная». Ми хочемо гідно зустрінути тридцяті річницю Великого Жовтня.

Ми розуміємо, яка відповідальність лежить на нас, розуміємо, що спектакль цей є нашим творчим звітом перед трудящими Харкова в дні великої річниці. Тим наполегливіша, енергійніша наша робота.

Перед нами ряд труднощів. Вони, труднощі, з'явилися ще на початку роботи, як тільки ми спинились на цій благородній і вдячній темі: партизанський рух під час Вітчизняної війни. Цілком природно, що ми звернулись до повісті П. Вершигори «Люди з чистим сумлінням». Проте, перше знайомство з цим надзвичайно цікавим для драматурга й постановника матеріалом показало, що так звана інсценізація не перетворить його на драматичний твір. Треба робити щось нове, збагачувати елементами театрою літературний матеріал, що його покладено в основу майбутнього спектакля. Потрібні доповнення, зміни.

Інакше кажучи, треба було писати нову п'єсу — і за мотивами повісті Вершигори, і за багатьма іншими матеріалами.

Ми взяли до спогадів С. І. Ковпака «Від Путівлю до Карпат». Ми перечитали

повісті Анатолія Шияна «Партизанський край» та М. Глідера «З кінсапаратом по тилах ворога». Ми простудіювали спогади Федорова «Підпільний обком діє». Зібрали оповідання та спогади ковпаківців, надруковані по журналах та газетах. Ми вивчали документи, зустрічалися з учасниками легендарного рейду...

Все це і лягло в основу нашої п'єси «Доблесть народная».

Центральна постать у п'єсі — двічі герой Радянського Союзу генерал Сидір Іванович Ковпак. Про нього і його соратників, про їх легендарний рейд, славні діла, про їх патріотизм та подвиги ми й хочемо розповісти нашому глядачеві. Роль Ковпака виконуватиме народний артист СРСР О. Г. Крамов.

Спектакль має бути своєрідною поемою про доблесть радянського народу. В цьому нарівні з героїкою є також елементи романтизму і гумору. В ньому багато народних і партизанських пісень, танців, музики.

Одне слово, це спектакль про дні й подвиги партизанські.

Прем'єра — 7 листопада.

В. АРІСТОВ,

народний артист УРСР.

Відповідальний редактор Юр. ШОВКОПЛЯС.

Видає Харківська філія „Українського театального товариства“.

БЦ 10594. Друкарня „Мистецтво“, Харків. Зам. 1174. Тираж 3000.

ОТ УПРАВЛЕНИЯ ПОЖАРНОЙ ОХРАНЫ УМВД Харьковской области.

**Во избежании случаев пожара от временных приборов
отопления, устанавливаемых гражданами,**

**Управление пожарной охраны УМВД Харьковской области
доводит до сведения граждан, что по вопросу
установки временных приборов отопления следует обращаться
в районные Инспекции пожарной охраны по адресам:**

1. ЛЕНИНСКИЙ район ул. Свердлова, № 35.
2. КАГАНОВИЧСКИЙ район Сердюковский пер., № 4.
3. ДЗЕРЖИНСКИЙ " Сумская ул., № 41.
4. ОКТЯБРЬСКИЙ " ул. Свердлова, № 11.
5. КРАСНОЗАВОДСКИЙ " ул. Евгении Бош, № 6.
6. СТАЛИНСКИЙ " Юрьевский пер., № 7.
7. КОМИНТЕРНОВСКИЙ " Плехановская ул., № 40.
8. ОРДЖОНИКИДЗЕВСКИЙ район Поселок ХТЗ,
корпус 32, кв. 48.
9. Н.-БАВАРСКИЙ район.

**РАЗРЕШЕНИЕ НА УСТРОЙСТВО ВРЕМЕННЫХ ПРИ-
БОРОВ ОТОПЛЕНИЯ ВЫДАЕТСЯ БЕСПЛАТНО.**

**Все временные приборы отопления, установленные без
разрешения пожарной охраны, не должны использо-
ваться до получения специального разрешения.**

XXX РОКІВ

ВЕЛИКОГО

ЖОВТНЯ

**У К Р А Ї Н С Ь К Е
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО**

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

1—10 листопада 1947 р.

ПО ГОСУДАРСТВЕННОМУ
ВНУТРЕННЕМУ
ВЫИГРЫШНОМУ
ЗАЙМУ
1938 ГОДА
ЕЖЕГОДНО ПРОВОДИТСЯ
ШЕСТЬ ТИРАЖЕЙ
ВЫИГРЫШЕЙ

ОБЛИГАЦИИ ЗАЙМА СВОБОДНО ПРОДАЮТСЯ
И ПОКУПАЮТСЯ СБЕРЕГАТЕЛЬНЫМИ КАССАМИ

ХАЙ ЖИВЕ ХХХ РІЧНИЦЯ ВЕЛИКОЇ ЖОВТНЕВОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ!

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 3

1—10 листопада 1947 р.

ВЕЛИКА РІЧНИЦЯ

25 жовтня 1917 року історичний постріл «Аврори» сповістив про те, що на одній шостій частині земної кулі народилась перша в світі держава робітників та селян.

Відтоді минуло три десятиріччя.

І це були десятиріччя напруженої творчості. Звільнені від ярма капіталізму, керовані більшовицькою партією Леніна — Сталіна, народи Радянського Союзу творили нове суспільство, нову державу, нове господарство, нову культуру.

Робітники та селяни, ставши коло керма державної влади, ліквідували в своїй країні експлоататорські класи, збудували соціалізм. Швидко виросла у нас могутня соціалістична промисловість, Радянський Союз став найрозвиненішою індустріальною державою. Трудящі СРСР знайшли нові, небачені світом форми сільського господарства — колгоспне землеробство. В нашій країні відбулась нечувана культурна революція: знання, освіта, мистецтво стали надбанням найширших народних мас.

Пройти такий величезний шлях за три-

дцять років—такого не знала та й не могла знати історія капіталістичного експлоататорського світу.

Кожний крок на цьому шляху нам довелося брати з бою.

Нас хотіли скорити вогнем і залізом. Ми виразно показали всім загарбникам, усім тим, хто мріє про владу над світом,—той, хто вдирається на нашу священну землю з мечем в руках, знаходить на ній тільки свою загибель.

Нас намагались задушити блокадою. Але ми не з тих, кого можна залякати, зігнути.

Ми перемагаємо завжди й усюди. Мов гранітна скеля стоїть нині Радянський Союз серед бурхливого моря капіталізму, і каламутні хвилі реакції безсило розбиваються об його підніжжя. Мов велетенський маяк показує наша країна всьому людству шлях до сонячного майбутнього, до щастя.

З радістю й законною гордістю зустрічаємо ми ХХХ річницю Великого Жовтня, тридцятую річницю нашого існування, наших перемог.

За нами — величний шлях. Перед нами — нові перемоги. Ми сміливо, впевнено дивимося вперед.

Реакційні сили в цілому світі розраховували, що Радянський Союз, який витримав основний тягар війни проти німецького фашизму, буде знесилений і підпаде в залежність від капіталістичних держав, стане другорядною державою. Не вийшло! Не зважаючи на тяжкі втрати під час війни, СРСР без будь-якої допомоги з-зовні швидко відбудовує своє господарство, успішно закінчує другий рік нової сталінської п'ятирічки. Нині радянський народ знову завойовує висоти в усіх галузях господарства й культури. Невпинно зростає авторитет Радянського Союзу на міжнародній арені. Наша держава стала символом свободи й щастя не тільки для країн нової демократії, а й для трудящих усього світу.

До цього привела нас велика партія більшовиків, партія Леніна-Сталіна. Без неї ми

не були б повновладними господарями свого життя й долі. Без неї ми не мали б тих заводів, на яких працюємо, тих широких ланів, на яких збираємо багатющі врожаї, тих шкіл, де вчимося, тих прекрасних пісень, які дзвінко лунають і на берегах Тихого океану, і в просторах Арктики, і за Карпатами. Без партії, без великого Леніна, без геніального Сталіна ми не були б тими, до кого прикуті погляди всього прогресивного людства.

Партії більшовиків, нашому мудрому Сталіну ми зобов'язані тим, що до тридцятиріччя Великої Жовтневої соціалістичної революції приходимо з новими блискучими досягненнями в усіх галузях життя.

Хай живе ХХХ річниця Великого Жовтня!

Хай живе комуністична партія, натхненниця наших перемог!

Хай живе наш великий мудрий вождь, творець нашої слави товариш Сталін!

**ДЕРЖАВНИЙ
АКАДЕМІЧНИЙ
ТЕАТР
ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ
ім. М.В. ЛИСЕНКА**

1 листопада

Дж. Пуччині.

**ЧІО-ЧІО-САН
(МАДАМ БЕТТЕРФЛЕЙ)**

Опера на 3 дії.

Диригент — засл. арт. УРСР І. С. Штейнман.

Постава засл. арт. УРСР М. С. Терещенка.

Художник — Л. І. Горевої.

Хормейстер — Б. Л. Шамович.

Концертмейстери — В. А. Фіалковська, О. В. Обухова, Л. А. Хорошухіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Чіо-Чіо-Сан, прозвана мадам Беттерфлей — В. Л. Бржеська, О. І. Виноградова, засл. арт. УРСР; Ю. І. Лозінська, К. О. Морозова, С. М. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; Л. О. Раїк. Сузуки, її служниця — В. В. Габринович, О. В. Дружевецька, Е. А. Лейтес, Е. В. Носенко. Пінкертон, лейтенант американського флоту — Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов. Шарплес, консул США в Нагасакі — Н. С. Григор'єв, Г. В. Коваль, Д. І. Козинець, А. Б. Магергут. Горо, сват — П. П. Калюжний, О. Л. Нікітін. Комісар, державний урядовець — Н. С. Григор'єв, Г. В. Коваль. Кет Пінкертон — О. М. Дружевецька, О. Б. Носенко. Принц Ямадорі — М. С. Григор'єв, Н. Ф. Неймарк, П. С. Стро-

ганов, В. С. Хвостов. Бонза, дядько Чіо-Чіо-Сан — М. Д. Державін, Б. М. Малков.

Виставу веде — А. М. Базилевич.

Місце дії — Нагасакі в Японії. Час дії — кінець XIX сторіччя.

2 (ранок), 4 листопада

С. Гулак-Артемівський

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ

Опера на 3 дії.

Диригент П. Я. Баленко.

Режисер Г. І. Давидов.

Художник І. М. Портнов.

Хормейстер Б. Л. Шамович.

Танці в постанові П. Я. Плавника і О. С. Галкіна.

Головний концертмейстер Н. Ф. Миронович; концертмейстери — В. Л. Горницька, Л. П. Кисильова, К. П. Смулянська, В. А. Фіалковська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Карась — М. Д. Державін, Д. О. Діссар, Ф. Я. Курочкин. Одарка — О. А. Мейер, С. М. Тухнер, лауреат республіканського конкурсу. Оксана — В. П. Венецька, О. І. Виноградова, засл. арт. УРСР; Л. А. Колодуб, К. О. Морозова, Ю. І. Лозінська. Андрій — І. С. Савін, В. Д. Совалов. Султан — В. Г. Будневич, засл. арт. УРСР; М. С. Григор'єв, Г. В. Коваль, Д. І. Козинець, А. Б. Магергут. Імам — О. І. Максименко, Б. М. Малков, Д. С. Скоробогатько. Селім-Ага — П. П. Калюжний, А. П. Нікітін, Н. П. Шехтман.

В танцях беруть участь артисти балету:

Н. К. Акмаєва, Е. Ф. Алексієва, В. Г. Бакланова, А. А. Брусенцова, М. П. Горпиненко, К. В. Григор'єва, Г. А. Гузовська, З. М. Дорохова, М. В. Коротких, Л. В. Красовська, І. Г. Ланцман, Т. Е. Лісіцька, Б. Г. Левіна, В. О. Лук'яновська, М. І. Малець, Н. І. Маслюкова, Н. В. Прохорова, Л. І. Рогуська, Р. П. Сиротініна, Е. С. Солодовникова, Л. П. Сизоненко, В. І. Савченко, В. Я. Тітова, Е. Ф. Цандер, Г. Д. Хоменко, Т. Е. Агеев, Г. А. Водовозов, Г. П. Гавріков, А. С. Галкін, О. Г. Галишевський, І. Ф. Дергаус, Я. А. Додін, Н. А. Ізотов, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, Г. А. Мотор-

ний, М. Е. Михайлов, Н. В. Олейніков, П. Я. Плавник, П. Н. Полканов, А. К. Саркісянс, А. А. Синявський, А. С. Середа, Н. К. Скачко.

2 листопада

Д. Верді.

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії.

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ».

Диригент — П. Я. Баленко.

Постава А. П. Геращенко.

Художник Н. Ф. Соболев.

Хормейстер Є. І. Мариківський.

Танці в постанові — О. С. Галкіна.

Головний концертмейстер — Н. Ф. Миرونюч; концертмейстери — В. Л. Горницька, Л. П. Кисельова, А. В. Фіалковська. Л. А. Хорошухіна, О. В. Обухова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері — Ю. І. Лозінська, С. Б. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; М. С. Раїк. Альфред Жермон — В. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов. Жорж Жермон — М. С. Григор'єв, Д. І. Козинець, А. Б. Магергут. Флора Бервуа — О. М. Дружевецька, Є. В. Носенко, Н. А. Савенко. Аніна, покоївка — В. П. Павленко, Н. І. Соловйова, Є. С. Літомір. Гастон де-Летор'єр — П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, В. С. Хворост, Б. Л. Шехтман. Барон Дюфоль — Г. В. Коваль, В. Н. Малков. Маркіз д'Обіньї — І. Б. Вільчур, О. І. Максименко. Н. Ф. Неймарк. Доктор Гнервіль — М. Д. Державін, Б. Н. Малков, О. І. Максименко. Йосип, слуга — Н. С. Строганов, В. С. Хворост.

В танцях беруть участь солісти балету: В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслова, В. Семінаренко, Г. Водовозов, А. Ізотов, О. Кисенко, І. Трахтенберг.

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX в.

Соло в оркестрі: скрипка — І. Г. Брунштейн, Ф. М. Хоміцер; гобой — Д. К. Риков, І. Морштейн; кларнет — Г. К. Риков, Н. В. Архирей.

Виставу веде А. М. Базилевич.

5, 6, 8, 9 листопада

П Р Е М'Є Р А

ВИСТАВА ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ СЛАВНОМУ ВСЕНАРОДНОМУ ТОРЖЕСТВУ — XXX РІЧНИЦІ ВЕЛИКОЇ ЖОВТНЕВОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

Д. Клебанов, О. Сандлер.

Лібретто І. Муратова.

О Д Н И М Ж И Т Т Я М

Опера на 4 дії.

Диригент — засл. арт. УРСР І. С. Штейнман.

Режисер-постановник — засл. арт. УРСР В. Г. Будневич.

Художній консультант постанови — нар. арт. СРСР О. Г. Крамов.

Оформлення — головн. художника театру І. С. Назарова.

Хормейстер — Б. Л. Шамович.

Танці в постанові Д. М. Мусатова.

Концертмейстери: Н. Ф. Миронович (головний концертмейстер), В. А. Фіалковська.

Після закінчення Великої Вітчизняної війни на зруйнований Дніпрельстан повертаються демобілізовані воїни. Серед них Андрій Сербин. Разом з усім народом його радісно зустрічає старий батько Данило, колишній дніпровський лоцман, а нині знатний майстер на Дніпрельстані. Загальна радість затьмарена тим, що на фронті без вісті зник Микола, друг дитинства Андрія, син мужньої Степаниди, яка пліч о пліч з партизанами боролася з німецько-фашистськими загарбниками. Сюди ж приїжджає Оксана, наречена Миколи, з якою він познайомився на фронті. Степанида приймає Оксану, як рідну дочку.

Минає деякий час. Імена Андрія та Оксани овіяні новою славою — невтомних будівників Дніпрельстану.

Під час катастрофи відважний водолаз Андрій рятує життя Оксани і її бригади. Почуття дружби до Оксани в Андрія переростає на кохання. Думаючи про дівчину, Андрій клянеться ніколи не порушити її світлих і чистих спогадів про Миколу. Якщо коли-небудь він буде гідний її кохання, вони разом пронесуть пам'ять про героя, їх спільна праця буде йому світлим пам'ятником.

Але Андрій одержує листа, з якого дізнається, що Микола живий. Андрій довгий час був на грані між життям та смертю. І навіть зараз він ще сліпий і нерухомий. Проте, надія на видужання у нього не згасла. Микола не хоче передчасно тривожити рідних і просить Андрія не казати нічого про нього матері і, особливо, нареченій, яка, можливо, знайшла своє щастя з іншим. Проте Андрій сповіщає Оксану і Степаниду про радісну звістку.

Оксана і Андрій хочуть їхати до Миколи. Та стара Степанида попереджає дівчину, що справжньому героєві не потрібна жалість. «Хай серце підкаже тобі правду в цю мить», — говорить вона.

З чистим сумлінням, гордо піднявши голову, Оксана відповідає, що почуття відданості й кохання, скріплені кров'ю у боях

за вітчизну, не менш ніж материнське кохання. Якщо Микола живий, вона поїде до нього і буде йому вірною дружиною на все життя.

Ця сцена відбувається під час свята на Дніпрельстані на честь нової трудової перемоги.

Інженер проголошує тост:

За тих, що світ новий ясний будують,
За волю їх сталеву,
За чисті їх серця!

Старий Данило додає:

До дна за народ, що в кривавім бою
Грудьми відстояв Батьківщину свою!
До дна за величні і чесні чуття,
За те, що живемо єдиним життям!
До дна за священну дружбу! До дна
За те, що усі ми родина одна,
За світлий, щасливий і сонячний день.
За те, що вперед нас до щастя веде
Рідний Сталін!

Весь народ підхоплює цей тост і піднесено відповідає на нього словами, в яких міститься основна ідея опери:

Одним життям, одним диханням,
Одним могутнім пориванням,
Одним волінням і дерзанням
Ми всі живем,
Ми всі живем одним життям!

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Степанида — А. З. Левицька, нар. арт. УРСР; Є. А. Лейтес. Оксана — В. П. Венецька, К. О. Морозова. Андрій — Д. І. Козинець, А. Б. Магергут. Данило — В. Г. Будневич, засл. арт. УРСР; Д. О. Діссар, Ф. Я. Курочкин. Інженер — Б. П. Зелезинський, З. М. Канзбург, В. Д. Совалов. 1-й робітник — В. С. Хворост, Шехтман. 2-й робітник — Б. Н. Малков. 1-а дівчина — Бордонова, Н. В. Лисова, Є. А. Ставчанська. 2-а дівчина — Н. О. Коротких, Г. Ф. Палеева. Робітники, робітниці, демобілізовані воїни — артисти хору та балету.

Дія відбувається на Дніпрельстані в наші дні.

Веде виставу С. Р. Романовська.

7 листопада

К. Данькевич,
заслужений діяч мистецтв УРСР.

ЛІЛЕЯ

Балет на 3 дії, 4 картини. Лібретто (за мотивами творів Т. Г. Шевченка) В. Чаговця.

Постава заслуженої артистки УРСР балетмейстера Г. О. Березової.

Диригент — П. Я. Баленко.

Художнє оформлення Д. П. Овчаренка.

Концертмейстери — К. П. Смулянська, В. А. Рубін.

Святкове народне гуляння в ніч під Івана Купала. Молодь безтурботно веселиться. Лілея й Степан, які давно вже люблять одне одного, в танцювальному дуєті роз-

Засл. артист УРСР В. Г. Будневич в ролі старого моряка в опері „Севастопольці“.

кривають щирі й чисті почуття свого першого кохання. Друзі вирішують тут таки справити їх заручини.

З'являється князь. Він наказує своєму придворному танцмейстерові негайно забрати Лілею в палац. Степан чинить опір. Розгніваний князь, побоюючись народу, виходить, але через короткий час надсилає наказ, щоб Степан з'явився до нього.

Зрозумівши мерзотний задум князя, старики вирішують відправити Степана на Запорізьку січ, а Лілею сховати.

Лілея, рятуючись від переслідування княжих гайдуків, шукає притулку в циганському таборі. Але князь знаходить її тут. Дівчина ледве врятовується.

Лілея тікає до лісової хащі. Знесилена погонею, вона засинає. Їй сниться Степан, якого зачарували русалки. Вона рятує Степана і... прокидається. Бачить перед собою молодого сліпого кобзаря, впізнає в ньому Степана й падає в його обійми. Але в цю хвилину їх настигає князівська погоня. Гайдуки нападають на Степана, нещадно б'ють його, а дівчину ведуть у палац.

Минає деякий час. Під час банкету князь показує підпилим гостям свій кріпацький балет. Зображується міфологічна сцена «Суд Париса». Роль прекрасної Олени грає Лілея. Гості пристають до неї з брудними залицяннями. Раптом з'являється повсталий народ із Степаном на чолі. Палац горить. Рятуючись від князя, Лілея вбиває його й падає з палаючого балкону на руки народу. Від сильного душевного зворушення вона божеволіє і вмирає.

Степан, разом з народом, піднімає її тіло й урочисто виносить його, як символ народного страждання, як прапор, що кличе народ на боротьбу з гнобителями.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лілея — Н. М. Виноградова, Э. К. Плужнікова, засл. арт. КазРСР. Степан, — Я. О. Додін, П. Я. Плавнік. Батько Степана — О. Г. Горохов, І. Ф. Дергаус. Мати Лілеї — Е. Е. Пориваєва, Л. М. Столярова. Дядько Степана — А. К. Саркісьянс. Князь — А. З. Іванов, О. Л. Нікітін. Танцмейстер — П. С. Строганов. Маріула — Г. Д. Маслоза, А. Л. Пірадова. Молодий циган — Г. А. Водовозов, О. С. Галкін, С. Г. Люлін. Стара

циганка — Е. Е. Пориваєва, Л. М. Столярова. Гайдуки — О. Г. Галішевський, М. В. Олейніков. Шевчик — А. П. Кисенко. Подруги Лілеї — К. Ф. Алексеева, Д. Е. Рожінська. Парубки, друзі Степана — Г. А. Водовозов, О. С. Галкін, І. Ф. Дергаус, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, П. П. Полканов, І. А. Трахтенберг. Хлопчик-поводир — Г. Бейлінсон. Паріс — Д. О. Додін, М. А. Ізотов. Венера — Н. К. Акмаєва, В. Г. Бакланова. Афіна — Л. М. Любімова, Д. Е. Рожінська. Гера — Г. Л. Хоменко.

В танцях бере участь весь склад балету.
Виставу веде А. С. Петров.

8 (ранок), 9 (ранок) листопада

П. І. Чайковський

ЄВГЕНІЙ ОНЕГІН

Ліричні сцени на 3 дії, 7 картин.

Диригент — П. Я. Баленко.

Режисер — П. І. Давидов.

Художник — народн. художник УРСР
О. В. Хвостов.

Хормейстер — Б. Л. Шамович.

Танці в постанові В. Н. Нікітіна.

Головний концертмейстер — Н. Ф. Минович; концертмейстери: В. Д. Горницька, К. П. Смулянська, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна, О. М. Обухова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ларіна — М. В. Виставкіна, О. А. Мейер, Н. А. Савенко. Татьяна — Л. О. Колодуб, Ю. І. Лозінська, К. О. Морозова. Ольга — В. В. Гавринович, О. М. Дружевецька, Е. В. Носенко. Няня — Б. А. Лейтес, О. А. Мейер. Тріке — В. С. Хворост, И. Л. Шехтман. Онегін — М. С. Григор'єв, Д. І. Козинець. Ленський — Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов. Гремін — В. Г. Будневич, заслужен. арт. УРСР; Ф. Я. Курочкин. Рогний — Г. В. Коваль, Н. Ф. Неймарк. Зарецький — І. В. Вільчур, М. Д. Державін, С. І. Максименко, Б. Н. Малков.

Виставу веде А. М. Базилевич.

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ІМ. Т.Г.ШЕВЧЕНКА

1, 2 (ранок) листопада

А. Суров.

Переклад Ів. Снегірьова.

ДАЛЕКО ВІД СТАЛІНГРАДА

П'єса на 4 дії, 8 картин

Постава лауреата Сталінської премії нар. арт. СРСР М. М. Крушельницького.

Режисери — Л. Кіншина, В. Воронов.

Художнє оформлення — Д. Власюк.

Музичне оформлення — М. Каневського.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Орлов Матвій Георгійович, парторг заводу — Д. Антонович, нар. арт. УРСР; Ю. Тітов. Міхеев Іван Дмитрович, старий робітник — Ф. Радчук, нар. арт. УРСР; В. Стеценко. Кузьмінішна, його дружина — Г. Бабіївна, В. Стеценко. Осередько Тарас Андрійович, директор заводу — О. Сердюк, лауреат Сталінської премії, народ. арт. УРСР та УзРСР; М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Зоя, секретар директора заводу — В. Власовська, О. Слензак. Березін Генадій Єфремович, інженер — М. М. Крушельницький, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; С. Ходкевич. Кулигіна Ганна Тимофіївна, робітниця — Н. Лихо, І. Стещенко. Долотова Маша, комсорг цеху — З. Біляєва, Г. Гончарова. Купавін Семен

Семенович, перший секретар міськкому партії — І. Мар'яненко, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР; О. Романенко. Красавін Микола Сергійович, секретар міськкому партії — С. Кошачевський. Анохін Андрій Петрович, голова міськвиконкому — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; М. Кірін, М. Волошин. Воліна Віра Олександрівна, журналістка — В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР; Н. Герасімова. Толкунов, редактор міської газети — Г. Козаченко, засл. арт. УРСР; С. Їерхацький. Радіонов Мирон, другий секретар міськкому партії — О. Немзер. Сідельников, помічник Купавіна — В. Бондаренко. Фетіс, підліток — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; Л. Сахарова. Вася підліток — А. Калішевська, Б. Табориська (учні студії). Данило, охоронник — М. Покотило, засл. арт. УРСР; А. Шутенко. Евакуйовані — артисти хора та учні студії.

Виставу веде помічник режисера Д. Бабенко.

2, 9 листопада

М. Горький.

Переклад Ір. Стешенко.

ЄГОР БУЛИЧОВ ТА ІНШІ

Сцени (на 3 дії).

Постава та режисура засл. арт. УРСР Б. Норда.

Режисер — Л. Кіншина.

Художнє оформлення — Д. Власюка.

Музичне оформлення — М. Каневського.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Егор Буличов — М. Крушельницький, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Ксенія, його жінка — Л. Криницька, засл. арт. УРСР; А. Смерека, засл. арт. УРСР. Варвара, дочка Ксенії — Н. Герасімова, О. Слензак. Олександра, побічна дочка —

Нар. арт. УРСР та УзРСР, лауреат Сталінської премії О. І. Сердюк в ролі Осередька у спектаклі „Далеко від Сталінграда“.

Є. Петрова, нар. арт. УРСР; А. Калішевська. Меланія, ігуменя, жінчина сестра — Н. Лихо, Г. Бабіївна. Звонцов, чоловік Варвари — Ф. Радчук, нар. арт. УРСР; М. Волошин. Тятін, його двоюрідний брат — І. Гавришко, М. Ошеровський. Мокій Башкін — С. Верхацький, О. Немзер Василь Достігаєв — Г. Козаченко, засл. арт. УРСР; В. Стеценко. Елісавета, його жінка — З. Біляєва, Ю. Фоміна. Діти від першої жінки: Антоніна — О. Валуєва, В. Власовська; Олексій — С. Кошачевський, П. Пилипенко. Павлин, піп — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; О. Романенко. Лікар — М. Савченко, А. Макаренко. Трубач —

М. Покотило, засл. арт. УРСР; А. Шутенко. Зобунова, знахарка — С. Лор, Т. Миргород. Пропотій, блажений — О. Подорожній, О. Свистунов. Глафіра, покоївка — С. Федорцева, нар. арт. УРСР; Г. Гончарова. Таїся, служка Меланії — Я. Косаківна, Р. Кіріна. Мокроусов, поліцейський — І. Ужвій. Яків Лаптев, хрещений Буличова — Ю. Тітов, М. Захарченко. Донат, лісник — М. Кірін.

Хореограф — Е. Рабінович.

Концертмейстер — К. Константинівська.

Виставу веде пом. режисера — Д. Бабенко.

4, 5, 9 (ранок) листопада

Лауреат Сталінської премії Л. Малюгін.

Переклад — Д. Бобир.

СТАРІ ДРУЗІ

П'єса на 3 дії.

Постава засл. арт. УРСР Р. О. Черкашина.

Режисер-асистент — М. А. Ошеровський.

Художник — В. М. Греченко.

Музичне оформлення М. М. Каневського.

Текст пісні — Н. Забіла.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лізавета Іванівна Федотова, вчителька — С. Федорцева, нар. арт. УРСР; І. Бабіївна. Тоня, її дочка — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; Г. Гончарова. Володимир Дорохін — І. Костюченко, П. Пилипенко. Олександр Зайцев — В. Мізіненко, М. Орошевський. Семен Горін — Г. Сичук, О. Свистунов, В. Бережний. Тамара Соловйова — О. Тимофієнко. Олексій Суботін — М. Микитенко, А. Сизранцев, (учні студії). Яків Дар'ялов — Я. Смоляк. Дуся Рязанова — Ю. Фоміна, Сіма — Р. Кіріна, Л. Ерохіна, (учні студії), Лясковський — М. Покотило, засл. арт. УРСР; М. Савченко.

НАРОДНІ АРТИСТИ СРСР

в театрах ХАРКОВА

І. О. МАР'ЯНЕНКО,
лауреат Сталінської премії.

М. М. КРУШЕЛЬНИЦЬКИЙ,
лауреат Сталінської премії.

А. Г. КРАМОВ.

НАРОДНІ АРТИСТИ РЕСП

А. П. Воронович, народ. арт.
УРСР (Російський театр).

А. З. Левницька, народ. арт.
УРСР (театр-опери та балету)

І. М. Бронзов, нар. арт. УРСР
(театр опери та балету).

В. М. Чистякова, народ. арт.
УРСР та УзРСР (театр ім. Т. Г.
Шевченка).

Є. О. Петрова, нар. арт. УРСР
(театр ім. Т. Г. Шевченка).

С. В. Федорцева, народ. арт.
УРСР (театр ім. Т. Г. Шев-
ченка).

ПУБЛІК в театрах ХАРКОВА

Д. І. Антонович, нар. арт. УРСР
(театр ім. Т. Г. Шевченка)

О. І. Сердюк, нар. арт. УРСР
та УзРСР, лауреат Сталін-
ської премії (театр ім. Т. Г.
Шевченка).

В. М. Арістов, нар. арт. УРСР
(російський театр).

Л. Ф. Дубовик, нар. арт. УРСР
(театр ім. Т. Г. Шевченка).

Ф. І. Радчук, нар. арт. УРСР
(театр ім. Т. Г. Шевченка).

О. Г. Івашутич, нар. арт. УзРСР
(театр музкомедії).

6, 7, 8 листопада

ПРЕМ'ЄРА

ДО XXX РІЧНИЦІ ВЕЛИКОЇ ЖОВТНЕВОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

За О. Фадєєвим.

Інценізація Г. Гракова.

Переклад І. Стешенко.

МОЛОДА ГВАРДІЯ

Героїчна драма на 4 дій, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії народного артиста УРСР **М. Крушельницького**.

Режисер — **Л. Кіншина**.

Музичне оформлення з творів лауреата Сталінської премії **Дм. Шостаковича**.

Танці — **Л. Леонідова**.

Диригент — **М. Каневський**.

Концертмейстер — **Є. Пліщенко**.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Більшовики старшого покоління: **Андрій Валько** — **Д. Антонович**, нар. арт. УРСР. **Матвій Шульга** — **О. Сердюк**, лауреат Сталінської премії, народ. арт. УРСР та УзРСР; **Лютіков** — **В. Бондаренко**. Штаб Молодої Гвардії: **Олег Кошовий** — **С. Котачевський**, **М. Ошеровський**; **Сергій Тюлений** — **В. Мізіненко**; **Любов Шевцова** — **Є. Петрова**, нар. арт. УРСР; **Ваня Земнухов** — **Г. Снегірьов**; **Іван Туркевич** — **В. Стеценко**. Молодогвардійці: **Валя Борц** — **В. Власовська**; **Ніна Іванцова** — **З. Біляєва**, **Г. Гончарова**; **Жора Арутюнянц** — **І. Костюченко**; **Сергій Левашов** — **М. Захарченко**; **Радик Юркін** — **П. Куманченко**, засл. арт. УРСР; **Л. Сахарова**; **Клава Ковальова** — **О. Тимофієнко**. **Олена Миколаївна Кошо-**

ва — **В. Чистякова**, нар. арт. УРСР та УзРСР. **Бабуня Віра** — **Г. Бабаївна**. **Мати Люби Шевцової** — **А. Смерека**, засл. арт. УРСР. **Каюtkін, бувалий солдат** — **М. Покотило**, засл. арт. УРСР; **О. Свистунов**. **Федір Федорович, лікар** — **Ф. Радчук**, нар. арт. УРСР; **А. Макаренко**. **Євген Стахович** — **П. Пилипенко**. **Гнат Фомін** — **М. Кононенко**, засл. арт. УРСР. **Жінка Фоміна** — **О. Слензак**. **Німці: генерал Клер** — **М. Кірін**; **полковник** — **Є. Бондаренко**, лауреат Сталінської премії; **лейтенант** — **Я. Смоляк**; **Брюкнер** — **О. Романенко**; **Балдер** — **Л. Подорожній**. **Соліковський** — **М. Волошин**. **Адам, німецький солдат** — **О. Немзер**. **Унтер-офіцер СС** — **І. Ужвій** (учень студії). **Перекладач** — **В. Бережний**. **Дівчата з Краснодона**: **Валя Філатова** — **М. Коржева** (уч. студії); **Саша Бондарева** — **Р. Кіріна**; **Майя Пегліванова** — **Л. Краміч**; **Тоня Іваніхіна** — **О. Ліхолет** (уч. студії); **Шура Дубровіна** — **Б. Табориська** (уч. студії); **Вірікова** — **А. Калішевська**. **Масові сцени** — актори допоміжного складу, хор, балет та учні студії.

Виставу веде **Д. Бабенко**.

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

1, 9 ноября

Константин Симонов

РУССКИЙ ВОПРОС

Пьеса в 3-х действиях, 7 картинах

Постановка режиссера А. Б. Глаголина.

Художник Н. А. Барова.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА
И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Макферсон — И. С. Любич, П. А. Осокин. Гульд — Г. А. Ратальский. Смит — В. Н. Северов, засл. арт. УССР. Джесси — Н. В. Тамарова, засл. арт. УССР. Мэг — К. П. Гайжевская, Н. И. Скоркина. Морфи — А. М. Волин, В. М. Венцковский. Харди — И. А. Здановский, В. С. Лизогуб. Престон — А. К. Котляров. Кесслер — И. Е. Мальвин. О'Кинли — В. М. Шаповалов. Мисс Бридж — З. П. Кудряшева. 1-й упаковщик — Т. В. Прево. 2-й упаковщик — В. Ф. Криштоп. Шофер — Г. М. Столкин.

Действие происходит в Нью-Йорке в 1946 г.

Режиссеры, ведущие спектакль — А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

2 ноября

А. Афиногенов.

МАШЕНЬКА

Пьеса в 3-х актах, 7 картинах.

Постановка народн. артиста Союза ССР
А. Г. Крамова и А. Б. Глаголина.

Художник Г. А. Цапок.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Окаемов, Василий Иванович, профессор палеологии — А. Г. Крамов, народн. арт. Союза ССР. Маша, его внучка — К. Т. Борискина, Н. И. Скоркина. Туманский, Павел Павлович, врач — В. В. Золотарев, засл. арт. УССР; В. В. Кропотов. Виктор, его сын — В. С. Лизогуб, Б. М. Тоценко. Чина Александровна, учительница пения — К. П. Гайжевская, Р. Д. Семашко. Леонид Борисович, геолог — В. М. Аристов, народн. арт. УССР. Мотя, домработница Окаевова — З. В. Зиновьева, Л. А. Линецкая. Вера Михайловна, мать Машеньки — О. И. Зубова, К. А. Суковская. Школьные товарищи Машеньки: Сеня — П. Р. Резников, Я. Л. Эдельман; Леля — Е. И. Оноприенко; М. А. Шматченко; Галя — К. Т. Борискина, А. И. Москаленко.

Режиссеры, ведущие спектакль — А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

4 ноября

Борис Лавренев
(лауреат Сталинской премии).

ЗА ТЕХ, КТО В МОРЕ

Пьеса в 4-х действиях, 8 картинах

Постановка нар. арт. Союза ССР А. Г. Крамова.

Режиссер И. С. Любич.

Режиссер-ассистент В. С. Лизогуб.

Художник Б. И. Чернышев.

Музыка А. Е. Шац.

Народный артист УССР В. М. Аристов (Руднев) и народный артист СССР А. Г. Крамов (Ковпак) в спектакле „Доблесть народная“.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Харитонов, капитан 2-го ранга, командир Краснознаменной части сторожевых катеров — А. Г. Крамов, нар. арт. Союза ССР. Шубин, капитан 3 ранга, начальник штаба части — А. К. Котляров, Т. В. Прево. Клобуков, инженер-капитан-лейтенант, флаг-механик — Я. Г. Азимов, В. В. Кропотов. Максимов, капитан-лейтенант, командир 1-го подразделения катеров — В. Ф. Матов, засл. арт. УССР. Боровский, капитан-лейтенант, командир 2-го подразделения катеров — Г. А. Ратальский. Рекало, старший лейтенант, командир катера — А. А. Ерошенко, Б. М. Тоценко. Лишев, старший лейтенант, командир катера — И. С. Любич, В. М. Шаповалов. Будков, мичман — Д. Ф. Васильчиков, засл. арт. УССР; Э. В. Коло-

мыйский. Лабинский, старшина 1-й статьи — М. И. Таранов, В. И. Цветков. Бойко, старшина 2-й статьи — П. И. Пружанский. Апанасенко, краснофлотец-радист — Г. А. Сергеев. Харитонova Софья Петровна, мать Харитонova — Л. А. Линецкая, К. Т. Туберозова. Шабунина, капитан медицинской службы, жена Боровского — А. П. Воронович, нар. арт. УССР; К. П. Гайжевская. Горелова, актриса гастрольной бригады — Н. В. Тамарова, засл. арт. УССР. Оленька, официантка Дома флота — К. Т. Борискина. Паничев, краснофлотец — Г. А. Сергеев, К. В. Цимбал. Журавлев, лейтенант — Г. М. Столкин. Офицеры и краснофлотцы — артисты вспомогательного состава театра.

Режиссеры, ведущие спектакль — А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

Голембо, З. П. Макаровский.

6, 7, 8 ноября

ПРЕМ'ЕРА

ПОСВЯЩАЕТСЯ XXX-ЛЕТИЮ ВЕЛИКОЙ ОКТЯБРЬСКОЙ СОЦИАЛИСТИЧЕСКОЙ РЕВОЛЮЦИИ

В. АРИСТОВ

ДОБЛЕСТЬ НАРОДНАЯ

Пьеса в 4-х действиях, 10 картинах.

Постановка народ. артиста СССР В. М. Аристова.

Режиссер — В. С. Лизогуб.

Режиссер-лаборант — Т. В. Прево.

Художник — Б. И. Чернышов.

Музыка — А. Е. Шац.

Хормейстер — А. Н. Птиц.

Перед нами раскрываются страницы недавнего прошлого...

22-го июня 1941 г. немецкие войска ворвались на Украину. Запылали старые украинские города.

В древнем городе Путивле были организованы два партизанских отряда: один под руководством председателя Путивльского Горсовета — С. А. Ковпака, другой — под руководством председателя райсовета Осоавиахима — С. В. Руднева. Сперва отряды действовали разобщенно, затем по предложению Руднева соединились. С. Ковпак стал командиром, С. Руднев — комиссаром. Так началось существование легендарного партизанского соединения ковпаковцев. Плоть от плоти народа, соединение росло и крепло в боях.

Осенью 1942 года товарищ Сталин принял в Кремле делегацию партизанских вожаков. Перед Ковпаком была поставлена задача выйти в рейд на правый берег Днепра, проводить смелые диверсии, уничтожать живую силу врага, рвать основные коммуникации немцев, препятствуя снабжению фронта. А главное — поднять дух

наших советских людей в тылу врага, поднять народ на борьбу!

Из Брянских лесов вышли партизаны и прошли 1600 километров по глубоким немецким тылам до границ Западной Украины. Партизаны преодолели много преград и нанесли врагу ряд жесточайших ударов.

Как своих защитников встретила ковпаковцев правобережная Украина. И пошла от Днепра до Припяти, до Днестра и Прута слава о них, о седом бесстрашном Ковпаке, о талантливом партизанском комиссаре Рудневе.

Ковпаковцы были примером для других партизан, они были разведкой партизанского движения Украины и Белоруссии.

Наш народ знает и любит своих героев, свято бережет в памяти их имена, дела, заслуги перед Родиной.

О скромных героях советского народа, о лучших качествах советского человека, о большой народности партизанского движения рассказывает театр в спектакле, посвященном XXX-й годовщине Великого Октября.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Ковпак — А. Г. Крамов, народ. артист Союза ССР. Руднев — В. М. Аристов, народ. артист СССР. Нач. штаба — П. А. Осокин. Комразведки — В. М. Шаповалов. Дед-Мороз — А. М. Волин. Демьян — В. Н. Северов, засл. артист СССР. Сергей — Б. К. Викторин. Мудрый — Я. Г. Азимов.

Шпингалет — Б. М. Тоценко. Завхоз — Д. Ф. Васильчиков, засл. арт. УССР. Фея — К. Т. Туберозова. Михаил Кузьмич — Я. Л. Эдельман, П. Фастовский. Александра — Н. Н. Белецкая, К. П. Гайжевская. Сундуков — М. И. Таранов. Рябов — Т. В. Прево. Кульбака — П. И. Пружанский. Врач — В. Е. Астахова. Светов — Б. Глаголин*). Маруся — К. Т. Борискина, А. И. Москаленко. Нач. артиллерии — И. Жилин*). «Машинистка» — Г. М. Столкин. Мошкин — Я. Л. Эдельман, П. Фастовский*). Полицай — Ф. В. Кривonos. Курсик — В. И. Цветков. Дьяченко — Г. А. Сергеев. Старик поляк — О. Т. Привалов. Женщина — О. И. Зубова. Девочка — Н. И. Скоркина. Мальчик — Л. Н. Соловьева. Муха — А. А. Ерошенко. Курень — Н. А. Здановский, В. В.

Кропотов. Старик — Э. В. Коломийский. Старуха — Е. М. Леонидова. Крестьяне: З. П. Макаровский, М. Иоффе*). 1-й партизан — Б. Табаровский*). 2-й партизан — Р. Вартопедов*). 1-й командир — С. Лерман*). 2-й командир — В. Негреба*). Разведчик — В. Битенский). Партизаны, партизанки, крестьяне — артисты Харьковского Русского Драматического театра.

Действие происходит в 1942-1943 г. г. в немецком тылу.

Режиссеры, ведущие спектакль: А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

*) Студенты Харьковского Театрального Института.

ТЕАТР ★ МУЗКОМЕДІЇ

1. 9 (ранок) листопада

Текст — В. Диховичний, Б. Ласкін, М. Слободський. Переклад І. Муратова.

Музика М. Богословського.

ОДИНАДЦЯТЬ НЕВІДОМИХ

Музкомедія на 3 дії.

Постава І. С. Радомиського.

Диригент — засл. арт. УРСР С. Д. Солящанський, М. С. Хайкін.

Художник С. І. Иоффе.

Балетмейстер Л. Р. Леонідов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Олексій Комаров — Г. Ю. Охріменко, К. О. Передерніков. Катя Колеснікова — К. В. Великосельська, Р. Уманська, засл. арт. УзРСР. Петро Кузнецов — В. І. Андреев, Е. Л. Грицюк. Леонід Кузнецов — М. Н. Гавриленко, М. М. Іванов. Василь Іванович Чашкін — Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; О. Л. Райданов. Стенлі Мак-Плют — І. Х. Білошенко, К. Л. Райданов. Бетті — Н. М. Аннікова, М. М. Леонідова, З. М. Мезіненко. Станіслав Гримза — Микола Іванов, М. І. Малегрант. Ванда — Л. С. Мінцер. Олівія Хічкок — О. О. Пігулович, Н. І. Попова, Л. О. Романенко. Майкл — К. П. Римський. Фред — А. Г. Зуб. Черговий — В. М. Цесінський. Адміністратор — І. І. Андренко.

Танці виконують: В. О. Балацький, О. М. Борисова, А. М. Іванов, Л. П. Кабанець, М. В. Кочубинська, В. І. Костюков, О. П. Лашкевич, В. І. Ліснівська, П. Я. Плавник, В. П. Семенов, Б. С. Хільченко та ансамбль балету.

Веде виставу пом. режисера Н. О. Арбо.

4, 5, 6, 7, 8, 9 листопада

ПРЕМ'ЄРА

ТРИДЦЯТІЙ РІЧНИЦІ ВЕЛИКОГО ЖОВТНЯ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ

Текст І. С. Радомиського та В. І. Сокола.

Музика С. А. Заславського.

МАРІЯ

Музична комедія на 3 дії, 6 картин.

Постава М. В. Аваха та І. С. Радомиського.

Диригент—засл. арт. УРСР С. Д. Солящанський, М. С. Хайкін.

Художник С. І. Йоффе.

Балетмейстер Л. Р. Леонідов.

Колгоспне село піднялося на труд і подвиги. Весна нікому не дає спати. З хат по-виходили всі, прямують до берегів збудженої річки. Тут голова колгоспу Павло Озерюк, демобілізований капітан, тут і старий Харитон, колишній моряк, а нині колгоспний на всі руки майстер. Прибігає і невгамовна ланкова молодіжної ланки Катя Бойко. Клопочеться колгоспна куховарка Харитина Іванівна. Марія не може залишитися самотньою в такий час. Та особисте горе ще настільки гнітить її, що вона не чує дружнього заклику Павла йти до праці. Вона не може забути свого чоловіка, що загинув на війні.

Наближається день виходу в поле. З міста прибула бригада робітників на допомогу. Серед них тракторист Іван Свистунов, гвардії сержант танкових військ «у відставці». Він захоплюється винаходами. Взагалі він певен і в інших своїх достоїнствах. Та на перших кроках його залицяння Катя ставить хороброго вояку на своє місце.

Намагається «йти в ногу з сучасністю» і сільський кооператор Савка. Та як на сміх, на ногах у нього весною валянки, а в крамниці — тільки ленти, кружево, помада...

Павло тактовно керує людьми. Але Мартин — свавільний, самолюбивий чоловік, бригадир 3-ї бригади, не хоче слухатись голови. Проте, Павлові кожна людина дорога. Тому він і до Марії ставиться дуже уважно, хоч вона в його суперечці з Мартином стає на бік останнього. Непомітно, під впливом Павла, Марія стає спершу польовим агітатором, а потім, коли Мартин був знятий з бригадирства, почала керувати бригадою.

В праці оновлюється Марія. В гурті забувається особисте горе. Павло стає для неї близькою людиною. Та на перешкоді стає Мартин. Він ображений тим, що з ним так поведися, обвинувачує Марію в зраді пам'яті Петра, свого брата. Павла він обвинувачує в тому, що він створив штучний авторитет Марії, бо закоханий в неї. Це приводить Марію до розриву з Павлом.

Та врешті і Мартин зрозумів свою помилку і чесним признанням та самовідданою працею спокутує свою вину перед Марією, Павлом, батьком своїм Харитоном, перед всіма.

Марія знайшла в собі сили, мужність, віру побороти особисте горе, зрозуміла, що тільки в праці джерело всього прекрасного.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія Кошова— Л. С. Мінцер, Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР. Павло Озерюк— Г. Е. Охрименко, К. А. Передерніков. Харитон Кошовий— О. Г. Івашутич, нар. арт. УзРСР; О. Л. Райданов. Мартин Кошовий— М. Н. Гавриленко, К. Л. Райданов. Харитина— А. М. Алмазова, Е. М. Ліндина, Н. І. Попова, О. О. Пігулович. Іван Свистун— Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР. Катерина Бойко— М. Л. Леонідова, З. М. Мізіненко. Савка— Микола Іванов, М. І. Малегрант.

Виставу ведуть: Н. А. Арбо та Н. З. Боровкова.

2 листопада (ранок)

Текст — А. Сафронов, В. Котенко.

Текст — А. Сафронов, В. Котенко.

Музика С. Заславського.

СОЛОВ'ІНИЙ САД

Музкомедія на 3 дії.

Постава народн. арт. УзРСР О. Г. Івашутича.

Диригент — С. Д. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. С. Хайкін.

Оформлення — С. І. Йоффе.

Танці — Л. Р. Леонідова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Григорій—М. І. Волков, П. О. Дудко. Груня—З. М. Мізіненко. Ганна—В. В. Беспалько. Поливайвода—Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР. Ферапонт—Микола Іванов, О. Л. Райданов. Марина—Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР; Л. С. Міцнер. Кочовий—К. О. Передерніков. Матвій—Є. Л. Грицюк. Старий циган—О. С. Арбо, В. М. Цесінський. Катерина—А. М. Алмазова.

БАЛЕТ:

Колгоспний танок—О. Борисова, М. Кочубинська, Хільченко та ансамбль балету.

Циганський танок—В. Ліснівська, П. Плавник та ансамбль балету.

Виставу ведуть Н. О. Арбо та Н. З. Боровкова.

2, 7 (ранок) листопада

Текст — М. Авах, З. Кац.

Музика Д. Клебанова, О. Сандлера.

МІЙ ХЛОПЧИК

Музкомедія на 3 дії.

Постава М. В. Аваха.

Диригент — засл. арт. УРСР С. Д. Солящанський; М. С. Хайкін.

Художник — С. І. Йоффе.

Балетмейстер — Л. Р. Леонідов.

Режисер — Микола Іванов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Голубов—П. О. Дудко, Г. Ю. Охріменко. Ольга—К. В. Великосельська, Л. С. Міцнер, А. Г. Суяркіна. Ковальчук—Д. І. Волков, К. О. Передерніков. Валентина—К. В. Великосельська, Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР. Коля—Т. О. Бізяєва, Г. П. Бутинова. Наталія Павлівна—О. О. Пігулович, Н. І. Попова. Надя—Н. М. Аннікова, З. М. Мізіненко. Павло Павлович—Микола Іванов, О. Г. Івашутич, нар. арт. УзРСР. Федя—Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Л. Райданов. Котлов—В. І. Андреев, І. Х. Білошенко. Перший майор—Н. Ф. Коваль. Нервова дама—В. В. Беспалько, М. Л. Леонідова. Другий майор—М. Н. Гавриленко. Семен—М. М. Іванов, С. Л. Киричек. Шофер—С. М. Бондаренко, І. А. Горох. Продавець костюмів—М. Ф. Таранов. Дорохов—Н. Корольов.

БАЛЕТ:

Спортивний—В. Балацький, О. Борисова, Л. Кабанець, О. Лашкевич, Г. Мелехов, Б. Хільченко.

Зустріч—В. Ліснівська та П. Плавник, О. Борисова та Б. Хільченко.

Рязанська кадрили—В. Балацький, Н. Новаковська, Л. Кабанець, В. Семенов, Т. Шеванова, Б. Хільченко, Б. Райфа.

Жартівниця—С. Бондаренко, М. Кочубинська.

Виставу веде пом. реж. Н. З. Боровкова.

„МОЛОДА ГВАРДІЯ“

**(Ювілейний спектакль у Харківському державному ордена
Леніна академічному українському драматичному театрі
ім. Т. Г. Шевченка .**

Харківський ордена Леніна академічний театр ім. Шевченка випускає до ХХХ-річчя Великої Жовтневої Соціалістичної революції прем'єру — «Молода Гвардія», за романом лауреата Сталінської премії О. Фадєєва в інсценізації Гракова. Постановщик спектакля «Молода Гвардія» — автор цих рядків. Художник — заслуж. діяч мистецтв УРСР В. Г. Меллер. Музика до спектакля — з творів лауреата Сталінської премії композитора Дм. Шостаковича.

Роман Фадєєва «Молода Гвардія» став улюбленою настольною книгою мільйонів радянських людей. Образи краснодонських комсомольців, організаторів і учасників підпільної організації «Молода Гвардія», яка в 1942 році кілька місяців вела успішну підривну роботу на Донбасі в тилу у німецько-фашистських окупантів, світлі образи юних героїв, закатованих у застінках гестапо, безсмертні в пам'яті народній.

«Молодогвардійці дали нам приклад, як жити», — пишуть Фадєєву численні читачі його книги. «Я ніколи не бачила їх — Олега, Уляну, Сергія, Любу... Але коли я читала роман «Молода Гвардія», у мене було таке почуття, ніби я завжди знала їх, ніби я народилася на одній вулиці з ними», — так каже комсомолка Зоя Афанасьєва з Сизранського зернорадгоспу.

«Молода Гвардія» — романтичний твір. Фадєєв показав з великою силою роман-

тичну правду нашого життя, показав ідеальних героїв нашого часу, духовне багатство нашої молоді, непереборну ідейну і моральну силу радянського патріотизму.

Роман «Молода Гвардія» дав театрам можливість вивести улюблених народних героїв на сцену. Глибока правдивість хвилюючої мистецької повісті про молодогвардійців, популярність образів героїв Краснодону в народі, ідейна височінь теми «Молодої Гвардії» не можуть не захоплювати і театральних митців і глядачів.

Колектив Харківського ордена Леніна академічного театру ім. Шевченка вкладає багато творчих сил на створення спектакля «Молода Гвардія». Постановник «Молодої гвардії» разом з усім творчим колективом прагнуть створити правдиву героїчну повість про життя, боротьбу і загибель підпільної бойової комсомольської організації. Колектив захоплено працює над тим, щоб у героїко-романтичному спектаклі зберегти і якнайповніше розкрити індивідуальні характери кожного персонажа, розкрити внутрішній, психологічний світ героїв Краснодону.

Загибель організації і героїчна смерть її учасників сповняє вірою в життя.

Ніколи і нікому не зламати народу, що породив таке юне покоління!

М. КРУШЕЛЬНИЦЬКИЙ,
художній керівник театру, лауреат
Сталінської премії, нар. арт. СРСР.

„О Д Н И М Ж И Т Т Я М“

(Ювілейний спектакль у Харківському академічному театрі опери та балету ім. М. В. Лисенка).

Провідна ідея опери «Одним життям», що надає цьому твору великого патріотичного звучання, висказана авторами його в словах, що могли б стати епіграфом до опери:

На полі грізнім, бойовім,
У час спокійний при верстаті
Єдиним духом ми кридаті
І скрізь живем життям одним!

В цю глибоку народну ідею, як у величезну ріку, вливається особисте життя окремих людей, їх думи, почуття, радості і печалі, тривоги і надії.

Морально-політична єдність радянського народу надає нових соціалістичних рис нашій радянській дійсності, обумовлює прекрасні благородні якості характеру наших людей, що особливо яскраво виявилися в роки Великої Вітчизняної війни.

Тому ми й здійснюємо постанову опери «Одним життям» в реалістичному плані героїко-романтичного характеру. Ми хочемо створити спектакль життєстверджуючий, оптимістичний, не зважаючи на трагедійні ситуації сюжету. Ліричні моменти мають бути подані не в звичайних елегічних тонах, а в тому ж героїчному плані.

Відмовившись від побутової «правди», ми уникаємо і показу України у вигляді пишневих садків, гарбузів, соняшників тощо. Ми пориваємо ці тенета. Перед глядачем повинна бути наша сучасна радянська інду-

стріальна Україна. Водночас ми не позбавляємо її і властивої їй привабливої краси природи.

Загальна романтична піднесеність без впадання в фальшиву патетику і мелодрама-тизм, щирість і правдивість повинні створити романтично-реалістичний стиль спектаклю.

Втілення в образи героїв, вміння зробити їх життєвими і правдивими починається з любові до образу. Любов до творців нашої величної сталінської епохи, справжніх героїв боїв і праці, живе в серці кожної радянської людини. Відобразити їх в яскравих сценічних образах — заповітна мрія кожного радянського працівника мистецтва.

Ми здійснюємо цю мрію в праці над оперою «Одним життям». Ця опера створена колективом нашого театру в творчій співдружбі з композиторами харків'янами Д. Клебановим і О. Сандлером та поетом І. Муратовим на честь 30 річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції. Кожний з учасників прагне віддати всі свої сили і все свій творчий хист, щоб створити спектакль, гідний великого всенародного горжества.

Ми переконані, що це велике і почесне завдання виконаємо з честю.

В. Г. БУДНЕВИЧ,
заслуж. арт. УРСР

Відповідальний редактор Юр. ШОВКОПЛЯС.

Видає Харківська філія „Українського театального товариства“.

БЦ 11327. Друкарня „Мистецтво“. Харків. Зам. 1181. Тираж 5000.

ПОСЕТИТЕ
перед ПРАЗДНИКОМ

ХАРЬКОВСКИЙ УНИВЕРМАГ

**и филиалы Главсобунивермага
Министерства Торговли СССР**

**ТАМ ВЫ НАЙДЕТЕ
В БОЛЬШОМ ВЫБОРЕ
ПРОМТОВАРЫ В ШИРОКОМ
АССОРТИМЕНТЕ,
ПОВЫШЕННОГО КАЧЕСТВА,
И РАЗНООБРАЗНЫЕ ПРЕДМЕТЫ
ДЛЯ ПОДАРКОВ.**

**Центральный магазин „ЛЮКС“ на площади Тевелева.
Филиалы: на площ. Тевелева, Коммунальном рынке,
Плехановской улице, поселке ХТЗ и Новой Баварии.**

Ціна 3 крб.

**Харьковский областной отдел
по делам искусств**

**ГОСУДАРСТВЕННАЯ
СКУЛЬПТУРНАЯ ФАБРИКА**

Харьковская набережная, № 3

**МОНУМЕНТЫ,
СТАТУИ, БЮСТЫ,
КАРТУШИ,
БАРЕЛЬЕФЫ,
ГОРЕЛЬЕФЫ,
ФОНТАНЫ, ВАЗЫ.**

**СКУЛЬПТУРА
ДЕКОРАТИВНАЯ,
ПОРТРЕТНАЯ,
ПАРКОВАЯ.**

**ГЕРБЫ
СОВЕТСКИХ
РЕСПУБЛИК.**

**МАТЕРИАЛЫ:
МРАМОР,
ГРАНИТ,
МОЗАИКА,
ЖЕЛЕЗОБЕТОН,
ГИПС.**

**МОДЕЛИ РАБОТЫ ЛУЧШИХ
СКУЛЬПТОРОВ УССР.**

**У К Р А Ї Н С Ь К Е
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО**

**ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ
11—20 листопада 1947 р.**

ПОСЕТИТЕ

ХАРЬКОВСКИЙ УНИВЕРМАГ

„Главособунивермага“

Министерства торговли Союза С.С.Р.

**ВСЕГДА в большом выборе товары ВЫСОКОГО качества:
ТКАНИ, ОБУВЬ, ГОТОВОЕ ПЛАТЬЕ,
ТРИКОТАЖ, БЕЛЬЕ,
ПРЕДМЕТЫ ДАМСКОГО и МУЖСКОГО ТУАЛЕТА,
РАДИОПРИЕМНИКИ,
МУЗЫКАЛЬНЫЕ ИНСТРУМЕНТЫ,
РАЗЛИЧНАЯ ПОСУДА,
ИЗДЕЛИЯ из ФАРФОРА и ХРУСТАЛЯ, ЧАСЫ
и другие товары.**

**== АДРЕСА УНИВЕРМАГА: Площадь Тевелева ==
Филиалы: на площади Тевелева, Плехановской улице,
Коммунальном рынке, в поселке ХТЗ и Новой Баварии.**

ПІД ПРАПОРОМ ЛЕНИНА, ПІД ПРОВОДОМ СТАЛІНА, ВПЕРЕД ДО ПЕРЕМОГИ КОМУНІЗМУ!

З закликів ЦК ВКП(б) до 30 роковин Великої Жовтневої
соціалістичної революції.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 4

11—20 листопада 1947 р.

Передова культура людства

Тридцять років існує наша держава—перша в світі держава робітників і селян.

За цей короткий історичний строк ми пройшли величезний шлях. На місці відста-лої, напівфеодальної Російської імперії, яка була тюрмою народів, виріс і зміцнів багаторонаціональний Союз Радянських Соціалістичних Республік — наймогутніша, найпередовіша держава всесвіту, де здійснена сталінська дружба народів, де вивершена побудова соціалізму, де народ під проводом партії Леніна — Сталіна будує комунізм. За три десятиріччя ми пройшли незрівняно більше, ніж Захід за останні півтора сторіччя.

Чи випадково це?

Ні!

Події такого велетенського масштабу не можуть бути грою випадку. Вони підлягають суворій закономірності. Наші перемоги є наслідком того, що радянський народ став передовим народом. І в соціальному, і в політичному, і в культурному відношенні ми не маємо рівних собі.

Ми не знаємо експлоатації людини лю-

диною. В Радянському Союзі досягнута морально-політична єдність народу.

Радянський народ подає іншим народам приклад соціальної творчості в інтересах найширших мас, мільйонів простих людей.

Ми розгромили найстрашнішого ворога людства — гітлерівську Німеччину, врятували все людство від фашистського рабства.

В нашій країні, як ніде, уміють «цінити людей, цінити кадри, цінити кожного робітника, здатного принести користь нашій загальній справі» (І. В. Сталін).

А ставлення до людини є найдосконалішим мірилом культури.

Література й мистецтво сучасної реакційної буржуазії робить усе, щоб принизити людину. Вони намагаються довести, що людина — це насамперед носій тваринницьких інстинктів, і тільки ці інстинкти керують її поведінкою. Реакційні письменники й митці кричать, що різниці між добром і злом нема. Безідейне буржуазне мистецтво змальовує людину такою, якою її хоче бачити фашизм. Воно прагне зламати волю й сумління людини. Воно кричить: «Людина

збанкрутувала!» І робить це для того, щоб фашизм, який знов підводить голову, міг нищити людей мільйонами, бо людина, мовляв, це ніщо, навіть гірше, ніж ніщо.

Насправді ж не людина збанкрутувала, а буржуа.

Хіба збанкрутували Зоя Косьмодем'янська, Олександр Матросов, капітан Гастелло, двадцять вісім панфіловців? Хіба герої «Молодої Гвардії» — банкрути? Хіба народні месники, «люди з чистим сумлінням» — ніщо?

Ні, всі вони, плоть од плоті радянського народу, піднесли звання людини на найвищу ступінь. Вони стали прикладом для мільйонів юнаків і дівчат нашого покоління, вони будуть прикладом для всіх наступних поколінь радянських людей.

Світлі образи Зої, Олега Кошового і молодогвардійців Краснодону, Руднева і партизанів Ковпака ввійшли до нашої літератури, до нашого мистецтва. Їх голоси зазвучали на сценах наших театрів. Втілити ці образи, донести їх до найширших народних мас, показати їх високу моральність, їх самовіддане служіння народові, їх героїзм — це найпочесніше завдання письменника, драматурга, актора.

В цих образах — паростки того нового, яким багатий наш час.

А процес народження нового, завтраш-

нього в сьогоднішньому йде постійно, і справжній художник не може не бачити цього процесу, не любити його. Він, за виразом Маяковського, славить те, що є, і тричі — те, що буде. Тому твори наших митців, образи створені нашими акторами реальні й возвишені. Нашому художникові, як писав Горький, дано найвищий привілей — творити мистецтво з «цілком нового матеріалу». Цей матеріал — радянська людина, революційний будівник соціалізму, борець за щастя людства.

Так, в нашій країні «людина — це звучить гордо»!

Ставлення до людини, як до найвищої цінності, підносить нашу культуру на висоту, якої ніколи не досягала культура Заходу.

Таке зростання культури можливе лише в умовах соціалізму, коли здійснюється справжня рівноправність народу, коли весь народ має доступ до найвищих надбань культури і сам творить свою культуру. Лише у нас культура стала масовою, народною.

Оця масовість нашої культури, її войовничий гуманізм, її високий патріотизм, її прагнення до миру й братства народів, її вірне служіння народові й величній справі Леніна — Сталіна, її видатні досягнення і роблять її передовою культурою всього людства.

**ПРАЦІВНИКИ ЛІТЕРАТУРИ, МИСТЕЦТВА, КІНЕМАТОГРАФІЇ!
СТВОРЮЙТЕ ВИСОКОХУДОЖНІ ТВОРИ, ГІДНІ ВЕЛИКОЇ РА-
ДЯНСЬКОЇ ЕПОХИ!**

**З закликів ЦК ВКП(б) до 30 роковин Великої Жовтневої
соціалістичної революції.**

**ДЕРЖАВНИЙ
АКАДЕМІЧНИЙ
ТЕАТР
ОПЕРИ та БАЛЕТУ
ім. М.В. ЛИСЕНКА**

13 листопада

Б. В. Асаф'єв.

**БАХЧИСАРАЙСЬКИЙ
ФОНТАН**

Хореографічна поема на 4 дії за одноіменною поемою О. С. Пушкіна. Лібретто М. Д. Волкова.

Постановка балетмейстера А. П. Гірман.

Диригент — В. М. Нахабін.

Художник — Д. П. Овчаренко.

Концертмейстер — В. О. Рубін.

Дія перша. В старому парку біля палацу польського магната князя Адама зустрічаються його дочка Марія і закоханий в неї Вацлав. Час дуже тривожний. Ось підкрадається до палацу татарський лазутчик Нуралі. Не відчуваючи небезпеки, під звуки полонезу в парк виходять гості і починаються танці. Танцювальний дует Марії і Вацлава перетворюється в пристрасне признання у коханні. Князь Адам оголошує гостям про заручини молодих. Раптом господар сповіщає про появу татар. Всі беруться за зброю. Бій. Вбито батька Марії. В той час, коли її саму хоче врятувати від полону Вацлав, з'являється Гірей і убиває юнака. Грізного хана вражає краса Марії.

Дія друга. Двір гарему хана Гірея. Жінки його безтурботно розважаються. Серед них з'являється Зарема, укохана жінка хана. Чути звуки маршу. Це повертається з походу Гірей. Зарема, радіючи, танцює для нього, але хан думає тільки про Марію.

Танець Зареми досягає екстазу, але Гірей, байдужий і холодний, залишає гарем. Зарема в розпачі.

Дія третя. Опочивальня Марії в Бахчисарайському палаці. Марія задумливо перебирає струни арфи, награвуючи рідну польську пісню. З'являється Гірей. Його песотші викликають у дівчини тільки страх. Коли він залишає її, Марія танцює своєрідну елегію. Це спогади про батьківщину, про неповоротні щасливі дні. Стомившись, вона лягає відпочити. Засинає разом з нею і няня. Нечутно прокрадаючись, входить Зарема і наближається до своєї суперниці. В руках у неї кинжал. Марія прокидається і розгублено дивиться на Зарему, не розуміючи, чого вона хоче. Зарема в танці розповідає їй про своє кохання до Гірея. Тепер, коли в гаремі з'явилася Марія, Гірей охолонув до Зареми.

«Но слушай: если я должна

Тебе... кинжалом я владею:

Я близ Кавказа рождена...» —

погрожує Зарема.

Виконуючи погрозу, вона заколює Марію в ту мить, коли до опочивальні входить Гірей. Марія вмирає, Гірей хоче вбити Зарему, але відштовхнувши від себе вбивцю, в глибокому сумі схиляється над тілом коханої.

Дія четверта. Лунають звуки труб. Це з походу повертається військо Гірея. Військові начальники привели нових полонених для поповнення ханського гарему. Але Гірей байдужий до них та їх танців.

Через двір ведуть Зарему на страту. Зарема вірна собі до кінця. Для неї страта — це визволення від страждань. Зарема кидається з башти палацу і розбивається на смерть. Військовий начальник Нуралі, бажаючи розважити Гірея, дає знак татарам почати войовничі танці. Але танці не приносять забуття хану, і Гірей несподівано припиняє їх.

Епілог. «Фонтан сліз», збудований в пам'ять нещасної Марії.

«Журчит во мраморе вода

И каплет хладными слезами.

Не умолкая никогда... (О. Пушкін).

Біля фонтану Гірей глибоко поринув у свої невеселі думи. З'являється привабливий образ чарівної Марії і раптом зникає. Гірей залишається самотній біля холодного фонтану.

14 листопада

Д. Верді

РІГОЛЕТТО

Опера на 3 дії, 4 картини. Лібретто Піаве за драмою Віктора Гюго «Король забавляється».

Диригент — засл. артист УРСР І. С. Штейнман.

Постава Г. І. Давидова.

Хормейстер Б. Л. Шамович.

Художник Б. А. Коваленко.

Танці в постанові О. С. Галкіна.

Головний концертмейстер Н. Ф. Минович; концертмейстери — В. А. Фіалковська, В. Г. Горницька, Л. А. Хорошухіна, Л. П. Кісельова, О. М. Обухова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герцог Мантуанський — Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. А. Совалов, Ріголетто, придворний блазень герцога — І. Л. Бронзов, народн. артист УРСР; А. Б. Магергут. Джільда, дочка Ріголетто — С. Б. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; М. С. Раїк. Спарфучиле — М. Д. Державін, Ф. Я. Курочкін. Маддалена, його сестра — В. В. Габринович, О. Н. Дружевецька, Е. А. Лейтес, С. Б. Носенко. Джіованна — А. А. Мейер, Н. А. Савенко. Граф Монтероне — Д. О. Діссар, Б. М. Малков. Наближені герцога: Марулло — Г. В. Коваль, Н. Ф. Неймарк; Борса — А. Л. Нікітін, В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман; Граф Чепрано — І. С. Вільчур, С. І. Максименко, Б. М. Малков. Графіня Чепрано — Н. І. Соловйова, Е. С. Тітомір. Паж — Н. Ф. Лисова, Л. В. Попова. Офіцер — С. І. Максименко, Б. М. Малков.

Дія відбувається в Мантуї в XVI сторіччі.

Виставу веде С. Р. Романівська.

Артист З. М. Канзбург в ролі Германа («Пікова дама» П. І. Чайковського).

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія — І. Л. Герман, Л. М. Любімова. Вацлав, її жених — Я. О. Додін, П. Я. Плавнік. Князь Адам, батько Марії — І. Ф. Дергаус. Зарема — Н. М. Виноградова. Гірей — О. Г. Горохов. Нуралі — О. С. Галкін. Головний євнух — П. Ф. Дергаус. Няня — Е. Е. Пориваєва.

У виставі беруть участь також артисти-солісти балету: В. Г. Бакланова, В. Ф. Баранова, М. П. Горпиненко, І. Г. Ланцман, Л. М. Любімова, Г. Д. Маслова, А. Л. Пірадова, Д. Е. Рожінська, В. Г. Семінаренко, Г. Д. Хоменко, Г. А. Водовозов, І. Ф. Дергаус, Н. А. Ізотов, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, Г. Моторний, А. К. Саркіс'янс, І. А. Трахтенберг та весь ансамбль балету.

Соло в оркестрі: скрипка — І. Г. Брунштейн, віолончель — Е. М. Хоміцер.

15 листопада

Д. Клебанов, О. Сандлер.

Лібретто І. Муратова.

ОДНИМ ЖИТТЯМ

Опера на 4 дії.

Диригент — засл. арт. УРСР І. С. Штейнман.

Режисер-постановник — засл. арт. УРСР В. Г. Будневич.

Художній консультант постанови—нар. арт. СРСР О. Г. Крамов.

Оформлення — головн. художника театру І. С. Назарова.

Хормейстер — Б. Л. Шамович.

Танці в постанові Д. М. Мусатова.

Концертмейстери: Н. Ф. Миронович (головний концертмейстер), В. А. Фіалковська.

Після закінчення Великої Вітчизняної війни на зруйнований Дніпрельстан повертаються демобілізовані воїни. Серед них Андрій Сербин. Разом з усім народом його радісно зустрічає старий батько Данило, колишній дніпровський лоцман, а нині знатний майстер на Дніпрельстані. Загальна радість затьмарена тим, що на фронті без вісті зник Микола, друг дитинства Андрія, син мужньої Степаниди, яка пліч о пліч з партизанами боролася з німецько-фашистськими загарбниками. Сюди ж приїжджає Оксана, наречена Миколи, з якою він познайомився на фронті. Степанида приймає Оксану, як рідну дочку.

Минає деякий час. Імена Андрія та Оксани овіяні новою славою — невтомних будівників Дніпрельстану.

Під час катастрофи відважний водолаз Андрій рятує життя Оксани і її бригади. Почуття дружби до Оксани в Андрія переростає на кохання. Думаючи про дівчину, Андрій клянеться ніколи не порушити її світлих і чистих спогадів про Миколу. Якщо коли-небудь він буде гідний її кохання, вони разом пронесуть пам'ять про героя, їх спільна праця буде йому світлим пам'ятником.

Але Андрій одержує листа, з якого дізнається, що Микола живий. Андрій довгий час був на грані між життям та смертю. І навіть зараз він ще сліпий і нерухомий. Проте, надія на видужання у нього не згасла. Микола не хоче передчасно тривожити рідних і просить Андрія не казати нічого про нього матері і, особливо, нареченій, яка, можливо, знайшла своє щастя з іншим. Проте Андрій сповіщає Оксану і Степаниду про радісну звістку.

Оксана і Андрій хочуть їхати до Миколи. Та стара Степанида попереджає дівчину, що справжньому героєві не потрібна жалість. «Хай серце підкаже тобі правду в цю мить», — говорить вона.

З чистим сумлінням, гордо піднявши голову, Оксана відповідає, що почуття відданості й кохання, скріплені кров'ю у брех

Засл. арт. УРСР О. І. Виноградова в ролі Мікаели („Кармен“ Ж. Бізе).

за вітчизну, не менш ніж материнське кохання. Якщо Микола живий, вона поїде до нього і буде йому вірною дружиною на все життя.

Ця сцена відбувається під час свята на Дніпрельстані на честь нової трудової перемоги.

Інженер проголошує тост:

За тих, що світ новий ясний будують,
За волю їх сталеву,
За чисті їх серця!

Старий Данило додає:

До дна за народ, що в кривавім бою
Грудьми відстояв Батьківщину свою!
До дна за величні і чесні чуття,
За те, що живемо єдиним життям!
До дна за священну дружбу! До дна
За те, що усі ми родина одна,
За світлий, щасливий і сонячний день.
За те, що вперед нас до щастя веде
Рідний Сталін!

Весь народ підхоплює цей тост і піднесено відповідає на нього словами, в яких міститься основна ідея опери:

Одним життям, одним диханням,
Одним могутнім пориванням,
Одним волінням і дерзанням
Ми всі живем,
Ми всі живем одним життям!

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Степанида — А. З. Левицька, нар. арт. УРСР; Є. А. Лейтес. Оксана — В. П. Венецька, К. О. Морозова. Андрій — Д. І. Козинець, А. Б. Маєргут. Данило — В. Г. Будневич, засл. арт. УРСР; Д. О. Діссар, Ф. Я. Курочкин. Інженер — Б. П. Зелезинський, З. М. Канзбург, В. Д. Сєвалов. 1-й робітник — В. С. Хворост, Шехтман. 2-й робітник — Б. Н. Малков. 1-а дівчина — Бордонова, Н. В. Лисова, Є. А. Ставчанська. 2-а дівчина — Н. О. Коротких, Г. Ф. Палєєва. Робітники, робітниці, демобілізовані воїни — артисти хору та балету.

Дія відбувається на Дніпрельстані в наші дні.

Веде виставу С. Р. Романівська.

16 листопада (ранок)

Д. Л. Клебанов.

Лібрето Іллі Жиги.

С В І Т Л А Н А

Хореографічна вистава на 3 дії з прологом.

Диригент — В. М. Нахабін.

Постава режисера-балетмейстера засл. арт. УзРСР Томського.

Художнє оформлення Д. П. Овчаренка.

Асистент постановника О. С. Галкін.

Концертмейстери — К. П. Смулянська, В. А. Рубін.

Приамурська тайга. Три парашутисти-диверсанти зустрічаються в хащі лісу. Знімають комбінезони і перетворюються — один на типового тайгового лісоруба (Чорний — колишній росіянин, японський диверсант), другий на мирного китайця (Мацуокі — японський розвідник), третій в китайську танцюристку (японська шпигунка). Заховують комбінезони і зникають у лісі.

Узлісся на березі Амура. Біля хатини лісничий дожидає свою дочку Світлану. Ось і вона. Дівчина повернулася з щасливого полювання, про яке розповідає батькові. Тепер за роботу по господарству, але... думки Світлани далеко — там, за річкою, в місті, де той, про кого вона мріє. Чи прийде він сьогодні в гості?

З'являється Чорний. Лісничий питає його: хто такий, звідки, куди, документи? У Чорного все як треба, і господар гостинно пропонує подорожньому відпочити.

Приходять дівчата-лісоруби, подружки Світлани. Незабаром до них прилучається група парубків з міста та матросів. Серед них Іван — той, кого давно вже чекала Світлана.

Молодь веселиться.

Несподівано з-за річки лунають сигнали тривоги. Іван прощається з Світланою, поспішає до міста. Ніхто не знає, що трапилось, чому тривога. Схвильована Світлана залишається на березі.

Далеко східний порт на Амурі. Йде підготовка для відправки десантної групи, — війна з Японією почалась. Рідні, друзі й подружки провожають десантників. Прибігає Світлана прощатися з Іваном, який також від'їжджає з десантниками.

Темніє. При світлі вуличного ліхтаря «китаєць-фокусник розважає народ. З ним китаянка. В перервах між фокусами вона танцює.

Несподівано на місто налітають ворожі літаки. Народ швидко розходиться. Китаєць збирає своє приладдя і біжить до порту. В його руках ракетниця. Він подає сигнали літакам.

Все це бачить Світлана. Вона намагається затримати китайця, але той виривається з її рук і втікає. Світлана кидається за ним.

Ніч. Біля хатини лісного стоїть Чорний. Він дістає з свого мішка все необхідне, щоб висадити в повітря міст...

Чути чийсь крики. Хтось біжить у лісі. Чорний ховається за хатину. Вбігає «китаєць-фокусник» (японський диверсант Мацуокі), за ним Світлана. Починається боротьба не на життя — на смерть.

Чорний по-зрадницькому всаджує ніж у спину дівчини. Світлана падає. Чорний і японець з усім знаряддям, погрібним для вибуху, кидаються до мосту.

Міст у небезпеці — треба перешкодити страшному злочині. Тяжко поранена Світлана, щоб здійснити тривогу, підпалює свою хатину. На пожежу прибігають матроси й батько Світлани. Вона показує, куди побігли Чорний та японець. Японця й Чорного затримують.

Святкування дня перемоги над Японією. У приморському парку святкове гуляння. Знову зустрічаються старі друзі. Народ торжествує, веселиться, радісно святкує перемогу.

Тут же Світлана і Іван. Вони вже ніколи не розлучаться!

У вечірніх сутінках гримить салют, падає ілюмінація. Народ-переможець торжествує!

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Світлана—Н. М. Виноградова, З. К. Плужнікова, засл. арт. КазРСР. Іван Гроза—Я. О. Плавнік. Батько Світлани—І. Ф. Дергауз. Диверсанти: Чорний—О. Г. Горохов, А. П. Кисенко; японець—О. С. Галкін, А. К. Саркісянс; китаянка, японська шпигунка—Г. Д. Маслова, А. Л. Пірадова.

В танцях бере участь весь склад балету.

Виставу веде А. С. Петров.

17 листопада

Д. Верді.

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії.

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ».

Диригент — П. Я. Баленко.

Постава А. П. Геращенко.

Художник Н. Ф. Соболев.

Хормейстер Є. І. Мариківський.

Танці в постанові — О. С. Галкіна.

Головний концертмейстер — Н. Ф. Минович; концертмейстери — В. Л. Горницька, Л. П. Кісельова, А. В. Фіалковська. Л. А. Хорошухіна, О. В. Обухова.

В домі паризької куртизанки Віолетти Валері зібралися гості. Серед них Альфред, який палко закохався в Віолетту. Коли Альфред і Віолетта залишаються на деякий час самі, юнак признається в коханні. Віолетта відповідає, що вона не варта його щирого почуття. Та в душі вона тільки і мріяла про таке щастя. Проте, згадавши, хто вона, Віолетта не вірить, що мрії можуть здійснитися.

Ось уже три місяці Альфред і Віолетта живуть за містом у повному щасті. Дізнавшись випадково, що Віолетта витратила на прожиття всі свої збереження, Альфред поспішає до Парижу, щоб дістати гроші. Тимчасом приходить старий Жермон, батько Альфреда. Він умовляє Віолетту залишити його сина, бо інакше не може відбутися шлюб сестри Альфреда. Віолетта, страждаючи, погоджується пожертвувати своїм коханням і пише Альфреду прощального листа. Альфред, повернувшись, гадає, що Віолетта його зрадила.

Флора, подруга Віолетти, влаштувала бал. Гості веселяться. Входить Віолетта з бароном Дюфолем. Альфред ображає барона. Дюфоль вирішує провчити зухвалого юнака, обігравши його в карти. Але щастя сьогодні за Альфредом. Ще більш розлютований великим програшем, барон викликає Альфреда на дуель.

Віолетта благає Альфреда відмовитися від цієї дуелі. Альфред погоджується,

але при умові, що вона піде разом з ним. Віолетта говорить, що не може порушити клятви. Альфред певен, що Віолетта кохає Дюфоля. Втративши від гніву розум, він скликає всіх гостей і прилюдно ображає Віолетту, кидаючи до її ніг гроші—плату за кохання. Всі надзвичайно обурені таким недостойним вчинком Альфреда.

Опочивальня Віолетти. Вона тяжко хвора. Надходить лист од старого Жермона, в якому той попереджає її, що Альфред незабаром приїде і буде благодіє прощити йому. Але Віолетта боїться, що вона вже не дочекається коханого. В цей час вбігає покоївка Аніни і сповіщає про приїзд Альфреда. Ось з'являється і він сам. Віолетта кидається в його обійми, і закохані, віддаючись почуттю радості, мріють про щастя, якому вже ніщо не перешкодить. Та Віолетті раптом стає погано. Почуваючи свій близький кінець, вона прощається з Альфредом і передає йому свій портрет. Хай він подарує його тій, яка замінить Віолетту після її смерті. В оркестрі звучить тема признання Альфреда в коханні. Віолетта хоче підвестися, але падає мертва.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері — Ю. І. Лозинська, С. Б. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; М. С. Раїк. Альфред Жермон — В. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов. Жорж Жермон — М. С. Григор'єв, Д. І. Козинець, А. Б. Маєргут. Флора Бєрвуа — О. М. Дружевецька, Є. В. Носенко, Н. А. Савенко. Аніна, покоївка — В. П. Павленко, Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір. Гастон де-Летор'єр — П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, В. С. Хворост, Б. Л. Шехтман. Барон Дюфоль — Г. В. Коваль, В. Н. Малков. Маркіз д'Обіньї — І. Б. Вільчур, О. І. Максименко. Н. Ф. Неймарк. Доктор Гнервіль — М. Д. Державін, Б. Н. Малков, О. І. Максименко. Йосип, слуга — Н. С. Строганов, В. С. Хворост.

В танцях беруть участь солісти балету: В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслова, В. Семінаренко, Г. Водовозов, А. Ізотов, О. Кисенко, І. Трахтенберг.

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX в.

Соло в оркестрі: скрипка — І. Г. Брунштейн, Ф. М. Хоміцер; гобой — Д. К. Риков, І. Морштейн; кларнет — Г. К. Риков, Н. В. Архирей.

Виставу веде А. М. Базилевич.

18 ЖОВТНЯ

Н. А. Римський-Корсаков.

ЦАРЕВА НАРЕЧЕНА

Опера на 4 дії за драмою Л. Мея.

Диригент — засл. артист УРСР І. С. Штейнман.

Постава народн. арт. УРСР М. П. Стефановича.

Оформлення головного художника театру І. С. Назарова.

Танці в постанові В. Н. Нікітіна.

Хормейстер Б. Л. Шамонович.

Головний концертмейстер — Н. Ф. Минович; концертмейстери — В. Л. Горницька, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Василь Степанович Собакін, новгородський купець — В. Г. Будневич, засл. арт. УРСР; Д. О. Діссар, Ф. Я. Курочкин. Марфа, його дочка — О. І. Віноградова, засл. арт. УРСР; Ю. І. Лозинська, С. Б. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; В. П. Павленко. Григорій Григорович Грязной, опричник — І. Л. Бронзов, народн. арт. УРСР; А. Б. Маєргут. Любаша — В. В. Габринович, А. З. Левицька, нар. арт. УРСР; Е. А. Лейтес. Григорій Лук'янович Малюта-Скуратов, опричник — І. Б. Вільчур, Д. М. Державін, Д. О. Діссар. Іван Сергійович Ликов, молодий боярин — Б. Г. Бутков, З. М. Канзбург, Б. Д. Совалов. Єлісей Бомелій, царський лікар — П. П. Калюжний, О. Д. Нікітін. Домна Івановна Сабурова, купецька вдова — М. В. Виставкіна, О. А. Мейер, К. О. Морозова, Н. А. Ченцова. Дуняша, її дочка, подруга Марфи — Е. В. Носенко, Н. А. Савенко. Петровна, ключниця Собакіних — О. А. Мейер, Н. А. Савенко. Боярин — С. І. Максименко, П. С. Скоробогатко. Покоївка — Е. А. Ставчанська. Парубок — В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман. Оп-

ричники; бояри, боярині, слуги, мешканці Олександрівської слободи — артисти хору і мімансу.

Дія відбувається в Олександрівській слободі під Москвою, восени 1572 р.

Виставу веде А. М. Базилевич.

19 листопада

П. І. Чайковський

ЄВГЕНІЙ ОНЄГІН

Ліричні сцени на 3 дії, 7 картин.

Диригент — П. Я. Баленко.

Режисер — П. І. Давидов.

Художник — народн. художник УРСР
О. В. Хвостов.

Хормейстер — Б. Л. Шамович.

Танці в постанові В. Н. Нікітіна.

Головний концертмейстер — Н. Ф. Миرونчик; концертмейстери: В. Д. Горницька, К. П. Смулянська, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна, О. М. Обухова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ларіна — М. В. Виставкіна, О. А. Мейер, Н. А. Савенко. Татьяна — Л. О. Колодуб, Ю. І. Лозінська, К. О. Морозова. Ольга — В. В. Гавринович, О. М. Дружевецька, Е. В. Носенко. Няня — Б. А. Лейтес, О. А. Мейер. Трике — В. С. Хворост, И. Л. Шехтман. Онєгін — М. С. Григор'єв, Д. І. Козинець. Ленський — Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов. Гремін — В. Г. Будневич, заслужен. арт. УРСР; Ф. Я. Курочкин. Рогний — Г. В. Коваль, Н. Ф. Неймарк. Зарецький — І. В. Вільчур, М. Д. Державін, С. І. Максименко, Б. Н. Малков.

Виставу веде А. М. Базилевич.

20 листопада

П. І. Чайковський

ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібрето (за Пушкіним) М. І. Чайковського.

Диригент — заслужений артист УРСР І. С. Штейнман.

Артисти Ф. Курочкин в ролі князя Греміна та артист Д. Козинець в ролі Онєгіна („Євгеній Онєгін“ П. І. Чайковського).

Режисер-постановник — заслужений артист УРСР В. Г. Будневич.

Художник П. К. Єршов.

Танці в постанові А. Л. Пірадової.

Головний хормейстер Е. І. Нахабін.

Режисер Г. І. Давидов.

Головний концертмейстер — Н. Ф. Миرونчик; концертмейстери — В. А. Фіалковська, К. П. Смулянська, А. Б. Рубін, О. М. Обухова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман — З. М. Канзбург, І. С. Савін. Граф Томський — Д. І. Козинець. Князь Єлецкий — Н. С. Григор'єв, А. Б. Магергут. Чекалінський — П. П. Калюжний, А. Л.

Нікітін, П. С. Строганов. Сурін — М. Д. Державін, Н. М. Малков. Чаплицький — В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман. Нарумов — Н. Ф. Неймарк, Б. Н. Малков. Розпорядник — В. С. Хворост, Н. Л. Малков. Графиня — А. З. Левіцька, народ. артистка УРСР; Е. А. Лейтес, А. А. Мейер. Ліза — К. О. Морозова, С. М. Тухнер, лауреат Всеукраїнського конкурсу виконавців. Поліна — В. В. Габринович, Н. О. Дружевецька, Н. А. Савенко. Маша — Н. О. Коротких, Л. В. Попова, Н. І. Соловйова, Е. С. Тітомір.

ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ

(в 3-й картині):

Прилепа — В. П. Венецька, В. П. Павленко, Н. І. Соловйова, Е. С. Тітомір. Міловзор — В. В. Габринович, О. М. Дружевецька Е. А. Носенко. Златогор — Д. І. Козинець Амур — Света Саркісян.

В балеті беруть участь: солістки балету М. П. Горпиненко, І. В. Семінаренко та склад корифеїв і кордебалету.

Виставу ведуть С. А. Петров і С. Р. Романівська.

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т.Г.ШЕВЧЕНКА

13, 14, 16 (ранок і вечір)
19 листопада

За О. Фадєєвим.

Інценізація Г. Гракова.

Переклад І. Стешенко.

МОЛОДА ГВАРДИЯ

Героїчна драма на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії народного артиста СРСР М. Крушельницького.

Режисер — Л. Кіншина.

Режисер асистент — М. А. Ошеровський.

Музичне оформлення з творів лауреата Сталінської премії Дм. Шостаковича.

Танці — Л. Леонідова.

Диригент — М. Каневський.

Концертмейстер — Є. Пліщенко.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Більшовики старшого покоління: Андрій Валько — Д. Антонович, нар. арт. УРСР. Матвій Шульга — О. Сердюк, лауреат Сталінської премії, народ. арт. УРСР та УзРСР; Лютіков — В. Бондаренко. Штаб молоді гвардії: Олег Кошовий — С. Кошачевський, М. Ошеровський; Уляна Громова — О. Валуєва, Г. Гончарова. Сергій Тюленін — В. Мізіненко; Любов Шевцова — Є. Петрова, нар. арт. УРСР; Ваня Земнухов — Г. Снегірьов; Іван Туркенич — В. Стеценко. Молодогвардійці: Валя Борц — В. Власовська; Ніна Іванцова — І. Біляєва; Жора Арутюнянц — І. Костюченко; Сергій Левашов — М. Захарченко; Радик Юркін — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; Л. Сахарова; Клава Ксавальова — О. Тимофієнко; Коля Сумський — В. Лавров. Олена Миколаївна Кошова — В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР. Бабуня Віра — Г. Бабаївна. Мати Люби Шевцової — А. Смерека, засл. арт. УРСР. Каюткін, бувалий солдат — М. Покотило, засл. арт. УРСР; О. Свистунов. Федір Федорович, лікар — Ф. Радчук, нар. арт. УРСР; А. Макаренко. Євген Стахович — П. Пилипенко. Гнат Фомін — М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Жінка Фоміна — О. Слензак. Німці: генерал Клер — М. Кірін; полковник — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; лейтенант — Я. Смоляк; Брюкнер — О. Романенко; Балдер — Л. Подорожній. Соліковський — М. Волошин. Адам, німецький солдат — О. Немзер. Унтер-офіцер СС — І. Ужвій (учень студії). Перекладач — В. Бережний. Дівчата з Краснодона: Валя Філатова — М. Коржева (уч. студії); Саша Бондарева — Р. Кі-

ріна; Майя Пегліванова — Л. Краміч; Тоня Іваніхіна — О. Ліхолет (уч. студії); Шура Дубровіна — Б. Табориська (уч. студії); Вірікова — А. Калішевська. Масові сцени — актори допоміжного складу, хор, балет та учні студії.

Виставу веде Д. Бабенко.

20 листопада

М. Горький.

Переклад Ір. Стешенко.

ЄГОР БУЛИЧОВ

ТА ІНШІ

Сцени (на 3 дії).

Постава та режисура засл. арт. УРСР
Б. Норда.

Режисер — Л. Кіншина.

Художнє оформлення — Д. Власюка.

Музичне оформлення — М. Каневського.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Егор Буличов — М. Крушельницький, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Ксенія, його жінка — Л. Криницька, засл. арт. УРСР; А. Смерека, засл. арт. УРСР. Варвара, дочка Ксенії — Н. Герасімова, О. Слензак. Олександра, побічна дочка — Є. Петрова, нар. арт. УРСР; А. Калішевська. Меланія, ігуменя, жінчина сестра — Н. Лихо, Г. Бабіївна. Звонцов, чоловік Варвари — Ф. Радчук, нар. арт. УРСР; М. Волошин. Тятін, його двоюрідний брат — І. Гавришко, М. Ошерівський. Мокій Башкін — С. Верхацький, О. Немзер. Василь Достігаєв — Г. Козаченко, засл. арт. УРСР; В. Стеценко. Елісавета, його жінка — З. Біляєва, Ю. Фоміна. Діти від першої жінки: Антоніна — О. Валуєва, В. Власовська; Олексій — С. Кошачевський, П. Пилипенко. Павлін, піп — Є. Бондаренко, лауреат

Нар. арт. УРСР С. Федорцева в ролі Глафіри
в «Егор Буличов та інші» М. Горького).

Сталінської премії; О. Романенко. Лікар — М. Савченко, А. Макаренко. Трубач — М. Покотило, засл. арт. УРСР; А. Шутенко. Зобунова, знахарка — С. Лор, Т. Миргород. Пропотій, блажений — О. Подорожній, О. Свистунов. Глафіра, покоївка — С. Федорцева, нар. арт. УРСР; Г. Гончарова. Таїся, служка Меланії — Я. Косаківна, Р. Кіріна. Мокроусов, поліцейський — І. Ужвій. Яків Лаптев, хрещений Буличова — Ю. Тітов, М. Захарченко. Донат, лісник — М. Кірін.

Хореограф — Е. Рабінович.

Концертмейстер — К. Константинівська.

Виставу веде пом. режисера — Д. Бабенко.

А. Суров.

Переклад Ів. Снегір'ова.

ДАЛЕКО ВІД СТАЛІНГРАДА

П'єса на 4 дії, 8 картин.

Постава лауреата Сталінської премії нар.
арт. СРСР М. М. Крушельницького.

Режисери — Л. Кіншина, В. Воронов.

Художнє оформлення — Д. Власюк.

Музичне оформлення — М. Каневського.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Орлов Матвій Георгійович, парторг за-
вода — Д. Антонович, нар. арт. УРСР;
Ю. Тітов. Міхеев Іван Дмитрович, старий
робітник — Ф. Радчук, нар. арт. УРСР;

Засл. арт. УРСР П. Куманченко в ролі Фе-
тіса („Далеко від Сталінграда“ А. Сурова).

Нар. арт. УРСР, Є. Петрова в ролі Бейлки
(„Тев'є молочник“ за Ш. Алейхемом).

В. Стеценко. Кузьмінішна, його дружина —
Г. Бабіївна, В. Стеценко. Осередько Тарас
Андрійович, директор заводу — О. Сердюк,
лауреат Сталінської премії, народ. арт.
УРСР та УзРСР; М. Кононенко, засл. арт.
УРСР. Зоя, секретар директора заводу —
В. Власовська, О. Слензак. Березін Гена-
дій Єфремович, інженер — М. М. Крушель-
ницький, лауреат Сталінської премії, нар.
арт. СРСР; С. Ходкевич. Кулігіна Ганна
Тимофіївна, робітниця — Н. Лихо, І. Сте-
щенко. Долотова Маша, комсорг цеху —
З. Біляєва, Г. Гончарова. Купавін Семен
Семенович, перший секретар міськкому
партії — І. Мар'яненко, лауреат Сталінської
премії, нарсдн. арт. СРСР; О. Романенко.
Красавін Микола Сергійович, секретар
міськкому партії — С. Кошачевський. Ано-
хін Андрій Петрович, голова міськвикон-
кому — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської
премії; М. Кірін, М. Волошин. Воліна Віра
Олександрівна, журналістка — В. Чистя-

кова, нар. арт. УРСР та УзРСР; Н. Герасімова. Толкунов, редактор міської газети — Г. Козаченко, засл. арт. УРСР; С. Верхацький. Радіонов Мирон, другий секретар міськкому партії — О. Немзер. Сідельников, помічник Купавіна — В. Бондаренко. Фетіс, підліток — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; Л. Сахарова. Вася підліток — А. Калішевська, Б. Табориська (учні студії). Данило, охоронник — М. Покотило, засл. арт. УРСР; А. Шутенко. Евакуйовані — артисти хора та учні студії.

Виставу веде помічник режисера Д. Бабенко.

15 листопада

Лауреат Сталінської премії Л. Малюгін.

Переклад — Д. Бобир.

СТАРІ ДРУЗІ

П'еса на 3 дії.

Постава засл. арт. УРСР Р. О. Черкашина.

**ГОСУДАРСТВЕННЫЙ
РУССКИЙ
ДРАМАТИЧЕСКИЙ
ТЕАТР**

11, 12, 13, 14 ноября

В. АРИСТОВ

ДОБЛЕСТЬ НАРОДНАЯ

Пьеса в 4-х действиях, 10 картинах.

Постановка народ. артиста УССР В. М. Аристова.

Режисер-асистент — М. А. Ошеровський.

Художник — В. М. Греченко.

Музичне оформлення М. М. Каневського.

Текст пісні — Н. Забіла.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лізавета Іванівна Федотова, вчителька — С. Федорцева, нар. арт. УРСР; І. Бабіївна. Тоня, її дочка — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; Г. Гончарова. Володимир Дорохін — І. Костюченко, П. Пилипенко. Олександр Зайцев — В. Мізіненко, М. Ошеровський. Семен Горін — Г. Сичук, О. Свистунов, В. Бережний. Тамара Соловйова — О. Тимофієнко. Олексій Суботін — М. Микитенко, А. Сизранцев, (учні студії). Яків Дар'ялов — Я. Смоляк. Дуся Рязанова — Ю. Фоміна, Сіма — Р. Кіріна, Л. Ерохіна, (учні студії), Лясковський — М. Покотило, засл. арт. УРСР; М. Савченко.

Режиссер — В. С. Лизогуб.

Режиссер-лаборант — Т. В. Прево.

Художник — Б. И. Чернышов.

Музыка — А. Е. Шац.

Хормейстер — А. Н. Птиц.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Ковпак — А. Г. Крамов, народ. артист Союза ССР. Руднев — В. М. Аристов, народ. артист УССР. Нач. штаба — П. А. Осокин. Комразведки — В. М. Шаповалов. Дед-Мороз — А. М. Волин. Демьян — В. Н. Северов, засл. артист УССР. Сергей — Б. К. Викторин. Мудрый — Я. Г. Азимов. Бакрадзе — Г. А. Ратальский. Шпингалет — Б. М. Тоценко. Завхоз — Д. Ф. Васильчиков, засл. арт. УССР. Феня — К. Т. Туберозова. Михаил Кузьмич — Я. Л. Эдельман, П. Фастовский. Александра — Н. Н. Белецкая, К. П. Гайжевская. Сундуков — М. И. Таранов. Рябов — Т. В. Прево. Кульбака — П. И. Пружанский. Врач — В. Е. Астахова. Светов — Б. Глаголин*). Маруся — К. Т. Борискина, А. И. Москаленко. Нач. артиллерии — И. Жилин*).

«Машинистка» — Г. М. Столким. Мошкин — Я. Л. Эдельман, П. Фастовский*). Полицай — Ф. В. Кривонос. Курсик — В. И. Цветков. Дьяченко — Г. А. Сергеев. Старик поляк — О. Т. Привалов. Женщина — О. И. Зубова. Девочка — Н. И. Скоркина. Мальчик — Л. Н. Соловьева. Муха — А. А. Ерошенко. Курень — Н. А. Здановский, В. В. Кропотков. Старик — Э. В. Коломийский. Старуха — Е. М. Леонидова. Крестьяне: З. П. Макаровський, В. Ф. Криштоп, М. Иоффе*). 1-й партизан — Б. Табаровский*). 2-й партизан — Р. Вартопедов*). 1-й командир — С. Лерман*). 2-й командир — В. Негреба*). Разведчик — В. Битенский*). Партизаны, партизанки, крестьяне — артисты Харьковского Русского Драматического театра.

Действие происходит в 1942-1943 г. г. в немецком тылу.

Режиссеры, ведущие спектакль: А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

*) Студенты Харьковского Театрального Института.

15 ноября

Леонид Леонов.

ОБЫКНОВЕННЫЙ ЧЕЛОВЕК

Пьеса в 4-х действиях.

Постановка народного артиста СССР В. М. Аристова.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Ладыгин Дмитрий Романович, известный оперный певец — В. Ф. Матов, засл. арт. СССР. Вера Артемьевна, его жена — К. А. Суковская. Алексей Иванович, его племян-

Нар. арт. СССР В. М. Аристов в роли Свеколкина («Обыкновенный человек» Л. Леонова).

ник — В. И. Цветков. Кира, невеста Алексея — Р. Д. Семашко. Констанция Львовна, мать Киры — Л. А. Линецкая. Свеколкин, друг Ладыгина — В. М. Аристов, нар. арт. СССР. Аннушка, его дочь — К. Т. Борискина, М. А. Шматченко. Наташа, горничная у Ладыгиных — Е. И. Оноприенко.

Режиссеры, ведущие спектакль: А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

Засл. арт. УССР, В. Матов (Ладыгин), артистка Л. Линецкая (Констанция) и артистка К. Суковская (Вера Артемьевна) в пьесе „Обыкновенный человек“ Л. Леонова.

16 ноября

Лопе де Вега.

МАДРИДСКАЯ СТАЛЬ

Комедия в 3-х действиях.

Постановка засл. арт. УССР В. М. Аристова.

Режиссер-ассистент — В. С. Лизогуб.

Художник — А. И. Константиновский.

Музыка — А. Е. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Пруденсио, знатный вельможа — И. Е. Мальвин, О. Т. Привалов. Белиса, его дочь — Е. И. Оноприенко. Теодора, его сестра — Л. А. Линецкая, К. А. Суковская. Отавио, жених Белисы — В. С. Лизогуб. Лисардо, влюбленный в Белису — Г. А. Ратальский, В. Н. Северов, засл. арт. УССР. Марсела, горожанка — Н. В. Тамарова, засл. арт. УССР; А. В. Танеева. Рисело, возлюбленный Марселы — В. М. Венцовский. Фло-

ренсио, помогающий любви Марселы — В. М. Шаповалов. Бельтран, слуга Лисардо — А. М. Волин. Леонора, служанка Белисы — К. П. Гайжеская. Херардо, друг Флоренсио — И. А. Здановский, Т. В. Превос. Каталина, служанка Марселы — К. Т. Борискина. Салусио, слуга Отавио — Э. В. Коломийский. Танцовщица на площади — Л. И. Гай. Певца — А. И. Москаленко. Певец — Б. М. Тоценко. Слуги Пруденсио — Г. А. Сергеев, Я. Л. Эдельман. Девушки: З. П. Кудряшева, Р. Д. Семашко, Н. А. Степанова, М. А. Шматченко.

Режиссеры, ведущие спектакль, А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

19 ноября

И. Бахтерев и А. Разумовский.

РУССКИЙ ГЕНЕРАЛ

Пьеса в 4-х действ., 7 карт.

Постановка нар. арт. УССР В. М. Аристова.

Режиссер-ассистент — В. С. Лизогуб.

Режиссер-лаборант — Т. В. Прево.
Художник — Г. А. Цапок.
Музыка — А. Е. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Брусилов, Алексей Алексеевич — В. Ф. Матов, засл. арт. УССР. Надежда Владимировна, его жена — З. В. Зиновьева. Нина, племянница Брусилова — К. П. Гайжевская, Р. Д. Семашко. Бровко-Самошников, генерал — В. М. Аристов, нар. арт. УССР. Эверт, Алексей Ермолаевич, генерал — И. С. Любич. Алексеев, Михаил Васильевич, генерал — П. А. Осокин, Т. В. Прево. Иванов, Николай Иудович, генерал — В. В. Золотарев, засл. арт. УССР; О. Т. Привалов. Николай II-й — А. Г. Крамов, нар. арт. СССР; В. М. Шаповалов. Александра Фе-

доровна, императрица — К. А. Суковская. Воронцов, Сергей Васильевич, полковник — В. Н. Северов, засл. арт. УССР. Пузыревский, Виталий Вадимович, полковник — В. М. Венцовский. Спандиков, Павел, подпоручик — В. С. Лизогуб, В. И. Цветков. Шульга, полковник — В. В. Кропотов. Поручик — Б. М. Тоценко. Калиберда, репортер — И. Е. Мальвин. Няня в доме Брусилова — М. В. Лельская. Певец «Пьеро» — Г. А. Сергеев. Хлебников, солдат — А. М. Воля. Фельдфебель — П. И. Пружанский. Женщины на перекрестке — З. П. Кудряшева. Комиссар — А. А. Ерошенко. Флигель-адъютант — А. К. Котляров. Офицеры, дамы, адъютанты, солдаты — артисты вспомогательного состава Харьковского русского драматического театра.

Режиссеры, ведущие спектакль, — А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

ТЕАТР МУЗКОМЕДІІ

13, 16, 18, 20 листопада

Текст В. Ленського. Вірші Г. Грядова.
Музыка А. Рябова

КОЛОМБІНА

Оперета на 3 дії

Постава нар. арт. УзРСР Л. Г. Ивашутича.

Диригент М. С. Хайкін.
Художник С. І. Йоффе.
Балетмейстер Л. Р. Леонідов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Колетта Плантрос — К. В. Великосельська, Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР. Філіпп де-Круа — І. Х. Білошенко, О. Л. Райданов. Пікадор Марлей — Микола Іванов,

М. І. Малегрант. Октав Дюпорей — Д. І. Волков, П. К. Павлусенко. Етелька — Н. І. Попова, Л. О. Романенко. Кайтан — Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Л. Райданов. Дюпон — В. І. Андреев, В. М. Цесінський. Ерніо — Е. Л. Грицюк, М. М. Іванов. Капельдинер — О. С. Арбо, С. М. Бондаренко.

В балеті заняті: Лісовська, Борисова, Кочубинська, Лашкевич, Кабанець, Плавник, Балацький, Хільченко, Семенов та ансамбль балету.

Соло на скрипці — Я. Л. Виноградов.
Веде виставу Н. О. Арбо.

15, 16 (ранок), 19 листопада

Текст І. С. Радомиського та В. І. Сокола.
Музыка С. А. Заславського.

МАРІЯ

Музична комедія на 3 дії, 6 картин.

Постава М. В. Аваха та І. С. Радомиського.

Диригент — засл. арт. УРСР С. Д. Соляшанський, М. С. Хайкін.

Художник С. І. Йоффе.

Балетмейстер Л. Р. Леонідов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія Кошова — Л. С. Мінцер, Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР. Павло Озерюк — Г. Е. Охрименко, К. А. Передерніков. Харитон Кошовий — О. Г. Івашутич, нар. арт. УзРСР; О. Л. Райданов. Мартин Кошовий — М. Н. Гавриленко, К. Л. Райданов. Харитина — А. М. Алмазова, Е. М. Ліндина, Н. І. Попова, О. О. Пігулович. Іван Свистун — Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР. Катерина Бойко — М. Л. Леонідова, З. М. Мізіненко. Савка — Микола Іванов, М. І. Малегрант.

Виставу ведуть: Н. А. Арбо та Н. З. Боровкова.

14 листопада

Текст — М. Гальперін.

Музика Ерве.

Переклад І. Муратова та І. Радомиського.

МАДЕМУАЗЕЛЬ НІТУШ

Комедія-оперета на 3 дії, 4 картини.

Постава — І. С. Радомиського.

Диригент — М. С. Хайкін.

Художник — Н. Ф. Соболев.

Балетмейстер — Л. Р. Леонідов.

Реж. лаборант — Н. З. Боровкова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Деніза де Флавін'ї, учениця пансіону небесних ластівок — Н. М. Аннікова. Селестен (Флорідор), хормейстер пансіону небесних ластівок — Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Л. Райданов. Начальниця пансіону небесних ластівок — М. С. Гаєвська, Н. І. Попова. Полковник Альфред Шато д'Ікем — О. Г. Івашутич, нар. арт. УзРСР; О. Л. Райданов. Фернанд де Шамплатро, лейтенант — Г. О. Охрименко, П. К. Павлусенко. Корінна, примадонна оперети — М. Л. Леонідова, Л. О. Романенко. Лоріо, унтер-офіцер — М. Н. Гавриленко, Микола Іванов. Директор оперети — І. Х. Білошенко, В. М. Цесінський. Помічник режисера оперети — М. І. Малегрант. Урсула, прислужниця пансіону — В. В. Безпалько, М. М. Вербицька. Конвойний — С. М. Бондаренко. Артисти оперети — В. Ахтирська, М. Г. Грицюк, А. Коваленко, Ф. Пергамент. Офіцери — В. І. Андреев, Е. Л. Грицюк, М. М. Іванов, І. І. Рибалко, В. І. Фоменко.

В балетних інтермедіях зайняті: В. О. Балацький, Л. П. Кабанець, В. Семенов та Б. С. Хільченко.

Виставу ведуть Н. З. Боровкова та Н. О. Арбо.

Відповідальний редактор Юр. ШОВКОПЛЯС.

Видає Харківська філія „Українського театрального товариства“

БЦ 11351. Друкарня „Мистецтво“, Харків. Зам. 1203. Тираж 2000.

ЦІНА 3 крб.

ГРАЖДАНЕ!

**ПОЛЬЗУЙТЕСЬ
УДОБНЫМ
ВИДОМ
СВЯЗИ**

**МЕЖДУГОРОДНЫМИ
ПЕРЕГОВОРАМИ!**

**для получения переговора
звоните по телефону 07.**

ПЕРЕГОВОРЫ ПРЕДОСТАВЛЯЮТСЯ:

1) Организациям по внес-
енным авансам;	4) С любого телефона в
Харькове, за исключе-
нием таксофонов, по
разовым талонам, при-
обретаемым на цен-
тральном переговорном
пункте.
2) Частным лицам с квар-
тирных телефонов;	
3) С центрального перего-
ворного пункта;	

С 0 час. до 7 час. утра предоставляется скидка в раз-
мере 50% стоимости заказанной категории.

Все справки можно получать по телефонам 3-39-23, 3-09-87 и на
Центральном переговорном пункте Междугородной телефонной станции
ул. Иванова № 7 (здание АТС).

**ХАРЬКОВСКАЯ МЕЖДУГОРОДНАЯ
ТЕЛЕФОННАЯ СТАНЦИЯ.**

У К Р А Ї Н С Ь К Е
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ
21—30 листопада 1947 р.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 5

21—30 листопада 1947 р.

ТВОРЧІ ПЕРЕМОГИ

(Ювілейні вистави в Харківських театрах)

Театри індустріального Харкова достойно зустріли славу дату тридцятиріччя Великої Жовтневої соціалістичної революції.

Самовіддана, відважна боротьба нашої молоді з німецькими загарбниками в їх тилу («Молода гвардія» в театрі ім. Шевченка), героїчний похід партизан двічі Героя Радянського Союзу Сидора Артемовича Ковпака від Путивля до Карпат («Доблесть народная» в російському театрі), відбудова нашої країни після Вітчизняної війни («Одним життям» в театрі опери та балету), завзята боротьба колгоспного селянства за високі врожаї («Марія» в театрі музкомедії), — от ті величні теми, що їх розкрили в своїх святкових спектаклях наші театри.

Ці теми не можуть не хвилювати радянського глядача. Спектаклі, присвячені цим темам, не тільки нагадують йому про недавнє минуле, не тільки показують сьогоденний день нашої чудесної країни. Вони розкривають причини історичних перемог радянського народу і в Вітчизняній війні, і в мирній праці — тих самих перемог, безпосереднім учасником яких є кожний глядач. В образах, які оживають на сцені, радянський глядач бачить себе самого, свою палку любов до Батьківщини,

свою відвагу, свою єдність, свою високу мораль, відданість справі наших великих вождів і учителів — Леніна і Сталіна. Він бачить, що слідом за ним іде зміна, яка не відступить, не здасть завойованих позицій, понесе прапор наших перемог вперед. А це і є тим, що приводило і щодня приводить нас до успіхів, не знаних людством досі.

Режисери та актори театрів Харкова зуміли яскраво показати, донести це до глядача, і в цьому їх велика заслуга, їх видатна творча перемога.

Ця перемога харківських театрів тим показовіша, що три ювілейні вистави — «Одним життям», «Доблесть народная» і «Марія» — народились у Харкові. Вони написані харківськими поетами, драматургами, композиторами і вперше побачили світло рамп на сценах нашого міста. Перемога була наслідком тісної, вимогливої творчої дружби театрів з авторами.

Всі чотири ювілейні вистави проходять з величезним успіхом. Тисячі харків'ян уже бачили ці вистави, десятки тисяч ще побачать їх. «Молода гвардія», «Одним життям», «Доблесть народная» і «Марія» довго триматимуться в репертуарі наших театрів.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М.В. ЛИСЕНКА

21 листопада

С. Гулак-Артемівський

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ

Опера на 3 дії.

Диригент П. Я. Баленко.

Режисер Г. І. Давидов.

Художник І. М. Портнов.

Хормейстер Б. Л. Шамович.

Танці в постанові П. Я. Плавника і О. С. Галкіна.

Головний концертмейстер Н. Ф. Миронович; концертмейстери—В. Л. Горницька, Л. П. Кисильова, К. П. Смулянська, В. А. Фіалковська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Карась — М. Д. Державін, Д. О. Діссар, Ф. Я. Курочкин. Одарка — О. А. Мейер, С. М. Тухнер, лауреат республіканського конкурсу. Оксана — В. П. Венецька, О. І. Виноградова, засл. арт. УРСР; Л. А. Колодуб, К. О. Морозова, Ю. І. Лозінська. Андрій — І. С. Савін, В. Д. Совалов. Султан — В. Г. Будневич, засл. арт. УРСР; М. С. Григор'єв, Г. В. Коваль, Д. І. Козинець, А. Б. Магергут. Імам — О. І. Максименко, Б. М. Малков, Д. С. Скоробогатько. Селім-Ага — П. П. Калюжний, А. П. Нікітін, Н. П. Шехтман.

В танцях беруть участь артисти балету:

Н. К. Акмаєва, Е. Ф. Алексієва, В. Г. Бакланова, А. А. Брусенцова, М. П. Горпиненко, К. В. Григор'єва, Г. А. Гузовська, З. М. Дорохова, М. В. Коротких, Л. В. Красовська, І. Г. Ланцман, Т. Е. Лісіцька, Б. Г. Левіна, В. О. Лук'яновська, М. І. Малець, Н. І. Маслюкова, Н. В. Прохорова, Л. І. Рогуська, Р. П. Сирогініна, Е. С. Солодовникова, Л. П. Сизоненко, В. І. Савченко, В. Я. Тітова, Е. Ф. Цандер, Г. Д. Хоменко, Т. Е. Агеев, Г. А. Водовозов, Г. П. Гавріков, А. С. Галкін, О. Г. Галишевський, І. Ф. Дергаус, Я. А. Додін, Н. А. Ізотов, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, Г. А. Моторний, М. Е. Михайлов, Н. В. Олейніков, П. Я. Плавник, П. Н. Полканов, А. К. Саркісянц, А. А. Синязвський, А. С. Середа, Н. К. Скачко.

22, 26 листопада

Дж. Верді.

БАЛ - МАСКАРАД

Опера на 4 дії, 6 картин.

Дирижер засл. арт. УРСР І. С. Штейнман.

Постава нар. арт. УРСР М. П. Стефановича.

Художник Б. Коваленко.

Хормейстер Б. Л. Шамович.

Танки В. М. Нікітіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Амелія — С. М. Тухнер, лауреат республіканського конкурсу. Річард — З. М. Канзбург. Ренато — І. Л. Бронзов, нар. арт. УРСР. Паж — М. С. Раїк. Суддя — П. С. Строганов. Самуїл — Б. Н. Малков. Том — М. Д. Державін. Ульріка — Є. А. Лейтес. Сільвано — Г. В. Коваль. Слуга — Н. Л. Шехтман.

23, 30 листопада

Д. Клебанов, О. Сандлер.

Лібретто І. Муратова.

ОДНИМ ЖИТТЯМ

Опера на 4 дії.

Диригент — засл. арт. УРСР І. С. Штейнман.

Режисер-постановник — засл. арт. УРСР В. Г. Будневич.

Художній консультант постанови—нар. арт. СРСР О. Г. Крамов.

Оформлення — головн. художника театру І. С. Назарова.

Хормейстер — Б. Л. Шамович.

Танці в постанові Д. М. Мусатова.

Концертмейстери: Н. Ф. Миронович (головний концертмейстер), В. А. Фіалковська.

Після закінчення Великої Вітчизняної війни на зруйнований Дніпрельстан повертаються демобілізовані воїни. Серед них Андрій Сербин. Разом з усім народом його радісно зустрічає старий батько Данило, колишній дніпровський лоцман, а нині знатний майстер на Дніпрельстані. Загальна радість затьмарена тим, що на фронті без вісті зник Микола, друг дитинства Андрія, син мужньої Степаниди, яка пліч о пліч з партизанами боролася з німецько-фашистськими загарбниками. Сюди ж приїжджає Оксана, наречена Миколи, з якою він познайомився на фронті. Степанида приймає Оксану, як рідну дочку.

Минає деякий час. Імена Андрія та Оксани овіяні новою славою — невідомих будівників Дніпрельстану.

Під час катастрофи відважний водолаз Андрій рятує життя Оксани і її бригади. Почуття дружби до Оксани в Андрія переростає на кохання. Думаючи про дівчину, Андрій клянеться ніколи не порушити її світлих і чистих спогадів про Миколу. Якщо коли-небудь він буде гідний її кохання, вони разом пронесуть пам'ять про

героя, їх спільна праця буде йому світлим пам'ятником.

Але Андрій одержує листа, з якого дізнається, що Микола живий. Андрій довгий час був на грані між життям та смертю. І навіть зараз він ще сліпий і нерухомий. Проте, надія на видужання у нього не згасла. Микола не хоче передчасно тривожити рідних і просить Андрія не казати нічого про нього матері і, особливо, нареченій, яка, можливо, знайшла своє щастя з іншим. Проте Андрій сповіщає Оксану і Степаниду про радісну звістку.

Оксана і Андрій хочуть їхати до Миколи. Та стара Степанида попереджає дівчину, що справжньому героєві не потрібна жалість. «Хай серце підкаже тобі правду в цю мить», — говорить вона.

З чистим сумлінням, гордо піднявши голову, Оксана відповідає, що почуття відданості й кохання, скріплені кров'ю у боях за вітчизну, не менш ніж материнське кохання. Якщо Микола живий, вона поїде до нього і буде йому вірною дружиною на все життя.

Ця сцена відбувається під час свята на Дніпрельстані на честь нової трудової перемоги.

Інженер проголошує тост:

За тих, що світ новий ясний будують,
За волю їх сталеву,
За чисті їх серця!

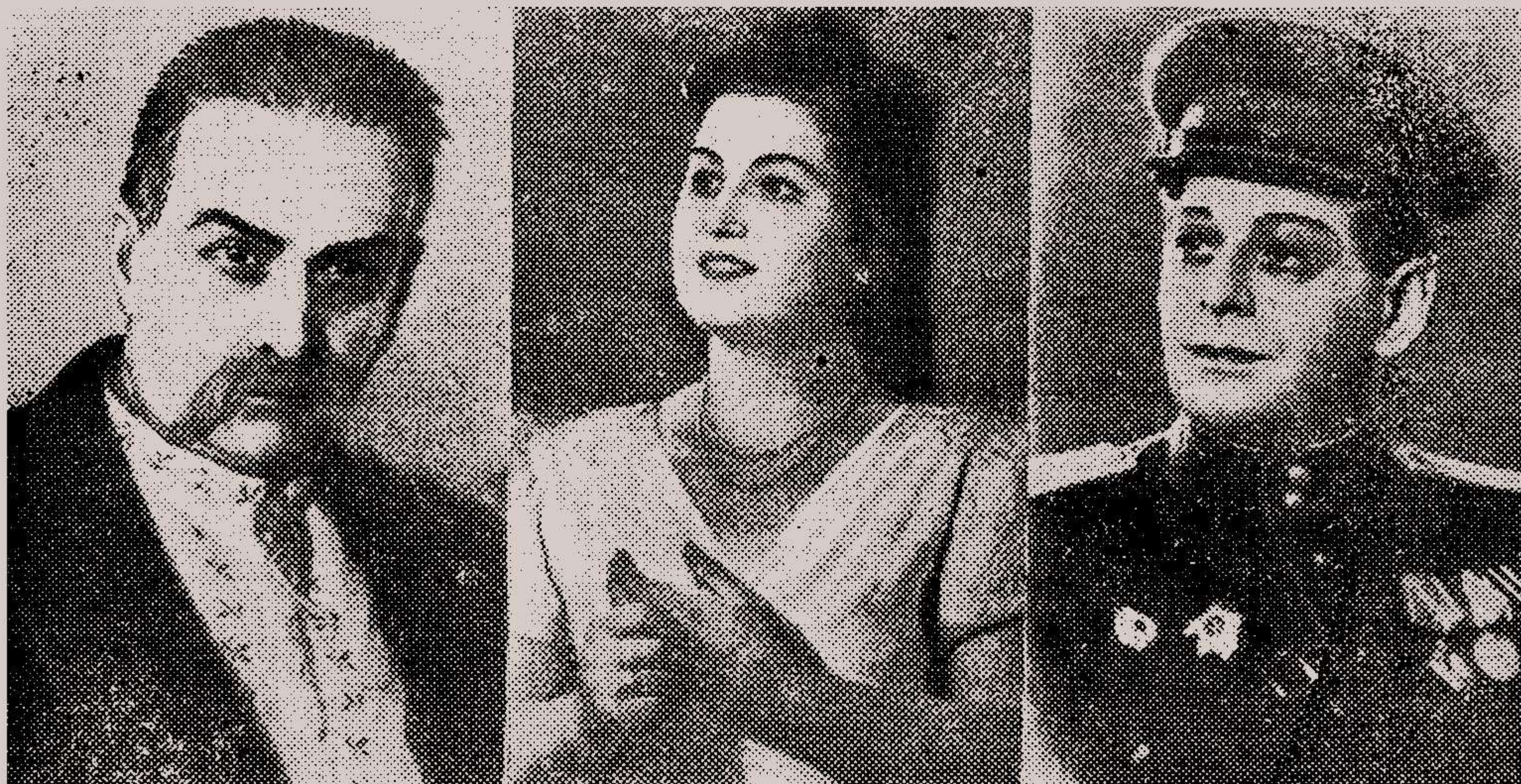
Старий Данило додає:

До дна за народ, що в кривавім бою
Грудьми відстояв Батьківщину свою!
До дна за величні і чесні чуття,
За те, що живемо єдиним життям!
До дна за священну дружбу! До дна
За те, що усі ми родина одна,
За світлий, шасливий і сонячний день,
За те, що вперед нас до щастя веде
Рідний Сталін!

Весь народ підхоплює цей тост і піднесено відповідає на нього словами, в яких міститься основна ідея опери:

Одним життям, одним диханням,
Одним могутнім пориванням,
Одним волінням і дерзанням
Ми всі живем,
Ми всі живем одним життям!

„О Д Н И М Ж И Т Т Я М“ (Ювілейна вистава в театрі опери та балету)

Данило—засл. арт.-УРСР В. Г. Будневич, Оксана—артистка В. П. Венецька,
Андрій—артист А. Б. Маєргут.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Степанида — А. З. Левицька, нар. арт. УРСР; Є. А. Лейтес. Оксана — В. П. Венецька, К. О. Морозова. Андрій—Д. І. Козинець, А. Б. Маєргут. Данило—В. Г. Будневич, засл. арт. УРСР; Д. О. Діссар, Ф. Я. Курочкин. Інженер — Б. П. Зелезинський, З. М. Канзбург, В. Д. Совалов. 1-й робітник — В. С. Хворост, Шехтман. 2-й робітник — Б. Н. Малков. 1-а дівчина — Бордонова, Н. В. Лисова, Є. А. Ставчанська. 2-а дівчина — Н. О. Коротких, Г. Ф. Палеева. Робітники, робітниці, демобілізовані воїни — артисти хору та балету.

Дія відбувається на Дніпрельстані в наші дні.

Веде виставу С. Р. Романівська.

23 листопада (ранок)

Б. В. Асаф'єв.

БАХЧИСАРАЙСЬКИЙ ФОНТАН

Хореографічна поема на 4 дії за одноіменною поемою О. С. Пушкіна. Лібретто М. Д. Волкова.

Постановка балетмейстера А. П. Гірман. Диригент — В. М. Нахабін.

Художник — Д. П. Овчаренко.

Концертмейстер — В. О. Рубін.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія — І. Л. Герман, Л. М. Любімова. Вацлав, її жених — Я. О. Додін, П. Я.

Плавнік. Князь Адам, батько Марії — І. Ф. Дергаус. Зарема — Н. М. Виноградова. Гірей — О. Г. Горохов. Нуралі — О. С. Галкін. Головний євнух — П. Ф. Дергаус. Няня — Е. Е. Пориваєва.

У виставі беруть участь також артисти-солісти балету: В. Г. Бакланова, В. Ф. Баранова, М. П. Горпиненко, І. Г. Ланцман, Л. М. Любімова, Г. Д. Маслова, А. Л. Пірадова, Д. Е. Рожінська, В. Г. Семінаренко, Г. Д. Хоменко, Г. А. Водовозов, І. Ф. Дергаус, Н. А. Ізотов, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, Г. Моторний, А. К. Саркіс'янс, І. А. Трахтенберг та весь ансамбль балету.

Соло в оркестрі: скрипка — І. Г. Брунштейн, віолончель — Е. М. Хоміцер.

25 листопада

Дж. Пуччині.

ЧІО-ЧІО-САН (МАДАМ БЕТТЕРФЛЕЙ)

Опера на 3 дії.

Диригент—засл. арт. УРСР І. С. Штейнман.

Постава засл. арт. УРСР М. С. Терещенка.

Художник — Л. І. Горевой.

Хормейстер — Б. Л. Шамович.

Концертмейстери — В. А. Фіалковська, О. В. Обухова, Л. А. Хорошухіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Чіо-Чіо-Сан, прозвана мадам Беттерфлей — В. Л. Бржеська, О. І. Виноградова, засл. арт. УРСР; Ю. І. Лозінська, К. О. Морозова, С. М. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; Л. О. Раїк. Сузуки, її служниця — В. В. Габринович, О. В. Дружевецька, Є. А. Лейтес, Е. В. Носенко. Пінкертон, лейтенант американського флоту — Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов. Шарплес, консул США в Нагасакі — Н. С. Григор'єв, Г. В. Коваль, Д. І. Козинець, А. Б. Магергут. Горо, сват — П. П. Калюжний, О. Л. Нікітін. Комісар, державний урядовець — Н. С. Григор'єв, Г. В. Коваль. Кет Пінкертон — О. М. Дружевецька, О. Б. Носенко. Принц Ямадорі — М. С. Григор'єв, Н. Ф. Неймарк, П. С. Стро-

ганов, В. С. Хвостов. Бонза, дядько Чіо-Чіо-Сан — М. Д. Державін, Б. М. Малков.

Місце дії — Нагасакі в Японії. Час дії — кінець XIX сторіччя.

Виставу веде — А. М. Базилевич.

26 листопада

Д. Верді.

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії.

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ».

Диригент — П. Я. Баленко.

Постава А. П. Геращенко.

Народ. арт. УРСР А. З. Левицька в ролі Степаниди (опера „Одним життям“ Д. Клебанова і О. Сандлера).

Художник Н. Ф. Соболю.

Хормейстер Є. І. Мариківський.

Танці в постанові — О. С. Галкіна.

Головний концертмейстер — Н. Ф. Миرونюч; концертмейстери — В. Л. Горницька, Л. П. Кісельова, А. В. Фіалковська. Л. А. Хорошухіна, О. В. Обухова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері — Ю. І. Лозінська, С. Б. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; М. С. Раїк. Альфред Жермон — В. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов. Жорж Жермон — М. С. Григор'єв, Д. І. Козинець, А. Б. Магергут. Флора Бєрвуа — О. М. Дружевецька, Є. В. Носенко, Н. А. Савенко. Аніна, покоївка — В. П. Павленко, Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір. Гастон де-Летор'єр — П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, В. С. Хворост, Б. Л. Шехтман. Барон Дюфоль — Г. В. Коваль, В. Н. Малков. Маркіз д'Обіньї — І. Б. Вільчур, О. І. Максименко. Н. Ф. Неймарк. Доктор Гнервіль — М. Д. Державін, Б. Н. Малков, О. І. Максименко. Йосип, слуга — Н. С. Строганов, В. С. Хворост.

В танцях беруть участь солісти балету: В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслова, В. Семінаренко, Г. Водовозов, А. Ізотов, О. Кисенко, І. Трахтенберг.

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках ХІХ в.

Соло в оркестрі: скрипка — І. Г. Брунштейн, Ф. М. Хоміцер; гобой — Д. К. Риков, І. Морштейн; кларнет — Г. К. Риков, Н. В. Архирей.

Виставу веде А. М. Базилевич.

28 листопада

Д. Верді

РИГОЛЕТТО

Опера на 3 дії, 4 картини. Лібретто Піаве за драмою Віктора Гюго «Король забавляється».

Диригент — засл. артист УРСР І. С. Штейнман.

Постава Г. І. Давидова.

Хормейстер Б. Л. Шамович.

Художник Б. А. Коваленко.

Танці в постанові О. С. Галкіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герцог Мантуанський — Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. А. Совалов. Ріголетто, придворний блазень герцога — І. Л. Бронзов, народн. артист УРСР; А. Б. Магергут. Джільда, дочка Ріголетто — С. Б. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; М. С. Раїк. Спарфучиле — М. Д. Державін, Ф. Я. Курочкін. Маддалена, його сестра — В. В. Габринович, О. Н. Дружевецька, Є. А. Лейтес, С. Б. Носенко. Джіованна — А. А. Мейер, Н. А. Савенко. Граф Монтероне — Д. О. Діссар, Б. М. Малков. Наближені герцога: Марулло — Г. В. Коваль, Н. Ф. Неймарк; Борса — А. Л. Нікітін, В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман; Граф Чепрано — І. С. Вільчур, С. І. Максименко, Б. М. Малков. Графіня Чепрано — Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір. Паж — Н. Ф. Лисова, Л. В. Попова. Офіцер — С. І. Максименко, Б. М. Малков.

Дія відбувається в Мантуї в ХVІ сторіччі.

Виставу веде С. Р. Романівська.

29 листопада

Ж. Бізе.

КАРМЕН

Опера на 4 дії.

Дирижер засл. арт. УРСР І. С. Штейнман.

Постава засл. арт. УРСР В. Г. Будневича.

Художник П. К. Єршов.

Хормейстер Є. І. Мариковський.

Танки В. М. Нікітіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Кармен — А. З. Левицька, нар. арт. УРСР. Мікаела — Е. І. Віноградова, засл. арт. УРСР. Хозе — І. С. Савін. Фраскіта — Л. А. Колодуб. Мерседес — О. Н. Дружевецька. Ескаміліо — А. Б. Магергут. Дон-Кайро — Г. В. Коваль. Цуніга — Д. І. Діссар. Моралес — Н. С. Григор'єв. Баратеро: В. С. Хворост, П. С. Строганов, А. Л. Нікітін, Н. Л. Шехтман.

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т.Г.ШЕВЧЕНКА

21, 22, 28, 30 листопада

За О. Фадєєвим.

Інценізація Г. Гракова.

Переклад І. Стешенко.

МОЛОДА ГВАРДІЯ

Героїчна драма на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії народного артиста СРСР М. Крушельницького.

Режисер — Л. Кіншина.

Режисер-асистент — М. А. Ошеровський.

Музичне оформлення з творів лауреата Сталінської премії Дм. Шостаковича.

Танці — Л. Леонідова.

Диригент — М. Каневський.

Концертмейстер — Є. Пліщенко.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Більшовики старшого покоління: Андрій Валько—Д. Антонович, нар. арт. УРСР. Матвій Шульга—О. Сердюк, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР; Лютиков—В. Бондаренко. Штаб «Молодої гвардії» Олег Кошовий—М. Ошеровський; Уляна Громова—О. Валуєва, Г. Гончарова; Сергій Тюленін—В. Мізіненко; Любов Шевцова—Є. Петрова, нар. арт. УРСР; Ваня Земнухов—Г. Снегірьов; Іван Туркенич—В. Стеценко. Молодогвардійці: Валя Борц—В. Власовська; Ніна Іванцова—І. Біляєва; Жора Арутюнянц—І. Костюченко; Сергій Левашов—М. Захарченко; Радик Юр-

кін—П. Куманченко, засл. арт. УРСР; Л. Сахарова; Клава Ковальова—О. Тимофієнко; Коля Сумський—В. Лавров. Олена Миколаївна Кошова—В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР. Бабуня Віра—Г. Бабаївна. Мати Люби Шевцової—А. Смерека, засл. арт. УРСР. Каюткін, бувалий солдат—М. Покотило, засл. арт. УРСР; О. Свистунов. Євген Стахович—П. Пилипенко. Гнат Фомін—М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Жінка Фоміна—О. Слензак. Німці: генерал Клер—М. Кірін; полковник—Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; лейтенант—Я. Смоляк; Брюкнер—О. Романенко; Балдер—Л. Подорожній. Соліковський—М. Волошин. Адам, німецький солдат—О. Немзер. Унтер-офіцер СС—І. Ужвій (учень студії). Перекладач—В. Бережний. Дівчата з Краснодона: Валя Філатова—М. Коржева (уч. студії); Саша Бондарева—Р. Кіріна; Майя Пегліванова—Л. Краміч; Тоня Іваніхіна—О. Ліхолет (уч. студії); Шура Дубровіна—Б. Табориська (уч. студії); Вірікова—А. Калішевська. Масові сцени—актори допоміжного складу, хор, балет та учні студії.

Виставу веде Д. Бабенко.

23, 29 листопада

Лауреат Сталінської премії Л. Малюгіна.

Переклад—Д. Бобир.

СТАРІ ДРУЗІ

П'єса на 3 дії.

Постава засл. арт. УРСР Р. О. Черкашина.

Режисер-асистент—М. А. Ошеровський.

Художник—В. М. Греченко.

Музичне оформлення М. М. Каневського.

Текст пісні—Н. Забіла.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лізавета Іванівна Федотова, вчителька—С. Федорцева, нар. арт. УРСР; І. Бабілова.

Тоня, її дочка — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; Г. Гончарова. Володимир Дорохін — І. Костюченко, П. Пилипенко. Олександр Зайцев — В. Мізіненко, М. Ошеровський. Семен Горін — Г. Сичук, О. Свистунов, В. Бережний. Тамара Соловйова — О. Тимофієнко. Олексій Суботін — М. Микитенко, А. Сизранцев (учень студії). Яків Дар'ялов — Я. Смоляк. Дуся Рязанова — Ю. Фомина, Сіма — Р. Кіріна, Л. Ерохіна (уч. студії). Ляковський — М. Покотило, засл. арт. УРСР; М. Савченко.

25 листопада

М. Горький.

Переклад Ір. Стешенко.

ЄГОР БУЛИЧОВ

ТА ІНШІ

Сцени (на 3 дії).

Постава та режисура засл. арт. УРСР Б. Норда.

Режисер — Л. Кіншина.

Художнє оформлення — Д. Власюка.

Музичне оформлення — М. Каневського.

„МОЛОДА ГВАРДІЯ“

(Ювілейна вистава в театрі ім. Шевченка)

Олег Кошовий — артист М. Ошеровський, Любов Шевцова — нар. арт. УРСР Є. Петрова, Сергій Тюленін — артист В. Мізіненко.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Єгор Буличов — М. Крушельницький, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Ксенія, його жінка — Л. Криницька, засл. арт. УРСР; А. Смерека, засл. арт. УРСР. Варвара, дочка Ксенії — Н. Герасімова, О. Слензак. Олександра, побічна дочка — Є. Петрова, нар. арт. УРСР; А. Калішевська. Меланія, ігуменя, жінчина сестра — Н. Лихо, Г. Бабіївна. Звонцов, чоловік Варвари — Ф. Радчук, нар. арт. УРСР; М. Волошин. Тятін, його двоюрідний брат — І. Гавришко, М. Ошерівський. Мокій Башкін — С. Верхацький, О. Немзер. Василь Достігаєв — Г. Козаченко, засл. арт. УРСР; В. Стеценко. Елісавета, його жінка — З. Біляєва, Ю. Фоміна. Діти від першої жінки: Антоніна — О. Валуєва, В. Власовська; Олексій — С. Кошачевський, П. Пилипенко. Павлін, піп — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; О. Романенко. Лікар — М. Савченко, А. Макаренко. Трубач — М. Покотило, засл. арт. УРСР; А. Шутенко. Зобунова, знахарка — С. Лор, Т. Миргород. Пропотій, блажений — О. Подорожчий, О. Свистунов. Глафіра, покоївка — С. Федорцева, нар. арт. УРСР; Г. Гончарова. Таїся, служка Меланії — Я. Косаківна, Р. Кіріна. Мокроусов, поліцейський — І. Ужвій. Яків Лаптев, хрещений Буличова — Ю. Тітов, М. Захарченко. Донат, лісник — М. Кірін.

Хореограф — Е. Рабінович.

Концертмейстер — К. Константинівська.

Виставу веде пом. режисера — Д. Бабенко.

26 листопада

Ів. Кочерга

ЯРОСЛАВ МУДРИЙ

Драматична поема на 4 дії, 7 картин.

Постава лауреата Сталінської премії нар. арт. СРСР М. Крушельницького.

Режисер — Л. Кіншина.

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії Б. Косарева.

Костюми — В. Греченка.

Музика засл. діяча мистецтв УРСР К. Данькевича.

Нар. арт. УРСР Д. Антонович в ролі Андрія Валька („Молода гвардія“ за О. Фадєєвим)

Танці — Б. Таїрова.

Концертмейстери — М. Константинівська та Є. Пліщенко.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ярослав, великий князь Київський — Д. Антонович, нар. арт. УРСР; І. Мар'яненко, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Інгігерда, його дружина — Л. Криницька, засл. арт. УРСР; С. Федорцева, нар. арт. УРСР. Їх діти: Елізавета — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; Ганна — З. Біляєва, Р. Кіріна; Володимир — А. Калішевська, Л. Сахарова. Сильвестр, ієромонах — Г. Козаченко, засл. арт. УРСР. Микита, монах-художник — О. Сердюк, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР. Свічкогас, монах-переписувач — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії С. Верхацький. Гаральд, витязь норвезький — С. Кошачевський. Бояри київські: Мирослав — М. Кірін; Слав'ята — М. Савченко.

Ярун, тіун княжий — М. Захарченко. Людомир, старий селянин — М. Кононенко, засл. арт. УРСР; С. Ходкевич. Милуша, його дочка — Н. Герасімова, Д. Миргород. Турвальд, варяг — О. Немзер. Журейко, каменщик київський — І. Костюченко, П. Пилипенко, В. Стеценко, Ю. Тітов. Нарочиті мужі новгородські: Ратибор — О. Романенко; Давид — Л. Подорожній. Ульф, син Рангвальда, варяг — І. Гавришко. Джем, дівчина з Сіцилії — О. Валуєва, Я. Косаківна. Стемир, посланець з Мурома — М. Волошин. Посол польський — О. Немзер. Посол угорський — С. Ходкевич. Монахи переписувачі: В. Бережний, А. Макаренко, Г. Сичук, А. Шутенко. Дружинники Ярослава: В. Бондаренко, Т. Братерський, М. Микитенко, П. Пилипенко, Г. Снегірьов, М. Яковлев. Отроки Ярослава: С. Лисенко, В. Чекунов, П. Чекунов. Духівництво: І. Ужвій, В. Лобко. Варязькі джури: Я. Лібман, В. Бережний. Дівчина — О. Тимофієнко. Скоморохи: В. Бунін, В. Лавров, С. Лисенко, І. Свічка, В. Чекунов, П. Чекунов, Д. Чекунов, Г. Шумов, М. Яковлев.

Масові сцени — актори допоміжного складу, хор та балет театру.

Виставу веде Д. Бабенко.

27 листопада

М. Старицький.

ТАЛАН

Драма на 5 дій, 6 картин.

Постава народн. арт. УРСР Л. Дубовика.

Художник В. Греченко.

Композитор — засл. арт. УРСР Б. Крижанівський.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія Іванівна Лучицька, актриса — В. М. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР. Палажка, її няня — А. Смерека, засл. арт. УРСР. Антон Іванович Квітка — С. Кошачевський. Елена Миколаївна, мати Квітки — Л. Криницька, засл. арт. УРСР. Степан Іванович Безродний — М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Юрій Савич Котенко — О. І. Сердюк, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР; Г. Козаченко, засл. арт. УРСР. Марко Карпович Жалібницький —

В. Стеценко. Квятковська — Ю. Фоміна Лемішка, суфльор — А. Макаренко, Г. Сичук. Маринка, дочка Лемішки — Н. Косаківна. Гирязий, помічник режисера — М. Покопило, засл. арт. УРСР. Ганна Михайлівна Кулішевич — Н. Лихо. Антипов, редактор газети — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; М. Волошин. Юркович — Ф. Радчук, нар. арт. УРСР. Гаша, ключниця в маєтку Квітки — Г. Гончарова. Лакей в готелі — П. Пилипенко, М. Микитенко. Перукар — С. Ходкевич, О. Подорожній. Лікар — М. Савченко. Пожежник — В. Бережний. Студент 1-й — О. Немзер, В. Лавров. Студент 2-й — П. Пилипенко, В. Бережний.

Виставу веде — Д. Бабенко.

Артист Г. А. Ратальский в ролі Бакрадзе („Доблесть народная“ В. Аристова).

**ГОСУДАРСТВЕННЫЙ
РУССКИЙ
ДРАМАТИЧЕСКИЙ
ТЕАТР**

21, 25, 26 ноября

В. АРИСТОВ

ДОБЛЕСТЬ НАРОДНАЯ

Пьеса в 4-х действиях, 10 картинах.

Постановка народ. артиста СССР В. М. Аристова.

Режиссер — В. С. Лизогуб.

Режиссер-лаборант — Т. В. Прево.

Художник — Б. И. Чернышов.

Музыка — А. Е. Шац.

Хормейстер — А. Н. Птиц.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Ковпак — А. Г. Крамов, народ. артист Союза ССР. Руднев — В. М. Аристов, народ. артист СССР. Нач. штаба — П. А. Осокин. Комразведки — В. М. Шаповалов. Дед-Мороз — А. М. Волин. Демьян — В. Н. Северов, засл. артист СССР. Сергей — Б. К. Викторин. Мудрый — Я. Г. Азимов. Бакрадзе — Г. А. Ратальский. Шпингалет — Б. М. Тоценко. Завхоз — Д. Ф. Васильчиков, засл. арт. СССР. Феня — К. Т. Туберозова. Михаил Кузьмич — Я. Л. Эдельман, П. Фастовский. Александра —

„ДОБЛЕСТЬ НАРОДНАЯ“

(Юбилейный спектакль в русском драматическом театре).

Мудрый — артист Я. Г. Азимов, Ком. разведки — артист В. М. Шаповалов, Завхоз — засл. арт. СССР Д. Ф. Васильчиков.

Н. Н. Белецкая, К. П. Гайжевская. Сундуков — М. И. Таранов. Рябов — Т. В. Прево. Кульбака — П. И. Пружанский. Врач — В. Е. Астахова. Светов — Б. Глаголин*). Маруся — К. Т. Борискина, А. И. Москаленко. Нач. артиллерии — И. Жилин*). «Машинистка» — Г. М. Столкин. Мошкин — Я. Л. Эдельман, П. Фастовский*). Полицай — Ф. В. Кривонос. Курсик — В. И. Цветков. Дьяченко — Г. А. Сергеев. Старик поляк — О. Т. Привалов. Женщина — О. И. Зубова. Девочка — Н. И. Скоркина. Мальчик — Л. Н. Соловьева. Муха — А. А. Ерошенко. Курень — Н. А. Здановский, В. В. Кропотов. Старик — Э. В. Коломийский. Старуха — Е. М. Леонидова. Крестьяне: З. П. Макаровский, В. Ф. Криштоп, М. Иоффе*). 1-й партизан — Б. Табаровский*). 2-й партизан — Р. Вартопедов*). 1-й командир — С. Лерман*). 2-й командир — В. Негреба*). Разведчик — В. Битенский*). Партизаны, партизанки, крестьяне — артисты Харьковского Русского Драматического театра.

Действие происходит в 1942-1943 г. г. в немецком тылу.

Режиссеры, ведущие спектакль: А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

*) Студенты Харьковского театрального института.

22 ноября

А. П. Чехов.

ТРИ СЕСТРЫ

Драма в 4-х действиях.

Постановка народного артиста Союза ССР А. Г. Крамова.

Художник Г. А. Цапок.

Музыкальное оформление А. Е. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Прозоров, Андрей Сергеевич — И. С. Любич. Наталья Ивановна, его невеста, потом жена — А. В. Танеева. Его сестры: Ольга — К. А. Суковская; Маша — Н. В. Тамарова, засл. арт. УССР; Ирина — А. П.

Воронович, нар. арт. УССР; Р. Д. Семашко. Кулыгин, Федор Ильич, учитель гимназии, муж Маши — Я. Г. Азимов. Вершинин, Александр Игнатьевич, подполковник, батарейный командир — В. Ф. Матов, засл. арт. УССР. Тузенбах, Николай Львович, барон, поручик — В. Н. Северов, засл. арт. УССР. Солёный, Василий Васильевич, штабс-капитан — В. М. Шаповалов. Чебутыкин, Иван Романович, военный доктор — А. Г. Крамов, нар. арт. СССР; А. М. Волин. Федотик, Алексей Петрович, подпоручик — Б. М. Тоценко. Родэ, Владимир Карлович, подпоручик — В. С. Лизогуб, П. Р. Резников. Ферапонт, сторож из земской управы — Э. В. Коломийский. Анфиса, няня — С. Я. Давыдова.

Место действия — губернский город.

Время действия — конец прошлого столетия.

Режиссеры, ведущие спектакль: А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

23 ноября

П. Нилин

НА БЕЛОМ СВЕТЕ

Пьеса в 4-х действиях, 7 картинах

Постановка народного артиста Союза ССР А. Г. Крамова.

Режиссеры: И. С. Любич и П. Р. Резников.

Художник Б. И. Чернышев.

Музыкальное оформление А. Е. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА
И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Подколзин, председатель колхоза «Искра Коммунизма» — И. С. Любич, В. Ф. Матов, засл. арт. УССР. Анюта, его жена — А. В. Танеева. Сергей, его сын от первой жены, Герой Советского Союза — А. А. Ерошенко. Бушаков, колхозник — Э. В. Коломийский. Его дочери: Варя — К. Т. Борискина, Толя — К. П. Гайжевская. Шаповалиха, тетка Сергея, председатель колхоза — Н. Н. Белецкая, К. Т. Туберозова. Нефедов, кузнец-инвалид — П. А. Осокин, О. Т. Привалов. Дымков, бывший сержант — А. М. Во-

лин. Волков, председатель Райисполкома — В. М. Шаповалов. Щеглов, секретарь Райкома ВКП(б) — Т. В. Прево, М. И. Таранов. Самцов, председатель колхоза «Маяк» — Д. Ф. Васильчиков, засл. арт. УССР. Настасья, колхозница — С. Я. Давыдова. Марфа, колхозница — А. К. Кочкарева. Дарья, колхозница — Г. А. Клебанова. Егор, колхозник — Г. М. Столкин. Представители соседних колхозов: Михайлов — Б. К. Викторин, Пахомов — П. И. Пружанский, Шабанин — В. Ф. Криштоп. Колхозник из «Парижской Коммуны» — Г. А. Сергеев. 1-я делегатка — М. В. Лельская. 2-я делегатка — Н. А. Степанова.

Режиссеры, ведущие спектакль — А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

27 ноября

А. Н. Островский.

ТАЛАНТЫ И ПОКЛОННИКИ

Комедия в 4-х действиях.

Постановка нар. арт. Союза ССР А. Г. Крамова.

Режиссер П. С. Любич.

Режиссер-лаборант Т. В. Прево.

Художник М. М. Беспалов.

Музыкальное оформление А. Е. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Негина, актриса провинциального театра — А. П. Воронович, засл. арт. УССР. Домна Пантелевна, ее мать — К. Т. Туберозова. Князь Ираклий Стратоныч Дулебов — Я. Г. Азимов. Григорий Антоныч Бакин, чиновник — А. А. Ерошенко. Иван Семеныч Великатов, богатый помещик — И. С. Любич. Петр Егорыч Малужов, молодой человек, кончивший курс в университете — В. Н. Северов, засл. арт. УССР. Нина Васильевна Смельская, актриса — Н. В. Гамарова, засл. арт. УССР; А. В. Танеева. Мартын Прокофьевич Нароков, помощник режиссера — П. А. Осокин, О. Т. Призалов. Мигаев, антрепренер — И. Е. Мальвин. Эраст Громиллов, трагик — А. К. Котляров, Т. В. Прево. Вася, молодой купчик — А. М. Волин. Матрена, кухарка Негинной — А. К. Кочка-

рева. Обер-кондуктор — Г. А. Сергеев. Кондуктор — В. Ф. Криштоп. Официант на вокзале — Я. Л. Эдельман. Официант в саду — К. Е. Цимбал.

Режиссеры, ведущие спектакль: А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

28 ноября

Бернард Шоу

ПИГМАЛИОН

Комедия в 5 картинах

Постановка режиссера И. С. Любича.

Режиссер-ассистент В. С. Лизогуб.

Художник Н. А. Барова.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА
И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Генри Хиггинс — Я. Г. Азимов, В. Н. Северов, засл. арт. УССР. Миссис Хиггинс, его мать — З. В. Зиновьева, Л. А. Линецкая. Полковник Пикеринг — И. С. Любич. Лиза Дулитл — Н. В. Гамарова, засл. арт. УССР. Альфред Дулитл — А. М. Волин, Э. В. Коломийский. М-с Пирс — З. П. Кудряшева. М-с Эйнсфорд Хилл — К. Т. Туберозова. Клара — А. И. Москаленко, Е. И. Оноприенко. Фредди — В. С. Лизогуб, Г. А. Сергеев. Горничная — Р. Г. Слободская, Н. А. Степанова. Прохожий — П. И. Пружанский. Саркастический наблюдатель — Т. В. Прево.

Режиссеры, ведущие спектакль — А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

29, 30 (утро) ноября

А. Н. Островский

БЕСПРИДАНИЦА

Драма в 4-х действиях

Постановка народного артиста Союза ССР А. Г. Крамова.

Режиссер И. С. Любич.

Художник Н. Ф. Соболев.

Музыкальное оформление А. Е. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Харита Игнатьевна Огудалова, вдова — Л. А. Линецкая. Лариса Дмитриевна, ее дочь — А. П. Воронович, нар. арт. УССР. Мокий Парменыч Кнуров, пожилой человек с громадным состоянием — Д. Ф. Васильчиков, засл. арт. УССР. Василий Данилыч Вожеватов, представитель богатой торговой фирмы — А. А. Ерошенко. Сергей Сергеевич Паратов, блестящий барин, из судохозяев — В. Ф. Матов, засл. арт. УССР. Юрий Капитоныч Карандышев, небогатый чиновник — К. Н. Северов, засл. арт. УССР. Ефросинья Потаповна, тетка Карандышева — К. Т. Туберозова. Робинзон, провинциальный актер — А. М. Волин. Гаврило, содержатель ресторана — Б. К. Викторин. Иван, слуга в ресторане — Т. В. Прево. Илья, цыган — Э. В. Коломийский. Лакей Огудалов — В. Ф. Криштоп.

Действие происходит в одном из городов на Волге, в 70-х годах прошлого века.

Режиссеры, ведущие спектакль — А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

30 ноября

Борис Лавренев
(лауреат Сталинской премии).

ЗА ТЕХ, КТО В МОРЕ

Пьеса в 4-х действиях, 8 картинах

Постановка нар. арт. Союза ССР А. Г. Крамова.

Режиссер И. С. Любич.

Режиссер-ассистент В. С. Лизогуб.

Художник Б. И. Чернышев.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Харитонов, капитан 2-го ранга, командир Краснознаменной части сторожевых катеров — А. Г. Крамов, нар. арт. Союза ССР. Шубин, капитан 3 ранга, начальник штаба части — А. К. Котляров, Т. В. Прево. Клобуков, инженер-капитан-лейтенант, флаг-механик — Я. Г. Азимов, В. В. Кропотков. Максимов, капитан-лейтенант, командир 1-го подразделения катеров — В. Ф. Матов, засл. арт. УССР. Боровский, капитан-лейтенант, командир 2-го подразделения катеров — Г. А. Ратальский. Рекало, старший лейте-

Засл. арт. УзРСР Р. І. Уманська в ролі Марії Кошової („Марія“ С. Заславського).

нант, командир катера — А. А. Ерошенко, Б. М. Тоценко. Лишев, старший лейтенант, командир катера — И. С. Любич, В. М. Шаповалов. Будков, мичман — Д. Ф. Васильчиков, засл. арт. УССР; Э. В. Коломийский. Лабинский, старшина 1-й статьи — М. И. Таранов, В. И. Цветков. Бойко, старшина 2-й статьи — П. И. Пружанский. Апанасенко, краснофлотец-радиот — Г. А. Сергеев. Харитонов Софья Петровна, мать Харитонов — Л. А. Линецкая, К. Т. Туберозова. Шабунина, капитан медицинской службы, жена Боровского — А. П. Воронович, нар. арт. УССР; К. П. Гайжевская. Горелова, актриса гастрольной бригады — Н. В. Тамарова, засл. арт. УССР. Оленька, официантка Дома флота — К. Т. Борискина. Паничев, краснофлотец — Г. А. Сергеев, К. В. Цимбал. Журавлев, лейтенант — Г. М. Столкин. Офицеры и краснофлотцы — артисты вспомогательного состава театра.

Режиссеры, ведущие спектакль — А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

„МАРІЯ“

(Ювілейна вистава в театрі музкомедії)

Іван Свистун—засл. арт. УзРСР Д. Д. Пономаренко, Катерина Бойко—артистка
З. М. Мізіненко, Павло Озерюк—артист Г. Є. Охрименко.

ТЕАТР ★ МУЗКОМЕДІЇ

21 листопада

Текст — М. Гальперін.

Музика Ерве.

Переклад І. Муратова та І. Радомиського.

МАДЕМУАЗЕЛЬ НІТУШ

Комедія-оперета на 3 дії, 4 картини.

Постава — І. С. Радомиського.

Диригент — М. С. Хайків.

Художник — Н. Ф. Соболев.

Балетмейстер — Л. Р. Леонідов.

Реж. лаборант — Н. З. Боровкова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Деніза де Флавін'ї, учениця пансіону небесних ластівок — Н. М. Аннікова. Селестен (Флорідор), хормейстер пансіону небесних ластівок — Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Л. Райданов. Начальниця пансіону небесних ластівок — М. С. Гаєвська, Н. І. Попова. Полковник Альфред Шато д'Ікем — О. Г. Івашугич, нар. арт. УзРСР; О. Л. Райданов. Фернанд де Шамплатро, лейтенант — Г. О. Охріменко, П. К. Павлусенко. Корінна, примадонна оперети — М. Л. Леонідова, Л. О. Романенко. Лоріо, унтер-офіцер — М. Н. Гавриленко, Микола Іванов. Директор оперети — І. Х. Білошенко, В. М. Цесінський. Помічник режисера оперети — М. І. Малегрант. Урсула, при-

служниця пансіону — В. В. Безпалько, М. М. Вербицька. Конвойний — С. М. Бондаренко. Артисти оперети — В. Ахтирська, М. Г. Грицюк, А. Коваленко, Ф. Пергамент. Офіцери — В. І. Андреев, Е. Л. Грицюк, М. М. Іванов, І. І. Рибалко, В. І. Фоменко.

В балетних інтермедіях зайняті: В. О. Балацький, Л. П. Кабанець, В. Семенов та Б. С. Хільченко.

Виставу ведуть Н. З. Боровкова та Н. О. Арбо.

22 листопада

Текст К. Грекова.

Музика Е. Кальмана.

Переклад М. Талалаєвського.

БАЯДЕРКА

Оперета на 3 дії

Постава нар. арт. УзРСР О. Г. Івашутича.

Диригенти: засл. арт. УРСР С. Д. Солящанський, М. С. Хайкін.

Танці в постанові гол. балетмейстера Л. Р. Леонідова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одета — К. В. Великосельська, Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР. Марієта — М. Л. Леонідова, Н. І. Попова, Л. О. Романенко. Раджамі — Д. І. Волков, П. О. Дудко, Г. Ю. Охріменко. Наполеон — Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Л. Райданов. Луї Філіп — Микола Іванов, О. Г. Івашутич, нар. арт. УзРСР; О. Л. Райданов. Паркер — В. І. Андреев, В. М. Цесінський. Дева — О. Д. Ткаченко. Директор — Е. Л. Грицюк. Ад'ютант — Г. І. Рибалкін. Капельдинер — С. М. Бондаренко. Пимюрінет — М. І. Малегрант.

БАЛЕТ:

Східня казка — О. Борисова, В. Балацький, С. Бондаренко, Л. Кабанець, В. Костюков, Кочубінська, В. Ліснівська, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, П. Плавник, В. Семенов, В. Піотрович, Б. Хільченко та ансамбль балету.

Веде виставу Н. О. Арбо.

23, 29 листопада

Лібрето — К. Греков, С. Спіро.

Музика В. Бромме.

Переклад І. Журбіна.

МАСКОТОЧКА

(Весілля Маріон)

Оперета на 3 дії.

Постанова режисера Миколи Іванова.

Оформлення художника С. І. Йоффе.

Танці в постанові головн. балетмейстера Л. Р. Леонідова.

Диригенти: С. Д. Солящанський, засл. артист УРСР; М. С. Хайкін.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гунільда — А. М. Алмазова, М. С. Гавєвська, Е. М. Ліндіна. Маріон — Н. М. Аннікова, К. В. Великосельська. Фрізенберг — В. І. Андреев. Гаральд — Г. Ю. Охріменко, К. О. Передерніков. Маріон де-Лорм — Н. І. Попова, Л. О. Романенко. Нанета — В. В. Безпалько, Р. Ф. Пергамент. Ерік — Д. Д. Пономаренко, засл. артист УзРСР; К. Л. Райданов. Краг — Микола Іванов, О. Г. Івашутич, народн. артист УзРСР. Ієнс — С. М. Бондаренко, Н. З. Гавриленко.

В балеті беруть участь: О. Борисова, В. Балацький, Л. Кабанець, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, В. Ліснівська, Г. Мелехов, В. Піотрович, Б. Хільченко.

Веде виставу Н. З. Боровкова.

23 (ранок), 26 листопада

Текст В. Ленського. Вірші Г. Грядова.

Музика А. Рябова

КОЛОМБІНА

Оперета на 3 дії

Постава нар. арт. УзРСР О. Г. Івашутича.

Диригент М. С. Хайкін.

Художник С. І. Йоффе.

Балетмейстер Л. Р. Леонідов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Колетта Плантрос—К. В. Великосельська, Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР. Філіпп де-Круа—І. Х. Білошенко, О. Л. Райданов. Пікадор Марлей—Микола Іванов, М. І. Малегрант. Октав Дюпорей—Д. І. Волков, П. К. Павлусенко. Етелька—Н. І. Попова, Л. О. Романенко. Кайтан—Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Л. Райданов. Дюпон—В. І. Андреев, В. М. Цесінський. Ерню—Е. Л. Грицюк, М. М. Іванов. Капельдинер—О. С. Арбо, С. М. Бондаренко.

В балеті заняті: Лісовська, Борисова, Кочубинська, Лашкевич, Кабанець, Плавник, Балацький, Хільченко, Семенов та ансамбль балету.

Соло на скрипці—Я. Л. Виноградов.
Веде виставу Н. О. Арбо.

25, 28, 30 листопада

Текст І. С. Радомиського та В. І. Сокола.
Музика С. А. Заславського.

МАРІЯ

Музична комедія на 3 дії, 6 картин.

Постава М. В. Аваха та І. С. Радомиського.

Диригент—засл. арт. УРСР С. Д. Солящанський, М. С. Хайкін.

Художник С. І. Йоффе.

Балетмейстер Л. Р. Леонідов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія Кошова—Л. С. Міцнер, Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР. Павло Озерюк—Г. Є. Охрименко, К. А. Передерніков. Харитон Кошовий—О. Г. Івашутич, нар. арт. УзРСР; О. Л. Райданов. Діти Кошових—М. Н. Гавриленко, Райданов. Уантіна—А. М. Е. М. Ліндіна, Попова, О. О. Пігулович. Іван Звистун—Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР. Ка

теріна Бойко—М. Л. Леонідова, З. М. Мізіненко. Савка—Микола Іванов, М. І. Малегрант.

Виставу ведуть Н. А. Арбо та Н. З. Боровкова.

27 листопада

Якобі

ЯРМАРОК НАРЕЧЕНИХ

Оперета на 3 дії

Постава нар. артиста УзРСР О. Г. Івашутича.

Диригент М. С. Хайкін.

Художник С. І. Йоффе.

Балетмейстер Л. Р. Леонідов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Люсі Гарісон—Н. М. Аннікова, К. В. Великосельська. Бессі—М. Л. Леонідова, Л. О. Романенко. Флора—А. М. Алмазова, М. С. Гаєвська, Є. М. Ліндіна. Том Міглес—Д. І. Волков, П. О. Дудко, К. О. Передерніков. Гарісон—М. І. Малегрант, О. Л. Райданов. Граф Балюстед—І. Х. Білошенко, О. Г. Івашутич, нар. арт. УзРСР. Мак Балюстед—Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Л. Райданов. Біль—М. Н. Гавриленко, В. М. Цесінський. Капітан—М. І. Малегрант, М. І. Терещенко. Пастор—М. М. Іванов.

БАЛЕТ:

Ковбойський танок—В. Балацький, О. Борисова, А. Лашкевич, В. Семенов, Б. Хільченко та ансамбль балету.

Ексцентричний танок—В. Балацький, О. Борисова, С. Бондаренко, Л. Кабанець, В. Семенов, Б. Хільченко.

Блюз—С. Бондаренко, В. Костюков, О. Ільницький, А. Лашкевич, Л. Лебедев-Мелехов, Г. Осадча, В. Піатрович.

Вайський танок—М. Кочубинська та чоловічий склад балету.

Виставу веде Н. Арбо.

Відповідальний редактор Юр. ШОВКОПЛЯС

Видає «Архів» та «Філі» Українського театального товариства*

БЦ 12202. Друкарня «Мистецтво», Харків. Зам. 1227. Тираж 4000.

Ціна 3 крб.

ПОСЕТИТЕ

ХАРЬКОВСКИЙ УНИВЕРМАГ

„Главособунивермага“

Министерства торговли Союза С.С.Р.

**ВСЕГДА в большом выборе товары ВЫСОКОГО качества:
ТКАНИ, ОБУВЬ, ГОТОВОЕ ПЛАТЬЕ,
ТРИКОТАЖ, БЕЛЬЕ,
ПРЕДМЕТЫ ДАМСКОГО и МУЖСКОГО ТУАЛЕТА,
РАДИОПРИЕМНИКИ,
МУЗЫКАЛЬНЫЕ ИНСТРУМЕНТЫ,
РАЗЛИЧНАЯ ПОСУДА,
ИЗДЕЛИЯ из ФАРФОРА и ХРУСТАЛЯ, ЧАСЫ
и другие товары.**

АДРЕСА УНИВЕРМАГА: Площадь Тевелева
Филиалы: на площади Тевелева, Плехановской улице,
Коммунальном рынке, в поселке ХТЗ и Новой Баварии.

У К Р А Ї Н С Ь К Е
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

1—10 грудня 1947 р.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 6

1—10 грудня 1947 р.

СОНЦЕ СТАЛІНСЬКОЇ КОНСТИТУЦІЇ

Одинадцять років тому Надзвичайний VIII всесоюзний з'їзд Рад одностайно схвалив і прийняв нову Конституцію (основний закон) Союзу Радянських Соціалістичних Республік, названу нашим народом Сталінською.

Нова Конституція була наслідком перемоги соціалізму в нашій країні. Вона закріпила те, чого радянські народи на чолі з великим російським народом досягли, ідучи шляхом, який показав Ленін, яким вів і веде трудящих великий Сталін. Сталінська Конституція розкрила перед нами широку путь до комунізму.

Величезні перемоги здобули ми на цьому славному шляху, осяяному сонцем Сталінської Конституції. Виріс і зміцнів радянський громадський і державний устрій. Зросла нова, соціалістична демократія. Розквітла створена радянським народом соціалістична культура — нова культура людства.

Серед всесвітньоісторичних наших перемог особливе місце посідає те, що змінились у нашій країні самі люди. Народилась нова, радянська людина — творець комуністичного світу.

Великі блага й права дала цій людині Сталінська Конституція. І радянська людина довела й щодня доводить, що вона гідна цього. Так, Сталінська Конституція дала їй право на працю, а вона показала всьому світу, що вільна праця вільної людини — це справжня творчість. Праця в

нашій країні підносить людину, дає їй право гордитися собою, бо вона працює на себе, на свій народ, для сили й слави своєї держави, для загального щастя.

Максим Горький вимагав од письменників, щоб вони возвеличували працю радянської людини і сам був полум'яним співцем творчої праці радянських людей.

Цей заклик почули всі митці нашої країни. Героєм їх творів стала радянська людина. В книгах і картинах, в музичних творах і на кіноекранах повним голосом заговорив творець комунізму, творець справжнього людського щастя. Радянське мистецтво стало високо ідейним, передовим мистецтвом світу.

З особливою силою голос радянської людини зазвучав зі сцени наших театрів. І це законно. Театр — один з найпопулярніших видів мистецтва в нашій країні і чи не найвпливовіший. Театр має всі засоби розкривати живу душу людини, показати її в дії, яскраво розповісти про її мрії, прагнення й поривання. На театральній сцені оживають ті, хто в боротьбі за побудову комунізму переробляє не тільки господарство й природу своєї країни, а й самого себе та своє оточення, виховує в собі нове ставлення до громадської й державної власності, виробляє в собі соціалістичне ставлення до праці, являє зразки високої моралі, полум'яного патріотизму.

Наші театри, наші режисери й актори

живуть одним життям з радянським народом. Тому так виразно показують вони мільйонам своїх глядачів те нове, що щодня з'являється в нашій країні, в нашому народі, в кожній радянській людині. Силою мистецтва, силою свого таланту вони допомагають цьому новому зростати, розвиватися, ставати загальним надбанням. Водночас вони активно борються з залишками старого в психіці людей, показують, як треба викорчувати його, щоб не глушило воно нового.

За це радянські глядачі так високо цінують і люблять свої театри.

Театри індустріального Харкова високо тримають прапор соціалістичного мистецтва. Основну увагу вони приділяють творам радянської драматургії. За час, що минув після постанови ЦК ВКП(б) про репертуар театрів, вони дали низку прекрасних спектаклів, в яких виразно показана велич радянських людей. А в останніх своїх виставах, присвячених тридцятиріччю Вели-

кого Жовтня, вони ще раз довели, що не заспокоюються на досягнутому, ідуть до нових творчих перемог.

Інакше бути не може. Чим більше росте радянська людина, тим вищим стає радянське мистецтво. Воно розвивається, шукаючи нових фарб, нових слів, нових засобів для виявлення і розкриття паростків нового в наших людях. Воно стає високо ідейним, бо служить справі виховання трудящих Радянського Союзу, бо живими образами розкриває те, що записано в Сталінській Конституції.

Оспівуючи ті перемоги, творче горіння, любов до Батьківщини, що ними відповідають радянські люди на даровані їм Сталінською Конституцією блага й права, наше мистецтво — і наші театри в тому числі — оспівує і найбільше надбання нашого народу — Сталінську Конституцію, під життєдайним сонцем якої росте, живе, міцніє і йде до комунізму вся неосяжна наша Вітчизна.

**Д Е Р Ж А В Н И Й
А К А Д Е М І Ч Н И Й
Т Е А Т Р
О П Е Р И Т А Б А Л Е Т У
ІМ. М. В. ЛИСЕНКА**

2 грудня

С. Гулак-Артемівський

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ

Опера на 3 дії.

Диригент П. Я. Баленко.
Режисер Г. І. Давидов.
Художник І. М. Портнов.
Хормейстер Б. Л. Шамович.

Танці в постанові П. Я. Плавніка і О. С. Галкіна.

Головний концертмейстер Н. Ф. Миронович; концертмейстери — В. Л. Горницька, Л. П. Кисильова, К. П. Смулянська, В. А. Фіалковська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Карась — М. Д. Державін, Д. О. Діссар, Ф. Я. Курочкин. Одарка — О. А. Мейер, С. М. Тухнер, лауреат республіканського конкурсу. Оксана — В. П. Венецька, О. І. Виноградова, засл. арт. УРСР; Л. А. Колодуб, К. О. Морозова, Ю. І. Лозінська. Андрій — І. С. Савін, В. Д. Совалов. Султан — В. Г. Будневич, засл. арт. УРСР; М. С. Григор'єв, Г. В. Коваль, Д. І. Козинець, А. Б. Магергут. Імам — О. І. Максименко, Б. М. Малков, Д. С. Скоробогатко. Селім-Ага — П. П. Калюжний, А. П. Нікітін, Н. П. Шехтман.

В танцях беруть участь артисти балету: Н. К. Акмаєва, Е. Ф. Алексієва, В. Г. Баклаєва, А. А. Брусенцова, М. П. Горпиненко, К. В. Григор'єва, Г. А. Гузовська, З. М. Дорохова, М. В. Коротких, Л. В. Красовська, І. Г. Ланцман, Т. Е. Лісіцька,

Б. Г. Левіна, В. О. Лук'яновська, М. І. Малець, Н. І. Маслюкова, Н. В. Прохорова, Л. І. Рогуська, Р. П. Сиротініна, Е. С. Солодовникова, Л. П. Сизоненко, В. І. Савченко, В. Я. Тітова, Е. Ф. Цандер, Г. Д. Хоменко, Т. Е. Агеев, Г. А. Водовозов, Г. П. Гавріков, А. С. Галкін, О. Г. Галишевський, І. Ф. Дергаус, Я. А. Додін, Н. А. Ізотов, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, Г. А. Моторний, М. Е. Михайлов, Н. В. Олейніков, П. Я. Плавник, П. Н. Полканов, А. К. Саркісянс, А. А. Синязський, А. С. Середа, Н. К. Скачко.

3 грудня

П. І. Чайковський

ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібрето (за Пушкіним) М. І. Чайковського.

Диригент — заслужений артист УРСР І. С. Штейнман.

Режисер-постановник — заслужений артист УРСР В. Г. Будневич.

Художник П. К. Єршов.

Танці в постанові А. Л. Пірадової.

Головний хормейстер Є. І. Нахабін.

Режисер Г. І. Давидов.

Головний концертмейстер — Н. Ф. Минович; концертмейстери — В. А. Фіалковська, К. П. Смулянська, А. Б. Рубін, О. М. Обухова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман — З. М. Канзбург, І. С. Сазін. Граф Томський — Д. І. Козинець. Князь Єлецький — Н. С. Григор'єв, А. Б. Магергут. Чекалінський — П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, П. С. Строганов. Сурін — М. Д. Державін, Н. М. Малков. Чаплицький — В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман. Нарумов — Н. Ф. Неймарк, Б. Н. Малков. Розпорядник — В. С. Хворост, Н. Л. Малков. Графиня — А. З. Левіцька, народ. артистка УРСР; Е. А. Лейтес, А. А. Мейер. Ліза — К. О. Морозова, С. М. Тухнер, лауреат республіканського конкурсу виконавців. Поліна — В. В. Габринович, Н. О. Дружевецька, Н. А. Савенко. Маша — Н. О. Коротких, Л. В. Попова, Н. І. Соловійова, Є. С. Тітомір.

ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ

(в 3-й картині):

Прилепа — В. П. Венецька, В. П. Павленко, Н. І. Соловійова, Є. С. Тітомір. Міловзор — В. В. Габринович, О. М. Дружевецька. Е. А. Носенко. Златогор — Д. І. Козинець. Амур — Света Саркісянс.

В балеті беруть участь: солістки балету М. П. Горпиненко, І. В. Семінаренко та склад корифеїв і кордебалету.

Виставу ведуть С. А. Петров і С. Р. Романівська.

4 грудня

К. Данькевич,

заслужений діяч мистецтв УРСР.

ЛІЛЕЯ

Балет на 3 дії, 4 картини. Лібретто (за мотивами творів Т. Г. Шевченка) В. Чаговця.

Постава заслуженої артистки УРСР балетмейстера Г. О. Березової.

Диригент — П. Я. Баленко.

Художнє оформлення Д. П. Овчаренка.

Концертмейстери — К. П. Смулянська, В. А. Рубін.

Святкове народне гуляння в ніч під Івана Купала. Молодь безтурботно веселиться. Лілея й Степан, які давно вже люблять одне одного, в танцювальному дуеті розкривають щирі й чисті почуття свого першого кохання. Друзі вирішують тут таки справити їх заручини.

З'являється князь. Він наказує своєму придворному танцмейстерові негайно забрати Лілею в палац. Степан чинить опір. Розгніваний князь, побоюючись народу, виходить, але через короткий час надсилає наказ, щоб Степан з'явився до нього.

Зрозумівши мерзотний задум князя, старики вирішують відправити Степана на Запорізьку січ, а Лілею сховати.

Лілея, рятуючись від переслідування княжих гайдуків, шукає притулку в циганському таборі. Але князь знаходить її тут. Дівчина ледве врятовується.

Лілея тікає до лісової хащі. Знесилена погонею, вона засинає. Їй сниться Степан, якого зачарували русалки. Вона рятує Сте-

пана і... прокидається. Бачить перед собою молодого сліпого кобзаря, впізнає в ньому Степана й падає в його обійми. Але в цю хвилину їх настигає князівська погоня. Гайдуки нападають на Степана, нещадно б'ють його, а дівчину ведуть у палац.

Минає деякий час. Під час банкету князь показує підпилим гостям свій кріпацький балет. Зображується міфологічна сцена «Суд Париса». Роль прекрасної Олени грає Лілея. Гості пристають до неї з брудними залицяннями. Раптом з'являється повсталий народ із Степаном на чолі. Палац горить. Рятуючись від князя, Лілея вбиває його й падає з палаючого балкону на руки народу. Від сильного душевного зворушення вона божеволіє і вмирає.

Степан, разом з народом, піднімає її тіло й урочисто виносить його, як символ народного страждання, як прапор, що кличе народ на боротьбу з гнобителями.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лілея — Н. М. Виноградова, Є. К. Плужнікова, засл. арт. КазРСР. Степан — Я. О. Додін, П. Я. Плавнік. Батько Степана — О. Г. Горохов, І. Ф. Дергаус. Мати Лілеї — Е. Е. Пориваєва, Л. М. Столярова. Дядько Степана — А. К. Саркісян. Князь — А. З. Іванов, О. Л. Нікітін. Танцмейстер — П. С. Строганов. Маріула — Г. Д. Маслоза, А. Л. Пірадова. Молодий циган — Г. А. Водовозов, О. С. Галкін, С. Г. Люлін. Стара циганка — Е. Е. Пориваєва, Л. М. Столярова. Гайдуки — О. Г. Галішевський, М. В. Олейніков. Шевчик — А. П. Кисенко. Подруги Лілеї — К. Ф. Алексеєва, Д. Е. Рожінська. Парубки, друзі Степана — Г. А. Водовозов, О. С. Галкін, І. Ф. Дергаус, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, П. П. Полканов, І. А. Трахтенберг. Хлопчик-поводир — Г. Бейлінсон. Парис — Д. О. Додін, М. А. Ізотов. Венера — Н. К. Акмаєва. В. Г. Бакланова. Афін — Л. М. Любімова, Д. Е. Рожінська. Гера — Г. Л. Хоменко.

В танцях бере участь весь склад балету.

Виставу веде А. С. Петров.

5 грудня (ранок)

П. І. Чайковський

ЄВГЕНІЙ ОНЕГІН

Ліричні сцени на 3 дії, 7 картин.

Диригент — П. Я. Баленко.

Режисер — П. І. Давидов.

Художник — народн. художник УРСР
О. В. Хвостов.

Хормейстер — Б. Л. Шамович.

Танці в постанові В. Н. Нікітіна.

Головний концертмейстер — Н. Ф. Минович; концертмейстери: В. Д. Горницька, К. П. Смулянська, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна, О. М. Обухова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ларіна — М. В. Виставкіна, О. А. Мейер, Н. А. Савенко. Татьяна — Л. О. Колодуб, Ю. І. Лозінська, К. О. Морозова. Ольга — В. В. Гавринович, О. М. Дружевецька, Є. В. Носенко. Няня — Є. А. Лейтес, О. А. Мейер. Тріке — В. С. Хворост, И. Л. Шехтман. Онегін — М. С. Григор'єв, Д. І. Козинець. Ленський — Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов. Гремін — В. Г. Будневич, заслужен. арт. УРСР; Ф. Я. Курочкин. Ротний — Г. В. Коваль, Н. Ф. Неймарк. Зарецький — І. В. Вільчур, М. Д. Державін, С. І. Максименко, Б. Н. Малков.

Виставу веде А. М. Базилевич.

5 грудня

Д. Клебанов, О. Сандлер.

Лібретто І. Муратова.

ОДНИМ ЖИТТЯМ

Опера на 4 дії.

Диригент — засл. арт. УРСР І. С. Штейнман.

Режисер-постановник — засл. арт. УРСР
В. Г. Будневич.

Художній консультант постанови — нар. арт.
СРСР О. Г. Крамов.

Оформлення — головн. художника театру
І. С. Назарова.

Хормейстер — Б. Л. Шамович.

Танці в постанові Д. М. Мусатова.

Концертмейстери: Н. Ф. Миронович (головний концертмейстер), В. А. Фіалковська.

Після закінчення Великої Вітчизняної війни на зруйнований Дніпрельстан повертаються демобілізовані воїни. Серед них Андрій Сербин. Разом з усім народом його радісно зустрічає старий батько Данило, колишній дніпровський лоцман, а нині знатний майстер на Дніпрельстані. Загальна радість затьмарена тим, що на фронті без вісті зник Микола, друг дитинства Андрія, син мужньої Степаниди, яка пліч о пліч з партизанами боролася з німецько-фашистськими загарбниками. Сюди ж приїжджає Оксана, наречена Миколи, з якою він познайомився на фронті. Степанида приймає Оксану, як рідну дочку.

Минає деякий час. Імена Андрія та Оксани овіяні новою славою — невтомних будівників Дніпрельстану.

Під час катастрофи відважний водолаз Андрій рятує життя Оксани і її бригади. Почуття дружби до Оксани в Андрія переростає на кохання. Думаючи про дівчину, Андрій клянеться ніколи не порушити її світлих і чистих спогадів про Миколу. Якщо коли-небудь він буде гідний її кохання, вони разом пронесуть пам'ять про героя, їх спільна праця буде йому світлим пам'ятником.

Але Андрій одержує листа, з якого дізнається, що Микола живий. Андрій довгий час був на грані між життям та смертю. І навіть зараз він ще сліпий і нерухомий. Проте, надія на видужання у нього не згасла. Микола не хоче передчасно тривожити рідних і просить Андрія не казати нічого про нього матері і, особливо, нареченій, яка, можливо, знайшла своє щастя з іншим. Проте Андрій сповіщає Оксану і Степаниду про радісну звістку.

Оксана і Андрій хочуть їхати до Миколи. Та стара Степанида попереджає дівчину, що справжньому героєві не потрібна жалість. «Хай серце підкаже тобі правду в цю мить», — говорить вона.

Лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради артистка С. Б. Мостова в ролі Марфи (опера „Царєва наречена“ Н. А. Римського-Корсакова).

З чистим сумлінням, гордо піднявши голову, Оксана відповідає, що почуття відданості й кохання, скріплені кров'ю у боях за Вітчизну, не менш ніж материнське кохання. Якщо Микола живий, вона поїде до нього і буде йому вірною дружиною на все життя.

Ця сцена відбувається під час свята на Дніпрельстані на честь нової трудової перемоги.

Інженер проголошує тост:

За тих, що світ новий ясний будують,
За волю їх сталеву,
За чисті їх серця!

Старий Данило додає:

До дна за народ, що в кривавім бою
Грудьми відстояв Батьківщину свою!
До дна за величні і чесні чуття,
За те, що живемо єдиним життям!

До дна за священну дружбу! До дна
За те, що усі ми родина одна,
За світлий, шасливий і сонячний день,
За те, що вперед нас до щастя веде
Рідний Сталін!

Весь народ підхоплює цей тост і піднесено відповідає на нього словами, в яких міститься основна ідея опери:

Одним життям, одним диханням,
Одним могутнім пориванням,
Одним волінням і дерзанням
Ми всі живем,
Ми всі живем одним життям!

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Степанида — А. З. Левицька, нар. арт. УРСР; Є. А. Лейтес. Оксана — В. П. Венецька, К. О. Морозова. Андрій — Д. І. Козинець, А. Б. Маєргут. Данило — В. Г. Будневич, засл. арт. УРСР; Д. О. Діссар, Ф. Я. Курочкин. Інженер — Б. П. Зелезинський, З. М. Канзбург, В. Д. Совалов. 1-й робітник — В. С. Хворост, Шехтман. 2-й робітник — Б. Н. Малков. 1-а дівчина — Бордонова, Н. В. Лисова, Є. А. Ставчанська. 2-а дівчина — Н. О. Коротких, Г. Ф. Палеева. Робітники, робітниці, демобілізовані воїни — артисти хору та балету.

Дія відбувається на Дніпрельстані в наші дні.

Веде виставу С. Р. Романівська.

6 грудня

Дж. Верді.

БАЛ - МАСКАРАД

Опера на 4 дії, 6 картин.

Дирижер засл. арт. УРСР І. С. Штейнман.

Постава нар. арт. УРСР М. П. Стефановича.

Художник Б. Коваленко.

Хормейстер Б. Л. Шамович.

Танки В. М. Нікітіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Амелія — С. М. Тухнер, лауреат республіканського конкурсу. Річард — З. М. Канзбург. Ренато — І. Л. Бронзов, нар. арт. УРСР. Паж — М. С. Раїк. Суддя — П. С. Строганов. Самуїл — Б. Н. Малков. Том — М. Д. Державін. Ульріка — Є. А. Лейтес. Сільвано — Г. В. Коваль. Слуга — Н. Л. Шехтман.

7 грудня (ранок)

Ж. Бізе.

КАРМЕН

Опера на 4 дії.

Дирижер засл. арт. УРСР І. С. Штейнман.

Постава засл. арт. УРСР В. Г. Будневича.

Художник П. К. Єршов.

Хормейстер Є. І. Мариковський.

Танки В. М. Нікітіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Кармен — А. З. Левицька, нар. арт. УРСР. Мікаела — О. І. Віноградова, засл. арт. УРСР. Хозе — І. С. Савін. Фраскіта — Л. А. Колодуб. Мерседес — О. Н. Дружевецька. Ескаміліо — А. Б. Маєргут. Дон-Кайро — Г. В. Коваль. Цуніга — Д. О. Діссар. Моралес — Н. С. Григор'єв. Баратеро: В. С. Хворост, П. С. Строганов, А. Л. Нікітін, Н. Л. Шехтман.

7 грудня

Д. Верді.

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії.

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ».

Диригент — П. Я. Баленко.

Постава А. П. Геращенко.

Художник Н. Ф. Соболев.

Хормейстер Є. І. Мариківський.

Танці в постанові — О. С. Галкіна.

Головний концертмейстер — Н. Ф. Миرونюч; концертмейстери — В. Л. Горницька, Л. П. Кісельова, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна, О. В. Обухова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері — Ю. І. Лозінська, С. Б. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; М. С. Раїк. Альфред Жермон — В. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов. Жорж Жермон — М. С. Григор'єв, Д. І. Козинець, А. Б. Магергут. Флора Бєрвуа — О. М. Дружевецька, Є. В. Носенко, Н. А. Савенко. Аніна, покоївка — В. П. Павленко, Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір. Гастон де-Летор'єр — П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, В. С. Хворост, Б. Л. Шехтман. Барон Дюфоль — Г. В. Коваль, В. Н. Малков. Маркіз д'Обіньї — І. Б. Вільчур, О. І. Максименко. Н. Ф. Неймарк. Доктор Гнервіль — М. Д. Державін, Б. Н. Малков, О. І. Максименко. Йосип, слуга — Н. С. Строганов, В. С. Хворост.

В танцях беруть участь солісти балету: В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслова, В. Семінаренко, Г. Водовозов, А. Ізотов, О. Кисенко, І. Трахтенберг.

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках ХІХ в.

Соло в оркестрі: скрипка — І. Г. Брунштейн, Ф. М. Хоміцер; гобой — Д. К. Риков, І. Морштейн; кларнет — Г. К. Риков, Н. В. Архирей.

Виставу веде А. М. Базилевич.

10 грудня

Н. А. Римський-Корсаков.

ЦАРЕВА НАРЕЧЕНА

Опера на 4 дії за драмою Л. Мея.

Диригент — засл. артист УРСР І. С. Штейнман.

Постава народн. арт. УРСР М. П. Стефановича.

Оформлення головного художника театру І. С. Назарова.

Танці в постанові В. Н. Нікітіна.

Хормейстер Б. Л. Шамович.

Головний концертмейстер — Н. Ф. Миرونюч; концертмейстери — В. Л. Горницька, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Василь Степанович Собакін, новгородський купець — В. Г. Будневич, засл. арт. УРСР; Д. О. Діссар, Ф. Я. Курочкин. Марфа, його дочка — О. І. Віноградова, засл. арт. УРСР; Ю. І. Лозинська, С. Б. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; В. П. Павленко. Григорій Григорович Грязной, опричник — І. Л. Бронзов, народн. арт. УРСР; А. Б. Магергут. Любаша — В. В. Габринович, А. З. Левицька, нар. арт. УРСР; Є. А. Лейтес. Григорій Лук'янович Малюта-Скуратов, опричник — І. Б. Вільчур, Д. М. Державін, Д. О. Діссар. Іван Сергійович Ликов, молодий боярин — Б. Г. Бутков, З. М. Канзбург, Б. Д. Совалов. Єлісей Бомелій, царський лікар — П. П. Калюжний, О. Д. Нікітін. Домна Івановна Сабурова, купецька вдова — М. В. Виставкіна, О. А. Мейер, К. О. Морозова, Н. А. Ченцова. Дуняша, її дочка, подруга Марфи — Є. В. Носенко, Н. А. Савенко. Петровна, ключниця Собакіних — О. А. Мейер, Н. А. Савенко. Боярин — С. І. Максименко, П. С. Скорогатько. Покоївка — Є. А. Ставчанська. Парубок — В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман. Опричники, бояри, боярині, слуги, мешканці Олександрівської слободи — артисти хору і мімансу.

Дія відбувається в Олександрівській слободі під Москвою восени 1572 р.

Виставу веде А. М. Базилевич.

ГОТУЄТЬСЯ ДО ПОСТАВИ

БАЛЕТ

П. І. ЧАЙКОВСЬКОГО

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

**ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА
АКАДЕМІЧНИЙ
УКРАЇНСЬКИЙ
ДРАМАТИЧНИЙ
ТЕАТР ім. Т.Г.ШЕВЧЕНКА**

2 грудня

Ів. Кочерга

ЯРОСЛАВ МУДРИЙ

Драматична поема на 4 дії, 7 картин.

Постава лауреата Сталінської премії
нар. арт. СРСР М. Крушельницького.

Режисер — Л. Кіншина.

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії Б. Косарева.

Костюми — В. Греченка.

Музика засл. діяча мистецтв УРСР
К. Данькевича.

Танці — Б. Таїрова.

Концертмейстери — М. Константинівська
та Є. Пліщенко.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ярослав, великий князь Київський —
Д. Антонович, нар. арт. УРСР; І. Мар'я-
ненко, лауреат Сталінської премії, нар.
арт. СРСР. Інгігерда, його дружина —
Л. Криницька, засл. арт. УРСР; С. Федор-
цева, нар. арт. УРСР. Їх діти: Єлізавета —
П. Куманченко, засл. арт. УРСР; Ганна —
З. Біляева, Р. Кіріна; Володимир — А. Ка-
лішевська, Л. Сахарова. Сильвестр, ієромо-
нах — Г. Козаченко, засл. арт. УРСР. Ми-
кита, монах-художник — О. Сердюк, лау-
реат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та
УзРСР. Свічкогас, монах-переписувач —
Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії;
С. Верхацький. Гаральд, витязь норвезький
— С. Кошачевський. Бояри київські: Ми-

Засл. арт. П. Куманченко (Радик Юркін), народ. артистка УРСР та УзРСР В. Чистякова (Олена Миколаївна Кошова), Лауреат Сталінської премії, народ. артист УРСР та УзРСР О. Сердюк в спектаклі „Молода Гвардія“—театр ім. Шевченка.

Сцена з героїчної драми „Молода Гвардія“ в театрі ім. Шевченка. На фото: Г. Снегірьов (Ваня Земнухов), арт. В. Стеценко (Іван Туркенич), арт. Г. Гончарова (Уляна Громова), арт. М. Ошеровський (Олег Кошовий), арт. В. Мінієнко (Сергій Тюленін) і нар. арт. УРСР Є. Петрова (Любов Шевцова),

рослав — М. Кірін; Слав'ята — М. Савченко. Ярун, тіун княжий — М. Захарченко. Людомир, старий селянин — М. Кононенко, засл. арт. УРСР; С. Ходкевич. Милуша, його дочка — Н. Герасімова, Д. Миргород. Турвальд, варяг — О. Немзер. Журейко, каменщик київський — І. Костюченко, П. Пилипенко, В. Стеценко, Ю. Тітов. Нарочиті мужі новгородські: Ратибор — О. Романенко; Давид — Л. Подорожній. Ульф, син Рангвальда, варяг — І. Гавришко. Джем, дівчина з Сіцилії — О. Валуєва, Я. Косаківна. Стемир, посланець з Мурома — М. Волошин. Посол польський — О. Немзер. Посол угорський — С. Ходкевич. Монахи переписувачі: В. Бережний, А. Макаренко, Г. Сичук, А. Шутенко. Дружинники Ярослава: В. Бондаренко, Т. Братерський, М. Микитенко, П. Пилипенко, Г. Снегірьов, М. Яковлев. Отроки Ярослава: С. Лисенко, В. Чекунов, П. Чекунов. Духівництво: І. Ужвій, В. Лобко. Варязькі джури: Я. Лібман, В. Бережний. Дівчина — О. Тимофієнко. Скоморохи: В. Бунін,

В. Лавров, С. Лисенко, І. Свічка, В. Чекунов, П. Чекунов, Д. Чекунов, Г. Шумов, М. Яковлев.

Масові сцени — актори допоміжного складу, хор та балет театру.

Виставу веде Д. Бабенко.

3, 5 грудня

М. Горький.

Переклад Ір. Стешенко.

ЄГОР БУЛИЧОВ ТА ІНШІ

Сцени (на 3 дії).

Постава та режисура засл. арт. УРСР Б. Норда.

Режисер — Л. Кіншина.

Художнє оформлення — Д. Власюка.

Музичне оформлення — М. Каневського.

Хореограф — Е. Рабінович.

Концертмейстер — К. Константинівська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Егор Буличов — М. Крушельницький, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Ксенія, його жінка — Л. Криницька, засл. арт. УРСР; А. Смерека, засл. арт. УРСР. Варвара, дочка Ксенії — Н. Герасімова, О. Слензак. Олександра, побічна дочка — Є. Петрова, нар. арт. УРСР; А. Калішевська. Меланія, ігуменя, жінчина сестра — Н. Лихо, Г. Бабіївна. Звонцов, чоловік Варвари — Ф. Радчук, нар. арт. УРСР; М. Волошин. Тятін, його двоюрідний брат — І. Гавришко, М. Ошерівський. Мокій Башкін — С. Верхацький, О. Немзер. Василь Достігаєв — Г. Козаченко, засл. арт. УРСР; В. Стеценко. Елісавета, його жінка — З. Біляєва, Ю. Фоміна. Діти від першої жінки: Антоніна — О. Валуєва, В. Власовська; Олексій — С. Кошачевський, П. Пилипенко. Павлін, піп — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; О. Романенко. Лікар — М. Савченко, А. Макаренко. Трубач — М. Покотило, засл. арт. УРСР; А. Шутенко. Зобунова, знахарка — С. Лор, Т. Миргород. Пропотій, блажений — О. Подорожній, О. Свистунов. Глафіра, покоївка — С. Федорцева, нар. арт. УРСР; Г. Гончарова. Таїся, служка Меланії — Я. Косаківна, Р. Кіріна. Мокроусов, поліцейський — І. Ужвій. Яків Лаптев, хрещений Буличова — Ю. Тітов, М. Захарченко. Донат, лісник — М. Кірін.

Виставу веде пом. режисера Д. Бабенко.

4, 6, 7 (ранок), 9, 10 грудня

За О. Фадеевим.

Інценізація Г. Гракова.

Переклад І. Стешенко.

МОЛОДА ГВАРДІЯ

Героїчна драма на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії народного артиста СРСР М. Крушельницького.

Режисер — Л. Кіншіна.

Режисер-асистент — М. А. Ошерівський.

Музичне оформлення з творів лауреата Сталінської премії Дм. Шостаковича.

Танці — Л. Леонідова.

Диригент — М. Каневський.

Концертмейстер — Є. Пліщенко.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Більшовики старшого покоління: Андрій Валько — Д. Антонович, нар. арт. УРСР; Матвій Шульга — О. Сердюк, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР; Лютиков — В. Бондаренко. Штаб «Молодої гвардії»: Олег Кошовий — М. Ошерівський; Уляна Громова — О. Валуєва, Г. Гончарова; Сергій Тюленін — В. Мізіненко; Любов Шевцова — Є. Петрова, нар. арт. УРСР; Ваня Земнухов — Г. Снегірьов; Іван Туркенич — В. Стеценко. Молодогвардійці: Валя Борц — В. Власовська; Ніна Іванцова — І. Біляєва; Жора Арутюнянц — І. Костюченко; Сергій Левашов — М. Захарченко; Радик Юркін — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; Л. Сахарова; Клава Ковальова — О. Тимофієнко; Коля Сумський — В. Лавров. Олена Миколаївна Кошова — В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР. Бабуня Віра — Г. Бабіївна. Мати Люби Шевцової — А. Смерека, засл. арт. УРСР. Каюткін, бувалий солдат — М. Покотило, засл. арт. УРСР; О. Свистунов. Євген Стахович — П. Пилипенко. Гнат Фомін — М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Жінка Фоміна — О. Слензак. Німці: генерал Клер — М. Кірін; полковник — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; лейтенант — Я. Смоляк; Брюкнер — О. Романенко; Балдер — Л. Подорожній. Соліковський — М. Волошин. Адам, німецький солдат — О. Немзер. Унтер-офіцер СС — І. Ужвій (учень студії). Перекладач — В. Бережний. Дівчата з Краснодона: Валя Філатова — М. Коржева (уч. студії); Саша Бондарева — Р. Кіріна; Майя Пегліванова — Л. Крамич; Тоня Іваніхіна — О. Ліхлет (уч. студії); Шура Дубровіна — Б. Табориська (уч. студії); Вірікова — А. Калішевська. Масові сцени — актори допоміжного складу, хор, балет та учні студії.

Виставу веде Д. Бабенко.

7 грудня

Лауреат Сталінської премії Л. Малюгін.
Переклад — Д. Бобир.

СТАРІ ДРУЗИ

П'еса на 3 дії.

Постава засл. арт. УРСР Р. О. Черкашина.

Режисер-асистент — М. А. Ошеровський.

Художник — В. М. Греченко.

Музичне оформлення М. М. Каневського.

Текст пісні — Н. Забіла.

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

2, 5, 6, 9, 10 декабря

В. АРИСТОВ

ДОБЛЕСТЬ НАРОДНАЯ

Пьеса в 4-х действиях, 10 картинах.

Постановка народ. артиста СССР В. М. Аристова.

Режиссер — В. С. Лизогуб.

Режиссер-лаборант — Т. В. Прево.

Художник — Б. И. Чернышов.

Музыка — А. Е. Шац.

Хормейстер — А. Н. Птиц.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Ковпак — А. Г. Крамов, народ. артист Союза ССР. Руднев — В. М. Аристов, на-

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лізавета Іванівна Федотова, вчителька — С. Федорцева, нар. арт. УРСР; І. Бабіївна. Тоня, її дочка — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; Г. Гончарова. Володимир Дорохін — І. Костюченко, П. Пилипенко. Олександр Зайцев — В. Мізіненко, М. Ошеровський. Семен Горін — Г. Сичук, О. Свистунов, В. Бережний. Тамара Соловйова — О. Тимофієнко. Олексій Суботін — М. Микитенко, А. Сизранцев (учень студії). Яків Дар'ялов — Я. Смоляк. Дуся Рязанова — Ю. Фоміна, Сіма — Р. Кіріна, Л. Ерохіна (уч. студії). Лясковський — М. Покотило, засл. арт. УРСР; М. Савченко.

род. артист УССР. Нач. штаба — П. А. Осокин. Комразведки — В. М. Шаповалов. Дед-Мороз — А. М. Волин. Демьян — В. Н. Северов, засл. артист УССР. Сергей — Б. К. Викторин. Мудрый — Я. Г. Азимов. Бакрадзе — Г. А. Ратальский. Шпингалет — Б. М. Тоценко. Завхоз — Д. Ф. Васильчиков, засл. арт. УССР. Феня — К. Т. Туберозова. Михаил Кузьмич — Я. Л. Эдельман, П. Фастовский. Александра — Н. Н. Белецкая, К. П. Гайжевская. Сундуков — М. И. Таранов. Рябов — Т. В. Прево. Кульбака — П. И. Пружанский. Врач — В. Е. Астахова. Светов — Б. Глаголин*). Маруся — К. Т. Борискина, А. И. Москаленко. Нач. артиллерии — И. Жилин*). «Машинистка» — Г. М. Столкин. Мошкин — Я. Л. Эдельман, П. Фастовский*). Полицай — Ф. В. Кривонос. Курсик — В. И. Цветков. Дьяченко — Г. А. Сергеев. Старик поляк — О. Т. Привалов. Женщина — О. И. Зубова. Девочка — Н. И. Скоркина. Мальчик — Л. Н. Соловьева. Муха — А. А. Ерошенко. Курень — Н. А. Здановский, В. В. Кропотов. Старик — Э. В. Коломийский. Старуха — Е. М. Леонидова. Крестьяне: З. П. Макаровський, В. Ф. Кришток, М. Иоффе*). 1-й партизан — Б. Табаровский*). 2-й партизан — Р. Вартопедов*). 1-й командир — С. Лерман*). 2-й командир — В. Негреба*). Разведчик — В. Битенский*). Пар-

*) Студенты Харьковского театрального института.

Засл. рт. УССР Н. В. Тамарова в роли
Джесси („Русский вопрос“ К. Симонова)

тизаны, партизанки, крестьяне — артисты
Харьковского Русского Драматического те-
атра.

Действие происходит в 1942-1943 г. г.
в немецком тылу.

Режиссеры, ведущие спектакль: А. Р.
Голембо, З. П. Макаровский.

3 декабря

Лопе де Вега.

МАДРИДСКАЯ СТАЛЬ

Комедия в 3-х действиях.

Постановка нар. арт. УССР В. М. Ари-
стова.

Режиссер-ассистент — В. С. Лизогуб.

Художник — А. И. Константиновский.

Музыка — А. Е. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИ- ТЕЛИ:

Пруденсио, знатный вельможа — И. Е.
Мальвин, О. Т. Привалов. Белиса, его дочь —
Е. И. Оноприенко. Теодсра, его сестра —
Л. А. Линецкая, К. А. Суковская. Отавио,
жених Белисы — В. С. Лизогуб. Лисардо,
влюбленный в Белису — Г. А. Ратальский,
В. Н. Северов, засл. арт. УССР. Марсела,
горожанка — Н. В. Тамарова, засл. арт.
УССР; А. В. Танеева. Рисело, возлюблен-
ный Марселы — В. М. Венцовский. Фло-
ренсио, помогающий любви Марселы —
В. М. Шаповалов. Бельтран, слуга Ли-
сардо — А. М. Волин. Леонора, служанка
Белисы — К. П. Гайжевская. Херардо, друг
Флоренсио — И. А. Здановский, Т. В. Пре-
во. Каталина, служанка Марселы — К. Т.
Борискина. Салусио, слуга Отавио — Э. В.
Коломийский. Танцовщица на площади —
Л. И. Гай. Певица — А. И. Москаленко.
Певец — Б. М. Тоценко. Слуги Пруденсио —
Г. А. Сергеев, Я. Л. Эдельман. Девушки:
З. П. Кудряшева, Р. Д. Семашко, Н. А.
Степанова, М. А. Шматченко.

Режиссеры, ведущие спектакль, А. Р. Го-
лембо, З. П. Макаровский.

4 декабря

Борис Лавренев
(лауреат Сталинской премии).

ЗА ТЕХ, КТО В МОРЕ

Пьеса в 4-х действиях, 8 картинах

Постановка нар. арт. Союза ССР А. Г.
Крамова.

Режиссер И. С. Любич.

Режиссер-ассистент В. С. Лизогуб.

Художник Б. И. Чернышев.

Музыка А. Е. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Харитонов, капитан 2-го ранга, командир
Краснознаменной части сторожевых кате-
ров — А. Г. Крамов, нар. арт. Союза ССР.
Шубин, капитан 3 ранга, начальник штаба
части — А. К. Котляров, Т. В. Прево. Кло-
буков, инженер-капитан-лейтенант, флаг-
механик — Я. Г. Азимов, В. В. Кропотов.
Максимов, капитан-лейтенант, командир 1-го
подразделения катеров — В. Ф. Матов, засл.

арт. СССР. Боровский, капитан-лейтенант, командир 2-го подразделения катеров — Г. А. Ратальский. Рекало, старший лейтенант, командир катера — А. А. Ерошенко, Б. М. Тоценко. Лишев, старший лейтенант, командир катера — И. С. Любич, В. М. Шаповалов. Будков, мичман — Д. Ф. Васильчиков, засл. арт. СССР; Э. В. Коломийский. Лабинский, старшина 1-й статьи — М. И. Таранов, В. И. Цветков. Бойко, старшина 2-й статьи — П. И. Пружанский. Апанасенко, краснофлотец-радиот — Г. А. Сергеев. Харитонов Софья Петровна, мать Харитонova — Л. А. Линецкая, К. Т. Туберозова. Шабунина, капитан медицинской службы, жена Боровского — А. П. Воронович, нар. арт. СССР; К. П. Гайжевская. Горелова, актриса гастрольной бригады — Н. В. Тамарова, засл. арт. СССР. Оленька, официантка Дома флота — К. Т. Борискина. Паничев, краснофлотец — Г. А. Сергеев, К. В. Цимбал. Журавлев, лейтенант — Г. М. Столкин. Офицеры и краснофлотцы — артисты вспомогательного состава театра.

Режиссеры, ведущие спектакль — А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

5 декабря (утро)

Константин Симонов

РУССКИЙ ВОПРОС

Пьеса в 3-х действиях, 7 картинах

Постановка режиссера А. Б. Глаголина.

Художник Н. А. Барова.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Макферсон — И. С. Любич, П. А. Осокин. Гульд — Г. А. Ратальский. Смит — В. Н. Северов, засл. арт. СССР. Джесси — Н. В. Тамарова, засл. арт. СССР. Мэг — К. П. Гайжевская, Н. И. Скоркина. Морфи — А. М. Волин, В. М. Венцковский. Харди — И. А. Здановский, В. С. Лизогуб. Престон — А. К. Котляров. Кесслер — И. Е. Мальвин. О'Кинли — В. М. Шаповалов. Мисс Бридж — З. П. Кудряшева. 1-й

Арт. Г. Ратальский (Гульд), засл. арт. В. Н. Северов (Смит), арт. И. С. Любич (Макферсон) в пьесе К. Симонова „Русский вопрос“,

упаковщик — Т. В. Прево. 2-й упаковщик — В. Ф. Криштоп. Шофер — Г. М. Столкин.

Действие происходит в Нью-Йорке в 1946 г.

Режиссеры, ведущие спектакль — А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

7 декабря

А. Н. Островский.

НА ВСЯКОГО МУДРЕЦА ДОВОЛЬНО ПРОСТОТЫ

Комедия в 4-х действ., 6 карт.

Постановка народн. артиста Союза ССР

А. Г. Крамова

Режиссер И. С. Любич

Художник М. М. Беспалов

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Егор Дмитриевич Глумов — В. М. Венцовский. Глафира Климовна Глумова, его мать — С. Я. Давыдова. Нил Федосеевич Мамаев, богатый родственник Глумова — Я. Г. Азимов. Клеопатра Львовна Мамаева, его жена — К. А. Суковская. Крутицкий, генерал в отставке — А. Г. Крамов, нар. арт. СССР. Софья Игнатьевна Турусиная, богатая вдова — Л. А. Линецкая, З. В. Зиновьева. Машенька, ее племянница — Р. Д. Семашко. Егор Васильевич Курчаев, гусар — В. С. Лизогуб, Б. М. Тоценко. Голутвин, человек не имеющий занятий — И. А. Здановский. Иван Иванович Городулин — И. С. Любич. Манефа, женщина занимающаяся гаданьем и предсказываньем — А. К. Кочкарева. 1-я приживалка Турусиной — Н. А. Степанова. 2-я приживалка Турусиной — К. Т. Туберозова. Человек Мамаева — Т. В. Прево. Человек Крутицкого — Т. В. Прево. Григорий, человек Турусиной — А. К. Котляров.

Действие происходит в Москве в 70-х годах прошлого столетия.

Режиссеры, ведущие спектакль: А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

ТЕАТР ★ МУЗКОМЕДИИ

2, 5, 7 грудня

Текст В. Ленського. Вірші Г. Грядова.

Музика А. Рябова.

КОЛОМБІНА

Оперета на 3 дії.

Постава нар. арт. УзРСР О. Г. Івашутича.

Диригент М. С. Хайкін.

Художник С. І. Йоффе.

Балетмейстер Л. Р. Леонідов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Колетта Плантрос — К. В. Великосельська, Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР. Філіпп де-Круа — І. Х. Білошенко, О. Л. Райданов. Пікадор Марлей — Микола Іванов, М. І. Малегрант. Октав Дюпорей — Д. І. Волков, П. К. Павлусенко. Етелька — Н. І. Попова, Л. О. Романенко. Кайтан — Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Л. Райданов. Дюпон — В. І. Андреев, В. М. Цесінський. Ерніо — Є. Л. Грицюк, М. М. Іванов. Капельдинер — О. С. Арбо, С. М. Бондаренко.

В балеті заняті: Ліснівська, Борисова, Кочубинська, Лашкевич, Кабанець, Плавнік, Балацький, Хільченко, Семенов та ансамбль балету.

Соло на скрипці — Я. Л. Виноградов.

Веде виставу Н. О. Арбо.

3 грудня

Текст — М. Гальперін.

Музика Ерве.

Переклад І. Муратова та І. Радомиського.

МАДЕМУАЗЕЛЬ НІТУШ

Комедія-оперета на 3 дії, 4 картини.

Постава — І. С. Радомиського.

Диригент — М. С. Хайкін.
Художник — Н. Ф. Соболю.
Балетмейстер — Л. Р. Леонідов.
Реж. лаборант — Н. З. Боровкова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Деніза де Флавін'ї, учениця пансіону небесних ластівок — Н. М. Аннікова. Селестен (Флорідор), хормейстер пансіону небесних ластівок — Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Л. Райданов. Начальниця пансіону небесних ластівок — М. С. Гаєвська, Н. І. Попова. Полковник Альфред Шато д'Ікем — О. Г. Івашугич, нар. арт. УзРСР; О. Л. Райданов. Фернанд де Шамплатро, лейтенант — Г. Ю. Охрименко, П. К. Павлусенко. Корінна, примадонна оперети — М. Л. Леонідова, Л. О. Романенко. Лоріо, унтер-офіцер — М. Н. Гавриленко, Микола Іванов. Директор оперети — І. Х. Білошенко, В. М. Цесінський. Помічник режисера оперети — М. І. Малегрант. Урсула, прислужниця пансіону — В. В. Безпалько, М. М. Вербицька. Конвойний — С. М. Бондаренко. Артисти оперети — В. Ахтирська, М. Г. Грицюк, А. Коваленко, Ф. Пергамент. Офіцери — В. І. Андреев, Є. Л. Грицюк, М. М. Іванов, І. І. Рибалко, В. І. Фоменко.

В балетних інтермедіях зайняті: В. О. Балацький, Л. П. Кабанець, В. Семенов та Б. С. Хільченко.

Виставу ведуть Н. З. Боровкова та Н. О. Арбо.

4, 9 грудня

Текст К. Грекова.
Музика Е. Кальмана.
Переклад М. Талалаєвського.

БАЯДЕРКА

Оперета на 3 дії

Постава нар. арт. УзРСР О. Г. Івашугича.

Диригенти: засл. арт. УРСР С. Д. Солящанський, М. С. Хайкін.

Танці в постанові гол. балетмейстера Л. Р. Леонідова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одета — К. В. Великосельська, Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР. Марієта — М. Л.

Леонідова, Н. І. Попова, Л. О. Романенко. Раджамі — Д. І. Волков, П. О. Дудко, Г. Ю. Охрименко. Наполеон — Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Л. Райданов. Луї Філіп — Микола Іванов, О. Г. Івашугич, нар. арт. УзРСР; О. Л. Райданов. Паркер — В. І. Андреев, В. М. Цесінський. Дева — О. Д. Ткаченко. Директор — Є. Л. Грицюк. Ад'ютант — Г. І. Рибалкін. Канцеляр — С. М. Бондаренко. Пимюринет — М. І. Малегрант.

БАЛЕТ:

Східня казка — О. Борисова, В. Балацький, С. Бондаренко, Л. Кабанець, В. Костюков, Кочубінська, В. Ліснівська, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, П. Плавник, В. Семенов, В. Пиотрович, Б. Хільченко та ансамбль балету.

Веде виставу Н. О. Арбо.

6 грудня

Текст І. Рубінштейна.

Музика Е. Кальмана.

Переклад В. Сокола.

ПРИНЦЕСА ЦИРКУ

Оперета на 3 дії.

Постава нар. арт. УзРСР О. Г. Івашугича.

Диригує засл. арт. УРСР С. Д. Солящанський.

Декорації та костюми художника С. І. Йоффе.

Балет в постанові Л. Р. Леонідова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Теодора Верд'є — К. В. Великосельська, Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР. Місс Мабель — Н. М. Аннікова, М. Л. Леонідова, З. М. Мізіненко. Містер Ікс — Д. І. Волков, П. О. Дудко, Г. Ю. Охрименко, К. А. Передерніков. Тоні Шлюмбергер — Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Л. Райданов. Маркіз — І. Х. Білошенко, О. Л. Райданов. Мішель — М. І. Малегрант, В. М. Цесінський. Корбо — М. М. Іванов. Ренар — В. І. Андреев. Пелікан — Микола Іванов, О. Г. Івашугич, нар. арт. УзРСР. Клара Шлюмбергер — А. М. Алмазова, М. С. Гаєвська, О. В. Пігулович. Пінелі,

директор цирку — О. С. Арбо. Піколо — В. В. Безпалько. Барон — К. М. Волков. Гість — Є. М. Грицюк.

БАЛЕТ:

«Пантера» — В. Ліснівська, Л. Кабанець, Б. Хільченко, В. Балацький, А. Мелехов.

«Китайський» — А. Лашкевич, Л. Лебеденко, А. Мелехов, В. Піатрович.

«Ексцентрична сюїта» — О. Борисова, В. Ліснівська, В. Балацький, Б. Хільченко та ансамбль балету.

Виставу ведуть Н. О. Арбо, Н. З. Боровкова.

7 грудня (ранок)

Текст В. Шкваркина.

Музика Й. Штрауса.

Переклад Н. Забіли.

ЦИГАНСЬКИЙ БАРОН

Оперета на 3 дії.

Постава нар. арт. УзРСР О. Г. Івашутича.

Диригенти — С. Д. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. С. Хайкін.

Художник Н. Ф. Соболев.

Балетмейстер Л. Р. Леонідов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Барінкай — Д. І. Волков, Г. Ю. Охрименко, П. К. Павлусенко. Стефан — Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Л. Райданов. Зупан — О. Г. Івашутич, народн. арт. УзРСР; О. Л. Райданов. Арсена — Н. М. Аннікова, В. В. Безпалько, Т. О. Безяєва. Мирабелла — О. О. Пігулович, Н. І. Попова, Л. О. Романенко. Саффі — К. В. Воликосельська, Л. С. Міцнер, Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР; Ціпра — В. М. Ахтирська, А. М. Коваленко. Омонай — П. О. Дудко, К. О. Передернікова. Оттокар — М. Н. Гавриленко, Г. І. Рибалкін. Карнеро — І. Х. Білошенко, М. І. Малегрант. Старий циган — О. С. Арбо. Секретарі суду — М. М. Іванов, В. М. Цесінський. Палі — М. Ф. Коваль, О. Д. Ткаченко. Управитель — Є. Л. Грицюк.

БАЛЕТ:

Циганські танці — В. Балацький, О. Борисова, М. Кочубинська, Л. Кабанець, О. Лашкевич, В. Ліснівська, П. Плавник, В. Семенов, Б. Хільченко та ансамбль балету.

10 грудня

Текст — Толмачов, Михайлов.

Музика Е. Кальмана.

Переклад М. Талалаєвського.

СІЛЬВА

Оперета на 3 дії.

Режисер — Н. І. Попова.

Диригенти — С. Д. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. С. Хайкін.

Художник — Н. О. Барова.

Балетмейстер — Л. Р. Леонідов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Сільва — Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР; К. В. Великосельська. Стасі — Н. М. Аннікова, В. В. Безпалько, М. Л. Леонідова. Юліана — А. М. Алмазова, М. С. Гаєвська. Едвін — П. К. Павлусенко, К. О. Передерніков. Бонні — Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР, К. Л. Райданов. Феррі — В. І. Андреев, І. Х. Білошенко. Воляпук — О. Г. Івашутич, нар. арт. УзРСР; О. Л. Райданов. Ронс — В. І. Андреев, Є. Л. Грицюк. Генерал — О. С. Арбо. Лакей — С. М. Бондаренко.

БАЛЕТ:

Ритмічний танець — М. Кочубинська та жіночий ансамбль балету.

Диск — О. Лашкевич та чоловічий ансамбль балету.

Ексцентричний танець — В. Балацький, Л. Кабанець.

Танго — О. Борисова, В. Ліснівська, П. Плавник, Б. Хільченко.

Вальс Бостон — О. Борисова, В. Ліснівська, П. Плавник, Б. Хільченко.

Виставу ведуть пом. реж. Н. О. Арбо, Н. З. Боровкова.

Відповідальний редактор Юр. ШОВКОПЛЯС

Видає Харківська філія „Українського театального товариства“

БЦ 12273 Друкарня „Мистецтво“, Харків. Зам. 1264. Тираж 3000.

Ціна 3 крб.

ПОСЕТИТЕ

ХАРЬКОВСКИЙ УНИВЕРМАГ

„Главособунивермага“

Министерства торговли Союза С.С.Р.

ВСЕГДА в большом выборе товары ВЫСОКОГО качества:
ТКАНИ, ОБУВЬ, ГОТОВОЕ ПЛАТЬЕ,
ТРИКОТАЖ, БЕЛЬЕ,
ПРЕДМЕТЫ ДАМСКОГО и МУЖСКОГО ТУАЛЕТА,
РАДИОПРИЕМНИКИ,
МУЗЫКАЛЬНЫЕ ИНСТРУМЕНТЫ,
РАЗЛИЧНАЯ ПОСУДА,
ИЗДЕЛИЯ из ФАРФОРА и ХРУСТАЛЯ, ЧАСЫ
и другие товары.

== АДРЕСА УНИВЕРМАГА: Площадь Тевелева ==
Филиалы: на площади Тевелева, Плехановской улице,
Коммунальном рынке, в поселке ХТЗ и Новой Баварии.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 7

11—20 грудня 1947 р.

Театри Харкова у виборчій кампанії

Через кілька днів, у неділю 21 грудня 1947 року, народ Радянської України піде до виборчих урн, щоб одностайно проголосувати за кандидатів непереможного блоку комуністів і безпартійних, достойних високої честі бути народними представниками в місцевих органах радянської влади — обласних, міських, районних та сільських радах депутатів трудящих.

Велику участь у виборчій кампанії взяли театри та артистичні сили Харкова.

Багато найкращих наших акторів були виділені для роботи в окружних та дільничних комісіях. Про значення цієї почесної роботи говорити не доводиться: воно відоме кожному.

В кожному театрі створені бригади, які часто виступають на агітпунктах при виборчих дільницях. Актори й актриси засобами свого містечтва розповідають широким масам виборців про величезні перемоги, здобуті нашим народом на славному шляху до комунізму, про велич ідей Леніна—Сталіна, про патріотизм радянських людей на полях боїв і на фронті мирного будівництва, про могутнє трудове піднесення в нашій країні, яка однодушно підхопила заклик ленінградців: «Пятирічку—за чотири роки!» Разом з тим ці бригади показують виборцям, який жалюгідний вигляд мають вибори в країнах так званої західної демократії, де голоси виборців продаються й купуються.

В Харкові не знайдеться виборчих дільниць, де не виступали б наші артисти. Виступи театральних бригад всюди збирають велику кількість виборців і користуються заслуженим успіхом.

Найкращі, найпопулярніші наші актори висунуті кандидатами до місцевих рад. Лауреати Сталінської премії, народні артисти Союзу РСР. О. Мар'яненко та М. Крушельницький, народний артист УРСР та УзРСР О. Сердюк, артист Є. Бондаренко, а також нар. арт. УРСР та УзРСР В. Чистякова, нар. арт. УРСР Д. Антонович, заслужені артисти УРСР П. Куманченко та М. Кононенко, артистка Р. Кіріна — з театру ім. Т. Г. Шевченка; народні артисти УРСР А. Левицька та І. Бронзов, артистка Ю. Лозінська та П. Гайдамака — з театру опери та балету; народний артист Союзу РСР О. Крамов, нар. арт. УРСР В. Арістов та засл. арт. УРСР В. Матос з театру російської драми; засл. артисти УзРСР Р. Уманська та Д. Пономаренко, артисти М. Іванов та Н. Попова, режисер І. Радомиський та С. Гуревич — ці імена виборці Харкова побачать в виборчих бюлетенях.

Актори харківських театрів довели свою відданість великим ідеям комунізму, справі Леніна—Сталіна. Вони з честю виконуватимуть ті почесні обов'язки, які покладуть на них виборці в день виборів.

**ДЕРЖАВНИЙ
АКАДЕМІЧНИЙ
ТЕАТР
ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ
ім. М.В. ЛИСЕНКА**

11 грудня

П. І. Чайковський

ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібрето (за Пушкіним) М. І. Чайковського.

Диригент — заслужений артист УРСР І. С. Штейнман.

Режисер-постановник — заслужений артист УРСР В. Г. Будневич.

Художник П. К. Єршов.

Танці в постанові А. Л. Пірадової.

Головний хормейстер Є. І. Нахабін.

Режисер Г. І. Давидов.

Головний концертмейстер — Н. Ф. Миронович; концертмейстери — В. А. Фіалковська, К. П. Смулянська, А. Б. Рубін, О. М. Обухова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман — З. М. Канзбург, І. С. Савін. Граф Томський — Д. І. Козинець. Князь Єлецкий — Н. С. Григор'єв, А. Б. Маєргут. Чекалінський — П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, П. С. Строганов. Сурін — М. Д. Державін, Н. М. Малков. Чаплицький — В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман. Нарумов — Н. Ф. Неймарк, Б. Н. Малков. Розпорядник — В. С. Хворост, Н. Л. Малков. Графиня — А. З. Левіцька, народ. артистка УРСР; Е. А. Лейтес, А. А. Мейер. Ліза — К. О. Морозова, С. М. Тухнер, лауреат республіканського конкурсу виконавців. Поліна — В. В. Габринівич, Н. О. Дружевецька, Н. А. Савенко. Маша — Н. О. Коротких, Л. В. Попова, Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір.

ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ

(в 3-й картині):

Прилепа — В. П. Венецька, В. П. Павленко, Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір. Міловзор — В. В. Габринович, О. М. Дружевецька, Е. А. Носенко. Златогор — Д. І. Козинець. Амур — Света Саркісян.

В балеті беруть участь: солістки балету М. П. Горпиненко, І. В. Семінаренко та склад корифеїв і кордебалету.

Виставу ведуть С. А. Петров і С. Р. Романівська.

12 грудня

С. Гулак-Артемівський

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ

Опера на 3 дії.

Диригент П. Я. Баленко.

Режисер Г. І. Давидов.

Художник І. М. Портнов.

Хормейстер Б. Л. Шамонович.

Танці в постанові П. Я. Плавніка і О. С. Галкіна.

Головний концертмейстер Н. Ф. Миронович; концертмейстери — В. Л. Горницька, Л. П. Кисильова, К. П. Смулянська, В. А. Фіалковська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Карась — М. Д. Державін, Д. О. Діссар, Ф. Я. Курочкин. Одарка — О. А. Мейер, С. М. Тухнер, лауреат республіканського конкурсу. Оксана — В. П. Венецька, О. І. Виноградова, засл. арт. УРСР; Л. А. Колодуб, К. О. Морозова, Ю. І. Лозінська. Андрій — І. С. Савін, В. Д. Совалов. Султан — В. Г. Будневич, засл. арт. УРСР; М. С. Григор'єв, Г. В. Коваль, Д. І. Козинець, А. Б. Маєргут. Імам — О. І. Максименко, Б. М. Малков, Д. С. Скоробогатко. Селім-Ага — П. П. Калюжний, А. П. Нікітін, Н. П. Шехтман.

В танцях беруть участь артисти балету:

Н. К. Акмаєва, Е. Ф. Алексієва, В. Г. Бакланова, А. А. Брусенцова, М. П. Горпиненко, К. В. Григор'єва, Г. А. Гузовська, З. М. Дорохова, М. В. Коротких, Л. В. Красовська, І. Г. Ланцман, Т. Е. Лісіцька,

Б. Г. Левіна, В. О. Лук'яновська, М. І. Малець, Н. І. Маслюкова, Н. В. Прохорова, Л. І. Рогуська, Р. П. Сиротініна, Е. С. Солодовникова, Л. П. Сизоненко, В. І. Савченко, В. Я. Тітова, Е. Ф. Цандер, Г. Д. Хоменко, Т. Е. Агеев, Г. А. Водовозов, Г. П. Гавріков, А. С. Галкін, О. Г. Галишевський, І. Ф. Дергаус, Я. А. Додін, Н. А. Ізотов, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, Г. А. Моторний, М. Е. Михайлов, Н. В. Олейніков, П. Я. Плавник, П. Н. Полканов, А. К. Саркісян, А. А. Синязвський, А. С. Середа, Н. К. Скачко.

13 грудня

Дж. Верді.

БАЛ - МАСКАРАД

Опера на 4 дії, 6 картин.

Диригент засл. арт. УРСР І. С. Штейнман.

Постава нар. арт. УРСР М. П. Стефановича.

Художник Б. Коваленко.

Хормейстер Б. Л. Шамович.

Танки В. М. Нікітіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Амелія — С. М. Тухнер, лауреат республіканського конкурсу. Річард — З. М. Канзбург. Ренато — І. Л. Бронзов, нар. арт. УРСР. Паж — М. С. Раїк. Суддя — П. С. Строганов. Самуїл — Б. Н. Малков. Том — М. Д. Державін. Ульріка — Є. А. Лейтес. Сільвано — Г. В. Коваль. Слуга — Н. Л. Шехтман.

14 (ранок), 19 грудня

П. І. Чайковський

ЄВГЕНІЙ ОНЄГІН

Ліричні сцени на 3 дії, 7 картин.

Диригент — П. Я. Баленко.

Режисер — П. І. Давидов.

Художник — народн. художник УРСР
О. В. Хвостов.

Хормейстер — Б. Л. Шамович.

Танці в поставі В. Н. Нікітіна.

Головний концертмейстер — Н. Ф. Миرونвич; концертмейстери: В. Д. Горницька, К. П. Смулянська, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна, О. М. Обухова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ларіна — М. В. Виставкіна, О. А. Мейер, Н. А. Савенко. Татьяна — Л. О. Колодуб, Ю. І. Лозінська, К. О. Морозова. Ольга — В. В. Габринович, О. М. Дружевецька, Є. В. Носенко. Няня — Є. А. Лейтес, О. А. Мейер. Тріке — В. С. Хворост, И. Л. Шехтман. Онегін — М. С. Григор'єв, Д. І. Козинець. Ленський — Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов. Гремін — В. Г. Будневич, заслужен. арт. УРСР; Ф. Я. Курочкин. Рогінний — Г. В. Коваль, Н. Ф. Неймарк. Зарецький — І. В. Вільчур, М. Д. Державін, С. І. Максименко, Б. Н. Малков.

Виставу веде А. М. Базилевич.

14 грудня

Ж. Бізе.

КАРМЕН

Опера на 4 дії.

Диригент засл. арт. УРСР І. С. Штейнман.

Постава засл. арт. УРСР В. Г. Будневича.

Художник П. К. Ершов.

Хормейстер Є. І. Мариковський.

Танки В. М. Нікітіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Кармен — А. З. Левицька, нар. арт. УРСР. Мікаела — О. І. Віноградова, засл. арт. УРСР. Хозе — І. С. Савін. Фраскіта — Л. А. Колодуб. Мерседес — О. Н. Дружевецька. Ескаміліо — А. Б. Магергут. Дон-Кайро — Г. В. Коваль. Цуніга — Д. О. Дісар. Моралес — Н. С. Григор'єв. Баратеро: В. С. Хворост, П. С. Строганов, А. Л. Нікітін, Н. Л. Шехтман.

16 грудня

Д. Верді.

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії.

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ».

Диригент П. Я. Баленко.

Постава А. П. Геращенко.

Художник Н. Ф. Соболю.

Хормейстер Є. І. Мариківський.

Танці в постанові О. С. Галкіна.

Головний концертмейстер — Н. Ф. Минович; концертмейстери — В. Л. Горницька, Л. П. Кісельова, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна, О. В. Обухова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері — Ю. І. Лозінська, С. Б. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; М. С. Раїк. Альфред Жермон — В. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов. Жорж Жермон — М. С. Григор'єв, Д. І. Козинець, А. Б. Маєргут. Флора Бервуа — О. М. Дружевецька, Є. В. Носенко, Н. А. Савенко. Аніна, покоївка — В. П. Павленко, Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір. Гастон де-Летор'єр — П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, В. С. Хворост, Б. Л. Шехтман. Барон Дюфоль — Г. В. Коваль, В. Н. Малков. Маркіз д'Обіньї — І. Б. Вільчур, О. І. Максименко. Н. Ф. Неймарк. Доктор Гнервіль — М. Д. Державін, Б. Н. Малков, О. І. Максименко. Йосип, слуга — Н. С. Строганов, В. С. Хворост.

В танцях беруть участь солісти балету: В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслова, В. Семінарєнко, Г. Водовозов, А. Ізотов, О. Кисенко, І. Трахтенберг.

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX в.

Соло в оркестрі: скрипка — І. Г. Брунштейн, Ф. М. Хоміцер; гобой — Д. К. Риков, І. Морштейн; кларнет — Г. К. Риков, Н. В. Архирей.

Виставу веде А. М. Базилевич.

17 грудня

Д. Верді

РІГОЛЕТТО

Опера на 3 дії, 4 картини. Лібретто Піаве за драмою Віктора Гюго «Король забавляється».

Диригент — засл. артист УРСР І. С. Штейнман.

Постава Г. І. Давидова.

Хормейстер Б. Л. Шамонович.

Художник Б. А. Коваленко.

Танці в постанові О. С. Галкіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герцог Мантуанський — Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. А. Совалов. Ріголетто, придворний блазень герцога — І. Л. Бронзов, народн. артист УРСР; А. Б. Маєргут. Джільда, дочка Ріголетто — С. Б. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; М. С. Раїк. Спарифучиле — М. Д. Державін, Ф. Я. Курочкін. Маддалена, його сестра — В. В. Габринович, О. Н. Дружевецька, Є. А. Лейтес, С. Б. Носенко. Джіованна — А. А. Мейер, Н. А. Савенко. Граф Монтероне — Д. О. Діссар, Б. М. Малков. Наближені герцога: Марулло — Г. В. Коваль, Н. Ф. Неймарк; Борса — А. Л. Нікітін, В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман; Граф Чепрано — І. С. Вільчур, С. І. Максименко, Б. М. Малков. Графіня Чепрано — Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір. Паж — Н. Ф. Лисова, Л. В. Попова. Офіцер — С. І. Максименко, Б. М. Малков.

Дія відбувається в Мантуї в XVI сторіччі. Виставу веде С. Р. Романівська.

18 грудня

К. Данькевич,

заслужений діяч мистецтв УРСР.

ЛІЛЕЯ

Балет на 3 дії, 4 картини. Лібретто (за мотивами творів Т. Г. Шевченка) В. Чаговця.

Постава заслуженої артистки УРСР балетмейстера Г. О. Березової.

Диригент П. Я. Баленко.

Художнє оформлення Д. П. Овчаренка.

Концертмейстери — К. П. Смулянська,
В. А. Рубін.

Святкове народне гуляння в ніч під Івана Купала. Молодь безтурботно веселиться. Лілея й Степан, які давно вже люблять одне одного, в танцювальному дуеті розкривають щирі й чисті почуття свого першого кохання. Друзі вирішують тут таки справити їх заручини.

З'являється князь. Він наказує своєму придворному танцмейстерові негайно забрати Лілею в палац. Степан чинить опір. Розгніваний князь, побоюючись народу, виходить, але через короткий час надсилає наказ, щоб Степан з'явився до нього.

Зрозумівши мерзотний задум князя, старики вирішують відправити Степана на Запорізьку січ, а Лілею сховати.

Лілея, рятуючись від переслідування княжих гайдуків, шукає притулку в циганському таборі. Але князь знаходить її тут. Дівчина ледве врятовується.

Лілея тікає до лісової хащі. Знесилена погонею, вона засинає. Їй сниться Степан, якого зачарували русалки. Вона рятує Степана і... прокидається. Бачить перед собою молодого сліпого кобзаря, впізнає в ньому Степана й падає в його обійми. Але в цю хвилину їх настигає князівська погоня. Гайдуки нападають на Степана, нещадно б'ють його, а дівчину ведуть у палац.

Минає деякий час. Під час банкету князь показує підпилим гостям свій кріпацький балет. Зображується міфологічна сцена «Суд Париса». Роль прекрасної Олени грає Лілея. Гості пристають до неї з брудними залицаннями. Раптом з'являється повсталий народ із Степаном на чолі. Палац горить. Рятуючись від князя, Лілея вбиває його й падає з палаючого балкону на руки народу. Від сильного душевного зворушення вона божеволіє і вмирає.

Степан, разом з народом, піднімає її тіло й урочисто виносить його, як символ народного страждання, як прапор, що кличе народ на боротьбу з гнобителями.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лілея — Н. М. Виноградова, Є. К. Плужнікова, засл. арт. КазРСР. Степан — О. Я. Додін, П. Я. Плавник. Батько Сте-

Артисти балету Л. Любімова і П. Плавник
у „Бахчисарайському фонтані“

А. Асаф'єва.

пана — О. Г. Горохов, І. Ф. Дергаус. Мати Лілеї — Е. Е. Пориваєва, Л. М. Столярова. Дядько Степана — А. К. Саркісянц. Князь — А. З. Іванов, О. Л. Нікітін. Танцмейстер — П. С. Строганов. Маріула — Г. Д. Маслова, А. Л. Пірадова. Молодий циган — Г. А. Водовозов, О. С. Галкін, С. Г. Люлін. Стара циганка — Е. Е. Пориваєва, Л. М. Столярова. Гайдуки — О. Г. Галішевський, М. В. Олейніков. Шевчик — А. П. Кисенко. Подруги Лілеї — К. Ф. Алексєєва, Д. Е. Рожінська. Парубки, друзі Степана — Г. А. Водовозов, О. С. Галкін, І. Ф. Дергаус, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, П. П. Полканов, І. А. Трах-

тенберг. Хлопчик-поводир — Г. Бейлінсон. Паріс — Д. О. Додін, М. А. Ізотов. Венера — Н. К. Акмаева. В. Г. Бакланова. Афіна — Л. М. Любімова, Д. Е. Рожінська. Гера — Г. Л. Хоменко.

В танцях бере участь весь склад балету. Виставу веде А. С. Петров.

20 грудня

Дж. Пуччині.

ФЛОРІЯ ТОСКА

Опера на 3 дії за однойменною драмою В. Сарду.

Диригент С. І. Штейнман, засл. арт. УРСР.

Постановка режисера О. П. Геращенко.

Художник М. М. Калашніков.

Хормейстер Б. Л. Шамович.

Концертмейстери: Н. Ф. Миронович. (головн. концертмейстер), В. А. Горницька, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна.

Цезар Анжелотті, консул Римської республіки, що пала під навалом інтервентів, рятується від переслідування поліції. Він хоче заховатися в каплиці маркізів Атаванті, що міститься в одному з старовинних римських храмів. Тут він зустрічається з художником Каварадоссі. Художник погоджується допомогти втікачеві. Їх розмову перебиває прихід артистки придворної капели Флорії Тоски, палко закоханої в художника. Анжелотті ховається. Не встигла Тоска вийти, як раптом лунає постріл з фортеці. Це сигнал тривоги, викликаного втечею важливого політичного в'язня. Каварадоссі поспішає вивести консула з храму, щоб захвати його в іншому місці.

До храму вриваються поліцаї на чолі з своїм начальником бароном Скарпіо. Вони натрапляють на слід утікача і запідозрюють, що йому допоміг Каварадоссі.

До храму в цей час повертається Тоска. Скарпіо розпалює почуття ревності в серці Флорії, щоб, скориставшись з цього, зробити її своєю коханкою та за її допомогою знайти втікачів.

Кімнати Скарпіо в королівському палаці Фарнезо. Начальник поліції нетерпляче че-

кає звістки від шпигів про наслідки розшуку Анжелотті і Каварадоссі. Старший шпигун Сполетто сповіщає, що вдалося затримати і привести лише Каварадоссі. Анжелотті зник невідомо куди. Починається допит художника, під час якого прибігає Тоска. Каварадоссі виводять у сусідню кімнату. З сусідньої кімнати Флорія чує приглушений стогін художника. Вона благає Скарпіо припинити катування. Скарпіо погоджується, але з умовою, що вона одверто розповість все, що знає про втечу Анжелотті. Знесилена стражданням коханого, Флорія виказує, де переховується Анжелотті. Але це не врятовує художника. Звуки барабана сповіщають, що Каварадоссі вже ведуть на страту. Скарпіо пропонує дівчині врятувати життя художника ціною свого кохання. Флорія погоджується й на це. Скарпіо обіцяє їй, що замість розстрілу відбудеться тільки інсценування страти. В той же час він таємно наказує Сполетто вбити художника.

Флорія і Скарпіо залишаються самі в кімнаті. Флорія вимагає від Скарпіо підписати перепустку на виїзд Каварадоссі з Риму. Коли Скарпіо, закінчивши писати, підходить до Флорії, щоб обняти її, вона вбиває його.

Внутрішній двір тюремного замку Сант-Анджело. Сюди приводять Каварадоссі на розстріл. Каварадоссі згадує про недавнє щастя. В цей час входить Тоска. Вона розповідає коханому, як вона вбила ката Скарпіо і заспокоює Каварадоссі, що зараз відбудеться несправжній розстріл. Входять солдати, Тоска спокійно чекає, коли скінчиться ця «комедія». Лунає залп, і Каварадоссі падає. Коли солдати виходять, Флорія підбігає до нього і бачить, що він убитий.

З словами «Маріо, я з тобою» вона кидається вниз з високої замкової башти.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Флорія Тоска, співачка — С. М. Тухнер, лауреат республіканського конкурсу муз. виконавців. Маріо Каварадоссі, художник — З. М. Канзбург, І. С. Савін, В. Д. Совалов. Барон Скарпіо, начальник поліції — І. Л. Бронзов, народн. арт. УРСР. Цезар Анжелотті, консул Римської республіки — Г. В. Коваль. Різничий — І. Б. Вільчур, Д. О. Дісар, Б. Н. Малков. Сполетто, агент полі-

ції—П. П. Калюжний, В. М. Нікітін. Скіарроне, жандарм—М. Ф. Неймарк, П. С. Строганов. Тюремник—І. Б. Вільчур, С. І. Максименко. Пастушок — Я. В. Носенко, Н. А. Савенко.

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ІМ. Т.Г.ШЕВЧЕНКА

11, 12, 14, 16, 17, 19, 20 грудня

За О. Фадеевим.

Інсценізація Г. Гракова.

Переклад І. Стешенко.

МОЛОДА ГВАРДІЯ

Героїчна драма на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії народного артиста СРСР М. Крушельницького.

Режисер Л. Кіншина.

Режисер-асистент М. А. Ошеровський

Музичне оформлення з творів лауреата Сталінської премії Дм. Шостаковича.

Танці Л. Леонідова.

Диригент М. Каневський.

Концертмейстер Є. Пліщенко.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Більшовики старшого покоління: Андрій Валько — Д. Антонович, нар. арт. УРСР; Матвій Шульга — О. Сердюк, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР;

Кардинал, сержант, солдати, шпиги, народ—артисти хору та мімансу.

Ведуть виставу—А. М. Базилевич, і С. Р. Романівська.

Лютіков — В. Бондаренко. Штаб «Молодої гвардії»: Олег Кошовий — М. Ошеровський; Уляна Громова—О. Валуєва, Г. Гончарова; Сергій Тюленін—В. Мізіненко; Любков Шевцова—Є. Петрова, нар. арт. УРСР; Ваня Земнухов—Г. Снегірьов; Іван Туркенич—В. Стеценко. Молодогвардійці: Валя Борц—В. Власовська; Ніна Іванцова—І. Біляєва; Жора Арутюнянц—І. Костюченко; Сергій Левашов—М. Захарченко; Радик Юркін — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; Л. Сахарова; Клава Ксвальова — О. Тимофієнко; Коля Сумський — В. Лавров.

Лауреат Сталінської премії народний артист Союзу РСР І. О. Мар'яненко в ролі Ярослава Мудрого.

Засл. артистка УРСР П. Куманченко в ролі Тоні („Старі друзі“ Л. Малюгіна)

Іваніхіна — О. Ліхолет (уч. студії); Шура Дубровіна — Б. Табориська (уч. студії); Вірікова — А. Калішевська. Масові сцени — актори допоміжного складу, хор, балет та учні студії.

Виставу веде Д. Бабенко.

13, 14 (ранок) грудня

Лауреат Сталінської премії Л. Малюгіна.

Переклад — Д. Бобир.

СТАРІ ДРУЗІ

П'єса на 3 дії.

Постава засл. арт. УРСР Р. О. Черкашина.

Режисер-асистент М. А. Ошеровський.

Художник В. М. Греченко.

Музичне оформлення М. М. Каневського.

Текст пісні — Н. Забіла.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Олена Миколаївна Кошова — В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР. Бабуня Віра — Г. Бабіївна. Мати Люби Шевцової — А. Смерека, засл. арт. УРСР. Каюткін, бувалий солдат — М. Покотило, засл. арт. УРСР; О. Свистунов. Євген Стахович — П. Пилипенко. Ігнат Фомін — М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Жінка Фоміна — О. Слензак. Німці: генерал Клер — М. Кірін; полковник — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; лейтенант — Я. Смоляк; Брюкнер — О. Романенко; Балдер — Л. Подорожній. Соліковський — М. Волошин. Адам, німецький солдат — О. Немзер. Унтер-офіцер СС — І. Ужвій (учень студії). Перекладач — В. Бережний. Дівчата з Краснодона: Валя Філатова — М. Коржева (уч. студії); Саша Бондарева — Р. Кіріна; Майя Пегліванова — Л. Краміч; Тоня

Лізавета Іванівна Федотова, вчителька — С. Федорцева, нар. арт. УРСР; І. Бабіївна. Тоня, її дочка — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; Г. Гончарова. Володимир Дорохін — І. Костюченко, П. Пилипенко. Олександр Зайцев — В. Мізіненко, М. Ошеровський. Семен Горін — Г. Сичук, О. Свистунов, В. Бережний. Тамара Соловйова — О. Тимофієнко. Олексій Суботін — М. Микитенко, А. Сизранцев (учень студії). Яків Дар'ялов — Я. Смоляк. Дуся Рязанова — Ю. Фоміна, Сіма — Р. Кіріна, Л. Ерохіна (уч. студії). Ляковський — М. Покотило, засл. арт. УРСР; М. Савченко.

18 грудня

М. Горький.

Переклад Ір. Стешенко.

ЄГОР БУЛИЧОВ

ТА ІНШІ

Сцени (на 3 дії).

Постава та режисура засл. арт. УРСР
Б. Норда.

Режисер Л. Кіншина.

Художнє оформлення Д. Власюка.

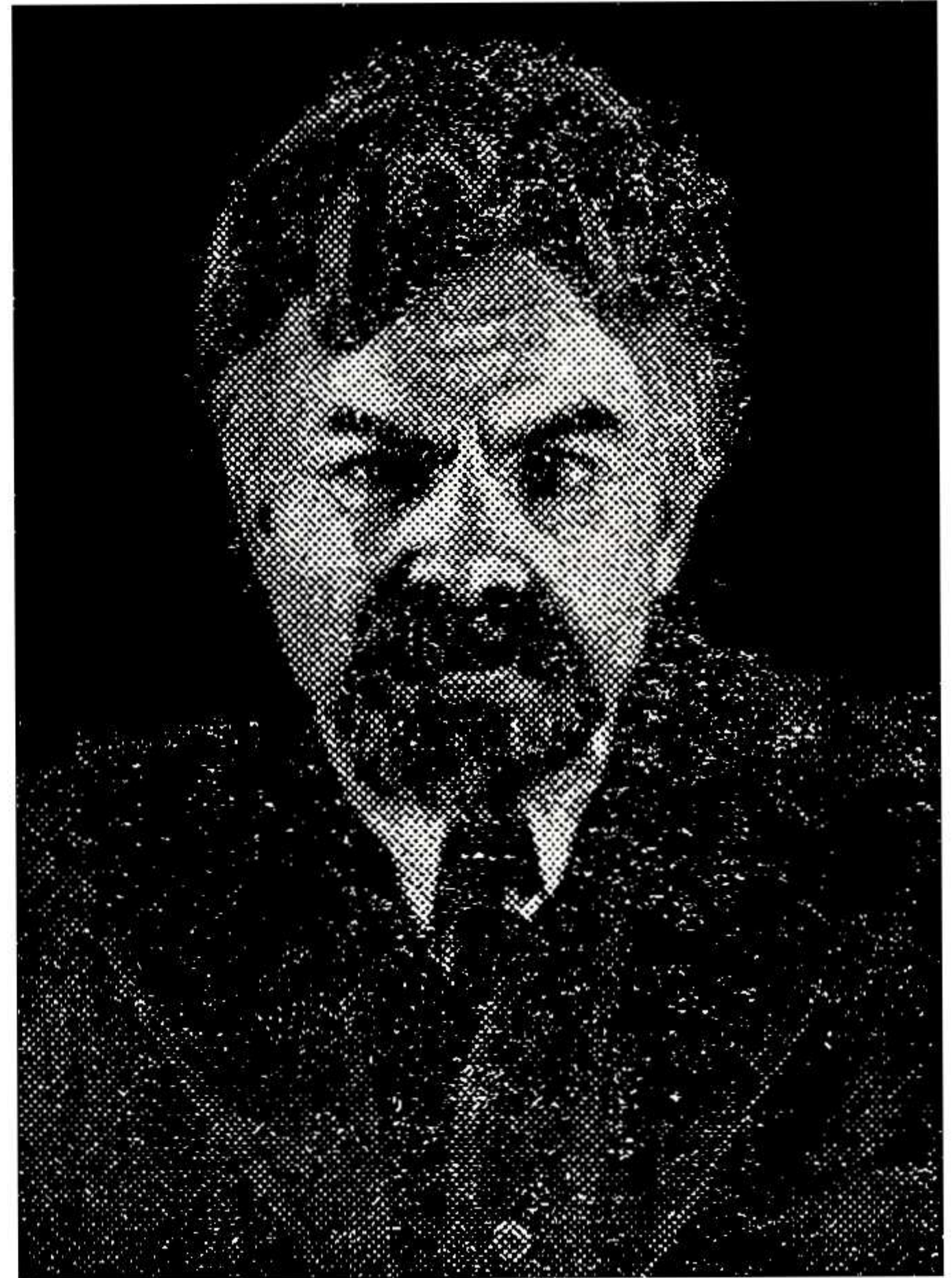
Музичне оформлення М. Каневського.

Хореограф Е. Рабінович.

Концертмейстер К. Константинівська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Єгор Буличов — М. Крушельницький, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Ксенія, його жінка — Л. Криницька, засл. арт. УРСР; А. Смерека, засл. арт. УРСР. Варвара, дочка Ксенії — Н. Герасімова, О. Слензак. Олександра, побічна дочка — Є. Петрова, нар. арт. УРСР; А. Калішевська. Меланія, ігуменя, жінчина сестра — Н. Лихо, Г. Бабіївна. Звонцов, чоловік Варвари — Ф. Радчук, нар. арт. УРСР; М. Волошин. Тятін, його двоюрідний брат — І. Гавришко, М. Ошерівський. Мокій Башкін — С. Верхацький, О. Немзер. Василь Достігаєв — Г. Козаченко, засл. арт. УРСР; В. Стеценко. Елісавета, його жінка — З. Біляєва, Ю. Фоміна. Діти від першої жінки: Антоніна — О. Валуєва, В. Власовська; Олексій — С. Кошачевський, П. Пилипенко. Павлін, піп — Є. Бондаренко, лауреат

Лауреат Сталінської премії народний артист Союзу РСР М. М. Крушельницький в ролі Єгора Буличова.

Сталінської премії; О. Романенко. Лікар — М. Савченко, А. Макаренко. Трубач — М. Покотило, засл. арт. УРСР; А. Шутенко. Зобунова, знахарка — С. Лор, Т. Миргород. Пропотій, блажений — О. Подорожній, О. Свистунов. Глафіра, покоївка — С. Федорцева, нар. арт. УРСР; Г. Гончарова. Таїся, служка Меланії — Я. Косаківна, Р. Кіріна. Мокроусов, поліцейський — І. Ужвій. Яків Лаптев, хрещений Буличова — Ю. Тітов, М. Захарченко. Донат, лісник — М. Кірін.

Виставу веде пом. режисера Д. Бабенко.

11 декабря

И. Бахтерев и А. Разумовский.

РУССКИЙ ГЕНЕРАЛ

Пьеса в 4-х действ., 7 карт.

Постановка нар. арт. УССР В. М. Аристова.

Режиссер-ассистент В. С. Лизогуб.

Режиссер-лаборант Т. В. Прево.

Художник Г. А. Цапок.

Музыка — А. Е. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Брусилов, Алексей Алексеевич — В. Ф. Матов, засл. арт. УССР. Надежда Владимировна, его жена — З. В. Зиновьева. Нина, племянница Брусилова — К. П. Гайжевская, Р. Д. Семашко. Бровко-Самошников, генерал — В. М. Аристов, нар. арт. УССР. Эверт, Алексей Еромолаевич, генерал — И. С. Любич. Алексеев, Михаил Васильевич, генерал — П. А. Осокин, Т. В. Прево. Иванов, Николай Иудович, генерал — В. В. Золотарев, засл. арт. УССР; О. Т. Привалов. Николай II — А. Г. Крамов, нар. арт. СССР; В. М. Шаповалов. Александра Федоровна, императрица — К. А. Суковская. Воронцов, Сергей Васильевич, полковник — В. Н. Северов, засл. арт. УССР. Пузыревский, Виталий Вадимович, полковник — В. М. Венцковский. Спандиков, Павел, подпоручик — В. С. Лизогуб, В. И. Цветков.

Шульга, полковник — В. В. Кропотков. Поручик — Б. М. Тоценко. Калиберда, репортер — И. Е. Мальвин. Няня в доме Брусилова — М. В. Лельская. Певец «Пьеро» — Г. А. Сергеев. Хлебников, солдат — А. М. Волин. Фельдфебель — П. И. Пружанский. Женщина на перекрестке — З. П. Кудряшева. Комиссар — А. А. Ерошенко. Флигель-адъютант — А. К. Котляров. Офицеры, дамы, адъютанты, солдаты — артисты вспомогательного состава Харьковского русского драматического театра.

Режиссеры, ведущие спектакль, — А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

12 декабря

Константин Симонов

РУССКИЙ ВОПРОС

Пьеса в 3-х действиях, 7 картинах

Постановка режиссера А. Б. Глаголина.

Художник Н. А. Барова.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Макферсон — И. С. Любич, П. А. Осокин. Гульд — Г. А. Ратальский. Смит — В. Н. Северов, засл. арт. УССР. Джесси — Н. В. Тамарова, засл. арт. УССР. Мэг — К. П. Гайжевская, Н. И. Скоркина. Морфи — А. М. Волин, В. М. Венцковский. Харди — И. А. Здановский, В. С. Лизогуб. Престон — А. К. Котляров. Кесслер — И. Е. Мальвин. О'Кинли — В. М. Шаповалов. Мисс Бридж — З. П. Кудряшева. 1-й упаковщик — Т. В. Прево. 2-й упаковщик — В. Ф. Криштоп. Шофер — Г. М. Столкин.

Действие происходит в Нью-Йорке в 1946 г.

Режиссеры, ведущие спектакль — А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

13 декабря

По роману И. С. Тургенева.

ДВОРЯНСКОЕ ГНЕЗДО

Инсценировка народн. арт. СССР Собо-
льщикова-Самарина в 4-х действиях, 11 кар-
тинах с эпилогом.

Постановка народного артиста Союза ССР
А. Г. Крамова.

Режиссер-ассистент В. С. Лизогуб.

Художник Г. А. Цапок.

Музыкальное оформление—А. Е. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИ- ТЕЛИ:

Мария Дмитриевна Калитина—К. А. Су-
ковская, Лиза, ее старшая дочь—А. П. Во-
ронович, нар. арт. УРСР. Леночка, ее млад-
шая дочь—К. Т. Борискина. Марфа Тимо-
феевна Пестова, тетка Калитиной—Л. А.
Линецкая. Лаврецкий, Федор Иванович—
И. С. Любич, В. Ф. Матов, засл. арт. УССР.
Паншин, Владимир Николаевич—В. М. Венц-
ковский. Лемм, учитель музыки—П. А. Осо-
кин. Варвара Павловна, жена Лаврецкого—
Н. В. Тамарова, засл. арт. УССР; А. В. Та-
неева. Гедеоновский, Сергей Петрович, стат-
ский советник—О. Т. Привалов. Настасья
Карповна Огаркова—С. Я. Давыдова. Беле-
ницын—Э. В. Коломийский. Беленицына, его
жена—Р. Д. Семашко, А. И. Москаленко.
Антон, старый слуга Лаврецкого—П. И.
Пружанский. Казачок—Я. Л. Эдельман.
Автор в эпилоге—В. М. Шаповалов.

Антракты после 1, 3, 8 картин.

Режиссеры, ведущие спектакль: А. Р. Го-
лембо, З. П. Макаровский.

14 декабря

Лопе де Вега.

МАДРИДСКАЯ СТАЛЬ

Комедия в 3-х действиях.

Постановка нар. арт. УССР В. М. Ари-
стова.

Нар. артистка УССР А. П. Воронович
в роли Шабуниной („За тех, кто в море“
Б. Лавренева).

Режиссер-ассистент—В. С. Лизогуб.
Художник—А. И. Константиновский.
Музыка—А. Е. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИ- ТЕЛИ:

Пруденсио, знатный вельможа—И. Е.
Мальвин, О. Т. Привалов. Белиса, его дочь—
Е. И. Оноприенко. Теодора, его сестра—
Л. А. Линецкая, К. А. Суковская. Отавио,
жених Белисы—В. С. Лизогуб. Лисардо,
влюбленный в Белису—Г. А. Ратальский,
В. Н. Северов, засл. арт. УССР. Марсела,
горожанка—Н. В. Тамарова, засл. арт.
УССР; А. В. Танеева. Рисело, возлюблен-
ный Марселы—В. М. Венцовский. Фло-
ренсио, помогающий любви Марселы—
В. М. Шаповалов. Бельтран, слуга Ли-
сардо—А. М. Волин. Леонора, служанка
Белисы—К. П. Гайжеская. Херардо, друг
Флоренсио—И. А. Здановский, Т. В. Пре-

во. Каталина, служанка Марселя — К. Т. Борискина. Салусио, слуга Отавио — Э. В. Коломийский. Танцовщица на площади — Л. И. Гай. Певца — А. И. Москаленко. Певец — Б. М. Тоценко. Слуги Пруденсио — Г. А. Сергеев. Я. Л. Эдельман. Девушки: З. П. Кудряшева, Р. Д. Семашко, Н. А. Степанова, М. А. Шматченко.

Режиссеры, ведущие спектакль, А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

17 декабря

Бернард Шоу

ПИГМАЛИОН

Комедия в 5 картинах

Постановка режиссера И. С. Любича.

Засл. артист УССР В. Ф. Матов в роли Максимова („За тех, кто в море“ Б. Лавренева).

Режиссер-ассистент В. С. Лизогуб.
Художник Н. А. Барова.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Генри Хиггинс — Я. Г. Азимов, В. Н. Северов, засл. арт. УССР. Миссис Хиггинс, его мать — З. В. Зиновьева, Л. А. Линецкая. Полковник Пикеринг — И. С. Любич. Лиза Дулитл — Н. В. Тамарова, засл. арт. УССР. Альфред Дулитл — А. М. Волин, Э. В. Коломийский. М-с Пирс — З. П. Кудряшева. М-с Эйнсфорд Хилл — К. Т. Туберозова. Клара — А. И. Москаленко, Е. И. Оноприенко. Фредди — В. С. Лизогуб, Г. А. Сергеев. Горничная — Р. Г. Слободская, Н. А. Степанова. Прохожий — П. И. Пружанский. Саркастический наблюдатель — Т. В. Прево.

Режиссеры, ведущие спектакль — А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

18 декабря

Борис Лавренев
(лауреат Сталинской премии).

ЗА ТЕХ, КТО В МОРЕ

Пьеса в 4-х действиях, 8 картинах

Постановка нар. арт. Союза ССР А. Г. Крамова.

Режиссер И. С. Любич.

Режиссер-ассистент В. С. Лизогуб.

Художник Б. И. Чернышев.

Музыка А. Е. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Харитонов, капитан 2-го ранга, командир Краснознаменной части сторожевых катеров — А. Г. Крамов, нар. арт. Союза ССР. Шубин, капитан 3 ранга, начальник штаба части — А. К. Котляров, Т. В. Прево. Клобуков, инженер-капитан лейтенант, флаг-механик — Я. Г. Азимов, В. В. Кропотков. Максимов, капитан-лейтенант, командир 1-го подразделения катеров — В. Ф. Матов, засл. арт. УССР. Боровский, капитан-лейтенант, командир 2-го подразделения катеров — Г. А. Ратальский. Рекало, старший лейтенант, командир катера — А. А. Ерошенко, Б. М. Тоценко. Лишев, старший лейтенант,

командир катера — И. С. Любич, В. М. Шаповалов. Будков, мичман — Д. Ф. Васильчиков, засл. арт. СССР; Э. В. Коломийский. Лабинский, старшина 1-й статьи — М. И. Таранов, В. И. Цветков. Бойко, старшина 2-й статьи — П. И. Пружанский. Апанасенко, краснофлотец-радиот — Г. А. Сергеев. Харитонов Софья Петровна, мать Харитонova — Л. А. Линецкая, К. Т. Туберозова. Шабунина, капитан медицинской службы, жена Боровского — А. П. Воронович, нар. арт. СССР; К. П. Гайжевская. Горелова, актриса гастрольной бригады — Н. В. Тамарова, засл. арт. СССР. Оленька, официантка Дома флота — К. Т. Борискина. Паничев, краснофлотец — Г. А. Сергеев, К. В. Цимбал. Журавлев, лейтенант — Г. М. Столкин. Офицеры и краснофлотцы — артисты вспомогательного состава театра.

Режиссеры, ведущие спектакль — А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

19, 20 декабря

В. АРИСТОВ

ДОБЛЕСТЬ НАРОДНАЯ

Пьеса в 4-х действиях, 10 картинах.

Постановка народ. артиста СССР В. М. Аристов.

Режиссер В. С. Лизогуб.

Режиссер-лаборант Т. В. Прево.

Художник Б. И. Чернышов.

Музыка А. Е. Шац.

Хормейстер А. Н. Птиц.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Ковпак — А. Г. Крамов, народ. артист Союза ССР. Руднев — В. М. Аристов, народ. артист СССР. Нач. штаба — П. А. Осокин. Комразведки — В. М. Шаповалов. Дед-Мороз — А. М. Волин. Демьян — В. Н. Северов, засл. артист СССР. Сергей — Б. К. Викторин. Мудрый — Я. Г. Азимов. Бакрадзе — Г. А. Ратальский. Шпингалет — Б. М. Тоценко. Завхоз — Д. Ф. Васильчиков, засл. арт. СССР. Феня — К. Т. Туберозова. Михаил Кузьмич — Я. Л.

Народный артист Союза ССР А. Г. Крамов в роли Харитонova („За тех, кто в море“ Б. Лавренева).

Эдельман, П. Фастовский. Александра — Н. Н. Белецкая, К. П. Гайжевская. Сундуков — М. И. Таранов. Рябов — Т. В. Прево. Кульбака — П. И. Пружанский. Врач — В. Е. Астахова. Светов — Б. Глаголин*). Маруся — К. Т. Борискина, А. И. Москаленко. Нач. артиллерии — И. Жилин*). «Машинистка» — Г. М. Столкин. Мошкин — Я. Л. Эдельман, П. Фастовский*). Полицай — Ф. В. Кривонос. Курсик — В. И. Цветков. Дьяченко — Г. А. Сергеев. Старик поляк — О. Т. Привалов. Женщина — О. И. Зубова. Девочка — Н. И. Скоркина. Мальчик — Л. Н. Соловьева. Муха — А. А. Ерошенко. Курень — Н. А. Здановский, В. В. Кропотов. Старик — Э. В. Коломийский. Старуха — Е. М. Леонидова. Крестьяне: З. П. Макаровский, В. Ф. Криштон, М. Иоффе*). 1-й партизан — Б. Табаровский*). 2-й партизан — Р. Вартопедов*). 1-й командир —

14 грудня (ранок)

Текст — Толмачов, Михайлов.

Музика Е. Кальмана.

Переклад М. Талалаєвського.

СІЛЬВА

Оперета на 3 дії.

Режисер Н. І. Попова.

Диригенти — С. Д. Солящанський, засл. арт. УРСР; М. С. Хайкін.

Художник Н. О. Барова.

Балетмейстер Л. Р. Леонідов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Сільва — Р. І. Уманська, засл. арт. УРСР; К. В. Великосельська. Стасі — Н. М. Аннікова, В. В. Безпалько, М. Л. Леонідова. Юліана — А. М. Алмазова, М. С. Гаєвська. Едвін — П. К. Павлусенко, К. О. Передерніков. Бонні — Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УРСР, К. Л. Райданов. Феррі — В. І. Андреев, І. Х. Білошенко. Воляпук — О. Г. Івашутич, нар. арт. УРСР; О. Л. Райданов. Ронс — В. І. Андреев, Є. Л. Грицюк. Генерал — О. С. Арбо. Лакей — С. М. Бондаренко.

БАЛЕТ:

Ритмічний танець — М. Кочубинська та жіночий ансамбль балету.

Диск — О. Лашкевич та чоловічий ансамбль балету.

Ексцентричний танець — В. Балацький, Л. Кабанець.

Танго — О. Борисова, В. Ліснівська, П. Плавник, Б. Хільченко.

Вальс Бостон — О. Борисова, В. Ліснівська, П. Плавник, Б. Хільченко.

Виставу ведуть пом. реж. Н. О. Арбо, Н. З. Боровкова.

16 грудня

Текст — М. Гальперін.

Музика Ерве.

Переклад І. Муратова та І. Радомиського.

МАДЕМУАЗЕЛЬ НІТУШ

Комедія-оперета на 3 дії, 4 картини.

Постава — І. С. Радомиського.

Диригент — М. С. Хайкін.

Художник — Н. Ф. Соболев.

Балетмейстер — Л. Р. Леонідов.

Реж. лаборант — Н. З. Боровкова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Деніза де Флавін'ї, учениця пансіону небесних ластівок — Н. М. Аннікова. Селестен (Флорідор), хормейстер пансіону небесних ластівок — Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УРСР; К. Л. Райданов. Начальниця пансіону небесних ластівок — М. С. Гаєвська, Н. І. Попова. Полковник Альфред Шато д'Ікем — О. Г. Івашутич, нар. арт. УРСР; О. Л. Райданов. Фернанд де Шамплатро, лейтенант — Г. Ю. Охрименко, П. К. Павлусенко. Корінна, примадонна оперети — М. Л. Леонідова, Л. О. Романенко. Лоріо, унтер-офіцер — М. Н. Гавриленко, Микола Іванов. Директор оперети — І. Х. Білошенко, В. М. Цесінський. Помічник режисера оперети — М. І. Малегрант. Урсула, прислужниця пансіону — В. В. Безпалько, М. М. Вербицька. Конвойний — С. М. Бондаренко. Артисти оперети — В. Ахтирська, М. Г. Грицюк, А. Коваленко, Ф. Пергамент. Офіцери — В. І. Андреев, Є. Л. Грицюк, М. М. Іванов, І. І. Рибалко, В. І. Фоменко.

В балетних інтермедіях зайняті: В. О. Балацький, Л. П. Кабанець, В. Семенов та Б. С. Хільченко.

Виставу ведуть Н. З. Боровкова та Н. О. Арбо.

17, 19 грудня

Текст В. Ленського. Вірші Г. Грядова.

Музика А. Рябова.

КОЛОМБІНА

Оперета на 3 дії.

Постава нар. арт. УРСР О. Г. Івашутича.

Диригент М. С. Хайкін.

Художник С. І. Йоффе.

Балетмейстер Л. Р. Леонідов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Колетта Плантрос — К. В. Великосельська, Р. І. Уманська, засл. арт. УРСР. Філіпп де-Круа — І. Х. Білошенко, О. Л. Райданов. Пікадор Марлей — Микола Іванов, М. І. Малегрант. Октав Дюпорей — Д. І. Волков, П. К. Павлусенко. Етелька — Н. І.

Попова, Л. О. Романенко. Кайтан — Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Л. Райданов. Дюпон — В. І. Андреев, В. М. Цесінський. Ерніо — Є. Л. Грицюк, М. М. Іванов. Капельдинер — О. С. Арбо, С. М. Бондаренко.

В балеті заняті: Ліснівська, Борисова, Кочубинська, Лашкевич, Кабанець, Плавник, Балацький, Хільченко, Семенов та ансамбль балету.

Соло на скрипці — Я. Л. Виноградов.
Веде виставу Н. О. Арбо.

Нові роботи Харківських театрів

Всі харківські театри нині посилено готують нові вистави. Харківський глядач побачить їх найближчим часом.

Театр ім. Т. Г. Шевченка працює одночасно над двома п'єсами.

Перша з них — «Генерал Ватутін» українського драматурга Л. Дмитерка — присвячена світлій пам'яті одного з найкращих полководців сталінської школи, війська якого звільняли Радянську Україну від німецьких загарбників. Це буде героїчний спектакль про боротьбу всіх народів Радянського Союзу за честь і незалежність Батьківщини, про нерозривне братство українського народу з великим руським народом, про непереможну Радянську Армію, натхненну великими ідеями Леніна — Сталіна. Ставить цю п'єсу народний артист УРСР Л. Ф. Дубовик. Роль генерала армії Ватутіна виконуватиме лауреат Сталінської премії народний артист Союзу РСР М. Крушельницький. Прем'єра спектакля буде показана в день тридцятиріччя радянської влади на Україні.

Друга п'єса, яку глядач побачить в театрі ім. Шевченка, — «Глибокі корні» — належить американським драматургам Гоу і д'Юссо. Ця п'єса яскраво змальовує стан негрів у Сполучених Штатах Америки — «демократичній» країні, де понад дванадцять мільйонів негрів не мають права навіть на життя. Поставу доручена засл. артистові УРСР Б. Нордові. В головних ролях зайняті: лауреат Сталінської премії народний артист СРСР І. Мар'яненко, нар. артистка УРСР та УзРСР В. Чистякова, засл. артистка УРСР П. Куманченко, лауреат Сталінської премії Є. Бондаренко та артист С. Кошачевський.

Театр опери та балету незабаром покаже найпоетичніший з балетів геніального російського композитора П. І. Чайковського. «Лебедине озеро». Балет піде в постанові В. К. Літвиненка. Головні ролі виконуватимуть артисти балету: Герман, Виноградова, Плавник, Додін, Горохов, Дергауз та інші.

Російський драматичний театр розпочав роботу над п'єсою харківського драматурга О. Гольдеса «Другие люди». П'єса присвячена проблемам, які стоять перед радянською науковою інтелігенцією. Ставить цю п'єсу режисер А. Глагелін.

В головних ролях виступатимуть: народний артист Союзу РСР О. Крамов, нар. арт. УРСР А. Воронович, засл. артисти УРСР Н. Тамарова та В. Северов, артисти Л. Лінецька, А. Волін, П. Осокін, Г. Ратальський.

Театр музкомедії закінчує роботу над оперетою популярного радянського композитора О. Дунаєвського «Вільний вітер». Оперета ця з великим успіхом пройшла по театрах Москви й Ленінграда. Над її постановою в харківському театрі музкомедії працює художній керівник театру М. Авах. В головних ролях зайняті: нар. арт. УзРСР О. Івашутич, засл. артисти УзРСР Р. Уманська і Д. Пономаренко, артисти Н. Аннікова, Н. Попова, Микола Іванов, Г. Охрименко, К. Великосельська, З. Мізіненко та інші.

Ми певні, що нові вистави харківських театрів закріплять ті успіхи, яких домоглися наші театри у виставах, присвячених тридцятиріччю Великого Жовтня.

Відповідальний редактор Юр. ШОВКОПЛЯС

Видає Харківська філія «Українського театального товариства»

БЦ 10090 Друкарня «Мистецтво», Харків. Зам. 1264. Тираж 4000.

Ціна 3 крб.

ГОТУЄТЬСЯ ДО ПОСТАВИ:

ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР
ОПЕРИ та БАЛЕТУ
ім. М. ЛИСЕНКО

П. І. ЧАЙКОВСЬКИЙ

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії

Постава В. К. ЛІТВІНЕНКА

ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕ-
МІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ
ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР
ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

Л. ДМИТЕРКО

ГЕНЕРАЛ ВАТУТІН

П'єса на 4 дії, 6 картин

Постава нар. артиста УРСР
Л. Ф. ДУБОВИКА

ХАРЬКОВСКИЙ РУССКИЙ
ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

В. ГОЛЬДЕС

ДРУГИЕ ЛЮДИ

П'єса в 3 актах

Постановка режиссера
А. ГЛАГОЛИНА

ХАРКІВСЬКИЙ ТЕАТР
МУЗКОМЕДІЇ

О. ДУНАЄВСЬКИЙ

ВІЛЬНИЙ ВІТЕР

Оперета на 3 дії

Постава худ. керівника
театру М. АВАХА

У К Р А Ї Н С Ь К Е
Т Е А Т Р А Л Ь Н Е Т О В А Р И С Т В О

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

31—31 грудня 1947 р.

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 8

21—31 грудня 1947 р.

РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ—ТРИДЦЯТЬ РОКІВ

Ідучи за прикладом революційних трудящих Росії, які в жовтні 1917 року заснували першу в світі соціалістичну державу, в непорушному союзі з ними, при їх братній допомозі, робітники та селяни України в грудні того ж 1917 року встановили радянську владу на своїй землі.

Так тридцять років тому народилась Українська Радянська Соціалістична Республіка.

Велику й тяжку боротьбу довелось витримати трудящим Радянської України за свою державу. Німецька інтервенція 1918 року, петлюрівські банди, утримувані на гроші польських магнатів та німецьких імперіалістів, Денікин та Врангель, підтримувані досвідченим палієм війни Черчилем, білополяки, керовані французькими військовими інструкторами — всі ці вірні холопи західних імперіалістів хотіли загарбати Україну, заволодіти її багатючими надрами, її родючими ланами.

У цій завзятій боротьбі за свою незалежність, за право бути повновладним господарем на своїй землі український народ був не сам. Всіма своїми силами йому допомагав великий руський народ. Саме з його допомогою Радянська Україна була

звільнена від білогвардійців та інтервентів. Саме в тісному єднанні з руським народом народ український здобув справжню волю й незалежність.

У цій боротьбі зміцніла, стала навіки не розривною давня дружба обох народів. І коли закінчилась громадянська війна, з'їзд рад України, одночасно із з'їздами рад Білорусії та Закавказької Федерації, в 1922 р. прийняв єдине рішення про створення Союзу РСР. Це рішення було гаряче підтримане народами Російської Федерації. Радянська Україна стала рівноправним членом, невід'ємною частиною могутньої й великої держави — Союзу Радянських Соціалістичних Республік.

Оглядаючись на тридцятирічний шлях, пройдений українським народом разом з іншими радянськими народами під проводом руського народу, «керівної сили Радянського Союзу серед усіх народів нашої країни» (Сталін), не можна не дивуватися величчям і величезним економічним, соціальним, культурним та політичним успіхам, яких він домогся за цей час. Відстала в минулому, Радянська Україна перетворилась на країну розвиненої промисловості й передового сільського господарства, які по-

сіли почесне місце в економіці цілого Радянського Союзу. В українському Донбасі народився могутній стахановський рух. На українських ланах розвинувся рух п'ятисотниць і тисячниць, передовиків соціалістичних врожаїв.

Вперше в історії здійснилась віковична мрія українського народу про воз'єднання його в єдиній державі. Нині східні кордони Радянської України проходять через Донбас, а західні — пролягають по берегах Прута й Тиси.

Життєва сила радянського устрою, міць соціалістичного господарства були випробовані у Великій Вітчизняній війні. Війна з винятковою ясністю показала, що Україна вже не та, якою вона була тридцять років тому, що навіки закінчилися часи, коли на неї могли зазіхати імперіалісти всіх мастей. В братньому союзі з Росією, з іншими республіками СРСР Радянська Україна — непереможна!

За тридцять років радянської влади невидано зросла культура українського народу, соціалістична змістом, національна формою.

Яскравим показником величі культурної революції може служити розвиток театральної справи на Радянській Україні. До Жовтневої революції далеко не всі великі міста на Україні мали стаціонарні театри. Українського театру не було. Існували лише мандрівні «малоросійські» трупи. Кращі артисти, корифеї української сцени Саксаганський, Садовський, Заньковецька, Мар'яненко та інші боролись за створення українського реалістичного театру. Але такий театр народився тільки при радянській владі.

Нині лише в другій столиці України, в Харкові, щодня гостинно розчиняють двері перед численними глядачами чотири театри.

І нема тепер на Радянській Україні міста без театру. Створено також багато пересувних театрів, які знайомлять широкого колгоспного глядача з кращими зразками радянського й класичного репертуару. Ми вже не говоримо про театральну самодіяльність, яка розвивається чи не на кожному підприємстві, чи не в кожному колгоспі.

Високо піднісся ідейно-художній рівень українського театрального мистецтва. Українському театру довелося витримати жорстоку боротьбу з буржуазним націоналізмом, з просвітянством. В цій боротьбі наш театр змужнів і виріс, виховав віддані народу кадри. На сцену вийшла талановита молодь, яка, разом з кращими представниками старшого покоління акторів, усі свої сили віддала на те, щоб театри України, стали справді народними, служили тій великій меті, яку поставив перед собою народ, — побудові комунізму. Заслуги театрів та акторів високо оцінюються народом і радянським урядом. Найкращим нашим акторам привласнені почесні звання народних і заслужених артистів. Два українських театри нагороджені орденами Леніна. Чотири актори найкращого на Україні театру — харківського ім. Т. Г. Шевченка — удостоєні високого звання лауреатів Сталінської премії.

З такими ж видатними досягненнями прийшли до тридцятиріччя радянської влади на Україні і література, і образотворче мистецтво, і музика, і кінематографія.

Досягненнями на фронті культури, як і на фронті господарства, Радянська Україна зобов'язана мудрій національній політиці партії Леніна — Сталіна, яка розкрила широку дорогу талантам з народу, яка вивела всі нації Радянського Союзу й український народ в тому числі на творчий шлях побудови щасливого комуністичного життя.

**ДЕРЖАВНИЙ
АКАДЕМІЧНИЙ
ТЕАТР
ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ
ім. М.В. ЛИСЕНКА**

21 грудня (ранок)

Д. Клебанов, О. Сандлер.
Лібретто І. Муратова.

ОДНИМ ЖИТТЯМ

Опера на 4 дії.

Диригент — засл. арт. УРСР І. С. Штейнман.

Режисер-постановник — засл. арт. УРСР В. Г. Будневич.

Художній консультант постанови — нар. арт. УРСР О. Г. Крамов.

Оформлення — головн. художника театру І. С. Назарова.

Хормейстер — Б. Л. Шамович.

Танці в постанові Д. М. Мусатова.

Концертмейстери: Н. Ф. Миронович (головний концертмейстер), В. А. Фіалковська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Степанида — А. З. Левницька, нар. арт. УРСР; Є. А. Лейтес. Оксана — В. П. Венецька, К. О. Морозова. Андрій — Д. І. Козинець, А. Б. Маєргут. Данило — В. Г. Будневич, засл. арт. УРСР; Д. О. Діссар, Ф. Я. Курочкин. Інженер — Б. П. Зелезинський, З. М. Канзбург, В. Д. Совалов. 1-й робітник — В. С. Хворост, Шехтман. 2-й робітник — Б. Н. Малков. 1-а дівчина — Бордонова, Н. В. Лисова, Є. А. Ставчанська. 2-а дівчина — Н. О. Коротких, Г. Ф. Палеева. Робітники, робітниці, демобілізовані воїни — артисти хору та балету.

Дія відбувається на Дніпрельстані в наші дні.

Веде виставу С. Р. Романівська.

21 грудня

Д. Л. Клебанов.
Лібрето Іллі Жиги.

СВІТЛАНА

Хореографічна вистава на 3 дії з прологом.

Диригент — В. М. Нахабін.

Постава режисера-балетмейстера засл. арт. УРСР Томського.

Художнє оформлення Д. П. Овчаренка.

Асистент постановника О. С. Галкін.

Концертмейстери — К. П. Смулянська, В. А. Рубін.

Приамурська тайга. Три парашутисти-диверсанти зустрічаються в хащі лісу. Знімають комбінезони і перетворюються — один

Артистка К. О. Морозова в ролі Оксани («Одним життям» Д. Клебанова та О. Сандлера).

на типового тайгового лісоруба (Чорний — колишній росіянин, японський диверсант), другий на мирного китаєця (Мацуокі—японський розвідник), третій в китаянку-танцюристку (японська шпигунка). Заховують комбінезони і зникають у лісі.

Узлісся на березі Амура. Біля хатини лісничий дожидає свою дочку Світлану. Ось і вона. Дівчина повернулася з щасливого полювання, про яке розповідає батькові. Тепер за роботу по господарству, але... думки Світлани далеко — там, за річкою, в місті, де той, про кого вона мріє. Чи прийде він сьогодні в гості?

З'являється Чорний. Лісничий питає його: хто такий, звідки, куди, документи? У Чорного все як треба, і господар гостинно пропонує подорожньому відпочити.

Приходять дівчата-лісоруби, подруги Світлани. Незабаром до них прилучається група парубків з міста та матросів. Серед них Іван—той, кого давно вже чекала Світлана.

Молодь веселиться.

Несподівано з-за річки лунають сигнали тривоги. Іван прощається з Світланною, поспішає до міста. Ніхто не знає, що трапилось, чому тривога. Схвильована Світлана залишається на березі.

Далекосхідний порт на Амурі. Іде підготовка для відправки десантної групи,— війна з Японією почалась. Рідні, друзі й подруги провозають десантників. Прибігає Світлана прощатися з Іваном, який також від'їжджає з десантниками.

Темніє. При світлі вуличного ліхтаря китаєць-фокусник розважає народ. З ним китаянка. В перервах між фокусами вона танцює.

Несподівано на місто налітають ворожі літаки. Народ швидко розходитьсся. Китаєць збирає своє приладдя і біжить до порту. В його руках ракетниця. Він подає сигнали літакам.

Все це бачить Світлана. Вона намагається затримати китаєця, але той виривається з її рук і втікає. Світлана кидається за ним.

Ніч. Біля хатини лісничого стоїть Чорний. Він дістає з свого мішка все необхідне, щоб висадити в повітря міст...

Чути чийсь крики. Хтось біжить у лісі. Чорний ховається за хатину. Вбігає «китаєць-фокусник» (японський диверсант Мацуокі), за ним Світлана. Починається боротьба не на життя — на смерть.

Чорний по-зрадницькому всаджує ніж у спину дівчини. Світлана падає. Чорний і японець з усім знаряддям, потрібним для вибуху, кидаються до мосту.

Міст у небезпеці — треба перешкодити страшному злочині. Тяжко поранена Світлана, щоб зійняти тривогу, підпалює свою хатину. На пожар прибігають матроси й батько Світлани. Вона показує, куди побігли Чорний та японець. Японця й Чорного затримують.

Святкування дня перемоги над Японією. У приморському парку святкове гуляння. Знову зустрічаються старі друзі. Народ торжествує, веселиться, радісно святкує перемогу.

Тут же Світлана і Іван. Вони вже ніколи не розлучаться!

У вечірніх сутінках гримить салют, падає ілюмінація. Народ-переможець торжествує!

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Світлана—Н. М. Виноградова, З. К. Плужнікова, засл. арт. КазРСР. Іван Гроза—Я. О. Плавнік. Батько Світлани—І. Ф. Дергауз. Диверсанти: Чорний—О. Г. Горохов, А. П. Кисенко; японець—О. С. Галкін, А. К. Саркісьянс; китаянка, японська шпигунка—Г. Д. Маслова, А. Л. Пірадова.

В танцях бере участь весь склад балету.

Виставу веде А. С. Петров.

23 грудня

БАЛ-МАСКАРАД

Опера на 4 дії, 6 картин.

Диригент засл. арт. УРСР І. С. Штейнман.

Постановка народ. арт. УРСР І. П. Стефановича.

Оформлення С. С. Казарновського.

Художники Б. А. Коваленко, Л. І. Горевой.

Танці в поставі В. М. Нікітіна.

Хормейстер—Б. Л. Шамович.

Головний концертмейстер—Н. Ф. Минович, концертмейстери: В. Д. Горницька, А. А. Хорошухіна, В. А. Фіалковська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Амелія—С. М. Тухнер, лауреат республіканського конкурсу муз. виконавців. Ульріка — А. З. Левицька, народ. арт. УРСР; Є. А. Лейтес. Паж — В. П. Павленко, М. С. Раїк. Герцог Річард — З. М. Канзбург. Ренато — І. Л. Бронзов, народ. арт. УРСР; А. Б. Магергут. Горн — І. Б. Вільчур, Б. М. Малков. Ріббінг — М. Д. Державін, Д. О. Діссар. Сільвано — М. С. Григор'єв, Г. В. Коваль. Суддя — Н. Ф. Неймарк, П. С. Строганов. Слуга — В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман.

Веде виставу А. М. Базилевич.

24 грудня

Н. А. Римський-Корсаков.

ЦАРЕВА НАРЕЧЕНА

Опера на 4 дії за драмою Л. Мея.

Диригент—засл. артист УРСР І. С. Штейнман.

Постава народн. арт. УРСР М. П. Стефановича.

Оформлення головного художника театру І. Є. Назарова.

Танці в постанові В. Н. Нікітіна.

Хормейстер Б. Л. Шамович.

Головний концертмейстер — Н. Ф. Минович; концертмейстери — В. Л. Горницька, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Василь Степанович Собакін, новгородський купець — В. Г. Будневич, засл. арт. УРСР; Д. О. Діссар, Ф. Я. Курочкин. Марфа, його дочка — О. І. Віноградова, засл. арт. УРСР; Ю. І. Лозинська, С. Б. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; В. П. Павленко. Григорій Григорович Грязной, опричник — І. Л. Бронзов, народн. арт. УРСР; А. Б. Магергут. Любаша — В. В. Габринович, А. З. Левицька, нар. арт.

Нар. арт. УРСР А. З. Левицька (Любаша) та артист А. Б. Магергут (Григорій Грязной) в опері „Царева наречена“ Н. А. Римського-Корсакова.

УРСР; Є. А. Лейтес. Григорій Лук'янович Малюта-Скуратов, опричник — І. Б. Вільчур, Д. М. Державін, Д. О. Діссар. Іван Сергійович Ликов, молодий боярин — Б. Г. Бутков, З. М. Канзбург, Б. Д. Совалов. Єлісей Бомелій, царський лікар — П. П. Калюжний, О. Д. Нікітін. Домна Івановна Сабурова, купецька вдова — М. В. Виставкіна, О. А. Мейер, К. О. Морозова, Н. А. Ченцова. Дуняша, її дочка, подруга Марфи — Є. В. Носенко, Н. А. Савенко. Петровна, ключниця Собакіних — О. А. Мейер, Н. А. Савенко. Боярин — С. І. Максименко, П. С. Скоробогачко. Покоївка — Є. А. Ставчанська. Парубок — В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман. Опричники, бояри, боярині, слуги, мешканці Олександрівської слободи — артисти хору і мімансу.

Дія відбувається в Олександрівській слободі під Москвою восени 1572 р.

Виставу веде А. М. Базилевич.

25 грудня

Д. Верді.

ТРАВІАТА

Опера на 4 дії.

Лібретто за драмою О. Дюма (сина)

«ДАМА З КАМЕЛІЯМИ».

Диригент П. Я. Баленко.

Постава А. П. Геращенко.

Художник Н. Ф. Соболев.

Хормейстер Є. І. Мариківський.

Танці в постанові О. С. Галкіна.

Головний концертмейстер — Н. Ф. Минович; концертмейстери — В. Л. Горницька, Л. П. Кісельова, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна, О. В. Обухова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Віолетта Валері — Ю. І. Лозінська, С. Б. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; М. С. Раїк. Альфред Жермон — В. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов. Жорж Жермон — М. С. Григор'єв, Д. І. Козинець, А. Б. Маєргут. Флора Бєрвуа — О. М. Дружєвєцька, Є. В. Носенко, Н. А. Савенко. Анїна, покоївка — В. П. Павленко, Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір. Гастон де-Летор'єр — П. П. Калюжний, А. Л. Нікітін, В. С. Хворост, Б. Л. Шехтман. Барон Дюфоль — Г. В. Коваль, В. Н. Малков. Маркіз д'Обіньї — І. Б. Вільчур, О. І. Максименко. Н. Ф. Неймарк. Доктор Гнервіль — М. Д. Державін, Б. Н. Малков, О. І. Максименко. Йосип, слуга — Н. С. Строганов, В. С. Хворост.

В танцях беруть участь солісти балету: В. Бакланова, А. Горпиненко, Г. Маслова, В. Семінаренко, Г. Водовозов, А. Ізотов, О. Кисенко, І. Трахтенберг.

Дія відбувається в Парижі та його околицях в 50-х роках XIX в.

Соло в оркестрі: скрипка — І. Г. Брунштейн, Ф. М. Хоміцер; гобой — Д. К. Риков, І. Морштейн; кларнет — Г. К. Риков, Н. В. Архирей.

Виставу веде А. М. Базилевич.

26 грудня

Д. Верді

РІГОЛЕТТО

Опера на 3 дії, 4 картини. Лібретто Паве за драмою Віктора Гюго «Король забавляється».

Диригент — засл. артист УРСР І. С. Штейнман.

Постава Г. І. Давидова.

Хормейстер Б. Л. Шамонович.

Художник Б. А. Коваленко.

Танці в постанові О. С. Галкіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герцог Мантуанський — Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. А. Совалов. Ріголетто, придворний блазень герцога — І. Л. Бронзов, народн. артист УРСР; А. Б. Маєргут. Джільда, дочка Ріголетто — С. Б. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; М. С. Раїк. Спарафучиле — М. Д. Державін, Ф. Я. Курочкін. Мадалена, його сестра — В. В. Габринович, О. Н. Дружєвєцька, Є. А. Лейтес, С. Б. Носенко. Джіованна — А. А. Мейер, Н. А. Савенко. Граф Монтероне — Д. О. Діссар, Б. М. Малков. Наближені герцога: Марулло — Г. В. Коваль, Н. Ф. Неймарк; Борса — А. Л. Нікітін, В. С. Хворост, Н. Л. Шехтман; Граф Чепрано — І. С. Вільчур, С. І. Максименко, Б. М. Малков. Графіня Чепрано — Н. І. Соловйова, Є. С. Тітомір. Паж — Н. Ф. Лисова, Л. В. Попова. Офіцер — С. І. Максименко, Б. М. Малков.

Дія відбувається в Мантуї в XVI сторіччі. Виставу веде С. Р. Романівська.

27 грудня

Дж. Пуччіні.

ЧІО-ЧІО-САН (МАДАМ БЕТТЕРФЛЕЙ)

Опера на 3 дії.

Диригент — засл. арт. УРСР І. С. Штейнман.

Постава засл. арт. УРСР М. С. Терещенка.

Художник — Л. І. Горезой.

Хормейстер — Б. Л. Шамович.

Концертмейстери — В. А. Фіалковська, О. В. Обухова, Л. А. Хорошухіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Чіо-Чіо-Сан, прозвана мадам Беттерфлей — В. Л. Бржеська, О. І. Виноградова, засл. арт. УРСР; Ю. І. Лозінська, К. О. Морозова, С. М. Мостова, лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради; Л. О. Раїк. Сузуки, її служниця — В. В. Габринович, О. В. Дружевецька, Є. А. Лейтес, Е. В. Носенко. Пінкертон, лейтенант американського флоту — Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов. Шарплес, консул США в Нагасакі — Н. С. Григор'єв, Г. В. Коваль, Д. І. Козинець, А. Б. Маєргут. Горо, сват — П. П. Калюжний, О. Л. Нікітін. Комісар, державний урядовець — Н. С. Григор'єв, Г. В. Коваль. Кет Пінкертон — О. М. Дружевецька, О. Б. Носенко. Принц Ямадорі — М. С. Григор'єв, Н. Ф. Неймарк, П. С. Строганов, В. С. Хвостов. Бонза, дядько Чіо-Чіо-Сан — М. Д. Держазін, Б. М. Малков.

Місце дії — Нагасакі в Японії. Час дії — кінець XIX сторіччя.

Виставу веде — А. М. Базилевич.

28 грудня

ПРЕМ'ЄРА

П. І. Чайковський.

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Постава засл. арт. Груз. РСР В. К. Литвиненка.

Диригент В. М. Нахабін.

Художнє оформлення Д. П. Овчаренка.

Асистенти постановника О. С. Галкін і П. Я. Плавник.

Концертмейстер В. О. Рубін.

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебідя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сину що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід намірюється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подружки перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються і всі дівчата-лебеді визволяться.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно їй любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Одиллію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Одиллію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які три-можливо б'ються у вікна палацу...

Зігфрід розуміє, що зробив безпечний вчинок, і поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подіб-

ністю Одиллії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих і звільнених від чар дівчаг-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів — Н. М. Виноградова, І. Л. Герман. Одиллія, дочка лихого генія — Н. М. Виноградова, І. Л. Герман. Принц Зігфрід — Я. А. Додін, П. Я. Плавник. Лихий геній Ротбард — О. Г. Горохов, А. Ф. Кисенко. Блазень — Г. М. Водовозов, О. С. Галкін, С. А. Люлін. Принцеса, мати Зігфріда — М. П. Горпиненко, Г. Д. Маслова, Е. Е. Пориваєва. Наставник принца — І. Ф. Дергаус.

В танцях беруть участь солістки балету: В. Г. Бакланова, В. Ф. Баранова, М. П. Горпиненко, Л. М. Любимова, І. Г. Ланцман, А. Л. Пірадова, Д. Е. Рожинська, В. Г. Семінаренко, Г. Д. Хоменко; солісти балету: Г. А. Водовозов, Я. А. Додін, М. А. Ізотов, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, Г. А. Моторний, П. І. Полканов, А. К. Саркісянс, І. А. Трахтенберг та весь склад балету театру.

30 грудня

П. І. Чайковський

ЄВГЕНІЙ ОНЄГІН

Ліричні сцени на 3 дії, 7 картин.

Диригент — П. Я. Баленко.

Режисер — П. І. Давидов.

Художник — народн. художник УРСР
О. В. Хвостов.

Хормейстер — Б. Л. Шамович.

Танці в постанові В. Н. Нікітіна.

Головний концертмейстер — Н. Ф. Миронович; концертмейстери: В. Д. Горницька, К. П. Смулянська, В. А. Фіалковська, Л. А. Хорошухіна, О. М. Обухова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ларіна — М. В. Виставкіна, О. А. Мейер, Н. А. Савенко. Татяна — Л. О. Колодуб,

Ю. І. Лозінська, К. О. Морозова. Ольга — В. В. Габринович, О. М. Дружевецька, Є. В. Носенко. Няня — Є. А. Лейтес, О. А. Мейер. Тріке — В. С. Хворост, И. Л. Шехтман. Онегін — М. С. Григор'єв, Д. І. Козинець. Ленський — Б. Г. Бутков, Л. М. Лев'ятов, В. Д. Совалов. Гремін — В. Г. Будневич, заслужен. арт. УРСР; Ф. Я. Курочкин. Ротний — Г. В. Коваль, Н. Ф. Неймарк. Зарецький — І. В. Вільчур, М. Д. Державін, С. І. Максименко, Б. Н. Малков.

Виставу веде А. М. Базилевич.

31 грудня

С. Гулак-Артемівський

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ

Опера на 3 дії.

Диригент П. Я. Баленко.

Режисер Г. І. Давидов.

Художник І. М. Портнов.

Хормейстер Б. Л. Шамович.

Танці в постанові П. Я. Плавника і О. С. Галкіна.

Головний концертмейстер Н. Ф. Миронович; концертмейстери — В. Л. Горницька, Л. П. Кисильова, К. П. Смулянська, В. А. Фіалковська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Карась — М. Д. Державін, Д. О. Діссар, Ф. Я. Курочкин. Одарка — О. А. Мейер, С. М. Тухнер, лауреат республіканського конкурсу. Оксана — В. П. Венецька, О. І. Виноградова, засл. арт. УРСР; Л. А. Колодуб, К. О. Морозова, Ю. І. Лозінська. Андрій — І. С. Савін, В. Д. Совалов. Султан — В. Г. Будневич, засл. арт. УРСР; М. С. Григор'єв, Г. В. Коваль, Д. І. Козинець, А. Б. Магергут. Імам — О. І. Максименко, Б. М. Малков, Д. С. Скоробогачко. Селім-Ага — П. П. Калюжний, А. П. Нікітін, Н. П. Шехтман.

В танцях беруть участь артисти балету: Н. К. Акмаєва, Е. Ф. Алексієва, В. Г. Бакланова, А. А. Брусенцова, М. П. Горпиненко, К. В. Григор'єва, Г. А. Гузовська, З. М. Дорохова, М. В. Коротких, Л. В. Красовська, І. Г. Ланцман, Т. Е. Лісіцька, Б. Г. Левіна, В. О. Лук'яновська, М. І. Ма-

лець, Н. І. Маслюкова, Н. В. Прохорова, Л. І. Рогуська, Р. П. Сиротініна, Е. С. Солодовникова, Л. П. Сизоненко, В. І. Савченко, В. Я. Тітова, Е. Ф. Цандер, Г. Д. Хоменко, Т. Е. Агеев, Г. А. Водовозов, Г. П. Гавріков, А. С. Галкін, О. Г. Галишевський,

І. Ф. Дергаус, Я. А. Додін, Н. А. Ізотов, А. П. Кисенко, С. Г. Люлін, Г. А. Моторний, М. Е. Михайлов, Н. В. Олейніков, П. Я. Плавник, П. Н. Полканов, А. К. Саркісян, А. А. Синязський, А. С. Середа, Н. К. Скачко.

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т.Г.ШЕВЧЕНКА

21 грудня

За О. Фадєєвим.

Інценізація Г. Гракова.

Переклад І. Стешенко.

МОЛОДА ГВАРДІЯ

Героїчна драма на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії народного артиста СРСР М. Крушельницького.

Режисер Л. Кіншина.

Режисер-асистент М. А. Ошерівський

Музичне оформлення з творів лауреата Сталінської премії Дм. Шостаковича.

Танці Л. Леонідова.

Диригент М. Каневський.

Концертмейстер Є. Пліщенко.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Більшовики старшого покоління: Андрій Валько — Д. Антонович, нар. арт. УРСР.

Матвій Шульга — О. Сердюк, лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР та УзРСР; Лютиков — В. Бондаренко. Штаб «Молодої гвардії»: Олег Кошовий — М. Ошерівський; Уляна Громова — О. Валуєва, Г. Гончарова; Сергій Тюленін — В. Мізіненко; Любов Шевцова — Є. Петрова, нар. арт. УРСР; Ваня Земнухов — Г. Снегірьов; Іван Туркенич — В. Стеценко. Молодогвардійці: Валя Борц — В. Власовська; Ніна Іванцова — І. Біляєва; Жора Арутюнянц — І. Костюченко; Сергій Левашов — М. Захарченко; Радик Юркін — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; Л. Сахарова; Клава Ксвальова — О. Тимофієнко; Коля Сумський — В. Лавров. Олена Миколаївна Кошова — В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР. Бабуня Віра — Г. Бабіївна. Мати Люби Шевцової — А. Смерека, засл. арт. УРСР. Каюткін, бувалий солдат — М. Покотило, засл. арт. УРСР; О. Свистунов. Євген Стахович — П. Пилипенко. Ігнат Фомін — М. Кононенко, засл. арт. УРСР. Жінка Фоміна — О. Слензак. Німці: генерал Клер — М. Кірін; полковник — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; лейтенант — Я. Смоляк; Брюкнер — О. Романенко; Балдер — Л. Подорожній. Соліковський — М. Волошин. Адам, німецький солдат — О. Немзер. Унтер-офіцер СС — І. Ужвій (учень студії). Перекладач — В. Бережний. Дівчата з Краснодона: Валя Філатова — М. Коржева (уч. студії); Саша Бондарева — Р. Кіріна; Майя Пегліванова — Л. Краміч; Тоня Іваніхіна — О. Ліхолет (уч. студії); Шура Дубровіна — Б. Табориська (уч. студії); Вірікова — А. Калішевська. Масові сцени — актори допоміжного складу, хор, балет та учні студії.

Виставу веде Д. Бабенко.

Засл. артистка УРСР Л. Криницька (Ксенія), засл. артист УРСР М. Покотило (Трубач), артистка Д. Миргород (знахарка Зобунова) в п'єсі М. Горького „Єгор Буличов та інші“

25 грудня

М. Горький.

Переклад Ір. Стешенко.

ЄГОР БУЛИЧОВ

ТА ІНШІ

Сцени (на 3 дії).

Постава та режисура засл. арт. УРСР
Б. Норда.

Режисер Л. Кіншина.

Художнє оформлення Д. Власюка.

Музичне оформлення М. Каневського.

Хореограф Е. Рабінович.

Концертмейстер К. Константинівська.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Єгор Буличов — М. Крушельницький, лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Ксенія, його жінка — Л. Криницька, засл. арт. УРСР; А. Смерека, засл. арт. УРСР. Варвара, дочка Ксенії — Н. Герасімова,

О. Слензак. Олександра, побічна дочка — Є. Петрова, нар. арт. УРСР; А. Калішевська. Меланія, ігуменя, жінчина сестра — Н. Лихо, Г. Бабіївна. Звонцов, чоловік Варвари — Ф. Радчук, нар. арт. УРСР; М. Волошин. Тятін, його двоюрідний брат — І. Гавришко, М. Ошеровський. Мокій Башкін — С. Верхацький, О. Немзер. Василь Достігаєв — Г. Козаченко, засл. арт. УРСР; В. Стеценко. Елісавета, його жінка — З. Біляєва, Ю. Фоміна. Діти від першої жінки: Антоніна — О. Валуєва, В. Власовська; Олексій — С. Кошачевський, П. Пилипенко. Павлін, піп — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії; О. Романенко. Лікар — М. Савченко, А. Макаренко. Трубач — М. Покотило, засл. арт. УРСР; А. Шутенко. Зобунова, знахарка — С. Лор, Т. Миргород. Пропотій, блажений — О. Подорожній, О. Свистунов. Глафіра, покоївка — С. Федорцева, нар. арт. УРСР; Г. Гончарова. Таїся, служка Меланії — Я. Косаківна, Р. Кіріна. Мокроусов, поліцейський — І. Ужвій. Яків Лаптев, хрещений Буличова — Ю. Тітов, М. Захарченко. Донат, лісник — М. Кірін.

Виставу веде пом. режисера Д. Бабенко.

Народний артист УРСР Ф. Радчук в ролі Звонцова („Єгор Буличев та інші“ М. Горького).

24, 26, 27, 28 грудня

ПРЕМ'ЄРА

Джемс Гоу і Арнод д'Юссо

Переклад В. Владка

ГЛИБОКЕ КОРИННЯ

П'єса на 3 дії.

Постава та режисура засл. арт. УРСР Б. Н. Норда.

Художник Л. Н. Альшиц

Режисер-асистент М. А. Ошеровський

Музичне оформлення М. М. Каневського

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гоней Тернер, негритянка-покоївка — Ю. Фоміна, А. Калішевська. Белла Чарлз, негритянка, економка в домі Ленгдона, мати Бретта — Л. Криницька, засл. арт. УРСР; Н. Лихо. Елсуорт Ленгдон, сенатор — І. Мар'яненко, лауреат Сталінської премії, народ. арт. СРСР; О. Романенко. Дженовра Ленгдон, його молодша дочка — П. Куманченко, засл. арт. УРСР; В. Влаєвська. Аліса Ленгдон — В. Чистякова, нар. арт. УРСР та УзРСР; Н. Герасімова. Гоуард Меррік, письменник, — Є. Бондаренко, лауреат Сталінської премії. Рой Максуелл, юрист — С. Верхацький, І. Костюченко. Бретт Чарлз, негр, ветеран другої світової війни — С. Кошачевський. В. Коробков. Серкін, шеріф — М. Захаренко. Чак Уоррен — Ф. Хрипко. Боб Айзі — І. Ужвій.

Виставу веде пом. режисера Р. М. Хмара.

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

21, 24 декабрі

Борис Лавренев

(лауреат Сталинской премии).

ЗА ТЕХ, КТО В МОРЕ

П'єса в 4-х діях, 8 картинах

Постановка нар. арт. Союзу ССР А. Г. Крамова.

Режиссер И. С. Любич.

Режиссер-ассистент В. С. Лизогуб.

Художник Б. И. Чернышев.

Музыка А. Е. Шац.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Харитонов, капитан 2-го ранга, командир Краснознаменной части сторожевых катеров — А. Г. Крамов, нар. арт. Союза ССР. Шубин, капитан 3 ранга, начальник штаба части — А. К. Котляров, Т. В. Прево. Клобуков, инженер-капитан-лейтенант, флаг-механик — Я. Г. Азимов, В. В. Кропотов. Максимов, капитан-лейтенант, командир 1-го подразделения катеров — В. Ф. Матов, засл. арт. УССР. Боровский, капитан-лейтенант, командир 2-го подразделения катеров — Г. А. Ратальский. Рекало, старший лейтенант, командир катера — А. А. Ерошенко, Б. М. Тоценко. Лишев, старший лейтенант, командир катера — И. С. Любич, В. М. Шаповалов. Будков, мичман — Д. Ф. Васильчиков, засл. арт. УССР; Э. В. Коломийский. Лабинский, старшина 1-й статьи —

М. И. Таранов, В. И. Цветков. Бойко, старшина 2-й статьи — П. И. Пружанский. Апанасенко, краснофлотец-радиот — Г. А. Сергеев. Харитонova Софья Петровна, мать Харитонova — Л. А. Линецкая, К. Т. Туберозова. Шабунина, капитан медицинской службы, жена Боровского — А. П. Воронович, нар. арт. УССР; К. П. Гайжевская. Горелова, актриса гастрольной бригады — Н. В. Тамарова, засл. арт. УССР. Оленька, официантка Дома флота — К. Т. Борискина. Паничев, краснофлотец — Г. А. Сергеев, К. В. Цимбал. Журавлев, лейтенант — Г. М. Столкин. Офицеры и краснофлотцы — артисты вспомогательного состава театра.

Режиссеры, ведущие спектакль — А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

Сцена смерти Мудрого из спектакля „Доблесть народная“. Фото: нар. арт. УРСР В. Аристов (Руднев), артист Г. Ратальский (Бакрадзе), артист Я. Азимов (Мудрый).

Засл. артист УССР В. Северов (Демьян), артистка К. Гайжевская (Александра), артист П. Осокин (нач. штаба) в пьесе В. Аристова „Доблесть народная“.

25, 28 декабря

В. АРИСТОВ.

ДОБЛЕСТЬ НАРОДНАЯ

Пьеса в 4-х действиях, 10 картинах.

Постановка народ. артиста УССР В. М. Аристова.

Режиссер В. С. Лизогуб.

Режиссер-лаборант Т. В. Прево.

Художник Б. И. Чернышов.

Музыка А. Е. Шац.

Хормейстер А. Н. Птиц.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Ковпак — А. Г. Крамов, народ. артист Союза ССР. Руднев — В. М. Аристов, народ. артист УССР. Нач. штаба — П. А. Осокин. Комразведки — В. М. Шаповалов. Дед-Мороз — А. М. Волин. Демьян — В. Н. Северов, засл. артист УССР. Сергей — Б. К. Викторин. Мудрый — Я. Г. Азимов.

Бакрадзе — Г. А. Ратальский. Шпингалет — Б. М. Тоценко. Завхоз — Д. Ф. Васильчиков, засл. арт. УССР. Феня — К. Т. Туберозова. Михаил Кузьмич — Я. Л. Эдельман, П. Фастовский. Александра — Н. Н. Белецкая, К. П. Гайжевская. Сундуков — М. И. Таранов. Рябов — Т. В. Прево. Кульбака — П. И. Пружанский. Врач — В. Е. Астахова. Светов — Б. Глаголин*). Маруся — К. Т. Борискина, А. И. Москаленко. Нач. артиллерии — И. Жилин*). «Машинистка» — Г. М. Столкин. Мошкин — Я. Л. Эдельман, П. Фастовский*). Полицей — Ф. В. Кривонос. Курсик — В. И. Цветков. Дьяченко — Г. А. Сергеев. Старик поляк — О. Т. Привалов. Женщина — О. И. Зубова. Девочка — Н. И. Скоркина. Мальчик — Л. Н. Соловьева. Муха — А. А. Ерошенко. Курень — Н. А. Здановский, В. В. Кропотов. Старик — Э. В. Коломийский. Старуха — Е. М. Леонидова. Крестьяне: З. П. Макаровський, В. Ф. Криштоп, М. Иоффе*). 1-й партизан — Б. Табаровский*). 2-й партизан — Р. Вартопедов*). 1-й командир — С. Лерман*). 2-й командир — В. Негреба*). Разведчик — В. Битенский*). Партизаны, партизанки, крестьяне — артисты

Харьковского Русского Драматического театра.

Действие происходит в 1942-1943 г. г. в немецком тылу.

Режиссеры, ведущие спектакль: А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

*) Студенты Харьковского театрального института.

23 декабря

Леонид Леонов.

ОБЫКНОВЕННЫЙ ЧЕЛОВЕК

Пьеса в 4-х действиях.

Постановка народного артиста УССР В. М. Аристова.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Ладыгин Дмитрий Романович, известный оперный певец — В. Ф. Матов, засл. арт. УССР. Вера Артемьевна, его жена — К. А. Суковская. Алексей Иванович, его племянник — В. И. Цветков. Кира, невеста Алексея — Р. Д. Семашко. Констанция Львовна, мать Киры — Л. А. Линецкая. Свеколкин, друг Ладыгина — В. М. Аристов, нар. арт. УССР. Аннушка, его дочь — К. Т. Борискина, М. А. Шматченко. Наташа, горничная у Ладыгиных — Е. И. Оноприенко.

Режиссеры, ведущие спектакль: А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

27, 28 (утро) 30, 31 декабря

О. Гольдес.

ПРЕМЬЕРА

ДРУГИЕ ЛЮДИ

Пьеса в 3-х действиях

Постановка режиссера А. Б. Глаголина.

Режиссер-лаборант Т. В. Прево

Художник Н. А. Барова

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Борис Георгиевич Лебедев, профессор медицины, директор научноисследовательского института — А. М. Волин, П. А. Осокин. Екатерина Львовна, его жена — З. В. Зиновьева, Л. А. Линецкая. Валерий Борисович Лебедев, их сын, инженер — Г. А. Ратальский. Татьяна Александровна Лебедева, родственница Бориса Георгиевича, студентка мед. института — А. П. Воронович, нар. арт. УССР. Анатолий Михайлович Разумовский, профессор медицины — В. Н. Северов, засл. арт. УССР. Элла Евгеньевна Рябинина, аспирантка — Н. В. Тамарова, засл. арт. УССР. Дом. работница — Г. А. Клебанова.

Режиссеры, ведущие спектакль: А. Р. Голембо, З. П. Макаровский.

ТЕАТР ★ МУЗКОМЕДІІ

21 грудня (ранок)

Текст — М. Авах, З. Кац.

Музика Д. Клебанова, О. Сандлера.

МІЙ ХЛОПЧИК

Музкомедія на 3 дії.

Постава М. В. Аваха.

Диригент — засл. арт. УРСР С. Д. Солящанський; М. С. Хайкін.

Художник — С. І. Йоффе.

Балетмейстер — Л. Р. Леонідов.

Режисер — Микола Іванов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Голубов—П. О. Дудко, Г. Ю. Охріменко.
Ольга — К. В. Великосельська, Л. С. Міц-
нер, А. Г. Суяркіна. Ковальчук—Д. І. Вол-
ков, К. О. Передерніков. Валентина—К. В.
Великосельська, Р. І. Уманська, засл. арт.
УзРСР. Коля — Т. О. Бізяєва, Г. П. Бути-
ньова. Наталія Павлівна — О. О. Пігуло-
вич, Н. І. Попова. Надя — Н. М. Аннікова,
З. М. Мізіненко. Павло Павлович — Ми-
кола Іванов, О. Г. Івашутич, нар. арт.
УзРСР. Федя — Д. Д. Пономаренко, засл.
арт. УзРСР; К. Л. Райданов. Котлов —
В. І. Андреев, І. Х. Білошенко. Перший
майор — Н. Ф. Коваль. Нервова дама —

В. В. Безпалько, М. Л. Леонідова. Другий
майор — М. Н. Гавриленко. Семен—М. М.
Іванов, С. Л. Киричек. Шофер—С. М. Бон-
даренко, І. А. Горох. Продавець костюмів—
М. Ф. Таранов. Дорохов — Н. Корольов.

БАЛЕТ:

Спортивний — В. Балацький, О. Борисо-
ва, Л. Кабанець, О. Лашкевич, Г. Меле-
хов, Б. Хільченко.

Зустріч — В. Ліснівська та П. Плавник,
О. Борисова та Б. Хільченко.

Рязанська кадрили—В. Балацький, Н. Но-
ваковська, Л. Кабанець, В. Семенов, Т. Ше-
ванова, Б. Хільченко, Б. Райфа.

Жартівниця — С. Бондаренко, М. Кочу-
бинська.

Виставу веде пом. реж. Н. З. Боровкова.

Артист Н. Болков (Октав Дюпорей), артистка Н. Попова (Етелька), засл. артистка УзРСР
Р. Уманська (Колетта Плантрос) в опереті А. Рябова „Коломбіна“.

21 грудня

Текст І. С. Радомиського та В. І. Сокола.
Музика С. А. Заславського.

МАРІЯ

Музична комедія на 3 дії, 6 картин.

Постава М. В. Аваха та І. С. Радомиського.

Диригент—засл. арт. УРСР С. Д. Солящанський, М. С. Хайкін.

Художник С. І. Йоффе.

Балетмейстер Л. Р. Леонідов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Марія Кошова—Л. С. Міцнер, Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР. Павло Озерюк—Г. Є. Охрименко, К. А. Передерніков. Харитон Кошовий—О. Г. Івашутич, нар. арт. УзРСР; О. Л. Райданов. Мартин Кошовий—М. Н. Гавриленко, К. Л. Райданов. Харитина—А. М. Алмазова, Е. М. Ліндина, Н. І. Попова, О. О. Пігулович. Іван Свистун—Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР. Катерина Бойко—М. Л. Леонідова, З. М. Мізіненко. Савка—Микола Іванов, М. І. Малегрант.

Виставу ведуть Н. А. Арбо та Н. З. Боровкова.

23 грудня

Текст К. Грекова.

Музика Е. Кальмана.

Переклад М. Талалаєвського.

БАЯДЕРКА

Оперета на 3 дії

Постава нар. арт. УзРСР О. Г. Івашутича.

Диригенти: засл. арт. УРСР С. Д. Солящанський, М. С. Хайкін.

Танці в постанові гол. балетмейстера Л. Р. Леонідова.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одета—К. В. Великосельська, Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР. Марієта—М. Л.

Леонідова, Н. І. Попова, Л. О. Романенко. Раджамі—Д. І. Волков, П. О. Дудко, Г. Ю. Охрименко. Наполеон—Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Л. Райданов. Луї Філіп—Микола Іванов, О. Г. Івашутич, нар. арт. УзРСР; О. Л. Райданов. Паркер—В. І. Андреев, В. М. Цесінський. Дева—О. Д. Ткаченко. Директор—Є. Л. Грицюк. Ад'ютант—Г. І. Рибалкін. Капельдинер—С. М. Бондаренко. Пимюринет—М. І. Малегрант.

БАЛЕТ:

Східня казка—О. Борисова, В. Балацький, С. Бондаренко, Л. Кабанець, В. Костюков, Кочубінська, В. Ліснівська, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, П. Плавник, В. Семенов, В. Пиотрович, Б. Хільченко та ансамбль балету.

Веде виставу Н. О. Арбо.

24, 30 грудня

Текст В. Ленського. Вірші Г. Грядова.

Музика А. Рябова.

КОЛОМБІНА

Оперета на 3 дії.

Постава нар. арт. УзРСР О. Г. Івашутича.

Диригент М. С. Хайкін.

Художник С. І. Йоффе.

Балетмейстер Л. Р. Леонідов.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Колетта Плантрос—К. В. Великосельська, Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР. Філіпп де-Круа—І. Х. Білошенко, О. Л. Райданов. Пікадор Марлей—Микола Іванов, М. І. Малегрант. Октав Дюпорей—Д. І. Волков, П. К. Павлусенко. Етелька—Н. І. Попова, Л. О. Романенко. Кайтан—Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР; К. Л. Райданов. Дюпон—В. І. Андреев, В. М. Цесінський. Ерніо—Є. Л. Грицюк, М. М. Іванов. Капельдинер—О. С. Арбо, С. М. Бондаренко.

В балеті заняті: Ліснівська, Борисова, Кочубінська, Лашкевич, Кабанець, Плавник, Балацький, Хільченко, Семенов та ансамбль балету.

Соло на скрипці—Я. Л. Виноградов.

Веде виставу Н. О. Арбо.

25, 26, 27, 28 грудня

ПРЕМ'ЄРА

Текст — Крахт, Тіпот, Вінніков.

Музика засл. діяча мистецтв РРФСР
О. Дунаєвського.

ВІЛЬНИЙ ВІТЕР

Музична комедія на 3 дії, 5 картин

Поставка художнього керівника театру
М. В. Аваха

Диригенти: С. Д. Солящанський, засл.
арт. УРСР; М. С. Хайкін.

Режисер Микола Іванов.

Режисер-лаборант Н. З. Боровкова.

Оформлення головного художника Н. Ф.
Соболя.

Танці в постанові головн. балетмейстера
Л. Р. Леонідова.

Концертмейстери: П. Л. Кулисич, Н. М.
Ліницька, Н. Г. Лонгінова, Е. С. Черняк.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Клементина Маріч, вдова моряка—А. М.
Алмазова, О. О. Пігулович, Н. І. Попова.
Стеля, її дочка—К. В. Великосельська,
Р. І. Уманська, засл. арт. УзРСР. Служ-
ниці портового кабачка «На сьомому небі»:
Пепітта—Н. М. Аннікова, В. В. Безпалько,
Л. А. Мабо; Монна—А. М. Коваленко,
М. Г. Вербицька; Берта—Т. О. Безяева,
Н. С. Чистякова. Регіа де сан Клу, наре-
чена Міккі—З. М. Мізіненко, М. Л. Леоні-
дова, Л. О. Романенко. Матроси: Янко—
П. О. Дудко, Г. Ю. Охрименко; Пилип—
Д. Д. Пономаренко, засл. арт. УзРСР;
В. І. Кучма; Хома—Микола Іванов, М. І.
Малеграйт. Цезар Галль, старий актер—
Д. І. Болков, К. О. Передерніков: Хазяїн
таверни—О. Г. Івашутич, народн. арт.
УзРСР; Е. Л. Грицюк. Георг Стан, упра-
витель пароплавної компанії—І. Х. Біло-
шенко, О. Л. Райданов. Міккі, його пле-
мінник—К. Л. Райданов, В. П. Терещенко:
Пан Честерфільд, «приватна особа»—В. І.
Андреев. Одноокий, поліцейський агент—
М. Н. Гавриленко, М. М. Іванов. Комісар.

поліції—В. М. Цесінський. Сержант полі-
ції—А. Г. Зуб.

Моряки, дівчата, поліцейські.

Балет за участю солістів: О. Борисо-
вої, Л. Кабанець, М. Коцюбинської, В.
Ліснорської, Л. Лебеденко, О. Лашкевич,
В. Балацького, Б. Хільченко та всього
ансамблю балету.

Виставу ведуть—Н. З. Боровкова та
Н. О. Арбо.

31 грудня

Лібрето—К. Греков, С. Сміро.

Музика В. Бромме.

Переклад І. Журбіна.

МАСКОТОЧКА

(Весілля Маріон)

Оперета на 3 дії.

Постанова режисера Миколи Іванова.

Оформлення художника С. І. Иоффе.

Танці в постанові головн. балетмейстера
Л. Р. Леонідова.

Диригенти: С. Д. Солящанський, засл.
артист УРСР; М. С. Хайкін.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Гунільда—А. М. Алмазова, М. С. Га-
євська, Є. М. Ліндіна. Маріон—Н. М.
Аннікова, К. В. Великосельська. Фрізен-
берг—В. І. Андреев. Гаральд—Г. Ю. Ох-
рименко, К. О. Передерніков. Маріон де-
Лорм—Н. І. Попова, Л. О. Романенко.
Нанета—В. В. Безпалько, Р. Ф. Перга-
мент. Ерік—Д. Д. Пономаренко, засл.
артист УзРСР; К. Л. Райданов. Краг—
Микола Іванов, О. Г. Івашутич, народн.
артист УзРСР. Іенс—С. М. Бондаренко,
Н. З. Гавриленко.

В балеті беруть участь: О. Борисова,
В. Балацький, Л. Кабанець, А. Лашкевич,
Л. Лебеденко, В. Ліснорська, Г. Мелехов,
В. Пітрович, Б. Хільченко.

Веде виставу Н. З. Боровкова.

Відповідальний редактор Юр. ШОВКОПЛЯС

Видає Харківська філія «Українського театального товариства»

Ціна 3 карб.

ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА
АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР
ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

ГОТУЄТЬСЯ до ПОСТАВИ:

Л. ДМИТЕРКО

ГЕНЕРАЛ ВАТУТІН

П'еса на 4 дії, 6 картин.

Постава народного артиста УРСР

Л. Ф. ДУБОВИКА